

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 183

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

POZDRAVNO PISMO DRUGU TITU

Sve bliži cilju

Voljeni naš druže Tito!

Danas počinje sedma smjena Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78« čijih tri hiljade učesnika Ti upućuje ovo pismo, puno najtoplijih pozdrava. Bliži se dan kada će Republika, kada ćemo svi mi, slaviti njen 35. rođendan. I svi mi — jedna smo velika želja i riješenost da, poput osamnaest hiljada naših drugarica i drugova, neiscrpnim poletom što izvire

iz ljubavi prema domovini i Tebi, utkamo mjesec dana mladosti svoje u blistavu krunu legendi koju stvoriše naši očevi prije tri decenije.

I u oktobru, kad su već utihnula sva akcijaška naselja u zemlji, u dolini Bosne, na najvećem gradilištu oriče se pjesma, pjesma naša, graditelja Omladinske pruge.

Ona je potvrda da će uskoro postati stvarnost i obećanje što ga mladost ove zemlje daje našim narodima i narodnostima, Savezu komunista i Tebi, voljeni druže Tito. Priroda će biti pobijedena, vrijeme savladano, samoupravna, socijalistička i nesvrstana zajednica ravnopravnih naroda i narodnosti, naša Jugoslavija, postaće bogatija za još jedan krupan i značajan objekat — drugi kolosijek pruge od Doboja do Zenice.

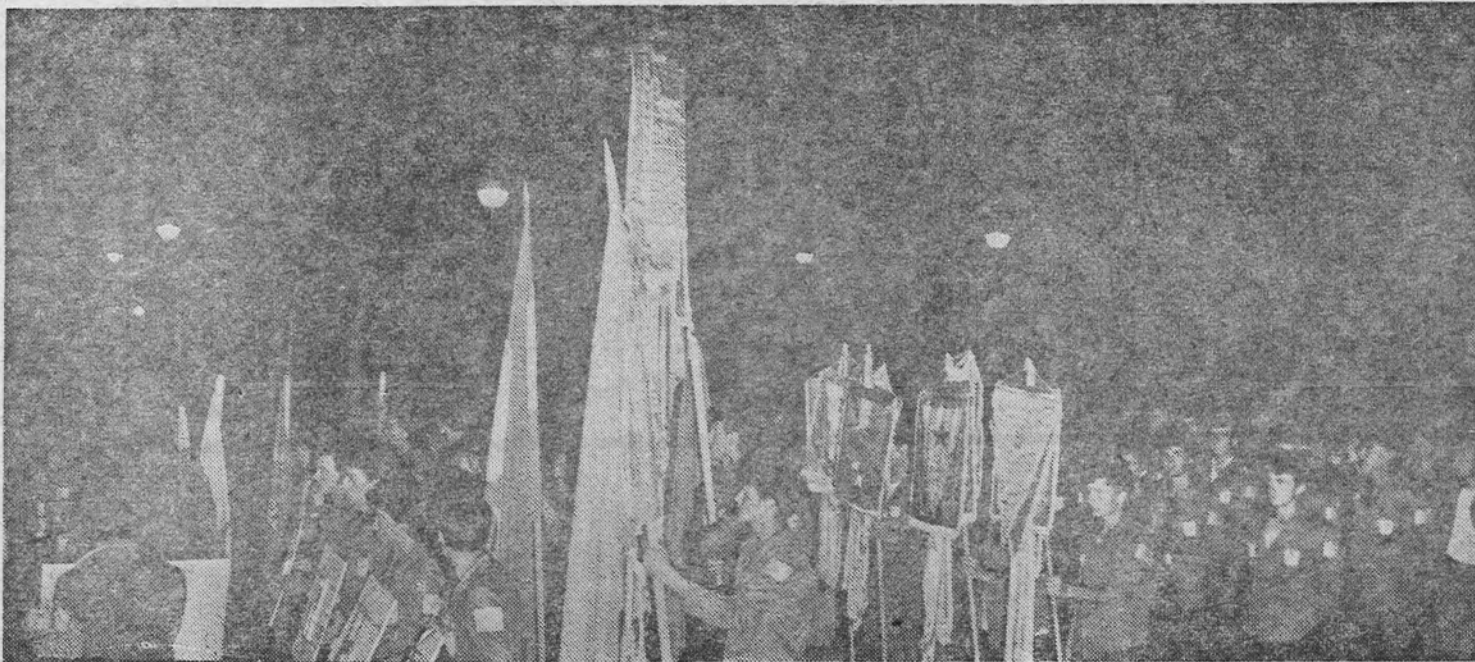
Gradeći ovaj novi put bržeg progressa, svaki od nas će graditi i sebi put novih životnih saznanja, put razvoja u zdravu, jasno i čvrsto opredjeljenu socijalističku ličnost.

Do vijesti o novim radnim pobjedama, kojima ćemo sagraditi onu najveću — završetak pruge, neka Tebi putuju naši pozdravi, izrazi naše nepokolebljive privrženosti, Tebi i politici Saveza komunista i najbolje želje za dobro zdravlje, dug život i ličnu sreću.

UČESNICI SEDME SMJENE ORA »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Svečano otvorena sedma smjena Akcije »Šamac — Sarajevo 78«

Znaju brigadiri oktobarske smjene da su njihovi prethodnici u septembru ostvarili izuzetne rezultate, ali su odlučni da ih nadmaše. Ne postoji rekord koji se ne može nadmašiti niti norma koja se ne može prebaciti.

Svečanost je održana, počinje izvršenje svih zadataka

Sedma želi da bude prva

DOBOJ, 1. OKTOBRA — Došli su u dolinu rijeke Bosne kao sedmi, a nastojao da se vrata — kao prvi.

Izuzetna je čast biti i jedan od učesnika na ovom poprištu, ali najbolji, to je već nešto više, to je dika, ponos. A zasigurno nema nijednog od oko 3.000 brigadista koji su sinoć postrojeni u 29 brigada u naseljima Nemiljoj, Žepču, Zavidovićima i Doboju i dali zavjet Titu da će Republici za njen 35. rođendan pokloniti prugu, koji nije ovdje stigao da bude najbolji. Možda to za nekoga neskromno zvuči, ali zar je mladost silna i snažna, koja sve može i koja će i u ovu zadaću, jednu od do sada najvećih, na vrijeme izvršiti — skromna. Nema posla kojeg ona ne može da uradi, nema prepreke koju ona ne može da premosti, nema zadatka kojeg ona ne može da izvrši.

Ne brine ih ni to što su njihovi prethodnici u šestoj smjeni postigli zvanredne rezultate, jer ne postoji rekord koji se ne može nadmašiti, norma koja se ne može prebaciti. Nepokolebljivi su i čvrsto odlučni da žalom srca i snagom nabreklih mišica još jednom pokažu privrženost putu kojim nas drug Tito vodi. Stigli su u dolinu Bosne da bi nastavili djelo osamnaest hiljada svojih drugova i drugarica — gradnju još jednog širokog puta, bržeg napretka naše socijalističke samoupravne i nesvrstane zajednice ravnopravnih naroda i narodnosti.

Razvilo se Kolo kozaračko, odjeknula je pjesma zanosna, složna, pjesma mladosti, dolinom rijeke Bosne, prethodnica novih rekorda, prebacivanja normi. I svima dobro znano obećanje: »Izgraditi prugu još ovoga ljeta«.

Pet brigada je u Doboju: »Mileta Protić« iz Zepča, »Veljko Vlahović« iz Celja, »Franc Rozman Stanč« Ljubljanska armijska oblast, »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara i »UNIS« koju sačinjavaju članovi osnovnih organizacija Saveza socijalističke omladine ovog velikog radnog kolektiva. U Zavidovićima je osam brigada u stroju: »Vučjak« iz Odžaka, »Hasan Kikić« iz Gradačca, »Ljubuški odred« iz Ljubuškog, »Šesnaesti septembar« iz Donjeg Vakufa, »Doktor Ante Jamnicki« Crveni krst Bosne i Hercegovine, »Stiv Naumov« z Bitolja, »Vladimir Gortan« iz Pule i »Devet narodnih heroja« iz Bosanskog Novog.

Svečano je bilo i u najvećem naselju na trasi, u Žepču, gdje je i najviše brigada — jedanaest. To su: »Deveti septembar« iz Bugojna, »Todor Panić« iz Gračanice, »Dvanaest na-

rodnih heroja« iz Bileće, »Šesta lička udarna proleterska divizija Nikola Tesla« iz Gospića, »Panonija« iz Sombora, Odžaka i Apatina, »Posavsko-trebavski odred« iz Modriče, »Vasilj Dogadžinski« iz Stipa, »Ivo Lola Ribar« iz Smedereva i »Deseta slovenačkaka narodnooslobodilačka udarna brigada« iz ljubljanske opštine Centar. Zavjet da će pruga biti na vrijeme završena dale su i brigade u Nemiljoj: »Titovi naftaši« Naftagas iz Novog Sada, »Sedmi april« iz Visokog, »Milan Simović« sa Pala, »Veljko Miljević« iz Sanskog Mosta i »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Velike Kladuše.

Svi oni će već sutra, u ranu zoru, s pjesmom na usnama i krampovima u rukama krenuti na trasu i udarnički prionuti na posao. Jer, došli su kao sedmi, a žele da se vrata kao prvi.

SI. PUHALO

УДАРНИЧКИ МИМО ПРОТОКОЛА

Искре испод крампова

Бригадери су, прије званичног отварања, истоварили 800 кубика туцаника, бетонирали потпорне зидове, армирали подвожњак и постављали колосијек на радилишту Долина

ЗАВИДОВИЋИ, 1. ОКТОБРА — Овдје у Завидовићима, све је спремно за вечерашњу свечаност у поводу отварања седме смјене ОРА »Шамац — Сарајево« на дионици од Маглаја до Завидовића. Дежурни бригадери из ОРБ »16. септембар« — Доњи Вакуф догјеруу Часеље: мету га, перу, »гланцају« про зоре и врата, док »културњаци« осталих бригада постављају транспаренте, пишу поруке, израђују знакове, велике и шарене, којима обиљежавају посебности својих бригада. Јер, вечерас ће на свечаности доћи многе званице и угледни гости из овог краја, а и Републике. Ваља се показати у најљепшем свјетлу. И главни плато, збориште за постројавање, за обједовање, културне приредбе, игранке под ведрим небом и бригадирски »корзо«, посебно је честито умивен, па у данашњем сунчаном дану изгледа као прави градски трг.

Читајући протокол вечерашње свечаности, сазнајемо да ће бригадирима и бригадиркама поздраве и жеље да буду боље од шесте смјене, у име Републике, пренијети другарица Дубравка Латифић, члан Председништва Републичког одбора СУБНОР-а БиХ. Тиме ће и званично отпочети рад седме смјене. Међутим, данас, као и јуче бригадери из ОРБ: »Хасан Кикић«, »16. септембар«, »Црвени крст БиХ«, »Љубушки одред«, »Вучијак«, раде

Нека причека

Јутрос рано, медицинска сестра Рабија Машић — задужена за хитне интервенције, (на срећу још ниједну није имала), истрча неким послом из амбуланте као »фурија«. У пролазу добади Ружди Малкићу — »инжењеру« — главном мајстору у Насељу.

— Инжењер, ако ме неко баш хитно затреба, нека причека.

Велико коло

Синоћ је у Насељу Завидовићи заиграно највеће Козарачко коло у којег су се ухватили млади из ОРБ: »Стиф Наумов« Битола, »Владимир Гортан« Пула, »16. септембар« Доњи Вакуф и »Вучијак« Оцак. У колу је играло 300 дјевојака и младића.

прије званичног почетка, ван протокола, ван рачунања норми, а ипак ударнички. На 103. километру припремају терен за насыпање туцаника. У вратолому га истоварају (само јуче 80 младих из свих бри-

гада за сат и по истоварили су 800 кубика туцаника у Вратолому. А то је читаво брдо!), бетонирају потпорне зидове, армирају подвожњак у Завидовићима, постављају колосијек на радилишту Долина... Данас су им се придружиле и синоћ пристигле бригаде: »Стив Наумов« Битола, »Владимир Гортан« Пула и »Девет хероја« Босански Нови.

Металски радник Димче Христовски из ОРБ »Стив Наумов« каже:

— Први пут сам на акцији и први пут сам у Босни.

Какви су први утисци?

— Изванредни. Дивна је акција, а и Босна је дивна. Уз пут у возу често смо пјевали ону »Босно моја, дивна мила...« Ја ћу на трасу у другу смјену. Једва чекам да одем.

На траси у самом центру невеликих Завидовића из прикрајка гледамо шта раде и шта чаврљају млади из »Љубушког одреда«. Крампови у додиру са каменом исијавају искре, као кремен. Баш као кремен чврста плавуша Здравка Шкреб, нешто већа од крампа, својски запела, док Енес Чешо у предању сав у зноју мота »шкију«.

— Чешо, немој да ти презиме постане особни знак!

— Само да смотам Здравку — рече онако полустидно и полуљутито због повријеђене људске сујете, па прихвати крамп као играчку.

Е. АВДИЋ

РАПОРТ ИЗ ЖЕПЧА

Почело је, почело

ЖЕПЧЕ, 1. ОКТОБРА — Јутрос смо на траси посјетили бригаду »Девети септембар« из Бугојна. Тринаест бригадира истоварало је и полагаало 150 прагова на 143. километру. Прилазимо мањој групи окупљеној око једне дјевојке. О рамену јој санитетска торбица.

— Боримо се против првих жуљева — каже »санитет« Шаза Клачо. Срећом нема их много.

Бригадери »Деветог септембра« имали су »ватрено крштење« на траси. На 127. километру према Завидовићима код села Долина истоварали су 16 вагона туцаника.

— Ово истоварање и полагање прагова права је пјесма према јучерашњем послу — каже бригадир Његослав Новаковић. Ипак, радујемо се што смо већ првог дана радили и тако помогли бригадирима из Завидовића. Већ смо стекли и прве познанике. Берислав Ђелина нам је испричао занимљив догађај са јучерашњег градилишта:

— Док смо се борили с туцаником, примијетили смо да је међу нама и један »цивил«. Попоео се на вагон и без ријечи се прихватио посла. Када смо се упознали сазнали смо да је то Салих Мачковић, радник ре-монтне радне организације за горњи строј ВОП (Велика оправак пруге).

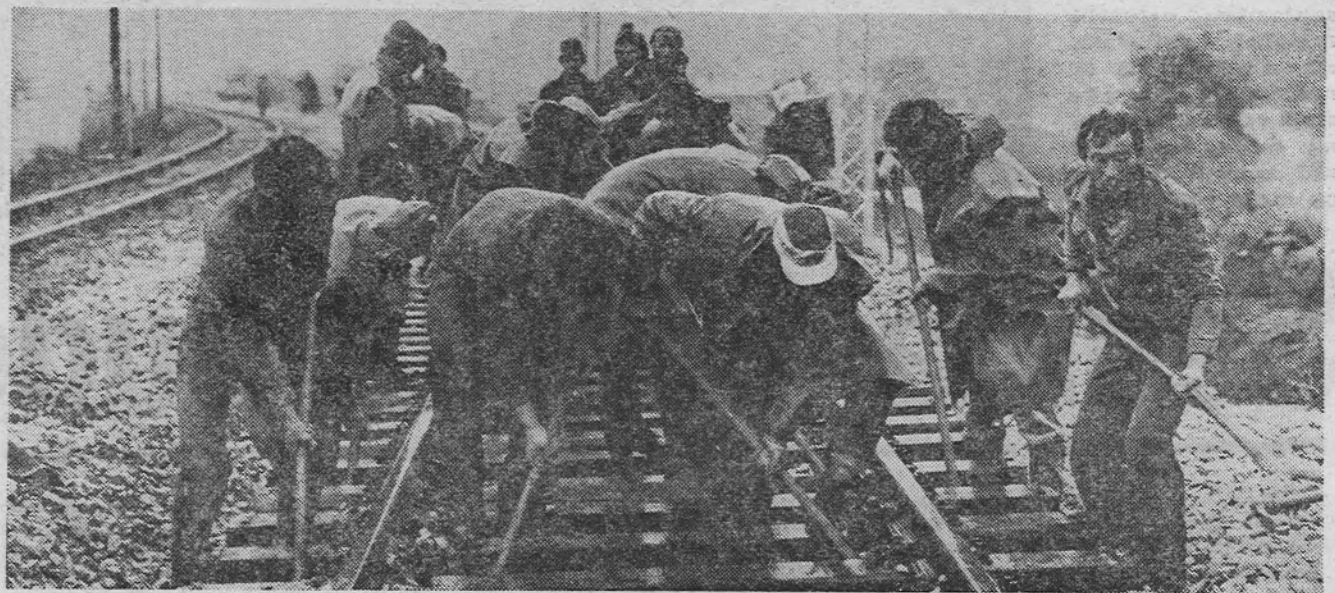
— Од самог почетка све тече ударнички, каже нам Јања Гроздић, трасерка.

— Нема одмора док нас гледа будно око наше трасерке! — кажу у шали Бугојанци. Г. Ј.

Прије старта на траси

Пјесмом до жуљева

Нестрпљиви су млади градитељи, желе одмах да раде ◊ Код Шеварлија и Трбука јуче су разгртали туцаник и постављали трачнице ◊ Зарађени су и први жуљеви

Више од стотину метара трачница другог колосијена полонили су јуче бригадери из Насеља Добој

ДОВОЈ, 1. ОКТОБРА — Прву пјесму младости седме смјене у добојско насеље донијели су бригадисти ОРБ »Милета Протић« из Жепча. Још у петак, у рано предвечерје. Пожитали су дјевојке и младићи из Жепча нестрпљиви, као што то само младост може да буде, на велико радно поприште. И одлучни да дају све од себе, како би пруга младости била готова, не само на вријеме, већ и прије рока. Нису се честито ни упознали са Насељем, а већ у рану зору обрели су се на траси. Мимо протокола — први званични радни дан је у понедељак, јер потребе тако захтијевају.

Пјесма радна, разведрила је јутро у долини ријеке Босне код Шеварлија и Трбука.

— Подијељени у двије групе уграђивали смо туцаник и постављали колосијек. Код Шеварлија уградили смо туцаник у дужини од око три стотине метара, а између тунела у Трбуку истоварили смо и поставили осам стотина прагова и положили стотину и дванаест метара колосијека — вели с поносом Драго Перковић, командант Бригаде.

Радило се ударнички, како то само младост умије. Сложно су приовули на посао и запели из петних жила да већ на почетку оправдају сте-

чено повјерење. Јер, између више од три стотине кандидата, њих 102 је добило ту част да представљају своју комуно на овој, једној од најзначајнијих, послеријатних акција. И да наставе с добрим резултатима које су постигли њихови претходници на ОРА »Братство-јединство 78« градећи Ауто-пут на дионици од Београда до Ниша у јулу.

О њиховом ударничком раду свједоче и жуљевите руке које су се расцвјетале попут цвјетова. Један од многих — јер двадесеторо бригадиста је по први пут на радној акцији — који су добили овај својеврсни печат прегалаштва је омладинац Велид Малићбеговић.

— Први жуљеви задали су нам много посла. Зарадили су их бригадери приликом истовара прагова па смо морали да им превијемо руке — објашњава Радмила Станковић, која је такође први пут на акцији и додаје: — другачије сам замишљала да ће бити на акцији. Мислила сам да ће бити много теже.

А како би и могло да буде тешко када нема препрека за бујну снагу младости.

Сл. ПУХАЛО

OD ZATVARANJA ŠESTE DO OTVARANJA SEDME SMJENE

Kad ćemo na radilište...

Vrijeme međusmjene je proticalo u radoznalim pitanjima, kad će se na trasu, odakle si, kako se zoveš, da mijenjamo odjeću i tako redom

ZEPČE, 1. OKTOBRA — Jedne brigade otišle, druge dolaze, dan je međusmjene.

Iz Brigadirskog naselja Zepče posljednje su otišle brigade iz Konjica i Živinica. Sunčano jutro, nakon kiše, prosto je mamilo brigadire na trasu, da se posljednji put obračunaju s kubicima i oproste s radilištima radno, brigadirski. I dvije brigade su podijelile posao. ORB »Maksim Kujundžić« iz Konjica preuzela je dežuru u Naselju i bacila se na posao s jednim ciljem: pripremiti Naselje za nove brigade, očistiti ga i umiti da što ljepše i svjetlije bude kada ga brigadiri sedme smjene prvi put ugledaju.

Najbolja brigada šeste smjene u

Zepču, koja je predložena za najveće priznanje — Plaketu »Veljko Vlahović«, — ORB »Konjuh« iz Živinica, istovarala je, za to vrijeme na Željezničkoj stanici Zepče svojih posljednjih 360 kubika tucanika.

Poslije podne su počele da pristižu i prve brigade sedme smjene: ORB »Deveti septembar« iz Bugojna, »Todor Panić« iz Gračanice. »Prva krajiška proleterska brigada« sa 99 vojnika iz Sarajevske armijske oblasti, »Tešanjско-teslički partizanski odred« i ORB »Dvanaest narodnih heroja« iz Bileće.

Mladost ne bi bila ono što jeste kada se odmah ne bi prihvatili, posla. Bugojanci su preuzeli dežuru u Naselju, vojnici već uređuju prostor

ispred svog paviljona. Građaničani zadužuju opremu u ekonomatu, brigadiri iz Teslića i Tešnja uređuju spavaonice...

Naselje je, nakon jutarnjeg zatišja, ponovo živnulo, i već odjekuje pjesmom i smijehom. Na sportskim terenima postizu se prvi koševi, golovi... U majicama sa znakom brigade i zelenim brigadirskama svi se već osjećaju starosjediocima.

— Odakle si ti?
— Kako se zoveš?
— Jesi li prvi put na akciji?
— Kad idemo na trasu?
— Da mijenjamo majice — prvi su razgovori među novostečenim poznanicima, sutra već prijateljima.

G. J.

Ostvarena želja

Djevojke i mladići iz Gradačca došli su na izgradnju pruge drugog kolosijeka pod zastavom Brigade koja nosi ime poznatog književnika i revolucionara Hasana Kikića. Berba šljiva je odavno završena, a i sajam šljive. Ostalo je da se mladi dokažu i u brigadi, na pruži — legendi. Nisu mogli svi da dođu na mjesto koji su željeli da pođu na Akciju, gotovo dvostruko više ih je ostalo da sačeka drugu priliku. Oni će u toku mjeseca oktobra dogovori sa trasom i Omladinskim naseljem u Zavidovićima.

ZAVRŠENA »NEDJELJA CIVILNE ZAŠTITE« U ZENIČKOM REGIONU

UČESTVOVALI I BRIGADIRI IZ ŽEPČA

ZEPČE, 1. OKTOBRA — Od 19. do 29. septembra u cijelom zeničkom regionu provedena je akcija »Nedjelja civilne zaštite«, u kojoj je učestvovalo i Omladinsko naselje Zepče.

Preksinoć u 20.15 pogašena su sva svjetla u Naselju, čim su se brigadiri uključili u akciju totalnog zamračivanja Zepča zbog improvizovanog vazdušnog napada. Akcija je uspjela i iznad svih očekivanja, tako da su avioni jedva »pronašli« svoj cilj. Juče je vježba nastavljena takođe improvizovanim vazdušnim napadom zbog koga je uslijedila evakuacija grada. Brigadiri su, doduše, ostali u Naselju, ali su se sklonili u svoje paviljone.

Veoma uspješna, masovna i dobro organizovana vježba završena je smotrom jedinica civilne zaštite u kojoj je učestvovalo i 30 brigadiravojnika ORB »Prva krajiška prole-

terska brigada« Sarajevske armijske oblasti koja u sedmoj smjeni boravi u Omladinskom naselju Zepče. Pored učešća u svečanom ešalonu jedinica, vojnici-brigadiri dali su svoj doprinos i u kulturno-zabavnom dijelu smotre, učestvujući sa vlastitim orkestrom. Prvi su povelili Kozaračko kolo kojim je svečana smotra jedinica civilne zaštite Zepča i završena.

G. J.

MAGLAJ

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA SA PRUGE

MAGLAJ, OKTOBRA — U organizaciji Zavičajnog muzeja Doboj i Centra za kulturu Radničkog univerziteta »25. maj« u Maglaju je otvorena izložba pod nazivom: »Omladinska pruga 47«. Na izložbi je prikazano više od stotinu fotosa i raznih isječaka iz štampe o izgradnji pruge Šamac — Sarajevo 1947. godine, a posvećena je jubilejima AVNOJ-a,

ZAVNOBIH-a, bitaka na Neretvi i Sutjesci i Osnivačkom kongresu Saveza komunista Bosne i Hercegovine. Izložbu je otvorio jedan od graditelja pruge 1947. Ibro Mahmutagić.

A. L.

štabu ORA »Šamac - Sarajevo«

JOŠ JEDNOM HVALA

Drage drugarice i drugovi,

Još uvijek pod dojmom 15 provedenih dana u domovini na ORA »Šamac-Sarajevo« želimo mi, brigadiri ORB »Jugoslavija« iz Stuttgarta da Vam drugarški i prijateljski još jednom kažemo hvala. Hvala što ste nam omogućili dolazak na radnu akciju, na izgradnju drugog kolosijeka pruge Šamac-Sarajevo, čije su prve šine postavili naši očevi i majke.

Sretni smo što smo imali priliku da učestvujemo na ovoj akciji, što smo mogli da se dokažemo, da iskažemo svoju ljubav prema majci Domovini, da se obrazujemo i usavršimo u socijalističkom samoupravnom duhu, da širimo bratstvo i jedinstvo, svetu tekovinu naše borbe i revolucije, što smo uspjeli da, gradeći prugu, izgradimo i sebe, verne i dostojne sinove Tita, naroda i Partije.

Napred u nove radne pobjede!

Brigadiri
ORB »Jugoslavija«
Stuttgart

LIKOVI SA AKCIJE

Odmor = za drugi kolosijek

Mira Živković, brigadirka ORB »Milan Simović« sa Pala, poslije trideset i jednu godinu opet na pruži
♦ Njena kćerka Ljiljana gradila je u prvoj smjeni
♦ Susret majke i kćerke u Nemiljoj

NEMILA, 1. OKTOBRA — Ogromna je razlika, već poslije prvih utisaka, između one radne akcije kada sam prije tri decenije gradila prvi kolosijek od Šamca do Sarajeva i ove danas. To je rekla Mira Živković sa Pala, koja je u Naselju Nemiljoj došla sa sedmom smjenom u ORB »Milan Simović«. S njom u društvu je i jedna mlada žena:

— Zovem se Ljiljana. Došla sam u Nemiljoj u Zenicu, gdje stanujem i radim, da dočekam svoju majku, a to je ova žena sa kojom razgovaram. Bila sam na ORA »Šamac-Sarajevo 78« u Naselju Doboj, u prvoj smjeni, sa ORB »Bratstvo-jedinstvo« Meduopštinske konferencije SSO Zenica. Da bih učestvovala na ORA »Šamac-Sarajevo« uzela sam godišnji odmor u mojoj radnoj organizaciji Hotelu »Internacional« i sedam slobodnih dana. Ali zato ne žalim. Ono što sam doživjela, ne može se opisati riječima. To će za mene ostati nezaboravni dani.

Mira Živković, veteran iz ORB »Milan Simović« sa Pala ima 57 godina. Radi u prodavnici novina »Oslobodjenja«. Prije 31 godinu prvi put je učestvovala na jednoj radnoj akciji.

— Radila sam kod Visokog sa ORB »Prva sreska sarajevska«, u prvoj i drugoj smjeni — april i maj. Sjećam se kao da je to bilo juče, kada smo spavali u slami, jeli iz limenih porcija, a vrijeme je bilo hladno. Padao je i snijeg. Ovo naselje u Nemiljoj, prema onome što smo mi imali je hotel »A« kategorije. Osim uspomena sa Akcije »Šamac-Sarajevo 47« ima i dvije pohvale.

— Ja sam uzela godišnji odmor da dodem na ORA »Šamac-Sarajevo 78«. Zato treba da zahvalim i mom sinu koji me ja zamijenio u prodavnici. On je isto tako želio da dođe na ovu veliku radnu akciju, ali sam ga zamolila da on sada pusti mene, jer on ima vremena da učestvuje i na drugim, sličnim akcijama. Poslušao me je i, eto, meni se ispunila velika želja.

Mira Živković, iako u poodmaklim godinama, nada se da će još koji put učestvovati na nekoj od radnih akcija, kao i njena kćerka Ljiljana, koja je prije odlaska u Naselje Doboj radila na lokalnoj radnoj akciji »Nemilja 78«, gradila Naselje u Nemiljoj u kome će narednih mjesec dana provesti njena majka Mira.

M. ĐULAN

БРИГАДИРИ ПИЦУ

Ријека и пруга

Овдје се стварају пријатељства, она права, искрена која се повезују у дугу, непрекидну НИТ

Скоро ће вече. Брда полако заклањају сунце. Ту негдје у срцу Босне, у селу Желеће, смјештени у долини гдје тече ријека и пруга, раде моји другови и другарице. Ријека је дуга, мугна и пјенушава. Носи дрвље и камење и у себи помало стидљиво крије наше радознале погледе. Пруга је нешто друго. Она има свој посебан живот, свој ритам, пулс и сјај. Њеним глатким сјајним шинама тече живот. Осјећам је како дише, како кроз њене артерије протиче ова наша данашњост, а она остаје иста. Чан и не помишља да се мијења. Само се поненад љути што више није сама. Што се поред ње пружа још једна пруга. Ту нову пругу гради младост. Хиљаде руку остављају овдје свој траг. Знаш, дошли смо са истим жељама и са широко отвореним срцима. Овдје једна Тања са Сокоца и један Никола из Новог Сада, Бобан из Чачка, Маријана из Трбовља... Постају једно. Овдје се стварају пријатељства, она права, искрена, која се повезују у једну дугу, непрекидну нит.

◆ Док у топлој септембарској дану звони туцањик под ногама, о чему ли мисле сви они? Знаш, оставили су фабричне хале и сиинули радничке комбинеzone, напустили школске клупе, оставили поља и дошли да заједно раде и да се друже. У нубицима бетона и туцањика, у дугим металним шинама, и тешким праговима, остале су напиховог зноја. Па ипак, није било ниједног дана тмурног и досадног у њиховим очима. Смијех је увијек присутан. Он је њихово главно обиљежје, и наравно пјесма, широна и топла и свима драга. И није важно је ли славонска, или србијанска, можда босанска или херцеговачка. Важно је то да ни ниша ни вјетар нису могли да нас зауставе.

◆ И недјеље смо претварали у радне дане. Важно је оно чврсто испреплетено Козарачно коло и заплетава другу Титу. Са том лијепој пјесмом, влели су се другу Титу наши очеви и мајке, градећи пругу и давне 1947. године. Ми настављамо њихов пут. Пршли су ови дани тако брзо и неосјетно, као један. Растанак је донио тугу. Сви смо понијели сјећања у свој родни крај. Сјећамо се пруге наше, младости, веселих бригадирских возова, који никад не сунсе. Пјевали смо у црвеним сунцем окупаним јутрима: »Тече Босна, тече Босна и ваља нубике, иде Фадил води ударнике«.

И над одемо, остаће Босна и пруга, да се утрнују једна са другом.

Бобан Мимић
ОРБ »Хероји Романије«
СОНОЛАЦ

ПОРТРЕТИ

Мајсторе, пожури

Руждо Малкић, насељска Катица за све, у свако доба дана и ноћи спреман је да помогне бригадирима, члановима штаба, новинарима

Бригадири долазе и одлазе са Акције »Шамац — Сарајево 78«. Смјењују се бригаде са мјесецима. У насељима их дочекују и испраћају чланови штабова и радних заједница. Они се брину да онима, што долазе и други колосијек изграђују, буде што пријатније, посао организованији. Међу тим запосленим бригадирима понајприје упознају Руждо Малкића. Овај симпатични црнокоши човјек брине се о готово комплетном насељу. Поправља инсталације, замјењује осигураче, обезбјеђује бригадирима воду за купање. Тешко је набројати све послове које Руждо, мајстор и инжењер, како га зову у Насељу, обавља. Катица је за све. И новинарима-деписницима »Омладинске пруге« често је при руци. Ако вам затреба папир, машина, телефон или телекс, ако су везе у питању, Руждо је ту. Бринуће се о свему као да то њему треба. Он ће, ако је новинар у великој журби па нема времена да стенографима издиктира извјештај, учинити и то.

И са бригадирима је велики пријатељ. Никада им не ускрати помоћ,

савјет и сарадњу. Зато га они често зову. Желе да посједи са њима, попије покоју чашицу пића из краја из којег је дошао. За успомену му поклоне бригадну мајицу и амблем. Тако је из мјесеца у мјесец, тако је са сваком бригадом.

Све је почело прије пет година када се Руждо први пут сусрео са акцијом, бригадирима:

— Од 1974. године, па до данас, свако љето проведем на акцији живећи и радећи са бригадирима. Насеља су ми постала други дом. Чини ми се да без њих не могу. Први сусрет са посебним, најбољим начином живота на свијету, био је на Тјентишту. Те године почео сам радити 1. јуна, а посао сам завршио 1. октобра. И остале године провео сам у легендарној Долини хероја.

А »Шамац — Сарајево 78«?
— На ову акцију у Омладинско насеље Завидовиће дошао сам 1. априла. Од тада па до данас, а тако ће бити сигурно и до краја Акције, свих 24 сата сам у Насељу. Ријетко, одем кући да посјетим жену, кћеркицу и родитеље. Мало ми је тешко због тога, али и они су навикли на мој посао, на акције.

Знамења

У омладинским насељима на греси другог колосијек било је изузетно свечано приликом загарања шесте смјене Анције. Септембарска смјена је урадила много посла, учинак је велики код свих бригада, а и резултати друштвених активности су изванредни. Велики број признања уручен је бригадама и појединцима. Радост бригадира је била изразавана на сваном лицу честитке и жеље за успјешан рад кад се врате кућама, упућиване су свима, а градитељи пруге — легенде су то и заслужили.

На снимку фото-репортера Винка Дуспера су четири команданта бригада из Омладинског насеља у Завидовићима, које су, осим осталих признања, добиле и »Заставу Омладинске пруге Шамац-Сарајево 47«. С лијева на десно су: командант ОРБ »Серво Михаљ« из Зрењевина, »Фамос« из Сарајева, »Филип Кљајић Фића« из Зворника и »Тринаеста пролетерска Раде Кончар« из Загребачке армијске области.

Руждо Малкић у разговору с нашим сарадником

Из дана у дан, из ноћи у ноћ, Руждо Малкић, увијек весео и насмјан, бдије у Насељу. Није му тешко устати и ако је тек легао да би нешто поправио, да би неком помогао. Никада се не љути. Ради на свој начин. Човјек би помислио да је то спорно. Није, јер сваки посао заврши на вријеме.

Разговор о Ружди и његовим акцијама прекиде глас из бригадирске Радио-станице. Позивају га да се хитно јави у Штаб. Оде. Успут се нешто договори са својим другаром, насељским економом Зораном Брекалом. Сигурно у вези с послом или њиховим обиласком »трасе«.

И. КАЛКАН

ЧЕКАЈУЋИ ИЗЛАЗАК НА ТРАСУ

Уређење павиљона, пријатељски спортски сусрети и издавање првих информативних билтена су окупирани новопристигле бригадире у Омладинском насељу Немила

НЕМИЛА, 1. ОКТОБРА — Вечерас је свечано отварање седме смјене. Свих пет бригада је у Насељу. Омладинске радне бригаде »Милан Симоновић« са Пала, »Седми април« из Високог, »Титови нафташи« из Новог Сада, »Вељко Миљевић« из Санског Моста и »Седам секретара СКОЈ-а« из Велике Кладуше, користе сунчан недјељни дан за уређивање својих павиљона. Данас је једна од ријетких недјеља када се не иде на трасу, па је то добра при-

Први билтени

лика да се издају први информативни билтени. То су учинили бригадири из Новог Сада. Они су већ обезбједили и гостовање Насељу Ђорђа Валашевића и групе »Рани мраз«. Деса Вујичић, Иван Лукић, Миленко Драшћин испред павиљона раде симбол нафташа.

Спортска игралишта су заузета још од раних јутарњих сати. Први пријатељски сусрети се играју у фудбалу. Највише пажње је привукла утакмица између репрезен-

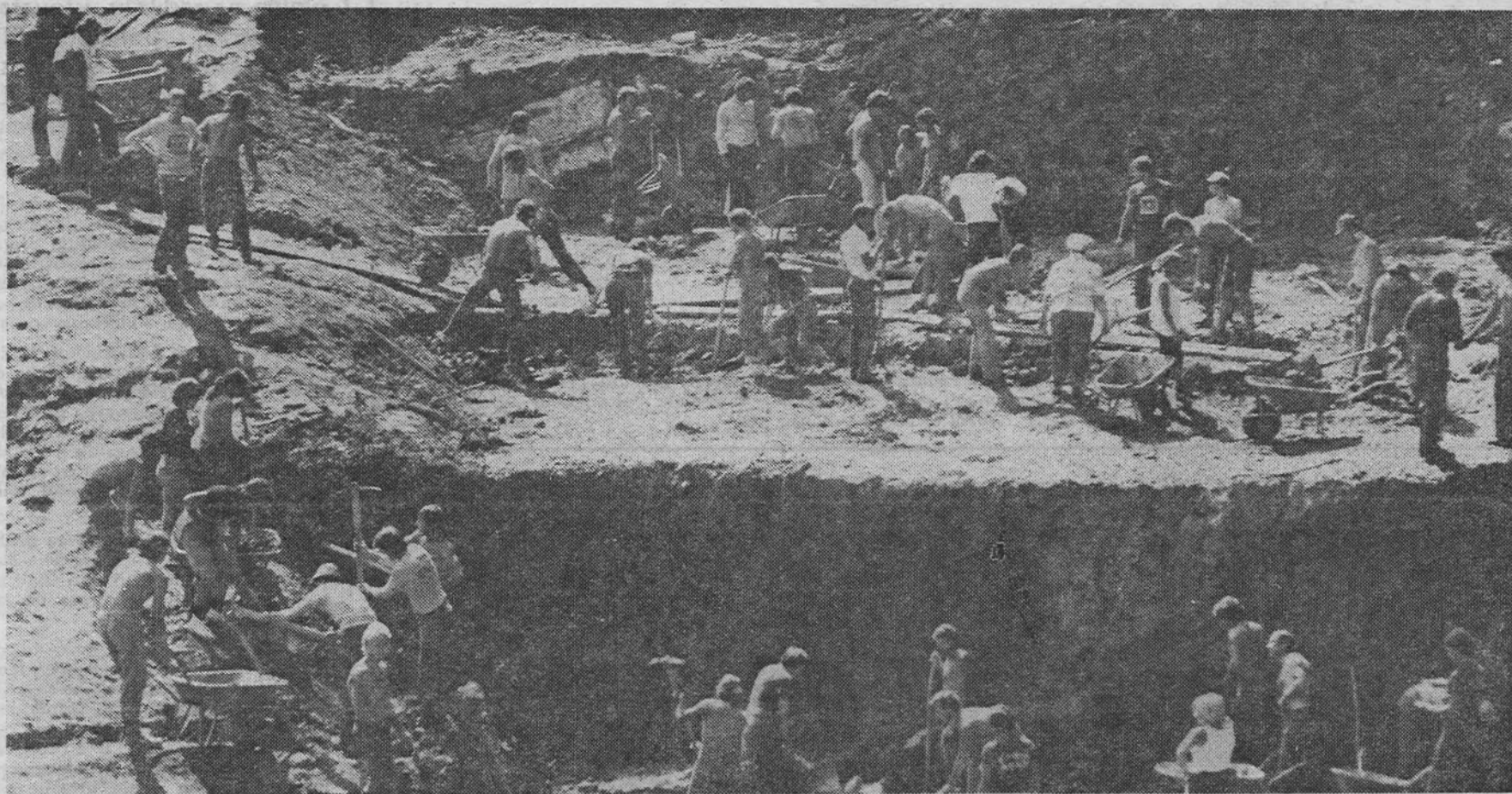
тације Насеља и гостију викенд-бригаде »Зијо Диздаревић« из Фојнице. Послије занимљиве игре екипа Насеља је своју надмоћност крунисала побједом од 2:1. И пинг-понг лоптица скакуће. Шахисти анализирају посљедњу партију меча Карпов — Корчној. Тако је данас. Сутра их очекује борба са колосима. Сви су спремни да дају свој пуни удео да воз од Добоја до Зенице другим колосијеком протутњи прије рока.

Р. ЦОВО

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

БРОЈ 184

Сикола је то, али и снага младости која слама отпор, пробија и већа брда, измјешта ријене

ПРВИ
СУСРЕТ С
РАДИЛИШТЕМ

Акорди алатки

Код Маглаја, поред ријеке Босне, бије се једна од најжешћих и најтежих радних битана — пробијање система тунела Сикола ◊ Пред снагом младости испријечило се брдо куда треба пруга да прође ◊ Сваким даном све је мањи отпор — тако градитељи желе

ДОБОЈ, 2. ОКТОБРА — Тек што се погасио пламен синоћних свечарских ватри, јутрос рано дуж цијеле трасе разбуктао се, нови, много већи — пламен прегалаштва. Њега не може да потамни ни досадна јесења киша која ромиња. Одјекује пјесма бригадирска, и стапа се заједно са звонким тоновима лопата и крампова и бректањем машина, у један заједнички, побједоносни акорд. Пред њиховим налетом нестају кубаци земље — остаје пруга. Све дуже како се примиче новембар и дан добро познатог обећања.

Засунани рунави — заврнуте глаче

Код Маглаја, поред ријеке Босне, бије се једна од најжешћих и најтежих радних битана: пробијање тунела Сикола. Пред снагом младости испријечило се брдо кроз које треба пруга да прође. Одолијева, али сваким даном све мањи отпор пружа. То тако градитељи желе.

Дјевојке и младићи ОРБ »Бранко Милошевић Металац« из Зајечара управо ископавају омладински предусјек тунела Сикола два. Засукали рукаве, подврнули панталоне и пркосе брду, блату и киши, која полако, али немилице натапа и њих и земљу.

— Је ли тешко? — питамо и одмах видимо да смо погријешили. Јер овдје на траси, осим оног »није тешко«, и нема другог одговора. То је одговор који једино младост зна.

Проблема нема, све је добро, надамо се да ће тако и даље бити — веће и они који су први пут на акцији и они прекаљени акцијаша. Такви су на примјер 23-годишњи Славче Младенов и Милован Благојевић, који ускоро треба да прослави пету деценију живота.

Обојица запослени: Славче у »Тимоградњи« из Кладова а Милован, иначе из Кладова у ИХП »Прохово« ООУР — »Флорна со«. Обојица са истом жељом да ударничким радом допринесу изградњи другог колосијека.

— Први дан на Акцији на мене је оставио снажан утисак. Овдје ми

се јако допада и право да вам кажем не осјећам кишу и не сметају ми услови под којима радим. Наравно, било би ми лакше да је вријеме љепше, али ни овако какво је за нас није препрека — каже у кратком предању Младенов.

Жуљеви — неизбежно обиљежје акцијаштва

Прича Благојевића је нешто другачија јер извири из богатог искуства вишеструког ударника. Он је, наиме, учествујући на изградњи пруге Брчко — Бановићи, Шамац — Сарајево 47, Ауто-пуга »Братство-јединство« годину дана касније, пруге Добој — Вањалука 1951. и другим акцијама стекао осам ударничких значака, стога су поређења неизбежна. Некад и данас.

— Ја сам пре три деценије на прузи Шамац — Сарајево радио два месеца и то код Алипашиног моста. Данас сам ето овде у добојском насељу, на траси између Добоја и Маглаја, а први утисак је готово исти: и тада као и данас, ради се веома много и са полетом и заносом. Али услови су сада неупоредиво бољи, почев од смештаја и исхране па до технике са којом се ради. То је и сасвим разумљиво. Данашња омладина је такође веома расположена за рад и ја верујем да ће пруга бити на време готова.

Ријечи, али више дјело, њих и њихових другова и другарица то недвосмислено показују. Њихове вриједне руке, које данас стичу и прве жуљеве, неизбежно обиљежје акцијаштва, неуморно раде.

— Нашу бригаду сачињавају дјевојке и младићи из осам комуна тимотског региона, објашњава Вукослав Ристић, командант. Од укупно 90 бригада, 30 су први пут на акцији. Од прије двије године, када је основана, Бригада је са успјехом учествовала на Бердапу 76. и 77. и на изградњи Ауто-пуга Београд — Ниш прошле и ове године.

Сасвим је сигурно да ће се и овдје, бројним радним побједима и ударничтвима, доказати. Првим радним даном то су већ и наговјести.

Сл. ПУХАЛО

IZLAZAK NA TRASU

Dobri znanci Bistričaka

Istovareno i rasplanirano hiljadu i četiri stotine kubika tucanika, polagani kablovi za signalizaciju, a na Bistričaku, pored 29 banovičkih rudara, uskoro stižu komorati iz Breze, Ljubije i Mostara

NEMILA, 2. OKTOBRA — Sinoć je sedma smjena ORA »Samac — Sarajevo 78« svečano otvorena, a već danas je svih pet brigada smještenih u Naselju Nemila, otpočelo s udarničkim radom. Istovremeno su i razasrtli šest stotina kubika tucanika, a druga smjena je razasrtla osam stotina, utovarani su i pragovi. Na Stanici Nemila kopa se zemlja za postavljanje donjeg stroja kolosijeka — saopštio nam je Zoran Kusmuk, traser. Na Stanici smo razgovarali i sa radnicima ELPOS-a, izvođača radova Rašidom Imamovićem i Ademom Muharemovicom.

— Položimo kablove za signalizaciju i telefoniju. Moramo izbaciti sve stare kablove, a novi će služiti

oba kolosijeka. Ima da se postavi sedam kilometara kablova. Radimo samo stručne poslove, a brigadiri nam pripremaju teren.

— Obilazeći trasu drugog kolosijeka na dionici od Jeline do Begovog Hana zaustavili smo se na tunelu Bistričak.

— Probijeno je oko 60 metara tunela. Preostalih 90 će biti završeno, bar se tako nadamo, do kraja oktobra. Pošto odmah i betoniramo, tunel će probijanjem biti i završen — obavijestio nas je inženjer Hasan Pilav.

Sa radnicima GRO »Bosna« iz Sarajeva radi i 25 rudara iz Banovića koji će dopremiti i svoju mehanizaciju. Uzeir Lopantić, bušač i kopač

i Šaban Varešević, bušač došli su 1. septembra sa ORB »Sedmi novembar« iz Banovića i ostali do kraja Akcije.

— Kada smo u Banovićima čuli da je potrebna pomoć rudara u probijanju tunela, odmah smo se prijavili i ostaćemo dok tunel ne progleda — kažu.

Ovih dana treba da im stigne i pojačanje, oko 35 njihovih drugova rudara iz Ljubije, Breze i Mostara. Sve nam to daje za pravo da vjerujemo da će Bistričak, poslije Vran-duka, Orlina i Trbuka progledati na vrijeme. Čovjek će još jedanput pobijediti planinu i voz će protutnjati drugim kolosijekom i prije roka.
R. DŽOBO

Generacija dva kolosijeka

Ova dva stara mladića su odavno djedovi, a otkora i penzioneri. Naš foto-reporter Vinko Dusper ih je »uhvatio« odmah po dolasku ORB »Šesnaesti septembar« — Donji Vakuf. Caskali su o minulim danima. Josip Rogalo se sjećao velike poplave koja je zadesila Niš 1947. godine. Učestvovao je u akciji izgradnje na sipa uz Moravu. A Suljo Potrović je svom drugarju objašnjavao o tome kako su izgledali Zavidovići u isto vrijeme kada je po prvi put došao na izgradnju pruge Samac — Sarajevo. Veli da je srećan što ponovo može da da svoj doprinos u izgradnji i drugog kolosijeka.

E. A.

Uskoro stižu građevinci i mineri

DOBOJ, 2. OKTOBRA — Prema programu, pored pet sadašnjih, trebalo je da budu još dvije brigade: »Vladimir Gortan« iz Pule i »Veljko Miljević« iz Sanskog Mosta. Međutim, odmah po dolasku ove dvije brigade napustili su Naselje. Puljani su otišli u Zavidoviće, a Sanjani u Nemilu. Umjesto njih u dobojsko naselje uskoro treba da dođe 240 radnika dodatne građevinske operative, koji će biti zaposleni na tunelu Sikola.

U Doboju će narednih mjesec dana boraviti i 17 minera, uglavnom iz rudnika zeničkog bazena. Oni su na akciju došli dobrovoljno i koristeći svoj godišnji odmor, radiće takođe na tunelu SIKOLA.

DOBOJ

Sjednica Skupštine smjene

DOBOJ, 2. OKTOBRA — Juče su održane konstituirajuće sjednice samoupravnih i društveno-političkih organa u Naselju. Sinoć u 20 sati održana je sjednica Skupštine sedme smjene na kojoj je usvojen kućni red, jelovnik, program mjera društvene zaštite i verifikovan izbor predsjednika svih devet komisija Naselja. Za predsjednika Skupštine izabran je Dragan Blagojević ORB »Frane Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, a za potpredsjednika Alija Sabić ORB »Veljko Vlahović« iz Celja.

Juče su takođe prvi sastanak imali i svi članovi SKJ iz svih omladinskih radnih brigada za koje su konstituisali Aktiv SK Naselja. Za predsjednika Aktiva izabran je Dragomir Bikić ORB »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara.

Snažan zamah Gračanlija

ŽEPČE, 2. OKTOBRA — Već prvog dana rada na trasi brigadiri ORB »Todor Panić« iz Gračanice postigli su izuzetan uspjeh, prebačaj norme od 451,15 odsto.

Prvi radni zadatak za ove vrijedne brigadire bilo je istovaranje tucanika iz vagona niskih stranica i njegovo prebacivanje i razastiranje do tri metra. Traser Brigade Husein Devdžić prezadovoljan je zalaganjem svih brigadira, ali ipak za najbolji učinak posebno pohvaljuje brigadire Vukadina Blagojevića i Sakiba Puraća.

Brigadiri-vojnici na trasi

Svi dobrovoljci

Jučerašnji dan Brigada kompletna na radilištu, istovaran je tucanik i polagano 112 metara kolosijeka. Kad su se tražili dobrovoljci, najteže bilo odabrati samo desetinu, niko nije želio da odustane

ŽEPČE, 2. OKTOBRA — Uprkos kiši koja je jutros probudila brigadire, brigade su krenule u susret još jednoj radnoj pobjedi. Odmorni, svježi, puni elana i mladalačkog zanosu ne priznaju nikakve prepreke.

Najživlje je na Željezničkoj stanici Žepče. Pet stotina metara daleko od Naselja devedeset devet vojnika, brigadira ORB »Prva krajiška proleterska brigada« Sarajevske armijske oblasti ugrađuje tucanik i polaže 112 metara kolosijeka. Posao nimalo lak, ali pod lopatama sve pršti. Radi se bez odmora.

— Zadovoljstvo je raditi sa ovakvom brigadom — kaže traserka Nevenka Đureinović. Kad smo stigli na trasu svi su bili nestrpljivi da što prije prionu na posao.

— Kako i ne bi — kaže vojnik Milan Trivić. Svi želimo da radnim rezultatima opravdamo povjerenje koje nam je ukazano. Mi vojnici navikli smo na disciplinu, ali ovo ovdje je nešto više: kolektivan rad, želja da jedni, drugima pomognemo kako bi uspjeh cijele brigade bio što veći.

— Za razliku od uobičajenog vojničkog života gdje se sve radi na komandu, mi vojnici-brigadiri nastojimo da razvijemo među sobom pojedinačan osjećaj odgovornosti za cijelu Brigadu. Ideje svih su dobrodošle i svi učestvujemo u njihovoj realizaciji — kaže nam komandant Brigade Petar Stupar.

Među brigadirima je i ekonom Miljenko Škondić, stari akcijaš:

— Bio sam na mnogim radnim akcijama, ali nigdje se nije radilo kao ovdje. Tu vlada posebna atmosfera. Čovjek iz sebe izvlači i posljednji atom snage, bez ikakve želje za predahom. Nije ovo uzalud naša — omladinska pruga.

Danas su vojnici-brigadiri prvi put kompletni na trasi, ali su dobrovoljci već dva puta radili na prilično teškim poslovima, postigavši prve vidne rezultate. Na 145. kilometru, njih deseterica ugradili su za samo sat i po vremena 27 kubika betona dok su druga deseterica udarnički kopali temelje na podvožnjaku, iskopavši 20 kubika zemlje. O ovim dobrovoljcima u Naselju kruži jedna anegdota: kad je komandant tražio deset dobrovoljaca javili su se gotovo svi vojnici, i prava je muka bila izabrati samo deset. Niko nije želio da odustane i na kraju je bilo mnogo smijeha.

Eto, takvi su brigadiri vojnici. Sudeći prema ovome kako su počeli na radnoj akciji će se o njima još čuti.

G. J.

СМЈЕНА РАДА

Почињу нова другарства

Свечаност отварања седме смјене почела пјесмом из свих осамсто грла »Друже Тито ми ти се нунемо...« ♦ Бригадирима говорила Дубравка Латифић, члан Предсједништва Републичког одбора СУБНОР-а ♦ Упућен поздравни телеграм другу Титу

ЗАВИДОВИЋИ, 2. ОКТОБРА — Незахвална је синоћ била улога новинског репортера. Јер оно што се догађало на главном платоу насеља, приликом свечаног отварања седме смјене, на дионици од Маглаја до Завидовића тешко је описати, вама драги читаоци дочарати, и због тога сваки репортер у оваквим приликама осјећа извјесну дозу потиштениости, јер мисли да његов извјештај, ма како написан, није довољно вјеран догађају. Можда је ту невољу репортера, на сликовит начин, у тренутку кад су бригаде у свечаном дефилеу, окићене за ставама и транспарентима синоћ биле постројаване, изразио члан Штаба Насеља Жељко Опачић, рекавши: »Јежм се. Коса ми се диже на глави«. Јер, у том тренутку 300 младића и дјевојака, званице и гости града и општине Завидовићи, нису употребљавали ниједну другу ријеч осим оних из пјесме: »Друже Тито

Посјета

Синоћ је младе из ОРБ »Др Анте Јамници« у којој се налазе активисти Црвеног крста из 18 босанскохерцеговачких општина посјетио Неђо Газрић, предсједник Скупштине Црвеног крста БиХ. Иначе, ОРБ »Др Анте Јамници«, најмлађа бригада у Насељу Завидовићи, формирана је непосредно пред долазак на Анцију.

Радничка

У Омладинском насељу Завидовићи с правом су ОРБ »Владимир Гортан« прозвали радничком. Јер, од 64 бригадира и бригадирне, њих 62 су радници из ООУР-а Пуле, а само два бригадира су студенти Универзитета у Риједи.

ми ти се кунемо, да са твога пута не скренемо«. Био је то задивљујуће јединствен хор чија се пјесма проломилла долином Босне, све до оближњих Завидовића, па и даље.

Дубравка Латифић, учесник и савременик многих ратних и поратних побједа младих на ше земље, жена коју, поред богатог животног искуства, краси, изузетна топлина ријечи и која се често налазила у сличним приликама, била је изузетно узбуђена.

— Први пут сам на овакој омладинској свечаности. Дивни су...

Кад се пјесма стишала, Дубравка Латифић — члан Предсједништва Републичког одбора СУБНОР-а БиХ обратила се бригадирима. Она је након топлих ријечи поздравила и жеље да седма смјена бригадира надмачи радним и друштвеним активностима своје претходнике, нагласила огромну инспиративну улогу друга Тита који је, имајући у ви-

ду васпитни, морално-политички и економски значај, увијек давао огромну подршку омладинским радним акцијама.

Поздравним говором Дубравке Латифић и читањем телеграма вољеном другу Титу, свечано је отворена седма смјена Акције на дионици Маглај — Завидовићи. Истовремено, отворена је и седма акцијашка смјена пјесме, друговања, самоуправљања, братства и јединства, Козарачког кола, у којег су се одмах сви ухватили и играли до касно у ноћи, као да нису тог дана преко руку пребацили стотине и стотине кубика туцаника, земље, бетона, као да су заборавили на стотине метара постављених тешких шина и прагова.

Јутрос рано, та иста пјесма бригадиста, веселила је тмурне кишне облаке над Завидовићима, желећи им сретан пут до других крајева, а они су се упутили на радилиште дуж пруге у сусрет новим рекордима. Е. АВДИЋ

Хајд' у коло...

Долазак у омладинска насеља карактеристичан у свим досадашњим смјенама није изостао ни у овој октобарској. Младост се за тили час ухвати у коло, тако се и најлакше стичу познанства. Док се коло окреће, проговори се и која ријеч, запјева уз ритам игре. Козарачко коло је право акцијашко и рекли бисмо неизоставно сваке бригадирске вечери.

СА СВЕЧАНОСТИ У ОМЛАДИНСКОМ НАСЕЉУ ЖЕПЧЕ

Једна жеља градитеља

Витним шинама премостити растојање од Добоја до Зенице ♦ Поздравно писмо другу Титу прочитала Насија Нуркић ♦ Седму смјену отворили Никола Салак, предсједник Међуопштинске конференције ССРН Сарајево

ЖЕПЧЕ, 2. ОКТОБРА — На централном платоу Омладинског насеља Жепче све је спремно за велику свечаност отварања седме смјене. Уз звуке фанфара и громке бригадирске поздраве, једанаест бригада, које ће октобар провести градећи други колосијек легендарне пруге Шамац — Сарајево, на дионици од Добоја до Зенице, постројава се у свечани ешалон. Команданти бригада предају рапорт. У тих неколико ријечи назире се спремност и воља девет стотина младих да дају највећи допринос још једном дјелу омладине Југославије.

Наредних мјесец дана Жепче, градић од четири хиљаде становника биће дом за више од 900 Бугојанаца, Грачанлија, Модричана, Билећана, Штићана, Госпићана, Сомбораца, Очајана и Апатинаца, Љубљанчана, Тешњана, Теслићана, Сарајлија, Смедереваца, читаве једне мале Југославије, смјештене у Омладинском насељу.

И седма смјена ће, као што су и претходне биле, за сваког бригадира бити и својерсна школа самоуправљања, другарства, заједништва, брат-

ства и јединства, патриотизма и интернационализма, школа живота у свим његовим видовима.

У име Штаба Насеља све бригадире и госте поздравио је замјеник команданта Насеља Неврес Јеменчић, а седму смјену свечано је отворио Никола Салак, предсједник Међуопштинске конференције ССРН Сарајево, рекавши:

— Брзо застаријевају саобраћајне карте, јер је наша република и велико градилиште. Желим вам драги бригадире, да ваш допринос изградњи другог колосијека пруге, чији су први колосијек градили ваши очеви, буде достојан легенде из 1947.

Жепчански бригадире упутили су са свечаности отварања седме смјене поздравно писмо најдражем учитељу, вољеном другу Титу, у коме су обећали да ће радити ударнички до посљедњег жуља, до посљедње капи зноја. Писмо је прочитала Насија Нуркић, бригадирка ОРБ »Тодор Панић« из Грачанице.

Уз високи пламен логорске ватре, који је желио да досегне облачно октобарско небо, слило се Козарачко коло.

Г. ЈОВАНОВИЋ

ЖЕПЧЕ

KONSTITUISANA SKUPŠTINA

ЖЕПЧЕ, 2. ОКТОБРА — У Омладинском насељу Жепче данас је одржана конституирајућа сједница Скупштине смјене Насеља, највишег самоуправног тијела у Насељу, на којој су усвојени полоник о раду, програми радних и друштвених активности, мјера заштите на раду и друштвене самозащите, кућни ред и јелоник.

На сједници је изабран и предсједник Скупштине смјене Сеад Мухалић из ОРБ »Прва крајишка пролетарска бригада« Сарајевске армијске области, као и 15 делегата — бригадира из свих 11 бригада.

PRIČA O PJESMI

Život je komandant ljut...

Nova stranica dnevnika

Pozdrav čovječanstvu

Ovo je gradilište, ovo je pjesma i pozdrav čovječanstvu ♦ Zaustavićemo i tu kišu, svojim tijelima zaštitivćemo prugu

Čudno, danas je dan kao sunčani sag, upravo stvoren za krik radanja, početak novog života. Na akciju kasnim već dva dana. Nagriža me sumnja, stvarajući mnogobrojna pitanja. Da li će mi se svidjeti naselje ljudi, kako će me primiti?

Vraćam se sa završene »Naučne ekspedicije« po srcu Romanije, iz legendarnog Pjenovca, mesta gde je poginuo Slaviša Vajner Čiča. Još uvek u magli prošlih događaja pokušavam da pronađem Zepče, gde me čeka ostvarenje svih mojih težnji i želja. Ostavio sam nekoliko meseci tamo negde među stablima drvo-reda niških parkova senke čupave plavooke Afrodite. Pokušavam da sve zaboravam, da sve izbrišem iz sećanja, sve da zgazim u trenu. Neka sagori Afrodita. Rodiče se nova. Zar ne?

Prolazim kroz kapiju mladih, očekujući mnogo. Sa leve strane trpezarija, sa desne studio »Mladosti«, veliki centralni plato, savremene barake. Originalno i fantastično. Pitam se samo koliko li ću puta proći ovim pravcem jug-severozapad-zapad-istok-jugo-istok.

Ne, ovaj list moram iscepati, okrenuću drugu stranicu dnevnika. Da. Nova stranica dnevnika. Nova nadanja, iščekivanja, poruke. Petnaesti dan, napredovali smo 550 metara. Pruga lagano niče crneći se na horizontu tucanika svakim danom sve vitkija, u težnji da premosti Doboj i Zenicu.

Noćas dežuram, ovde na prostoru usnule mladosti, stražarim nad snovima zaljubljenih, ipak teško je to objasniti. Grčim se na stepeništu, zanosno tumarajući mi slima po mrtvajama kanala Bosne, bunarima mostovskih stubova gde aveli noću kljuju... čupaju... Nešto kao da tutnji nebesima... ko to krađe kolica... zvezde, upomoć!

Kiša... Draga sestro utriči brže u toplinu moje kabanice, budi deo uspomene leta, zajedno sa blatom po kome gacamo.

Drugovi, mi smo golobrada generacija. Mi nemamo svoju Sutjesku, svoju Kozaru ni ofanzive čerdesetih godina. U nama bukne vatre današnjih revolucija mladosti. Mi nismo ladoleži, napred sa nama kreću kubici, kolica, lopate, napred sa našom prugom u besmrtnost.

Mi hoćemo da imamo svoj trag, svoj beleg. Oazu sopstvenog. Možda smo mogli da lutamo obalama mora, da hvatamo sunce u baškarenju. Ali mi smo ovde, generacija. Ovo je gradilište. Ovo je pesma, pozdrav čovječanstvu. Ispucajte lobanje neprijatelja dok govorim iz nedara.

Kiša.

Zaustavićemo i tu kišu draga plavokosa, svojim telima zaštitivćemo prugu.

Predrag MILJKOVIĆ
ORB »Veljko Vlahović« Niš

Naslonjena na Zlatanovo rame u jutarnjem drijemežu i zamoru razbiram tek poneku riječ, 149. kilometar. »Izlazimo li — pita neko. »Ma kakvi, ovdje izlazi »Filip Filipović« — promrmlja jedan promukli glas. Ustajem dohvatam lopatu, drugom rukom trljam pospane oči i, na moje iznenađenje, voz najednom krene. Kroz otvorene prozor ugledam go tovo sve brigadire iz moje brigade kako sa alatom kreću duž pruge. Bila sam toliko iznenađena da nisam ni primijetila da ih je još nekoliko ostalo. »Pa gdje će sad stati« — pita Branka. »Gdje stane da stane, odmah ćemo izaći« — kao da nas želi umiriti komandir druge čete.

♦ O, pa mi imamo i komandira, gotovo da je cijela četa ostala: Eso, Copa, Branka, Zlatan, Coja, Remzija, Salko i ja. I dok smo kroz prozor

gledali table sa brojem kilometara, voz stade. »Hajdemo, ovdje izlazimo, ovo je 154. kilometar« — obavijesti nas Eso. Svi smo sa alatom i kabanicama, a valja se vratiti pet-kilometara. Ipak, začuđujuće smo raspoloženi. »Samo da nam se vratiti do marende« — veli Coja, poznati repetaš iz naše brigade.

♦ Rano maglovito jutro. Polazimo krajolikom išaranim njivama pod kukuruzom i starim hrastovim šumama. Razbacani ostaci konzervi i čaša od jogurta pored novog kolosijeka podsjećaju nas da su tu nekog aprila, ma ja ili avgusta radile vrijedne ruke brigadira. Osvrćemo se, i na tabeli čitamo 152. kilometar. Mada je bilo hladno u početku, sad to ne osjećamo, zagrijani smo. Čopa ide na čelu kolone osvrće se i pita »Ideš li rode«. A ja, podražavajući poznatu Kočićevu,

kažem »Idem, idem. Ima li još koliko«.

Đaleko dolje, na kolosijeku, u jednoj prilici koja korača po pragovima prepoznajemo komandanta Brigade. Bojažljivi smo, šta li će nam reći... Prilazimo mu, svi šutimo, a on, kao da nas ne primjećuje, kao da nas ne prepoznaje. A zatim, okrenuvši se na glo, zapita strogim glasom »Pa dobro momci, zar baš niko od vas nije vidio ni čuo kad su drugi izlazili«. Ka ko niko ništa ne odgovori, lice mu poprimi blažen izraz i dodade »Pa uranili, jeste li se bar naspavali«. A onda kao po nekoj komandi svi uglas zapjevamo »Život je komandant ljut, život je komandant ljut...«

Ljiljana ZUROVAC,
ORB »Maksim Kujundžić«
Konjic

SAMOKOLNICA ZA UDARNIKA!

SLIKA, DOVOLJNA ZA PRIČU

Jednom doživljena - nikad zaboravljena

Susreti i zagrijaš — slika dovoljna za priču, za naše uspomene i našu brigadirsku sadašnjost. Sta li će donijeti ova akcija, kakve radosti i iznenađenja, hoće li pružati ono o čemu smo slušali, ili se ovi dani mogu samo naslutiti i doživljavati onako kako koji bude dolazio?

Potekla je priča...

Zadivljujuća, duboko urezana u naša sjećanja, jednom doživljena, nikad zaboravljena.

Čudno je to. Djevojka i mladić zajedno i ravnopravno su, u ljubavi za Tita — na vagonu, iskopu kanala, betoniranju — ruke su njihove očvrstle i smjelost je danas u njima.

Mišići jesu prenapregnuti, ali složno je'n, dva, tri — sad! i zajedno te ruke pokreću »srca« pruge, te ruke podižu mostove, ukroćuju rijeke.

Otvrdli su dlanovi naši, prvi žuljevi već davno prošli i na njihovo mjesto došli novi, ali zato su naše pjesme nježne, pjesme djevojačke ovdje su poput vidarice što rane liječe, vraćaju nam spokoj, umiruju ushićenje u nama, čine nas ponosnim što kroćimo godinama naše mladosti, odvažno i nezaustavljivo...

I veće nam donese radost što smo tu, u kolu, snažnom i nedoglednom, kolu naše slobode i zakletvu Titu; uz plamen stotine ruku jednu misao kroz pjesmu govori i pleće:

Na Akciji smo, bogatiji za jedan septembar, sa sreću što prugu gradismo i pruga nas.

BRANKA MUFTIĆ,
ORB »Maksim Kujundžić« Konjic

BRIGADIRSKA POEZIJA

Hoću s vama

Sivilo neba i zastave na jarbolima što svoju igru poklanjaju vjetru. Kućice naselja čute pod teretom samoće. Brigade su na radilištima. Ne čuje se pjesma mladića

i djevojaka.

U ovom trenutku ta pjesma odjekuje negdje uz prugu i pomaže da se izbace tone tucanika iz vagona.

Dok ovo pišem, pod velom kiše koja počinje da pada, odvaljuju moji drugovi obronke Sikole.

Rastu njihova djela, dosežu najveće visine i nikad neće prestati nastojanja, da se učini što više, da se nauči, kako voljeti druga što se do tebe kupa u znoju, kako živjeti za zemlju koju gradiš vlastitim rukama.

Dražena Čondrić,
ORB »10. oktobar«, Livno

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 185

PO JUTRU
SE DAN
POZNAJE

Pruga u sedmoj brzini

Traseri su izračunali i obavijestili graditelje oktobarske smjene u Zavidovićima da je prvi radni dan na trasi obilježen učinkom većim za tri odsto od prvog radnog dana, izuzetno uspješne, šeste smjene

ZAVIDOVIĆI, 3. OKTOBRA — Sudeći po onoj narodnoj da se po jutru dan poznaje, onda s puno vedrine vjerujemo u brigadire sedme smjene koji su se zarekli da će radnim rezultatima i društvenim aktivnostima premašiti izuzetno uspješnu šestu smjenu brigadira na dionici pruge od Maglaja do Zavidovića,

Omladinskim snagama ...

Sinoć, kad su traseri predaivali izvještaje o dnevnim efektima rada podvučeno je — i ispostavilo se da su prebačene norme prvog radnog dana sedme smjene za tri posto veće od onih koje je postigla šesta smjena u prvom radnom danu, iako je sedma smjena suočena sa problemima koji nisu opterećivali njihove prethodnike. Prije svega treba napomenuti kišu koja skoro svake noći sipi onako dosadno, jesenski. Zbog toga prilazni putevi ka radilištima su do te mjere izlokani i blatnjavi da se i teretna vozila po njemu veoma teško kreću. Na taj način, brigadiri su prinuđeni da koriste za prevoz samo brigadirski voz, a ovaj ne tako rijetko i ne tako malo, zakašnjava.

— Važno je da on ne kasni kad nas vozi na trasu, a sa trase možemo doći i pješice. Uostalom, to je problem o kojem drugi treba da razmišljaju.

A umor?

— Mi nismo došli ovdje da se odmaramo i zabavljamo, već da gradimo prugu svom narodu i Titu. Pogledaj gore šta piše — reče nam načit delija Marijan Krbović ORB »Vladimir Gortan« iz Pule, pa sa ostalim »ragacama« (talijanski — drugovima) kako se međusobno zovu započe onu: »Omladinskim snagama radnim brigadama...« A mi smo dugo gledali u transparent na kojem piše: »Mladost ne zna za poraze«.

Taj famozni, i neobjašnjivi fenomen vazda prisutne pjesme do promuklosti i tako često pominjanje, skoro neophodne stavke novinskog izvještaja, nikako da shvatimo. Šta se iza njih krije? Pjeva se danju i noću, i po suncu i po kiši, i kad se objeđuje i kad se radi.

To treba vidjeti

»Vidiš, u ovom parčetu kolosijeka ima 14 tona tereta. Leži na drvenim valjcima. Preko njih to treba pregurati i sastaviti sa skretnicom. Koliki je to teret, a nas je svega 20. Zbog toga mi vazda dok radimo i pievamo. Lakše je.

A kad ne radite?

»Pjevamo što samo mladi, zdravi veseli, što volimo... — kaže Ivan Markotić, iz »Ljubuškog odreda«. Za nepunih deset minuta Ivan, Niko Jurić, Vice Granić, Zvonko Brnić, Razmi Špago, i drugovi, željeznim polugama su naprosto prebacili taj ogromni teret na dvadesetak metara do novog, drugog kolosijeka u Zavidovićima.

Cijeli taj prizor, svo vrijeme je posmatrala, zajedno sa mještanima jedna nena u dimijama, prekrivena šamijom i teretom godina. Čudom se čudila, pa će reći:

— Šta him je. Je su li pomahnitali, razvrću prugu, našu prugu...

Nekoliko stotina metara dalje, opet pjesma, opet taj fenomen među brigadirima »Dr Ante Jamnicki«. Oni grade kanale za podvožnjak. Jovo Đurić, Nebojša Škorić, Ljubomir Rakić i Goran Resančić, prenose na rukama dvije stotine kilograma teške betonske ploče, a pod nogama blato, voda... izmaglica rosi. I, oni pievaju. Možete li vi, dragi čitaoci, dok listate novine i ispijate kaficu u svojoj toploj sobi zamisliti kako to izgleda? Ne. Vi morate to vidjeti.

E. AVDIC

Zamah je sve jači a cilj bliži

Sjednica Komisije za radne aktivnosti Predsjedništva Republičke konferencije SSOBiH u Zavidovićima

Predstoje veliki poslovi

ZAVIDOVIĆI, 3. OKTOBRA — Sinoć je u Zavidovićima održana konstituirajuća sjednica Komisije za radne aktivnosti Predsjedništva Republičke konferencije SSOBiH. Međutim, iako se prvi put sastala, sjednica Komisije je imala izuzetno radni karakter. Jer, na dnevnom redu se našlo podosta tačaka koje su bile posvećene razmatranju problema vezanih za omladinske radne akcije koje su se u toku ove godine održale i još traju. Tako je usvojena i povoljno ocijenjena infor-

macija o životu i radu brigadira na akcijama »Sarajevo 78« i »Samac — Sarajevo 78«. Rečeno je da su evidentni pozitivni rezultati ovih radnih akcija i da oni treba da budu putokaz i za sljedeću, akcijašku 1979. godinu. Na sjednici Komisije se raspravljalo i o stepenu pripremljenosti omladinskih radnih brigada koje dolaze na akciju. Rečeno je da se u ogromnom broju komuna posvećuje velika pažnja pripremanju omladinskih radnih brigada, ali ipak ima i onih koji tom zadat-

ku olako prilaze, što se kasnije ispoljava u obliku slabijih rezultata na omladinskim radnim akcijama.

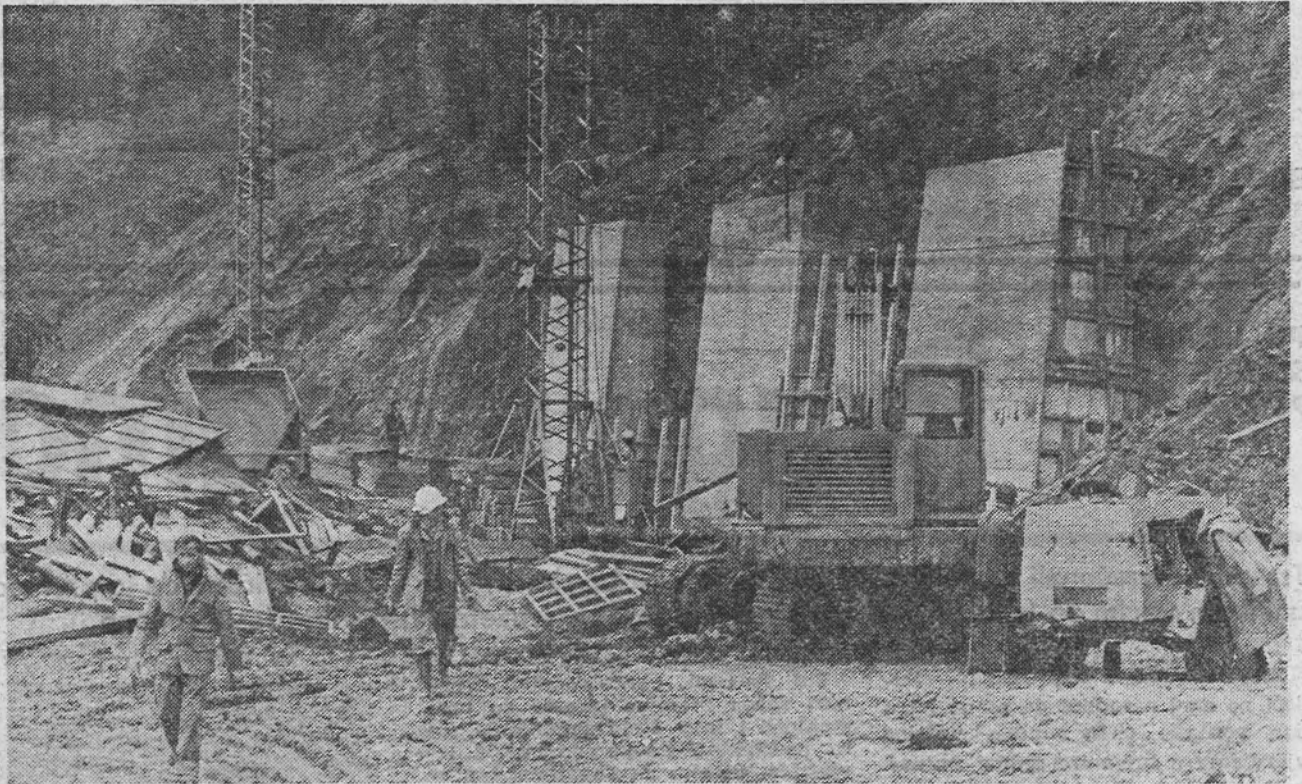
— Mi moramo da posvetimo veliku pažnju i metodu i sadržaju rada Komisije jer nas očekuju veliki poslovi u vezi sa završetkom Akcije na pruzi Samac — Sarajevo, kao i obilježje priprema za omladinske radne akcije u sljedećoj godini — rekao je predsjednik Komisije Adnan Kreso.

Na kraju sinoćnjeg rada Komisija je usvojila pravilnik o radu i operativni plan rada do kraja ove godine.

СА ПОСЛИЈЕ-
ПОДНЕВНОМ
СМЈЕНОМ НА
РАДИЛИШТУ

ДОВОЈ, 3. ОКТОБРА — Понедјељак је поподне. Кишни облаци потамњели небо и сакрили врхове брда у долини ријеке Босне код Маглаја, а расположење међу бригадистима — ведро. Упркос киши, блату и изузетно тешким напорима ненавиклих руку на крампове, лопате и колица.

- УНИС!
 - Братство!
 - УНИС!
 - Јединство!
 - УНИС!
 - Сарајево!
 - С-а-р-а-ј-е-в-о!
 - Сарајево! Сарајево! Сарајево!
- Сложно одјекује поклич подстре

Спрега бригадирских руку са извођачном оперативом и у овој смјени долази до пуног израњаја

Сложно за подстрек

Упркос киши и још ненавиклим рукама на лопате, крампове и колица, »УНИСОВИ« бригадири неуморно раде и пјевају **◆ Шикара је за тили час била раскрчена, отворен широк пролаз**

ка и нове снаге младића и дјевојака из ОРБ »УНИС«. Сложно, као да су га данима вјежбали, а срели су се тек пред полазак на Акцију. Јер, њих 95 дошли су из 16 градова БиХ и Словеније као представници радних и основних организација удруженог рада овог великог сарајевског колектива. Споменка Хошић је из Мостара, Момчило Гарић из Бугојна, Миралем Јусуфовић из Коњица, Лена Полуга из Сарајева, Војо Комленовић из Горазда, ... Одабрани да представљају велики колектив од око 22.000 запослених. И да дају свој допринос у изградњи пруге младости, напретка.

Двије анције
прије ове

— У Бригади је више од 60 одсто радника из непосредне производње, остали су запослени у прометним организацијама и заједничким службама — објашњава Мијо Иванчић, командант Бригаде, радник Радне организације »Витезит« из Витеза. Дошли смо на изградњу другог колосијека да дамо све од себе и наставимо тамо гдје су стали наши претходници. Бригада је основана 1972. године и до сада је учествовала на двије анције: изградњи пруге Београд — Бар код Јабучке прије пет година и на ОРА »Козара 76«. На Козари смо постигли најбоље резултате у све три смјене и добили највише признање — Плакету »Вељко Влаховић«. Трудимо се да га овдје потпуно оправдамо.

Мокри од зноја и кише и блатња ви, крампајући и возећи колица, сијекући шикару, већина »Унисоваца« стиче прва акцијашка искуства. Јер, њих само петнаестак имали су прилику да се до сада огледају и на оваквим пословима. Један од њих је и Сарајлија Решад Кршо, економски техничар у РО УНИС-промет репроматеријала. У кратком предању, пошто је натоварио земљом једна колица, задихан каже:

— Терен је веома тежак за рад. Ево видите и сами да се земља просто лијепа за лопату, ципеле, колица. Иако сам био на Акцији »Козара 76«, такођер у УНИС-овој бригади, у међувремену нисам радио физичке послове, па наравно руке треба да се навикну на лопату. Ипак, умор готово да и не осјећам, јер у друштву са оваквим другарицама и друговима какви су наши у Бригади, милина је радити.

Мало времена
за разговор

Времена за причу нема. Снажни момци веома брзо долазе са празним колицима. Мехо Хаурдић, зван Спашо, из дервентске Творнице цијеви нестрпљиво чека, премда је пред њим добро знан пут од педесетак метара уз велики успон. И, дакако, препуне, како то он каже, тачке.

— Назиру се већ и први жуљеви, али не посустајем. Част ми је што сам дошао да радим овај посао и настојаћу свим снагама да истрајем и оправдам стечено по-

вјерење које су ми у мом колективу указали. Жеља ми је да се вратим кући са ударничком значком — вели и већ одмиче уз необично стрми успон.

Ради се неуморно, земља се копа и одвлачи, простор је све шири, али не толико велики да би кроз њега машине могле да прођу. Спрега бригадирских руку и моћних машина и овдје, као уосталом и на цијелој Акцији, увелико долази до изражаја.

Перо Турић из РО »Витезит« са групом од 14 бригадиста крчи оближњу шикару. Снажно замахује сјекиром и шибље покорно пада пред његовим челичним мишицама.

— Ја сам, да се тако изразим, дебитант и нисам учествовао на овако великим акцијама и због тога ми је, тек сада видим, жао. Међутим, није ни тешко, јер често у своје мјесту радим на локалним акцијама. Убудуће ћу користити сваку прилику да дођем на акцију сличну овој због великог другарства, због дјела које из нас остаје.

Терен, који је прије сат-два био обрастао шибљем и крупним пањевима, постаје све приступачнији.

Решад Кршо, снажним, мелодичним гласом отпоче да пјева »Унисову химну«. Разлијеже се пјесма:

»УНИС, УНИС, метал, рад, метал, рад, градићемо пругу сад, пругу сад. Она ће бити готова прије краја новембра, то је Титу наша заклетва...«

Тако то он увијек кад осјети да треба убрзати темпо.

Сл. ПУХАЛО

Први састанци

ЖЕПЧЕ, 3. ОКТОБРА — У Омладинској радној бригади »Тешањско-теслићки партизански одред« одржани су и први састанци. Чланови Актива Савеза комуниста анализирали су досадашњи рад и доносили закључке о предузимању мјера да се тај рад још више побољша. Посебан акценат је дат доприносу чланова Савеза комуниста у раду на траси и друштвеним активностима у Насељу.

Одржана је Бригадна конференција на којој је било говора о друштвеним и радним активностима Бригаде као и о дисциплини у току боравка у седмој смјени ОРА »Шамап-Сарајево« у Насељу Жепче.

Комисија за идеолошко-политички рад и марксистичко образовање одржала је састанак на коме је упознала чланове са начином рада и будућим задацима Комисије.

Почела политичка школа

ДОВОЈ, 3. ОКТОБРА — Када се врате са трасе бригадисте очекују бројне активности у Насељу. За 107 бригадиста из свих пет омладинских радних бригада у добојском насељу синоћ су почела предавања у омладинској политичкој школи. Они ће, како је програмом предвиђено, саслушати и обрдити десет тема. »Развој Комунистичке партије Југославије између два рата« била је прва тема са којом су се упознали.

Изложба карикатура

ЖЕПЧЕ, 3. ОКТОБРА — Поред свакодневног напорног рада на траси бригадири ОРБ »Девети септембар« Бугојно већ се баве друштвеним активностима. Отворили су прву изложбу карикатуре у ресторану Насеља. Такође је Комисија за информисање ове бригаде издала и прве зидне новине на којима доминирају хумористички описи доживљаја из првих дана боравка на Акцији.

Jovo Mišković među brigadirima

DOBOJ, 3. OKTOBRA — Naselje omladinskih radnih brigada ORA »Samac—Sarajevo 78« u Doboju danas je posjetio Jovo Mišković, republički sekretar za narodnu odbranu SRBiH. Prilikom boravka u Naselju Jovo Mišković je razgovarao sa članovima Staba Akcije. O dosadašnjim rezultatima i narednim zadacima republičkog sekretara za narodnu odbranu upoznao je Filip Vuković, komandant Akcije.

Sportski susreti

ZEPČE, 3. OKTOBRA — U Omladinskom naselju Žepče uprkos lošem vremenu koje je dočekalo brigadire sedme smjene održana su već i prva sportska takmičenja. Prvo je održan turnir u malom fudbalu, »Prve krajiške proleterske brigade«, druga četa pobijedila je prvu rezultatom 3:0 dok je treća četa pobijedila rezultatom od 2:1 i prvu i drugu četvu. Tako je postala prvi pobjednik sportskog takmičenja ove brigade.

Najbolji strijelac turnira bio je Nebojša Cavaljuga sa tri postignuta pogotka.

Juče je odigrana i prijateljska utakmica u odbojki između ORB »Tešanjsko-teslički partizanski odred« i ORB »Posavsko-trebavski odred« Modriča. Prvi set je završen minimalnom pobjedom Modričana dok je drugi na žalost prekinut zbog kiše.

Izborni sastanak

DOBOJ, 3. OKTOBRA — Članovi Saveza komunista ORB »Franc Rozman Stane«, koju sačinjavaju vojnici Ljubljanske armijske oblasti, održali su sastanak na kome su izabrali Dragana Blagojevića za sekretara, a Jovicu Mirosljevića za zamjenika sekretara Aktiva. Na sastanku je utvrđen raspored rada u prvoj dekadi.

Brigadu je posjetio pukovnik Bajt, koji je razgledao prostorije u kojima su smješteni brigadiri i upoznao se sa planom rada na ovoj akciji.

Usvojen plan rada

ZEPČE, 3. OKTOBRA — Članovi sekretarijata Aktiva SK ORB »Prva krajiška proleterska brigada« preksinoć su u Naselju Žepče održali svoj prvi sastanak na kome je usvojen plan rada komunista ove brigade za na rednih mjesec dana.

Inače, u ovoj brigadi, sastavljenoj od vojnika Sarajevske armijske oblasti, ima 46 članova SK, tako da je gotovo svaki drugi brigadir — vojnik i vlasnik crvene knjižice.

Sedma u zamahu

Zuljevi se s ponosom pokazuju, a ovih prvih dana u sedmoj smjeni niču kao gljive poslije kiše. Neumorno se radi, želi se nadmašiti, izuzetno uspješna, šesta smjena. Prvi rezultati sa trase govore da će sedma zaista biti prva. Takvo je raspoloženje svuda od Doboja do Zenice. Pruga raste sve brže, a cilj se približava. Omladina hoće da završi izgradnju drugog kolosijeka prije roka. Brigadiri pjevaju i rade. Ne smeta im ni kiša koja ih gotovo redovno ispraća na trasu ili dočekuje u naseljima. Saradnja brigada sa izvođačkom operativom je dobra. Sprega brigadirskih ruku sa moćnom mehanizacijom svakodnevno produžava prugu, približava je cilju.

ODLUKA TRINAESTOGODIŠNJE DEVOJČICE

Volećemo se večno

POEMA O BRIGADIRSKIM RASTANCIMA
◇ BILO JE PREDIVNO, VRAŠKI LEPO, VOLEĆEMO SE MLADALAČKI
◇ PIŠI MI, PISAĆU TI, ADRESE UNEDOGLED

Ne mogu se više ni setiti kako sam kao trinaestogodišnja devojčica donela odluku da krenem na radnu akciju. Onda mi je to bilo nekako nepoznato, još nedefinisano. Ali ubrzo sam na sva pitanja o radnoj akciji dobila odgovor.

Trinaest godina i prva akcija. U brigadi najmlađa, devojčica, puna entuzijazma, volje za radom...

Često sam se pitala, šta je to radna akcija? Šta se tamo radi, da li je tamo lepo? A meni su govorili: »Ko jednom ode, više ne odustaje, teško se rastaje od akcijaškog života.«

I ja sada tako mislim i govorim. Topli letnji dani puni rada, prijateljstva, ljubavi i razumevanja, dani znoja i slatkog umora.

:: Na akciji više niko nije nezreo. Svi imaju svoja zaduženja. Tu se rađaju nova prijateljstva, ali ne obična prijateljstva. Ona traju večno. I traju, a i pamte se večno. Uvek se setiš onih »starih dobrih vremena«, akcijaškog života, prijatelja, starih ljubavi koje se zadržavaju negde duboko u srcu, daleko od svih znatljivih pogleda. Te ljubavi su divne. Kratke, ali lepe, ljubavi koje ne mogu tako lako da se izbrišu iz sećanja.

Ponekad mi je i na akciji bilo teško. Kada počne da pada kiša, onako dosadna i siva, probudi u meni neku setu. Kiša pada, a ja se prepuštam nemirnim valovima sete. Ali ni u tim, za mene teškim trenucima, nikada nisam požalila što sam došla na

akciju.

A onda se približavao kraj. Vreme je teklo, niko nije mogao da ga zaustavi. Skazaljke časovnika su neumorno sustizale jedna drugu, kao da su vodile neku praiskonsku borbu u kojoj se nikada nije znao pobjednik. Sve brže i brže bližio se dan rastanka.

I kada se mladost još više rasplamsala, kada su svi mislili da će tih mesec dana večno trajati, kada je sve bilo lepo, najlepše — došao je kraj. Činilo se, bar meni, da je sve bilo lepo. — I ono loše, postajalo je lepo, postajalo je nezaboravno.

U naselju vreva, neka nesvakidašnja atmosfera. Idemo kući! Ne, zar je to moguće? Mesec dana ista lica, isti običaji, navike, mesec dana zajedničkog života, zajedničkih ludosti... Ne, to zaista nije moguće! U mojim očima suze. Čini mi se da je sve to samo san. Ma, niko to ne ide kući, to se samo neko poigrava samnom. Ja ne želim da se mi rastanemo! Ne želim! Hoću da ovaj mesec još dugo, dugo traje. Ako ne večno, onda neka se još samo malo produži, još samo malo.

A onda sa radio-stanice čujem po ko zna koji put, meni toliko dragu pesmu »A sada se rastajemo, voljno moji akcijaši...«. Divno tužna pesma, lepa pesma. Ipak, sledeće godine ćemo svi ponovo biti zajedno. Svi to obećavaju, a znam da neće biti tako. Razići ćemo se na trideset drugih strana, a ipak u srcima ćemo svi biti za-

jedno. Volećemo se večno. Volećemo mladost rasplamsalu u našim srcima jednog lepa, volećemo i biće nam vraški lepo...

Poslednji dan na trasi. Udar krampa, zveka alata, šine... Pruga naše mladosti...

Bilo je lepo, bilo je nezaboravno, ludo, predivno... Ne mogu da pronađem reči kojima bih opisala svoja osećanja.

Uzimam nečiju adresu. »Piši mi, molim te!« »Pisaću ti, kako da ne, sigurno ću ti pisati, ne brini.«

:: Čujem voz, sve je bliže. Rukama mašu uplakane devojke, a mladići neće da plaču, neki, ipak, ne mogu da izdrže, i njima je suza u oku.

Huka voza. Gubimo se u noći uz prugu koju su gradili naši očevi. Gubimo se uz pesmu točkova voza. Iza nas je ostao još samo izgubljeni pisak lokomotive kroz nemoćnu noć.

A naselje bez brigadira toliko jadrano izgleda. Ono čami u tami i čeka novu mladost.

Samo se u daljini čuje klopanje voza sve dalje i dalje. Do sledeće godine.

»Iste želje iste nade samo drugo gradilište, voljno moji akcijaši, noćas mladost pesmu iste...«

Još samo pesma odzvanja u mojim mislima, do sledeće godine...

Svetlana RADAČ

Veče brigadirske poezije

ZEPČE, 3. OKTOBRA — Komisija za kulturno-zabavni život Naselja organizovala je sinoć prvu manifestaciju. Riječ je o susretu pjesnika-brigadira. U veoma uspešnoj večeri poezije učestvovalo je 32 pjesnika iz svih brigada. Nizali su se stihovi jedan za drugim, a najviše ih je bilo posvećeno prvim utiscima sa Akcije.

U takmičarskom dijelu večeri prvo mjesto osvojila je Stojanka Đukanović iz ORB »Posavsko-trebavski partizanski odred« Modriča. Drugo mjesto pripalo je Nikolinki Stavrevoj iz štiške ORB »Vasil Dogandžij-ski«, a treća je bila Ljubica Vranješ iz ORB »Deveti septembar« Bugojno.

Nakon takmičarskog dijela večeri nastavilo pravim vatrometom stihova u kome su učestvovali svi brigadiri.

G. J.

Другарска кућа Захида Каровића

АКЦИЈАШИ У АКЦИЈИ

Кућа за бригадира

Захиду Каровићу, професионалном акцијашу, како га зову његови другови, који је освојио 29 ударничких значки, Општинска конференција ССО Горажде и Штаб ОРБ »Алија Хоџић« организовали акцију за изградњу куће

Осјечани су насеље десетак километара удаљено од Горажде. Горе, на обронцима планинског вијенца Подхрањен. Као и свако друго брдско-планинско насеље у овом крају гдје зима дође рано, а прољеће увијек закасни. Али када се прије четири године, педесетак домаћинства опростило од петролејки, и у њему се живот у многоме измјенио. Стигли су први телевизори, електричне пећи, фрижидери... Све мање је било потребе да се често иде доље, у град. Најчешћа веза житеља са градом био је — нико други него њихов суграђанин, тридесетогодишњи Захид Каровић, »њихов Каро«, како га зову, а који у Осјечанима живи више од двадесет година, иако се родио у сусједној Ораховици.

Још као дијете Захид је остао без родитеља. Када је имао петнаест година — дошао је у Осјечане. Прихватили су га као неког свог најдражег. Од тада до данас — Каро спава — гдје стигне, а храни се по сеоским кућама или доље, у граду. А ријетко прође дан да Каро, када је у Осјечанима, да не сађе у Горажде. Макар на часак. Све оно што је тога дана видио у граду — исприча сусједима. Зато је житељима овог

планинског села, када по три-четири лјетња мјесеца међу њима нема Кара, веома необично. Јер Захид је већ, ако тако можемо да кажемо, постао професионални — бригадир. До сада је 29 пута учествовао на омладинским радним акцијама широм земље. На неким, као што су биле: »Сутјеска«, »Морава«, »Аутопут Ниш — Београд«, остајао је без прекида и по три смјене. И никада се са радне акције није вратио без ударничке значке.

Но, да би акцијаш Каро, како га сви у овом крају зову, већ једном стекао »кров над главом«, још прошле године су Председништво Општинске конференције ССО Горажде и чланови Штаба ОРБ »Алија Хоџић« покренули иницијативу за изградњу куће свом другу-бригадиру. Путем добровољних прилога прикупљено је око 40 хиљада динара, док су поједине радне организације (»Побједа«, »Азот«, »Дрина«, »Шести март«, приватни ауто-превозници и таксисти, »Вучевица«) и др. пружиле помоћ у грађевинском материјалу, превозу пијеска, шљунка, цигле и другог материјала, а Омладинска радна бригада је путем акција обавила cjелокупне земљане радове.

Ових дана је »кућа солидарности« стављена под кров.

— Нестаће нам новца за куповину грађевинског материјала, али ћемо се поново обратити радним људима, грађанима, радним колективима наше комуне, да пруже помоћ која, убијеђени смо, ни овог пута неће изостати — каже Душан Папић, члан Председништва Општинске конференције ССО Горажде, иначе један од главних покретача и носилаца ове хумане акције.

— Већ ми је било дозлогрдило да досађујем људима у Осјечанима, без обзира што ме они воле и разумију. Кућа која ће ускоро бити завршена и која је изграђена уз помоћ свих, биће нешто најдраже у мом животу. Иако је моје здравље још одраније нарушено, због чега не могу да радим неки стални посао, омладинских радних акција се нећу, надам се, још позаду одрећи. Желио сам да у септембру поново пођем, други пут у овој години, на изградњу другог колосијека од Зенице до Добоја и тако зарадим тридесету ударничку значку, али сам морао да радим око куће. Но, надокнадићу ја то, каже Захид Каровић у чијим се очима осјећа и радост и сјета...

Никола БОЈИЋ

Концерт »Мостарских киша«

ДОБОЈ, 3. ОКТОБРА — Све до прекрсноћ бригадисти нису вољели кишу, али овог пута су се обрадовали »кишама« и поздравили их громгласно. Јер није ријеч ни о каквим, падавинама већ о Ансамблу »Мостарске кише« који су у Насељу одржали веома успио концерт. Педесет дјевојчица, које сачињавају хор овог познатог ансамбла и које у њему пјевају, како то рече Мишо Марић њихов вођа од првог разреда основне школе па до првог рангеса и један дјечак, својим наступом одушевили су све присутне. Трпезарија се проломилa од аплауза, хор је морао да пјева и на »бис«.

Натезање конопца

ДОБОЈ, 3. ОКТОБРА — Спортска такмичења почела су популарном дисциплином навлачењем конопца у којој су најкршњији младићи одмјерили снагу својих мишица. У овом такмичењу, које је одржано прекјуче учествовале су екипе свих бригада. Највише успјеха имали су чланови УНИС-ове бригаде који су након веома спортског »натезања« у финалној борби надјачали момке из Бригаде »Франц Розман Стане«. Одмах иза њих пласирали су се чланови екипе ОРБ »Милета Протић« из Жепча.

Karikatura Nedima Šahinpašića

Noćni obilazak dežurnog

Bratsko jutro

Sviće. Na obroncima okolnih brda, zbijenih jedno uz drugo kao nevino jagnje rada se novi dan do noseći sa sobom radost života. Septembarsko jutro, prohladno i sumorno, čeka napitak koji će mu dati snage da svoj životni vijek učini što ljepšim.

Ovo septembarsko jutro, mada iz gleda kao osuđenik koji čeka izvršenje kazne, krije u sebi čar, ponos, žilu koja ga napaja novom snagom pomažući mu da pobijedi svoju potištenost.

Ostuskujem. Treptim od znatiželje. Osjećam da se približava nešto veliko. Da li je to sunce što škrto miluje zemlju? Ne! To nije žila kucavica koja radošću napaja ovo septembarsko jutro, već nešto sasvim drugo, nešto što septembar u Zepču nije osjetio odavno, nešto od poslijeratnog poleta. Omladinske radne brigade. Ustreptah od uhićenja, sreće. Idu brigadiri i brigadirke, idu heroji rada ponosno stupajući sa pjesmom na rad, na djelo

svoje mladosti. Došli su iz svih krajeva da ugrade dio sebe u prugu, da nastave djelo svojih roditelja.

Idu Branke, Fadil, Zorani, Tatjana i Senade, zbratimljeni, jedinstveni u jednoj želji, ide bratstvo i jedinstvo u sretniju budućnost. Ide mladost i pjeva o slobodi pjesmu, pjesmu što joj daje snagu i polet da prije roka izgrade prugu. Odjekuje pjesma dolinom Bosne koja je prihvata u svoj zagrljaj i no si dalje da bi drugima pričala o herojstvu današnje generacije i o njenoj odlučnosti da dalje izgrađuje sa mupravnu Jugoslaviju.

Fadil TATAR,
ORB »Maksim Kujundžić«

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 186

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Čelična mreža

I posljednji stubovi na mostu rastu, a nosači preko njih krenuli s obje strane jedni prema drugim. Suma željeza treba da učvrsti stubove, a kad se sa lijeve strane biće to prava tvrđava. Kompozicije vozova će tutnjati velikom brzinom, potpuno bezbjedno. Brigadiri oktobarske smjene krenuli punom parom, zajedno sa građevinskom operativom ubrzavaju dinamiku radova na svim objektima.

СВОЈЕВРСНА
ТРАКА
МЛАДОСТИ

Нови дан, већи учинак

ДОБОЈ, 4. ОКТОБРА — Сунце полако нестаје иза брда обраслог густом црногорском, тамо преко ријеке Босне, а радна битка на траси као да се тек распламсава. Није ни чудо, јер на попришту је тридесетак бригада ОРБ »Франц Розман Стане« из Љубљанске армијске области. Ту, код тунела Орлине, раде без престанка, а од умора ни трага. Неисцрпна снага извири из њихових мишица, довољна и за ову и многе друге пруге.

Пушке су замијенили крамповима, сивомасливасту униформу бригадирском, касарну омладинским насељем, полигоне великим радилиштем. Промјене им не сметају, јер то је војска, увијек спремна за све битке овога свијета. Данас пругу граде, а већ сутра, ако затреба, стаће у одбрану онога што је ова и све наше младости урадила.

— Иде, наступа, не боји се рада,

»Франц Розман Стане«, најбоља бригада.

Разлијеже се пјесма, звонка и снажна, пјесма прегалаштва. Из грла Милана Певника из Цеља, Живка Ристова из Струмице, Вукајла Глушковића из Бурђевића Таре, Иштвана Месароша из Кикинде, Ганија Ибрахимија из Обилића, Ибрахија Крњића из Завидовића... Одјекује у срцу Босне, низ долину Босне. То пјева и сложено ради »Југославија у малом«, како популарно назваше ову бригаду. С пуним правом, јер у њој су раме уз раме припадници свих народа и народности наше земље.

Поредани један до другог у дужини од двадесетак метара, из руке у руку, преносе ломљени камен за уградњу дренажног слоја цестовног моста изнад пруге. Испрепеле су се руке у својеврсну траку младости, заједништва, коју не могу да замијене ни најсавременија. Тако се граде мостови, учвршћује братство и јединство. Колико симболике у овом призору!

Томислав Скендер, крупна момчина из Равне Горе, који служи војни рок у Љубљани, не прекидајући рад, каже:

— Ово ми није прва акција и добро ми је познат акцијашки живот. Нова познанства, велико другарство и наравно много рада, његово су главно обиљежје. Овдје су услови много бољи него гдје сам прије радио.

— Свјесни смо велике одговорности која стоји пред свим градитељима, па и пред нама, али ми ћемо све задатке испунити. Због тога смо коначно и дошли овдје — додаје Исан Спахију из Вучитрна.

»Ми смо својој Армији, обећање дали,

Да ћемо се вратити шест пута ударни«.

Ори се пјесма подстрекла за нова прегнућа.

— Задовољан сам радом и учинком који биљежи наша бригада у првим данима Акције — каже Милан Мишић, командант Бригаде. Постигли бисмо и више да радимо сви заједно, на једном мјесту. У понедјељак је, на примјер, дио Бригаде радио на овом тунелу, а други у Шеварлијама. Обављали смо транспорт готових бетонских елемената и постављали оплате за плахтове електричних водова на скретницама, затим бетонирали потпорне зидове, уграђивали дренажне слојеве и чистили засути терен. Тога дана пребацили смо норму за 162 одсто. Најбоља јединица у Бригади била је трећа чета, која је пребацила норму за 201 одсто.

Други дан радили су још снажније. Киша је престала, а пјесма бригадирска растјерала је облаке и грануло је сунце. С њим и нова снага, нови пребачаји норми.

— Радили смо и данас отприлике исти посао и на истом дијелу трасе — објашњава Мишић. Али, норму смо овог пута надмашили за 178,65 одсто. Наредних дана сигуран сам биће још боље.

Биће боље, дакако, а и како би могло другачије да буде. Јер, на највећу акцију у нашој земљи дошли су најбољи момци из Љубљанске армијске области, пуни снаге, и жеље за новим радним побједама. Имају част да чине прву бригаду уопште из своје армијске области која учествује на једној овако значајној акцији. Зато им и сав овај посао који је пред њима и све оне силне обавезе које их чекају и оне које су већ преузели не падају тешко.

Примају их са задовољством и извршавају беспријекорно. Чврсто ријешени да оправдају ukazano повјерење и надмаше очекивања.

У Бригади су развили прави такмичарски дух. За оне који су се највише истакли одређеног дана, резервисани су послови од почаста. Дизање заставе на јарбол у Насељу, ношење бригадирске заставе на трасу и у повратку. Стимулишу их на већа прегалаштва и наградни изласци у град, значке ЈНА и похвале пред стројем Бригаде, резервисане само за најбоље.

Данас је заставу Бригаде на радилиште понио Милан Певник, а државну заставу на јарбол у Насељу подигао Гани Ибрахими.

Нека се и то зна.

Сл. ПУХАЛО

Kad stigne kompozicija s tucanikom, brigadiri su u svom elementu

TAKO TO RADE ODŽAČANI

Voz je stigao, posao obavljen

Na 117. kilometru u Gornjim Bradićima ORB »Vučjak« iz Odžaka čekala kompoziciju za istovar koja je nešto zakasnila, ali vrijeme nije propalo — održana je brigadna konferencija

ZAVIDOVIĆI, 4. OKTOBRA — Jučerašnji dan je za brigadiste i brigadire na dionici od Zavidovića do Maglaja bio zuzetno pogodan za dobre radne učinke. Kao da nije jesen. Sunce i dalje sija, i pored znoja od udarničkih zamiranja krampom ili vilama za tucanik i sunce daje svoj udio u tome.

Na 117. kilometru u Gornjim Bradićima, na trasi se čuje brigadni pozdrav mladića i djevojaka iz Odžaka.

— Ide, nastupa ne boji se rada, Brigada »Vučjak« iz Odžaka grada, pjeva u, a dolinom Bosne pjesma odjekuje. Brigadiri se okupili u krug, ne rače, o je očito. Šta je razlog? — pitamo.

— Voz sa sipinom i šljunkom još nije stigao i evo upravo se dogovaramo da ovo vrijeme iskoristimo za održavanje Brigadne konferencije, priča nam Zuhdija Dursunović, koji obavlja dužnost predsjednika. Ovo je tek početak našeg boravka, a ima mnogo poslova da se uradi. Sada su najaktuelnije prijave za kurseve, pa će to upravo i biti predmet rasprave na Brigadnoj konferenciji pod vedrim nebom.

— Merside, obavijesti brigadiste koji kursovi postoje kao i o načinu upisivanja i pohadanja.

Mersid Džananović iznosi sve ono što je dogovoreno na sastanku Komisije za tehničko obrazovanje i počinje popisivanje.

No, iznenada pisak lokomotive prekida ih u poslu. Ništa zato, kao da kažu. Ovo je svakako bilo izvan plana. Sada treba prionuti na posao. I radili su brigadisti iz Odžaka juče veoma dobro, istovarili voz prije predviđenog roka i ostvarili normu od 190 procenata, a ujedno pokazali primjerom kako se racionalno koristi vrijeme do dolaska radnog voza.

DŽ. TUZLIĆ

RAPORT SA TRASE

Tucanik kao nacrtan

Teško je ali može se ◆ Naše je da izvučemo kolica, traserka to lijepo preračuna u kubike i čist račun ◆ Kako su brigadiri iz Bileće postigli svoj veliki učinak

ZEPČE, 4. oktobra — Jedan od ključnih objekata dionice Doboje — Zenica koja pripada Omladinskom naselju Zepče svakako je podvožnjak na 141. kilometru koji gradi banjalučka radna organizacija »Kozara«. Radi se svakodnevno u tri smjene nezavisno od vremenskih uslova. Završetkom ovog objekta biće uveliko olakšan prolaz na putnom prelazu u Zepču.

Danas smo na ovoj dionici zatekli brigadire ORB »Dvanaest narodnih heroja« iz Bileće. S njima je i 20-godišnja traserka Hilda Grubešić.

— Po deset brigadira u svakoj smjeni kopa zemlju na dubini od šest metara, zatim je prevezeno dvadeset metara udaljenosti. Istovremeno brigadiri betoniraju. Posao nimalo lak, radi se pod punom HTZ-opremom, u vodi i žitkom blatu, ali brigadiri kao brigadiri — ne žale se, mada ih je teško prepoznati kada izadu na svjetlost dana.

Brigadu smo zatekli u pauzi posla. Onako blatnjavi slatko jedu zašluzenu marmeladu. Iznenada se pojavljuje jedan čovjek u plavom radnom mantilu, pljesnu rukama i ozarenog lica reče:

— Momci, nema da brinete, kvar je otklonjen, pa će i danas biti prebačaja norme. Pitamo o čemu se radi.

— Zovem se Ismet Musić i električar sam u »Kozari«. Prije sat vremena pokvario se dovod struje u dizalici koja vuče kolica »japanere« na površinu. Ovi vrijedni brigadiri su se uplašili da od posla danas neće biti ništa, ali sada je sve u redu. Zadovoljno trlja ruke električar.

Prije nego što smo prionuli na teški posao, razgovaramo i sa trojicom brigadira.

— Teško je ali i zanimljivo. Učinak se vidi i to daje podstreka.

Naše je da izvučemo kolica, naša traserka Hilda to lijepo preračuna u kubike i čist račun — kaže Dževad Kapidžić.

— Moramo biti oprezni i sa »japanerima«. Kvrčne sajla i... ali pazimo dobro, pa nema problema — riječi su Todorica Radovića.

— S obzirom na to da se na ovom objektu radi svakodnevno u tri smjene, razvio se pravi udarnički duh. Učinak prve smjene, stimulans je za drugu, druge i prve za treću. Svako se trudi da prethodnika nadmaši; bar za nekoliko »japanera« i obično u tome i uspijeva — kaže Suad Bašić.

Ostavljamo desetoricu brigadira da se bore sa vodom i blatom na dubini od šest metara, a mi sa komandantom i traserom brigade nastavljamo razgovor.

— Ostatak brigade nalazi se na samom putnom prelazu gdje planira šljunak — kaže komandant Ratko Vujović i dodaje:

— Kompletna brigada je danas na trasi.

Traser Dragan Samarđžić ispričao nam je o jučerašnjoj radnoj pobjedi: — Za samo četiri sata 56 brigadira naše brigade ugradilo je na 145 kilometru 197 kubika tucanika i time postiglo učinak od 229,80 odsto prebačaja. Kada je nadzorni organ pregledao urađeni posao, bio je prezadovoljan ne samo kvantitetom nego i kvalitetom. »Kao nacrtano« — rekao je.

Tako teku prvi dani na trasi u sedmoj smjeni. Borba za prugu se nastavlja bez predaha.

G. JOVANOVIĆ

TRASOM OD JELINE DO BEGOVA HANA

Betonirano gotovo pola Bistričaka

Finiš radova mobilize sve raspoložive snage ◆ Udarnoj iz Banovića pridružice se i specijalisti iz Mostara ◆ Privode se kraju i radovi na mostu broj 27

NEMILA, 4. OKTOBRA — Na trasi od Jeline do Begova Hana dugoj 14,5 kilometara nalaze se i dva veoma značajna tunelska objekta. To su Vranduk i Bistričak. Za privođenje radova kraju mobilizirane su sve raspoložive snage, tako u tunelu Bistričak, koji je dug 152 metara radi, osim radnika »Bosne« i 29 banovičkih rudara koji čine Udarnu brigadu »Sedmi novembar«. Ovi mladići radili su na Bistričaju i u protekloj smjeni. Njima će se uskoro pridružiti i 31 specijalista iz Mostara. Do sada je propkopano i betonirano oko 70 metara ovog tunela. Ostaje još oko 80, što će, najvjerovatnije, biti dovršeno krajem ovog i narednog mjeseca. U tunelu Vranduk iskop oporaca, izbijanje štrocra, betoniranje oporaca i iskop u betoniranju kanala rade Specijalna brigada koju čine po 18 omladinaca iz svake brigade. Sa radom ovih mladih ljudi više smo nego zadovoljni, rekli su nam Martin Balić, tehničar iz ŽEGR-apa Fikret Balić i poslovođa Branko Šćerović. Ostali brigadiri betoniraju potporne zidove u Begovom Hanu, a pri kraju su iskopi kanala u Stanici Nemila, gdje se izmješta kontaktna mreža, kako bi se oslobodio prostor za postavljenje trase drugog kolosijeka. I radovi na mostu broj 27 privode se kraju. Upravo se dovršava betoniranje i posljednjeg stuba u rijeci Bosni, pa se uskoro očekuje postavljenje nosača.

B. HRVAČ

Повратак

Повратак са радилишта и успут размишљање. Шта их чека у на сељу. Свакако је то ручак, а онда распоред на разноврсне друштвене активности. Ја ганим кораком, пјесма на уснама, лопата на рамену, и овог пута, обавезни прибор којим се треба заштитити од кише — кабанице. Иако у повратку нису биле потребне, ваљало их је носити, јер је киша падала у току дана.

РАСПОЗНАВАЊЕ УЗ ПОМОЋ ЗАСТАВЕ

Посестрима расте плаховито

Са прага на праг, корачамо и размишљамо, хоће ли други колосијек прије 29. ◇ Бригадирски одговори су јединствени и одлучни — хоће

И данас се Босна, умјесто пјеном, пјесмом пјенуша. Она и не слуги да је тамо на седмом километру, низводно од Завидовића, на дугом завијутку код Доца, гдје често с јесени и у прољеће помахнута, разјари се, па дере и корито шири, као да јој је тијесно, чека велика бетонска замика дуга више од двије хиљаде корака, како процијени даљину једна чобаница када смо је питали има ли краја тој бетонској обали што ријеку, кроз јошак и врбике дијели од пруге. А дан је био сунчан и врео као да је јунски, а не зрео јесењи. Она стара добра пруга извалила се на сунцу, блиста од среће што јој посестрима расте плаховито њој уз бок.

Идемо пругом, на сваки праг се мора стати к'о по концу. Досадан неки корак. А колико су тих прагова преко руку својих пребацили бригадири. Уз пут свог саговорника инжењера Богдана Маринковића из Дирекције за изградњу другог колосијека, који се био залио нечим и нијемо корача са мном укора, онако — сасвим случајно упитих:

— Хоће ли друга до 29.
— Мора, рече Богдан изненађујуће гласно, скоро љутито као из

благос бијеса, али с нагласком особенним само људима, што би се рекло од ријечи. И опет ћутимо, и опет корачамо укорак као војници. Бацам поглед у страну на каљав и излокан пут, којим тешки «лајланди» довозе бетон, да Босну укроте.

— Ја ћу доље код ових, рекох свом сапутнику.

— У реду, заједно ћемо натраг — рече и руком махну у знак поздрава.

И са заставе сазнадох да су из Пуле, ОРБ «Владимир Гортан». По мајицама ништа се не препознаје. Чим су дошли са другима су мијењали, па у једној бригади можете наћи мајице свих осталих. Не примјећујемо, а и тешко је одоздо са дна, одакле израста потпорни бетонски зид, видјети некога горе. А и нема се слободе кружити погледом унаоколо, јер треба много вјештине и снаге да би се одржало на клизавом насипу, а истовремено копати, равнати га, доводити под мјеру.

— Ди треба с овим громадуном.
— Ту, не, мало ливо. Тако!
— Еј крамп! Додај!
— Добро је, ја ћу!
— Ја идем тамо на почетак.
— Пази на ноге, госпе ти...

— Ди да сипам? Ту, а ха.

— Остави «безец», само два дима.

— Имаги цилу. На, узми.

— Нећу, не триба. На паузи, кад је учинимо.

— Тако. Ко бог.

— Пожуримо сад ће камион.

— А барба није лоше, как изгледа, а?

— Еј, водоноша — прудера се као од бријега одваљен момак на чијој је мајици писало у зноју расквашеним словима: Командир треће чете ОРБ «Владимир Гортан» — Пула Бранко Банко. Тек тада ме примијетише.

— А, ти си шеф?

— Откуд?

— Па носиш, плајваз и артију. Ил си од новина?

— Ово друго.

— Онда пиши да ћемо бит' најбољи. Зар не? Најстарији смо и све сами двометраши.

— И она, са ццлом.

— Није бре то цуцла, него варалица.

— Откуд, бре?

— Ја сам бре Шумадинка, из срца, из Крагујевца. У Пули само радим... Ене га камион. Пауза — гласно ће пулка Шумадинка Нада Ђирковић.

Скупштина

ЗАВИДОВИЋИ, 4. ОКТОБРА

— На делегатском принципу и у Завидовићима је конституисана Скупштина Насеља, највиши самоуправни орган који је одмах усвојио програме радних и друштвених активности као и остале документе неопходне за нормалан ток Акције. За председника Скупштине Насеља изабран је Југослав Неделковски делегат из ОРБ «Стиф Наумов».

Активност комисија

ЗАВИДОВИЋИ, 4. ОКТОБРА

— Све комисије задужене за друштвене, радне и образовне активности у Бригадирском насељу Завидовићи отпочеле су са радом. Тако биљежимо да су синоћ бригадири и бригадирке из ОРБ «Хасан Кикић» — Градачац и «Девет народних хероја» — Босански Нови, уприличиле занимљив културно-забавни програм за своје другове и другарице из Насеља.

Прво посао, па ручак

ЗАВИДОВИЋИ, 4. ОКТОБРА

— Тек што су дошли из прве смјене бригадири ОРБ «Хасан Кикић», њих осамнаест, одложивши вријеме ручка, добровољно су се јавили за неопходно копање канала у које је било потребно поставити комуникацијске каблове за сигнализацију нових модерних станичних колосијека у Станици Завидовићи.

Напустих Пуљане, па наставих пругом. Опет корак ограничен праговима. А колико су их на својим рукама пренијели бригадири. Цијела брда од Добоја до Зенице...

И из даљине, чује се пјесма, тиха, мека, сложна. По гласу, рекло би се да су све саме дјевојке. И јест. Већ старз раја, Новљанке и Новљани. Ал скоро све ове прве.

— Зашто тихо?

— Дудск спава. Ено га у корпи за маренду се смјестио. Црко је данас радећи. Сам је истоварио 400 бетонских блокова. То је другар за новине, а немаш га шта видјет — вели Емсија Талић, командант ОРБ «Девет народних хероја» — Босански Нови

— Чекате воз?

— Да. Већ скоро три сата. Уз пут смо се договарали, одржали састанак Бригаде, рече стидљиво као и увијек, мало затрпета очима зеленим као Уна Зашто је тако стидљива дјевојка, очију боје Уне? Покушавам одгонетнути ту загонетку док се враћам пругом, праговима. На сваки мораш да станеш. А колико су бригадири пребацили преко својих руку...

Екрем АВДИЋ

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleže, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Samac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri iz sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje šaljte na adresu: Redakcija »Oslobođenja« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13; 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija pročitajte opširnije u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljte nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja šeste smjene.

REDAKCIJA LISTA »OMLADINSKA PRUGA«

KAZIVANJE O JEDNOM DANU

Prštale su stene

Držalja alatki čvrsto stegnuta u rukama brigadira, mišice se naprežu do pucanja, krampe resko udaraju u tvrdo tle, ali mladalački zanos, volja i snaga mladih nadjačava prepreke i umor

Sunce se probija stidljivo kroz maglu, ranog jutra. U dolini reke Bosne, mutne i plahovite, odjekuje pesma brigadira, smeh.

Prsti se grčevito stežu oko držalja lopate, mišice se naprežu do pucanja, pršti stena. Kramp resko udara u tvrdo bosansko tle, ali mladalački zanos, volja i snaga mladih brigadira, sjedinjeni u ovo akciji. Akcija, »SAMAC — SARAJEVO«, svesna je svojih obaveza, odgovornosti i obaveza koja je dala drugu TITU.

Omladina iča od stene, umora, žuljeva, jer mi smo TITOVA omladina, koja sledi TITOV put, ka svetlijoj budućnosti, miru i prosperitetu ciele naše zajednice.

Dan je sunčan, topao. Znoj se slijeva sa čela, štipa oči, nateruje suze, ali kubici zemlje, kamena, betona, ne

dozvoljavaju da se predahne. Sunce je u zenitu. Grlo se suši, pluća se nadimaju, srce iz grudi da iskoči. Ruke drhte, ali iznalazimo poslednje atome snage, da izdržimo, istrajemo jer to nije običan dan na trasi.

Udarni dan za svakog od nas je inspiracija, obaveza, ali i veliki izazov, da se premaše norme, da postanemo udarni. Treba dokazati i opravdati ono poverenje drugova, koji su nas, kao svoje predstavnike, poslali na Omladinsku radnu akciju »SAMAC — SARAJEVO«.

Pisak sirene sa dizelke, upozorava nas da smo stigli do naselja. Brigadiri iskaču iz voza, žagor, smeh, zastave se viore. A onda kao grom iz vedra neba, prolama se pesma gromoglasna iz stotine grla, iskrena, dru-

garska. Umor nestaje. U žilama krv plamtli.

Sunce, što se toga jutra stidljivo probijalo kroz maglu u dolini reke Bosne, nestaje. Zalazi, pada prvi sumrak. Zaranja sunce za visoke planine u pesmama mnogim opevanim Bosne ponosne, da bi se sutra opet pojavilo i pozdravilo nas svojim toplim zracima.

Noć je sveža, nebeski svod se osuo milijardama zvezda. Sa šumovitih i dalekih planina, povetarac donosi miris borovih i brezovih šuma. Povečerje. Prvi akordi pesme »TISINA« uljulkuju nas, kao tihi šapat majke, sestre, žene. Tonem u san. Jedna zvezda je pala. Jedna želja je pomišljena...

Svetica PETROVIĆ,
ORB »Servo Mihalj« — Zrenjanin

OPET ŠKOLA NOVINARSTVA

ŽEPČE, 4. OKTOBRA — U popodnevnom terminu za društvene aktivnosti u žepčkom omladinskom naselju danas ponovo startuje mala škola novinarstva. Kao i u prethodnoj smjeni, interesovanje brigadira je veliko. Prijavilo se 80 polaznika. Program škole ostaje isti s tim što u ovoj smjeni imamo jednu olakšavajuću okolnost, u samom našem naselju obezbijedili smo novinare predavače za pet od šest tema koliko će ih biti obrađeno. To se upravo uklapa u našu koncepciju oslanjanja na vlastite snage, kaže nam Enver Čaušević, saradnik za informisanje u Naselju koji inače uspješno vodi malu školu novinarstva.

ŠAHISTI

ŽEPČE, 4. OKTOBRA — U internom šah turniru ORB »Ivo Lola Ribar« održanom juče za dalje takmičenje i učešće u reprezentaciji Naselja kvalifikovale su se druga i treća četa. Najbolji pojedinac i kapiten reprezentacije je Jugoslav Bojović.

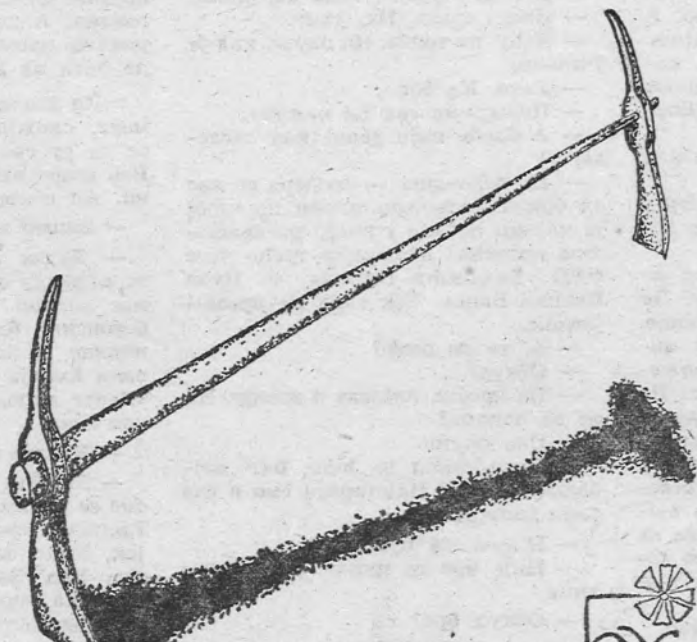
BRATSKÉ NOVINE

ŽEPČE, 4. OKTOBRA — Komisija za informisanje ORB »Tešanjsko teslički partizanski odred« izdala je svoje prve zidne novine i posvetila ih bratskim gradovima iz kojih brigada potiče. Komisija za ideološko-politički rad iste brigade juče se konstituisala, usvojila program rada i odabrala 15 brigadira za Omladinsku političku školu. Ujedno je prijavila i šest brigada za seminar »Pruga Samac — Sarajevo 47«.

STARTUJU KURSEVI

ŽEPČE, 4. OKTOBRA — Danas u omladinskom naselju Žepče počinju i prvi obrazovno-tehnički kursevi brigadira sedme smjene. 51 brigadir trudiće se da stekne vozačku dozvolu »B« kategorije, po 55 polaznika učeće za polukvalifikovane zidare i tesare, osnovna znanja iz prve pomoći stećiće 101 brigadir.

— Za razliku od prošle smjene, sada ćemo imati i dva nova kursa. Za radio-amatere se prijavilo 57 kandidata, u plesnu školu 111 — kaže nam Izo Krdžalić, saradnik za obrazovno-tehničke kurseve u naselju.

BEZ RIJEČI
Karikatura: Boban Hrvac

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 187

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

DEVETA SJEDNICA SAVJETA AKCIJE »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Uspjesi koji obavezuju

Istaknut uspješan rad šeste smjene sa izvođačkom operativom ♦ Probijanje tunela Vranduk i Orline, te izmještanje korita Bosne spadaju u red velikih radnih pobjeda ♦ Zapaženi rezultati i u društvenim aktivnostima ♦ Predsjednik Savjeta Akcije Mićo Rakić odao priznanje svim graditeljima za rezultate koje su do sada ostvarili

Neka pada

Oktobarska smjena gotovo svakodnevno izlazi na trasu u kabanicama i čizmama. Kiša ih prati, otežava rad, ali i sedma je odlučna, hoće da bude prva. Pretposljednja smjena na Akciji »Šamac-Sarajevo 78« od prvog dana krenula je udarnički, a da su im i vremenske prilike naklonjene bi lo bi lakše. Ipak, kiša ne utiče mnogo, kvalitet urađenog posla je iz dana u dan sve bolji. Tucanik je ugrađen u trasu i među pragove kao da je nacrtao. Imaju brigadiri strpljenja da se nose sa nevretenom, poslije kiše doći će sunčani dani, ne može vazda padati.

1.

DOBOJ, 5. OKTOBRA — Juče je poslije podne u Omladinskom naselju Doboj održana deveta sjednica Savjeta ORA »Šamac-Sarajevo 78« na kojoj su razmatrani i usvojeni izvještaj o životu i radu učesnika šeste smjene Akcije, informacija o realizaciji dinamike izgradnje drugog kolosijeka pruge Doboj-Zenica i kalendar završetka pojedinih radova. Tom prilikom istaknuto je da su se učesnici prethodne smjene, zajedno sa izvođačima radova, svesrdno založili da izgrade što više kilometara pruge i pri tome su postigli mnogo velikih radnih pobjeda. Među njima tri su, bez sumnje, najznačajnije. To su, da se podsjetimo Vranduk, najduži tunel na trasi, koji su probili radnici RO ŽGP Sarajevo, OOUR »Gradnja« iz Zenice, potom jedini dvokolosječni tunel na pruzi Orline, djelo neimara OOUR-a »Kolašin« i novo korito rijeke Bosne koje su iskopali radnici Kanala »Dunav-Tisa-Dunav« — OOUR »Iskop« iz Novog Sada.

Za ukupno 2.702 brigadira, raspoređenih u 30 brigada u Dobo-

2.

ju, Zavidovićima, Žepču i Nemi-loj septembarski dani provedeni na trasi otače u trajnom sjećanju, u prvom redu, zbog mnogih radnih uspjeha koje su zabilježili na svim poljima djelovanja. Radeći uglavnom na postavljanju gornjeg sloja pruge, ostvarili su prosječno radno vrijeme od četiri sata dnevno i učinak od 194,56 odsto. Realizovali su 350 hiljada norma-sati čija finansijska vrijednost iznosi oko 20 miliona dinara. Priznanje Akcije »Zastavu omladinska pruga 1947« dobilo je 14, a za odličje RK SSO BiH predloženo je osam brigada. Skupština šeste smjene predložila je za najviše akcijaško znamenje »Veljko Vlahović« četiri brigade.

Posebno važne zadatke u ovoj smjeni na realizaciji programa radnih aktivnosti imale su specijalne brigade, sastavljene od dobrovoljaca koji su posjedovali potrebne kvalifikacije za obavljanje poslova na izgradnji tunela, mostova i drugih objekata. Na taj način ubrzano je podizanje vitalnih objekata na trasi, a uspostavljen je i tješnji kontakt sa

3.

radnicima iz organizacija udruženog rada koji su zaposleni na pruzi.

Brigadisti su ispoljili veliko za laganje i u ostvarivanju programa društvenih aktivnosti — rečeno je na sjednici. Tako, na primjer, Omladinsku političku školu završilo je 405, seminar »Omladinska pruga 1947« pohađalo je 239, a brigadirski klub »Aktuelnosti« okupljao je 203 brigadira. U brigadama je održano 115 predavanja, a 1.970 brigadira pohađalo je tokom smjene 17 vaspitno-obrazovnih kursova. Brigadisti su bili glavni nosioci i kreatori bogatog kulturnog života. Zbog svega toga samoupravni organi donijeli su odluku da je svih 30 brigada zaslužilo po dvije povelje za društvene aktivnosti. Uz to 109 omladinki i omladinaca predloženo je za prijem u članstvo SK.

Ukupnom uspjehu šeste smjene naročito veliki udio dali su samoupravni organi na Akciji. O zbivanjima na Akciji, životu i radu, domaća i inostrana javnost

4.

bila je blagovremeno i objektivno informisana. Nosioci ovog značajnog posla bili su »Omladinska pruga«, »Naši dani«, Radio-Sarajevo, druge radio i tv-stanice kao i ostala lokalna i dnevna štampa.

Govoreći o tome šta je do sada urađeno, učesnici sjednice konstatovali su da je najveći dio do njegov stroja drugog kolosijeka pripremljen za polaganje tračnica, koje su već i postavljene u dužini većoj od 50 kilometara. Od 34 izgrađena su 24 mosta, a radovi na ostalih deset su u završnoj fazi. Međutim, još uvijek ima dosta posla koji treba da se uradi u relativno kratkom roku, što zahtijeva izuzetne napore svih učesnika u izgradnji pruge. Izvršenje radnih zadataka pratiće se svakodnevno, zaključeno je, po red ostalog na ovoj sjednici.

Mićo Rakić, predsjednik Savjeta Akcije odao je priznanje svim graditeljima za rezultate koje su do sada ostvarili na izgradnji drugog kolosijeka, kao i za mnoge društvene aktivnosti u omladinskim naseljima.

SI. PUHALO

УЗ ПРУГУ МЛАДОСТИ

Бистричак се брани и-предаје

Планина кроз коју се пробија тунел показује своју праву ћуд ◇ Брани се влагом, глином, меким каменом, а ипак под ударничком руком бригадира попушта

НЕМИЛА, 5. ОКТОБРА — Има на свијету и бољих пруга од ове што се гради од Зенице до Добоја. И дужих. И теже урађених.

Али нема те пруге на свијету која се гради са толико љубави и жара као ова, што је с правом назваше, пругом младости. Види се то већ при првом сусрету са бригадирима у Немилоу:

Руке брже од машина

Можете ли замислити да се норма пребади 533 одсто.

Тешко, зар не?

А овдје су ти појмови тако уобичајени. Једна од бригада »Седми новембар« из Бановића управо толико је пребадила норму радећи на траси. Тих 29 делија из Бановића сада ради на пробијању тунела Бистричак. Норми нема. Ради свако што

Нови транспортер

Данас из Бановића на пробијање тунела Бистричак долази нова механизација. Прије свега, ту је нови транспортер, а затим и дужа покретна трака која ће ископану земљу директно избацити из тунела. Набављена је и машина која ће сама постављати жељезне потпорне стубове тако да ће опасност од одрона земље бити знатно мања.

више може. Јер, норму је тешко и поставити. Никад се не зна на какво се тло може наићи. На оно најтеже, при пробијању тунела — влажну земљу због које се не могу

користити мине — наишли су управо они. Раде у средњем дијелу тунела. Механизација и мине не помажу. Потребне су руке. Њих није много. Али зато су заиста вриједне...

— Не би било никаквих проблема само да земљиште није овакво — каже Здравко Цвјетиновић, један од ударника Бригаде »Седми новембар«. Овако ће остати цица да се ради са само неколико машина, а све остало рукама. И опет се напредује добро. Јер, пруга се мора на вријеме завршити. Као што су је некад, када је грађен први колосијек, завршили тадашњи омладинци. Вјерујем да ћемо исте успјехе постићи и ми...

Нови дан, нова пobjеда

Тунел Бистричак нападнут је са три мјеста. На излазу су прокопана

32, улазу 20, а у средишту, тунел до којег се дошло пробијањем бочне стране, 10 метара. Остаје да се пробије још 92 метра.

Тако су бројке гласиле данас. Већ сутра ће бити другачије. Јер, ради се пуном снагом. Нови дан доноси нове радне пobjеде. Уз норму падају и нови кубници ископане земље, камена... Тунел постаје тако све дужи. Коначна пobjеда над планином и њеним ћудима све је ближа.

Знају то добро бригадири у тунелу. И раде зато у три смјене по осам сати. Престанка, дакле, нема. Јер, Бистричак тек сада показује своју ћуд. Осваја се тешко. Метар по метар »брани« се влагом, глином, »меким каменом«.

А ипак, попушта. Јер, под ударничком руком бригадира мора се предати. Потпуно. Скоро...

Ж. РАЈКОВИЋ

СА БРИГАДАМА ИЗ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА ЖЕПЧЕ НА ТРАСИ

Никад доста посла

Јуче су још једном бригадири показали да за њих не постоји немогуће ◇ Упркос падавинама и благу, на свим дионицама радило се ударнички

ЖЕПЧЕ, 5. ОКТОБРА — Када су јутрос бригаде кренуле на трасу, праћене маглom и досадном јесењом кишом, најгласније је пјевала »Прва крајишка пролетерска бригада«. На њиховим лицима пријатно задовољство и велико исчекивање. Кренули смо радознали за њима. Из бригадирског воза изашли су готово у самим Завидовићима, на 132. километру и одмах прионули на посао. Јутарње весеље, пјесма, док се заставе побадају око радилишта и узима алат. Прилазимо најбучнијој групи.

— Веселе у Бригади траје још од синоћ када смо сазнали да долазимо на ову дионицу. Рекоше нам да овдје треба радити мушки, да је посао тежак, али да је могуће постићи рекордан пребачај — каже Санди Јерић симпатично заносећи на словеначком.

— Ово нам је баш било неопходно, јер и поред великог улагања труда, од првог дана нисмо баш задовољни постигнутим резултатима

— Сандија Владо Згоњанин, Београђанин.

— Ми војници бригадири треба да будемо примјер осталим бригадама, тако смо се договорили када смо кретали из Сарајева у Жепче. »Прва крајишка« може и мора боље — енергичан је Зијад Јахић из Грачанице.

Док разговарамо, издвојили смо се из групе која не престаје да ради, али ни да се шали и смије. Одјекују трасом поздрав, они »интерни« само њима познати. Сваки бива попраћен бурним смијехом и још јачим заносима лопате.

— Видите ову групу — упознаје нас Јован Бранковић из Крушевца. Састављена је од наших бригадних новинара и музичара. Одлучили смо да данас будемо највреднији.

Како су почели, то ће им поћи за руком — каже Ана Мазура, трасерка.

— Вриједно планирају. шљунак. Њима посла никад доста, али увијек је попраћен шалом и пјесмом. Задовољство је радити с »Првом крајишком«.

Иначе, ово је дионица од четири и по километра, на релацији Завидовићи — Виниште коју ради »ДТД« из Новог Сада и на њој се налазе три значајна објекта, три подвожњака. Два су већ готово завршена, а на трећем се ради пуном паром. Тако данас темеље ископава ОРБ »Тешањско-теслићки партизански одред«, док други дио ове бригаде, недалеко од »Прве крајишке« бетонира потпорни зид на прузи.

Данас су још једном бригадири показали да за њих не постоји рич немогуће. Упркос киши и благу на свим дионицама се ради ударнички. Разлог је једноставан, а бригадири га најрадије изражавају пјесмом:

»... Кунемо се, кунемо се у зеницу ока, да ће пруга, да ће пруга, бити прије рока...

Г. ЈОВАНОВИЋ

Ужина

Прије сунца се излази на трасу. Свакодневно се остварују велики учинци, пруга брзо расте. Има и умора, али је лакше надокнадити снагу кад се у току радног времена организује краћа пауза. Тако је то свакодневно код бригадира, између девет и десет часова је маренда. Додатне калорије добро дођу у наставку похода на кубике. Крајолици поред трасе су као поручени за ужину и предат у долини Босне, покрај легендарне пруге.

BRIGADIRSKIM VOZOM NA RADILIŠTA DRUGOG KOLOSIJEKA

Znaju svoju metu

Ako ovako kiša nastavi da pada brigadiri u šali kažu da će im čizme biti kratke ♦ Prava brda istovarenog tucanika ostaju za brigadirima, a specijalci kopaju iskope za kontaktnu mrežu

ZAVIDOVIĆI, 5. OKTOBRA — U spužvastu dolinu Bosne, danas se ulijevaju nove količine vode. Kiša pada od ranog jutra. Rumori dosadno i uporno, nebo su preplavili sivi debeli oblaci, koji ne daju nimalo nade da će se razvedriti, da će se sunce pojaviti.

Jutros rano, kad je četvrta smjena prethodnog dana dolazila u Naselje i kad se prva današnja spremala da uskoči u brigadirski voz, oblaci su, kao u inat olakšali svoj teret. Pokisli do gole kože, brigadiri su, onako kao za sebe samo priuitali: ima li kabanica? Neprijatno je bilo svakom od »Štablija« Naselja da kaže, da ih dovoljno nema. Na taj odgovor, svi iz prve smjene i oni s kabanicama i oni bez njih, složno su zapjevali, onu, ovdje u Zavidovićima najpopularniju, najobavezniju, koja se uvijek pri odlasku i povratku čuje: »Šamac—Sara jevo, to je naša meta, izgraditi prugu još ovoga ljeta...«. I voz krenu, na stanice bez voznog reda, neupisane u saobraćajne karte.

Stanice ...

Stanica, prva. Kilometar 109. plus 300 metara. Zadatak: istovar 450 ku-

bika šljunka za donji postroj. Izlazi mladost iz ORB »Devet narodnih heroja«, zatim kilometar 115. Izlaze mladi iz ORB »Stif Naumov«. Njih 69 su za sat i deset minuta istovarili 450 kubika tucanika. Pravo brdo.

Stanica, druga. Kilometar 122. Raspijevani »Šesnaesti septembar« i »Dr Ante Jamnicki«, naprosto iskaču iz voza stotinu mladića i djevojaka, dobili su zadatak: istovariti 450 kubika tucanika. Izvršili su ga za manje od sat vremena, a kiša je vazda, uporno i do sadno sipala.

Stanica, treća. Kilometar 121. plus 500 metara. Izlaze mladići i djevojke iz »Ljubuškog odreda« i »Vladimira Gortana«, njih stotinu. Zadatak: istovariti 350 kubika tucanika. Vrijeme gotovosti: sat i po vremena, uradili su za 45 minuta. Napravili cijeli nasip.

... bez voznog reda

Međutim, najveće probleme, ta dosadna kiša je pravila brigadirima specijalistima iz »Vučjaka«. Oni, kako se to stručno kaže, kopaju rupe za kontaktne mreže. To su u stvari, dva metra duboki i metar i dvadeset centimetara široki rovovi u koje se kasnije betoniraju i postavljaju stubovi za

elektrifikaciju pruge. Ukupno, potrebno je iskopati oko tri kubika zemlje, ljepljive i mokre gline. To trostruki udarnik iz »Vučjaka« — Odžak, Nerfid Džananović, a tek mu je osam naest godina, iskopa za dva sata. Nešto duže vremena ostavljaju: Stanković Nedo, Ljubica Perić i ostali drugovi iz njihovog »Vučjaka«.

Nešto manje od pola kilometra dalje od »Vučjaka«, naprosto se u duboke potporne kanale ukopala grupa brigadira iz »Stifa Naumova«. Kopaju temelje za potporne zidove.

Ako ovako kiša nastavi da pada, onda će drugoj smjeni čizme biti kratke, veli Metodije Taleski.

Kad smo se vratili sa trase, brigadirskim vozom bez voznog reda, za stanice i za sebe same, u Naselju smo zatekli pjesmu. Tanak, povisok momak Ermin Muratagić, razvukao »honericu« i bira li bira basove i tonove po njoj, dok poveća grupa iz »Hasana Kikića« uglas pjeva »Na put se spremam, put mi je dalek...« kažu, pjesmom hoće oblake da rastjeraju, a mi se sjetismo one biblijske: »Dolaze iz daleka i cilj im je dalek«. Ova druga pruga, samo je jedna stanica na tom putu.

Ekrem AVDIĆ

Prelistavanje

Poslije povratka sa radilišta, umjesto krampe, lopate i kolica, nerijetko se brigadiri odlučuju da pročitaju dnevnu štampu. Predah između dva posla, od odlaska sa trase do početka društvenih aktivnosti dobro dode da se saznaju najnovije informacije iz zemlje i svijeta, pročita »Omladinska pruga«. Da bi se to ostvarilo obično se nađe i odgovarajući kutak, na osami, kako je to na snimku foto-reportera Vinka Duspera iz Omladinskog naselja u Zavidovićima.

Čestitke Unisovcima

DOBOJ, 5. OKTOBRA — Listajući prvi bilten koji je izdala ORB »Mileta Protić« iz Žepča naišli smo na jednu kratku vijest koja je nas ostavila prijatan utisak. Na dnu jedne stranice stoji, pored ostalog i sljedeće:

— Brigada UNIS-a postiže najbolje radne rezultate i mi im čestitamo na dosadašnjem uspjehu.

I mi se pridružujemo čestitkama i jednima i drugima.

Disciplina

ZAVIDOVIĆI, 5. OKTOBRA — Juče, pri povratku sa prve smjene, jedan brigadir iz ORB »Dr Ante Jamnicki«, na Stanici u Maglaju, kupio je pivo, jer je bio mnogo žedan. To je vidio traser Armin Lukovac i na sinočnjem sastanku trasaera, cijeloj Brigadi dao »jedinicu« iz discipline i ponašanja na trasi. To dovoljno govori kako brigadiri, u veoma teškim uslovima, svjesno i odgovorno ispunjavaju sve postavljene zadatke.

Razmjena brigadira

DOBOJ, 5. OKTOBRA — Podijeljena u dvije smjene ORB »Franc Rozman Stane« juče je radila na tunelu Orline. Prvu smjenu sačinjavale su prva i druga četa, a drugu treća. Brigadiri su istovarali beton, utovarali kamen, slagali daske i raščišćavali gornji dio tunela. Brigada je prebacila normu za 177,25 procenata.

Važno je istaći da je 10 brigadira iz ORB »Franc Rozman Stane« radilo sa brigadirima UNIS-a, a pet omladinki i pet omladinaca iz UNIS-a bili su u sastavu ove brigade. Za postignuti rezultat Brigada »Franc Rozman Stane« poklonice brigadirima UNIS-a značku JNA.

— Namjera nam je da saradnju ove vrste nastavimo i dalje, rekli su nam u ove dvije brigade.

Skice za portret graditelja

Kroz utrobu planina - čovjek

Za Dušana Radojčića, 56-godišnjeg минера, kažu da je čovjek koji već pola vijeka krstari utrobom planina

U tunelu je. Na čelu. U rukama bušilica, na glavi šljem. To mu je sva oprema. Jer, Bistričak ne mogu probijati mašine. Ruke mogu. A baš takve udarničke ima Dušan Radojčić. Pedeset i šest mu je godina.

Mnogo?

Za njega nije. Čovjek je to koji već pola vijeka krstari utrobom planina. Uđe na jednu stranu, na drugu izađe. I tako kroz 40 planina...

— Jest, prošao sam ispod toliko planina, priča čika Mušan. Možda i koju više. I od početka, od daleke 1938. godine, kada sam se prihvatio poziva минера, navikao sam da se ne okrećem za sobom, u tunelu. Važno je ići naprijed. Na drugu stranu. Tamo je svijetlo, tamo je cilj...

Prije 31 godinu radio je prvi put na ovom terenu Dušan Radojčić. Probijao je Vranduk. Stvarala se legenda o brigadirskoj snazi, nadmoći nad planinom i njenim čudima. Dio te legende pripada i udarniku Dušanu Radojčiću.

Tako je bilo nekad.

Tako je i sada. Među minerima Bistričaka na čelu je Dušan. Ponovo je udarnik. Ponovo se stvara legenda nadmoći čovjeka nad planinom i njenim čudima. Njen dio je opet Dušan Radojčić. Ako dođete do Nemile, pitajte za njega. Reći će vam: čovjek je to koji već pola vijeka krstari utrobom planina.

Z. R.

Slavlje Trebinjaca

ZAVIDOVIĆI, 5. OKTOBRA — Višestruki učesnici radnih akcija i višestruki udarnici Božo Salatić, Dragan Adžić, Milutin Mijanović, Zdravko Savić i Vitimir Čurić, svi iz ORB »Dr Ante Jamnicki« — Crveni krst Bosne i Hercegovine, večeras pripremaju slavljeničko veče. Naime, jutros su, u »Oslobodjenju« pročitali vijest da je njihova ORB »Dragica Pravica«, s kojom su učestvovali na nekoliko saveznih radnih akcija, nagradene »Oktobarskom nagradom« Trebinja — najvišim opštinskim priznanjem za rezultate postignute u socijalističkoj izgradnji zemlje.

Gostovali zenički glumci

DOBOJ, 5. OKTOBRA — Sineć je u klubu društvenih aktivnosti dobojskog naselja gostovalo Narodno pozorište iz Zenice. Brigadistima sedme smjene u Doboju zenički glumci predstavili su se komedijom »Pod sjetnik« Žan Klod Karijera. U glavnim ulogama nastupili su Miodrag Trifunov i Olivera Vuković-Trifunov koji su odličnom glumom oduševili sve prisutne.

НАШ КОНКУРС

Пишите бићете награђени

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједоштва за историју и литературу о добровољном омладинском раду. ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурсе за најуспјешније радове са темом из бри-

гадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадири из седме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања. Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забилежити и бићете награђени. Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити. Драги бригадири, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакци-

ја »Ослобођења« (за »Омладинску пругу« — конкурсе), Титова 13; 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу. О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«. Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања седме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА
»ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Кад би Новљани дошли

Дошли смо из Босанског Новог. Из оног нашег Босанског Новог, гдје се Уна и Сана спајају у једно, гдје Кеј крајишних бригада, нестенов, и ове јесени уздише. И ето, дошли смо овдје у Завидовиће да градимо пругу, да градимо пругу и себе.

А кренули смо некако стидљиво, бојажљиво. Многима од нас деведесет и девет ово је прва савезна акција. Бригадирски поздрав нам лете са усана, али некако несигурно. Трудимо се свим силама да пред нашим Новљанима, што нас прате, изгледамо увјерљиви, али... мало нам то успијева.

Од Босанског Новог до Бањалуке још се помало упознајемо. А од Бањалуке па даље — пјесма. И она бригадирска, и борбена, и она најновија народна, забавна, иано коме падне на памет. Важно је да сви прихвате.

Пролазимо поред нашег највећег радилишта у земљи и осјећамо први пут онај прави бригадирски понос. Ускоро ћемо бити градитељи пруге Шамац — Сарајево.

Наш први радни дан и први жуљеви. Кану, то је обавезни данак бригадирском неискуству, а ми бисмо рекли, то је прије посљедица велике жеље да се већ на почетку загрију дланови, да се већ на почетку понане наше велико хтијење.

— Има ли уморних? — питам своје Новљане, а они као један; Нема овдје уморних, овдје Крајишници раде!

Мара и Ервин, Изета и Реуф, Мусто, Дудек, Весна... сви ти моји Новљани које сам толико пута сретао на корзу у Босанском Новом, овдје на граци се ненано неозбиљно уозбиљили, па их чисто не препознајем. Весна, врхна дјевојка од неких осамнаест година, баца туцанин са вагона, ни мушна се не стиди. А пјесма, ни њој ни осталима не силази са усана. Ни бригадирски поздрав. Само, све је то сада много сигурније, сви смо већ прави бригадири и сви имамо жуљеве, па онако свани за себе мислимо, да нас они наши у Новом сада виде. Ама, не знам шта бих дао, само да провире овдје па да виде како радимо.

Сабахудин ВИШО
ОРБ »Девет народних хероја«
Босански Нови

Ја то зовем именом птице...

— У своју љубав уграђујемо трачнице другог колосијека. И волимо сву ову младост у Насељу, а битно за ову причу да и сви у Насељу воле нас

Мислим да за ову причу није битно када смо се нас двоје срели. Много је важније то да смо се договорили да на Акцију идемо заједно, да смо заједно дошли и да се још увијек волимо. Ово посљедње, да се ја и Ервин волимо знају сви наши, уосталом, ми то и не кријемо, па нас мало сумњиво гледали, јер, мисле да од пуне љубави нећемо имати времена за рад. А нас двоје, ја и мој Ервин, већ првог дана прионули на посао, главе не дињемо. И тако, истоварамо ми туцанин у Долини и велим ја њему: »Ервине, морамо запети, па манар пали од умора. На крају крајева, дошли смо овдје да радимо«.

А он ме, очи моје, некако молећиво гледа, па пружа руне. И видим, два велина жуља као зрно пасуља, само што не пунну. Ја му приђем мало блине, пољубим га, а он се, гаравно мој, насмије, па опет полети лопати. И тако цијели дан. А на повратку са трасе у Насеље Ервин

ми се наслони на раме, само што не заспе. Поведем ја пјесму, Ервин је прихвати. Ама не дај да се види да смо уморни па куд пунло да пунло. Због љубави, Ервине, због младости, због пруге, Ервине, због нас. И слуша ме Ервин. Ни сјенке умора на његовом лицу.

Мени је најдрање оно вријеме послије рада. Онда смо скупа до миле воље. Смијемо се, шалимо са друговима из Бригаде, из Насеља. Нашу љубав и пријатељство у Насељу, ја то, другови бригадири и бригадирке, зовем именом најљепше птице, најчистијег неба, именом најдражег друга Тита.

И тако из дана у дан. У своју љубав уграђујемо трачнице другог колосијека. И волимо сву ову младост у Насељу, а битно је за ову причу да и сви у насељу воле нас...

Мара СМИЉАНИЋ
ОРБ »Девет народних хероја«
Босански Нови

КАКАВ ЈЕ НАШ »ДИСКО-КЛУБ«

Пријатељски, уз музику

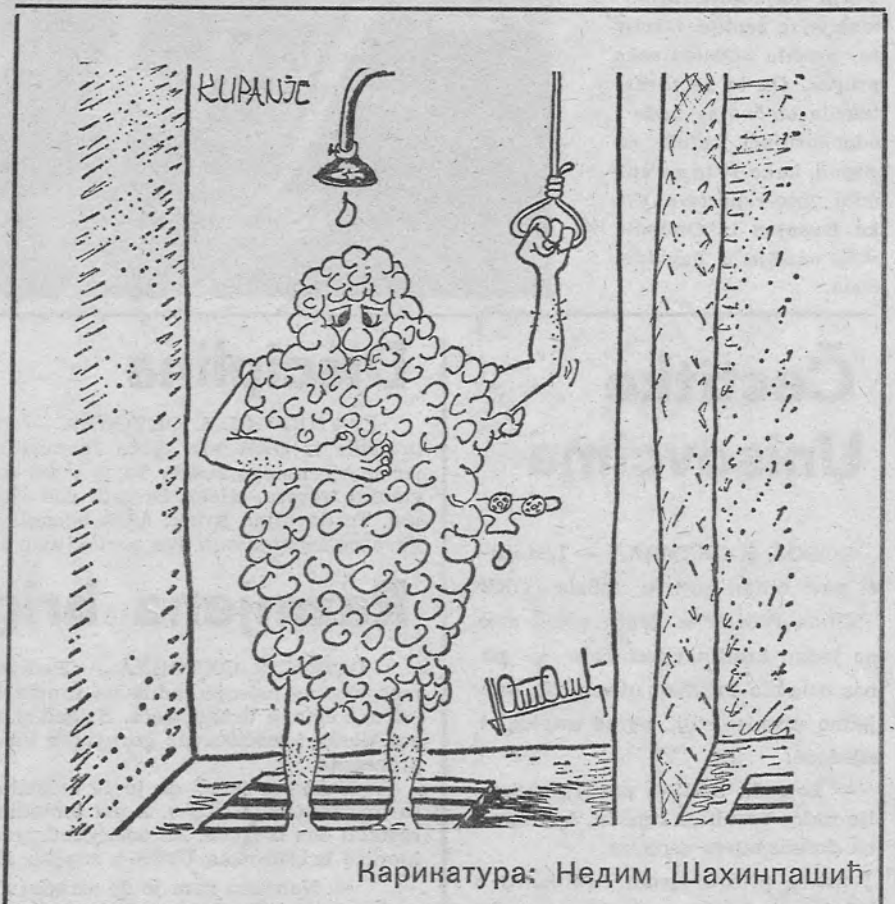
Бригадири из Новог Сада приређују најбогатије културно-забвне програме

НЕМИЛА, 5. ОКТОБРА — Иако се фронт радова сужава, те је потребно уложити максимум напора на траси, бригадири Насеља ОРБ Немила имају снаге и за друштвене активности. Тако су се ових дана појавили и први бројеви информативних и специјалних билтена, зидних и фото-новина. Приређено је и неколико бригадирских вечери, а најактивнији су били бригадири ОРБ »Титови нафташи — Нафтагас« из Новог Сада. Младићи и дјевојке из ове бригаде увели су и неке новине, тако су простор трпезарије искористили да направе, како они то популарно називају, »диско-клуб« гдје се

уз пријатељски разговор слуша и добра музика.

Ускоро ће у Насељу ОРБ Немила доћи у посјету и Културно-умјетничко друштво »Соња Маринковић« из Новог Сада. Пригодан програм за бригадире извешће фолклорна група, народни оркестар и група пјевача, а у програму ће учествовати и популарни вокално-инструментални ансамбл »Цврчак и мрав«, који дјелује већ 15 година. У посјету бригадирима доћи ће и познати пјесници Мирослав Антић и Перо Зубац, а очекује се и долазак популарних музичара Ђорђа Белашевића.

Б. ХРВАЧ

Карикатура: Недим Шахинпашић

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 188

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

На својој прузи

Пруга је то, оmlадинска, други колосијек, упоредио се са првим, такође оmlадинским. Бригадери су кренули својим колосијеком, оним што га сада граде. Тако и треба, својим колосијеком, без опасности, још не тутње вoзови његовим шинама, а ускоро ће.

Фото-репортер Славко Ерић није одолио да не сними оmlадину на оmlадинској прузи, у повратку са радилшта, које се налази даље од њих, даље од њиховог бригадирског насеља, пруга се свакодневно продужава — расте, саставља крај с крајем, да би већ у новембру повезала Добој са Зеницом.

Снимио: Славко Ерић

ПРУГА РАСТЕ

Другим колосијеком од Добоја до Шеварлија

ДОБОЈ, 6. ОКТОБРА — Пјесма бригадирска стопила се заједно са реским звуком локомотиве и клопарањем точкова вагона у једну складну побједничку композицију. А како и не би када је прослављен

још један радни тријумф градитеља пруге другог колосијека од Добоја до Зенице. Од данас, на заувјек пролазиће возови између Добоја и Шеварлија на два колосијека.

Изузетна част да споје шине припала је бригадистима ОРБ »Франц Розман Стане« из Љубљанске армијске области.

— Бригада је јуче и данас преспајала колосијек између Добоја и Шеварлија — вели Загребчанин Жељко Соколић, трасер ОРБ »Франц Розман Стане«, који служи војни рок у Љубљани. Постојећа пруга, наиме, требало је да се на овом мјесту прекине и након тога премјести један крак на десну, а други на лијеву страну, да би се спојила са новоизграђеним

колосијеком из правца Добоја и Шеварлија. Био је то врашки тежак посао, јер требало је трачнице дуге по 10 метара, снагом мишица, помјерати по десет центи метара на потезу дугом 270 метара.

Али, то није била препрека за ове снажне момке, такви су на примјер Мартин Мали из Љубљане, Предраг Чапрић из Хан-Пијеска, Винко Тунковић из Врпоља, Миленко Модрић из Копра, Миливоје Пајић из Шапца... Ни јуче, када су заједно са њима радили и бригадери ОРБ »Милета Протић« из Жепча. Упркос киши, која је немиле падала, они су обавили свој посао и пребацили норму за 352 одсто. Поготово не данас, када им сунце помаже.

Дипломирани инжењер грађевинарства ООУР-а за велике исправке пруге ЖТП Сарајево Душко Бајић, запослен на градилшту горњег строја пруге од Добоја до Завидовића, као технички руководилац каже:

— Од данас почело је одвијање жељезничког саобраћаја на дионици између Добоја и Шеварлија дугој шест километара. Сљедећа дионица која треба да буде потпуно готова је Шеварлије — Пакленица. Ускоро ће, дакле, бити завршен сав посао на дијелу пруге дуге 14 километара.

То је почетак финиша који бригадисти и градитељи попраћају ударничким радом и пјесмом.

Сл. ПУХАЛО

SJEDNICA SAVJETA LISTA »OMLADINSKA PRUGA«

Riječi i djela uporedo

ДОБОЈ, 6. ОКТОБРА — Има више разлога што је квалитет листа »Omladinska pruga« podignut na viši nivo. Znatno је актуелнији, јер благовремено информише јавност о животу и раду градитеља пруге, нарочито када су у питању значајнија збивања, посјете и слично. Подједнак третман на његовим stranicama имају све brigade i naselja, a друштвено-političku ulogu на плану afirmisanja dobrovoljnog omladinskog rada ostvario је на adekvatan način uvrštavanjem tekstova i o drugim savezним, regionalnim i lokalnim akcijama. Prikazi događaja на radilištu mnogo су življi i kvalitetniji.

То је, pored ostalog, konstatovano на јучерашњој poslijepodnevnoj sjednici Savjeta lista »OMLADINSKA PRUGA« на којој је izvršena analiza ovog

glasila за period od 15. jula do 30. septembra. Osjetan napredak zabilježen је i u predstavljanju izvođača radova, što је obogatilo sadržaj lista i doprinijelo uspjehu njegovog ukupnog zadatka — da bude potpuni dokument o izgradnji drugog kolosijeka Omladinske pruge. Narочito је podvučeno angažovanje lista на afirmaciji samoupravljanja, osnovnog principa ukupne organizacije života i rada на Akciji. Značajno је takođe da одskora list svojom koncepcijom naglašava atmosferu finiša Akcije, što ima vrlo povoljan i stimulativan uticaj на sve subjekte. Posebno је sa simpatijama primljeno pokretanje konkursa за literarne radove brigadista.

Govoreći о tome kakvu koncepciju треба да ima »Omladinska pruga« u završnom periodu Akcije, učesnici sjednice složili су se u tome да u tekstovima треба dati akcenat на užurbanost radova, povećanje poleta i jačanje odlučnosti да se pruga završi prije roka, pri čemu треба prikazivati јединство brigadira i radnika organizacija udruženog rada u izvršavanju ovog zajedničkog zadatka.

Sl.

SA BRIGADIRIMA IZ ŽEPČA
NA RADILISTU

Veliki cilj nije daleko

Izvođačka operativa i brigadiri vode bespoštednu bitku za svaki metar trase **◇** Kilometri se nižu — primiče se veliki cilj **◇** Izuzetno raspoloženje i odlučnost da se drugi kolosijek završi prije roka

ŽEPČE, 6. OKTOBRA — Obilazimo trasu, 139. kilometar. Jedan od ključnih objekata, most broj 17. Šest brigadirora ORB »Panonija« — Sombor pod punom HTZ opremom iskopavaju preostalih šest metara posljednjeg bunara. Posao težak, ali brigadiri ne posustaju. Šta znači voda i blato u odnosu na veliki cilj koji više nije daleko. Izvođač radova ŽGP, OOUR »Kolašin« prezadovoljan je entuzijazmom i poletom omladinaca. Ovaj veliki posao trebalo bi da bude završen do prvog novembra. Pitamo brigadire hoće li to moći. Odgovaraju nam poznatom brigadirskom parolom »Hoćemo li hoćemo, možemo li, možemo«. Isto raspoloženje vlada i kod drugog dijela Brigade koji na 138. i 139. kilometru škarpiraju i humuziraju kosine nasipa i u Stanici Želeća iskopavaju i betoniraju rupe za električne stubove.

Inače na elektrifikaciji drugog kolosijeka radi »Elpos«. Riješena je već Stanica Žepče, a izbetonirani su i temelji za kontaktnu mrežu na dionici Žepče — Želeća. »Elpos« će kao i ostali izvođači uvesti rad u tri smjene kako bi posao bio što prije završen.

Na 153. i 154. kilometru zatičeno brigadire ORB »Šesta lička proleterska brigada Nikola Tesla« iz Gošpića kako istovaraju 200 odnosno 60 kubika šljunka. Radi se zaista udarnički, jer da bi posao bio definitivno završen treba ugraditi još oko 2.000 kubika šljunka (1.600 kubika kod mosta broj 25 i 400 kubika kod mosta 26). O tome brine GP »Put« koji je do sada završio trasu Želeće — Begov Han i pripremio pragove i šine za polaganje.

Sa izvođačem »Posavinom« iz Odžaka, koja završava potporne zidove i za naredna četiri dana treba da ugradi šest do sedam hiljada kubika nasipa, danas na 144. kilometru brigadiri »Šeste ličke proleterske brigade Nikola Tesla«. Ovaj izvođač ima još 280 metara nepredatog nasipa i 400 metara kod mosta 24, d. Stanice Želeća. Ima i nepoloženog kolosijeka u dužini od 680 metara. Kako stvari stoje, dinamika će biti poštovana i »Posavina« je čak spremna da od kanala »DTD« preuzme hiljadu kubika nasipa.

Inače kanal »DTD« iz Novog Sada trenutno radi na četiri i po kilometra pruge od Viništa do Zavidovića gdje se nalaze i tri podvožnjaka. Dva su skoro završena, a na trećem se radi punom parom. Danas smo na 132. i 133. kilometru ove dionice zatekli brigadire ORB »Deveti septembar« iz Bugojna i »Prve krajiške proleterske brigade« Sarajevske armijske oblasti kako vriedno istovaraju šljunak...

G. JOVANOVIĆ

Udarnički

Brigadiri iz »Lju buškog odreda«, koji privode kraju radove na izgradnji potpornih zidova pruge kroz Zavidoviće, rade zaista udarnički. Na slici vidimo Antu, Zeljka, Matu, Dinka...

RAPORT IZ NEMILE

Tišinu će parati - vozovi

Jutarnje tišine više nema kraj pruge **◇** Brigadiri rade da je više i ne bude i da dolinom Bosne i drugim kolosijekom odjekuje tutanj vozova

NEMILA, 6. OKTOBRA — Rano je jutro. Dolinom vlada tišina. Ne zadugo. Jer brigadiri ponovo stižu na trasu. Dio njih je na Željezničkoj stanici u Nemiloi. Tišine više nema. Remete je ravnomjerni udarci krampova, zveketa lopata...

Stići i prestići

To su brigadiri iz Sanskog Mosta. Nije ih mnogo — svega 32. Od toga olovinu čine djevojke. Treba prokopati 200 metara kanala uz drugi kolosijek pruge.

Znazu to dobro svih 32 brigadirora. I zato rade. Bez predaha. Na umor se ne misli. Jer vremena za njega nema.

— Mogu vam nešto reći, ali samo nakratko — govori brigadirka Džola Milinković. Jer nemam vremena za priču. Treba raditi. Da kažem samo toliko da danas treba prokopati tih 200 metara. Nije malo zar ne, ali zato ako se radi punom parom može se i to i stići i prestići...

I kamen popušta

Sunce je već davno izašlo. Osam je sati. Kanal u koji će biti postavljen kabl ne samo da se nazire već je napadnut na svih 200 metara. Sada se kopa samo u dubinu. Tih metar i po ispod površine zemlje treba iskopati. Zemlja je vlažna. Lijepi se za lopatu. A ipak se radi po planu. I kamenje koje se iznenada pojavi mora

se razbijati pijukovima, ali to ne spustava brigadire. Zapne ih tada nekoliko i kamen popusti, prsne u paramperčad. Brigada tako napreduje...

— Teško je vaditi ovako ljepljivu i morku zemlju. Ide mnogo sporije nego kad je suva. Ali, ne možemo valjda dozvoliti da nas kiša ili bilo šta drugo ometa. Jer naše je da radimo. Pod bilo kakvim uslovima. Zato i ne razmišljamo o tome da li je zemlja mokra ili ne, ima li kamenja i može li se razbiti pijucima. Naše je da prugu završimo na vrijeme. Da bi to uspjeli dnevni zadaci se moraju završavati. I zato možete slobodno poručiti — naša brigada radi po planu i prebacuje ga — riječi su Francike Gališić, jedne od brigadirki.

Ž. RAJKOVIĆ

LIKOVİ SA TRASE

Više žuljeva nego godina

Najmlađi u Brigadirskom naselju u Nemiloi je 14-godišnji Zlatan Pinjo iz Visokog **◇** Kakav otac — takav sin **◇** Zlatanov otac je bio učesnik na tri akcije

NEMILA, 6. OKTOBRA — Najmlađi u Brigadirskom naselju Nemila je Zlatan Pinjo, 14 mu je godina, samo.

Ali za šest dana koliko je ovdje dlanovi su mu puni žuljeva. Više ih je nego što ima godina. Pokazuje ih s ponosom...

— Neka ih. I da ih je više ne bih žalio. Osjećam tako da mi drugovi iz moje brigade »Sedmi april« kada je težak posao žele pomoći i završiti dio moje obaveze. Zato moram stalno da pokazujem kako se nisam umorio, da i ja kao i oni mogu da istovaram tucanik, šljunak... A zaista mogu i hoću. To što mi poslije iskoči plik ili žulj nije važno. Uostalom to je potvrda moga rada, zar ne?

I napominje Zlatan još nešto. Kaže: »Takav je bio i moj otac, takav hoću da budem i ja«. A zaista je i tako. Odmah nakon rata, još kao dječarac, otišao je njegov otac Ismet Pinjo da svojinom radom pomogne izgradnji zemlje na tri akcije. Među njima jedna čuvena na trasi »Auto-puta bratstvo-jedinstvo« između Ljubljane i Zagreba. Zlatanu Pinji je ovo prvo učešće na akciji. Posljednje sigurno nije...

— Tu sam samo nekoliko dana, a već sam stekao mnogo prijatelja iz drugih gradova. Osim toga divno je saznanje da i ja doprinosim svojim radom izgradnji pruge, napretku domovine... To je i razlog zbog kojeg ću i narednih godina ići na omladinske radne akcije.

Ž. R.

ЗАЈЕДНИЧКА СЈЕДНИЦА ШТАБОВА НАСЕЉА И ШТАБА АКЦИЈЕ У ЖЕПЧУ

Почело је одбројавање дана

Поред 52 километра завршеног колосијека припремљено још осамнаест \diamond Убрзана динамика — свакодневно се предаје хиљаду и шесто метара трасе \diamond Предложено организовање такмичења под називом »Тражимо најбољу радну организацију на изградњи другог колосијека«

ЖЕПЧЕ, 6. ОКТОБРА — У Омладинском насељу Жепче јуче је одржана заједничка сједница штабова свих насеља и Штаба Акције на којој су разматрани шестомјесечни биланси изградње другог колосијека Омладинске пруге Шамац — Сарајево и утврђени наредни задаци.

Остало је још доста посла

О стању на радилиштима уводне напомене изнио је Нихад Шеховић, замјеник команданта Акције за радилишта, истакавши да су, за шест протеклих мјесеци Акције пробијена три тунела (Трбук, Врандук и двоколосјечни тунел Орлине), положено 52 километра трачница, уграђено 100.000 кубика туцаника, 80.000 прагова, урађено 70 километара доњег строја, остварено два милиона норма-часова... Укупан финансијски ефекат износи око 90 милиона динара.

До краја ОРА »Шамац — Сарајево 78« остало је још мало времена и много посла. Заједничким напорима извођача радова, дирекције и бригадира овај велики пројекат може бити завршен и прије предвиђеног рока.

Врандук, до сада највећа радна победа, на коме свакодневно ради по 90 бригадира, у три смјене, само

Смотра културе и спорта у Жерчу

На заједничкој сједници штабова насеља и Штаба Акције разматрани су и досадашњи резултати и наредни задаци у друштвеним активностима. Уводне напомене дао је Илија Розих, замјеник команданта Акције за друштвене активности, истакавши да је, и поред почетних потешкоћа због недостатка простора, времена, специфичности рада у смјенама, постигнуто заиста много. Веома је важан и аспект чврсте сарадње са многим друштвено-политичким ор-

је пробијен, као и двоколосјечне Орлине, док се у Бистричаку упоредо ради на комплетном поступку, па ће овај тунел, уз пробијање бити и завршен. Остало је још доста посла и на дефинитивном уређењу ноћог корита Босне у Виништу. Да се дефинитивно савлада и тунел Сикола појачана је грађевинска оператива,

ганизацијама, друштвима, школама, установама и појединцима у комунама кроз које пруга пролази.

У наредном периоду пред свима стоје још крупнији задаци. Поред организације смотре културе и спорта, која ће се у овој смјени одржати 22. октобра у Жепчу, биће организовано и савјетовање о културном стваралаштву на ОРА, квиз на нивоу Акције, крос свих бригадира кроз улице градова у којима су смјештена насеља. Најкрупнији задатак је свакако припремање завршне манифестације у коју улази и припрема трајних докумената Акције — књига стваралаштва бригадира, грамофонске плоче са бригадирским пјесмама насталим у Акцији. У овим пословима треба да учествују сви, док ће их водити радна група од десет људи из штабова и служби Акције.

тако да ће и тај проблем бити ријешен.

Поред 52 километра завршеног колосијека, још осамнаест је припремљено доњег строја за предају градитељима горњег строја. Измијењена технологија након три мјесеца рада знатно је убрзала динамику, која сада износи 1.600 метара дневно за предају.

На дионици пруге Добој — Зеница налазе се и 34 моста, дужине од 10 до 261 метар. Већина их је завршена. Тренутно су кључне тачке у Топчић Пољу и мост број 17 у Ораховици, па је потребно убрзати динамику извођења завршних радова. Чини се да крупнијих проблема ни овдје не би смјело бити.

Са горњим стројем каснило се због успорене динамике предаје доњег строја. Међутим, заједничким залагањем извођача, Дирекције, над

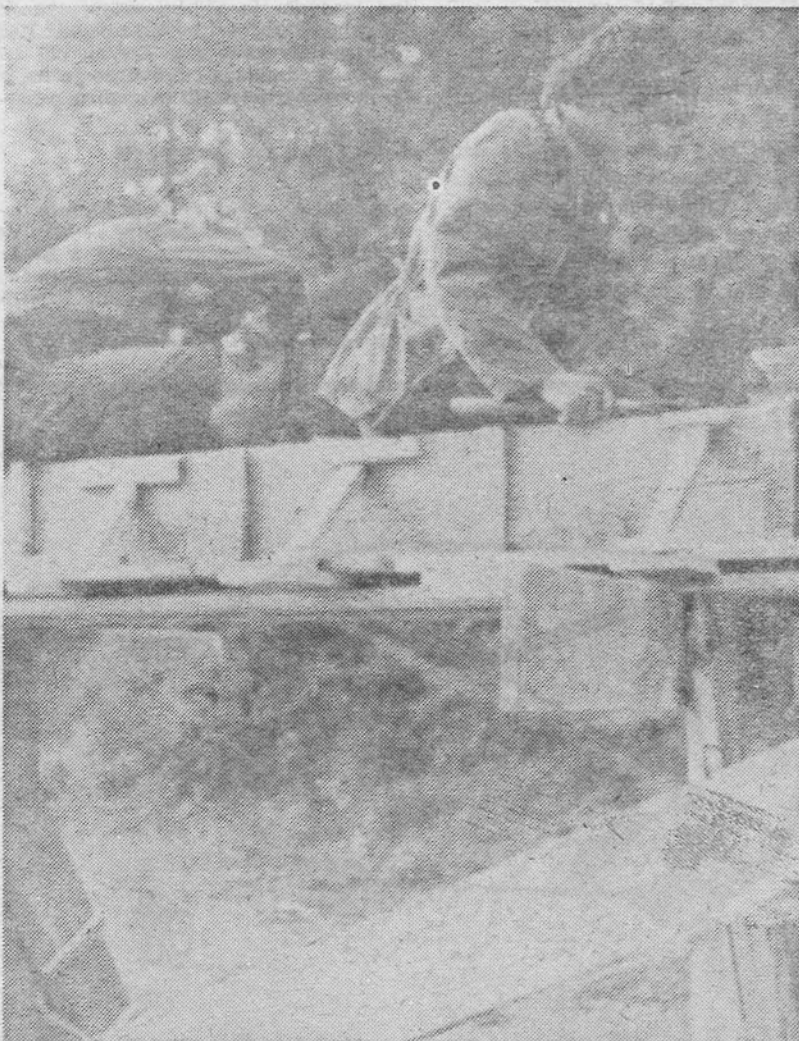
зорних органа и бригадира, пропуштено ће бити надокнађено и крајњи рок највјероватније знатно помјерен унапријед, јер је жеља свих градитеља иста: предати пругу прије рока.

Ударни мјесец од 12. октобра

До завршетка Акције на цијелој траси је уведена нека врста мобилног стања. Утврђени су прецизни рокови за завршетак кључних објеката који ни по коју цијену не смију бити прекорачени. Рокови су реални, утврђени након објективне процјене ситуације коју су извршили Дирекција, извођачи радова и Штаб Акције. Све ће бити подређено тим роковима, њихово извршење ће бити праћено дневно и сваки појединац треба да уложи максимум напора да изнађе најбоља, најкраћа и најбржа рјешења сваког евентуалног проблема. На пружи се више не ради о мјесецима него о данима и томе ће бити прилагођена свака активност; дневни обиласци трасе чланова штабова, дневно извјештавање, дневна координација, дневна динамика... На свим, па и најмањим пословима радиће се у најмање три смјене, користиће се свака расположива алатка, сваки расположиви минут. Од 12. октобра биће проглашен ударни мјесец када ће се свакодневно постигати виши резултати. Не смије се гледати ни на временске прилике — киша је »укинута«!

На јучерашњој заједничкој сједници штабова насеља и Штаба Акције родила се и једна интересантна идеја да се организује такмичење међу градитељима другог колосијека под називом »Тражимо најбољу радну организацију на изградњи другог колосијека пруге Шамац — Сарајево«.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Стартовали курсеви

НЕМИЛА — Оформљени су курсеви за седму смјену. Неколико њих почело је данас. Највише бригадира се јавило на курс за полуквалификоване зидаре укупно — 56. Уз курс за зидаре данас је почео рад курса за тесаре (19), фудбалске судије (38), курс прве помоћи (36), и радио-курс у којем се до сада учланило 16 бригадира.

Током смјене организоваће се иудо и карате курс, затим за кошаркашке и рукометне судије, фото-курс, као и курс за возаче »Б« категорије.

Снимко М. ШКИПИНА

Мали фудбал

Расположени стријелци

ЗАВИДОВИЋИ, 6. ОКТОБРА — Одмах по доласку у Завидовиће, отпочела су унутра бригаде селекциона такмичења у малом фудбалу и одбојци.

Лоше временске прилике као и проблеми закашњавања возова при повратку са трасе успориле су првенство у одбојци и малом фудбалу. До сада је одиграна само једна ногометна утакмица и то између ОРБ »Шеснаести септембар« и ОРБ »Анте Јамнички« (1:2), док је у пријатељском одмјеравању снага екипа ОРБ »Хасан Кикић«, резултатом од 5:3 напосто напунила мрежу својим комшијама из »Вучјака« — Оцак.

И у одбојкашком првенству млади из ОРБ »Хасан Кикић« веома су лако савладали са 2:0 своје противнике из »Вучјака« док је истим резултатом »Љубушки одред« победио екипу ОРБ »Владимир Гортан« из Пуле.

Е. А.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleže, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac—Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri iz sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljite na adresu: Redakcija »Oslobodjenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71 000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA »OMLADINSKA PRUGA«

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Brigadirska pjesma

ISPRUŽENE RUKE DVIJE
ŠTA TO TRAZE,
ŠTA TO TRAZE.
IZGUBLJENE RUKE DVIJE
BRIGADIRSKU LJUBAV
TRAŽE.

ISPRUŽENE RUKE DVIJE
ŠTA TO STEŽU,
ŠTA TO STEŽU.
ISPRUŽENE RUKE DVIJE
LOPATU I KRAMPU STEŽU.

ISPRUŽENE RUKE DVIJE
ŠTA TO GRADE,
ŠTA TO GRADE.
ISPRUŽENE RUKE DVIJE
OMLADINSKU PRUGU GRADE.

ISPRUŽENE RUKE DVIJE
ŠTA SU NAŠLE,
ŠTA SU NAŠLE.
ISPRUŽENE RUKE DVIJE
BRIGADIRSKU SU LJUBAV
NAŠLE.

MIRSAD HAFIZOVIĆ, ORB
TEŠANJSKO-TESLIČKI PARTIZANSKI ODRED

Imam jednu želju

IMAM DAVNU JEDNU ŽELJU
STO U SRCE MOJE DIRA,
DA ŽULJ IMAM I DA
STEKNEM
ZVANJE PRAVOG BRIGADIRA

NE OSTA MI ŽELJA PUSTA,
JA OSTAVIH DOM PUN MIRA
I SEPTEMBRA OVOG KRAJEM
KRENUH PUTEM BRIGADIRA.

SVA LJEPOTA SVIJETA TU JE,
IMA PJESME IMA SVIRKE
I DRUGOVA NOVIH IMAM
SVI OBUKLI BRIGADIRKE

ETO JUČE PIŠEM DRUGU,
DA MU KAŽEM NEMAM MIRA
DOŠAO SAM GRADIT' PRUGU
IMAM ZVANJE BRIGADIRA

SMAIL (MLADI) TERZIĆ, ORB
TEŠANJSKO-TESLIČKI PARTIZANSKI ODRED

U NEMILOJ RADI RADIO-KLUB

Srbac zove Nemilu...

Od početka sedme smjene u Brigadirskom naselju Nemila radi radio-klub YU 4 FST/4

NEMILA, 6. OKTOBRA — »Pažnja, YU 4 EYG zove YU 4 FST/4. »Pažnja, Srbac zove Nemilu«.

Ove riječi se mogu čuti gotovo svaki dan preko talasa na kojima rade radio-amateri. Jer, od početka sedme smjene u Nemiljoj je počeo sa radom radio-klub, kao produžena ruka visokog radio-kluba YU4 FST. Donešena je i radio-stanica, a vrijedni član kluba iz Visokog Amir Zukić svaki dan po nekoliko sati sjedi za radio-stanicom i razgovara sa radio-amaterima iz zemlje i svijeta. Među onima koji mu se najčešće javljaju su radio-amateri iz Srpcu. Jer nekoliko njih radilo je u ovom brigadirskom naselju prije mjesec dana.

A pitanja je dosta. Pitaju iz Srpcu za stare drugove, za prijatelje koji su još mjesec dana ostali da rade na pruzi.

I Amir odgovara: čika Dušan alatničar je dobro, Rekao je da vas pozdravim kad razgovaram sa vama, ostali su takođe dobro...

Ali ne razgovara Amir samo sa radio-amaterima iz Srpcu. Dnevno održa po 30-tak-veza sa drugim amatima iz zemlje, ali i iz svijeta. Pitaju kako su brigadiri, grade li prugu po planu dokle se došlo u postavljanju novog, drugog kolosijeka, prebacuju li se norme...

A Amir zaista ima i šta reći. Jer, brigadirski polet u Nemiljoj ne posustaje. Norme padaju. Iz dana u dan. Od smjene do smjene...

I pozele zato radio-amateri iz drugih krajeva brigadirima u Nemiljoj nove uspjehe, radne pobjede. I poručuju na kraju: »Do slušanja, do novih susreta i vijesti o radnim pobjedama na trasi drugog kolosijeka pruge kod Nemile«...

Z. RAJKOVIĆ

IZ BRIGADIRSKOG NASELJA U ŽEPČU

Takmičenje pjevača

ŽEPČE, 6. OKTOBRA — U Omladinskom naselju Žepče, sinoć je završeno trodnevno takmičenje pjevača-amatera narodne i zabavne muzike u kome je, nakon audicije, učestvovalo 26 brigadira iz svih jedanaest brigada u Naselju. Pjevače je pratio orkestar brigadira-vojnika. »Dru gi kolosijek«.

Oko 700 brigadira i stotinjak go tiju iz mjesta oduševljeno je pozdravilo sve učesnike, a bilo je i cvijeća (ubranog na okolnim livadama), baš kao na pravom festivalu.

U konkurenciji narodnih pjevača prvo mjesto pripalo je brigadirki Mili Radelić iz somborske brigade »Panonija«, drugo Rajki Milak iz ORB »Todor Panić« Bugojno, dok je treće mjesto osvojio brigadir-vojniki Radiša Gajić iz ORB »Prva krajiška proleterska brigada« Sarajevske armijske oblasti. Prvonagrađenima je, kao i u konkurenciji zabavnih pjevača pripala po jedna LP ploča.

U zabavnoj muzici uspješniji su bili brigadiri. Prvo mjesto osvojio je Jovan Branković, vojnik-brigadir »Prve krajiške proleterske brigade«, drugo Irfan Bašić iz ORB »Dvanaest narodnih heroja« Bileća, a treća je bila brigadirka Nikolnika Stavrova iz štijske ORB »Vasil Dogandžiski«.

G. J.

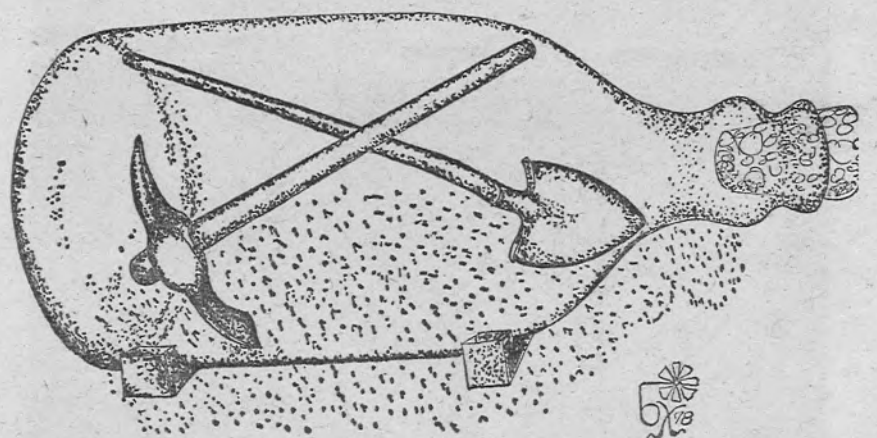
Predavanje

NEMILA, 6. OKTOBRA — Sinoć je održano predavanje u naselju. Prisustvovali su mu svi brigadiri. Tema: »Socijalističko samoupravljanje i njemu suprotstavljene snage i ideologije« izazvala je veliko interesovanje. Miroslav Stanisavljević, predavač Radničkog univerziteta u Zenici, cio sat nakon predavanja odgovarao je na pitanja zainteresovanih brigadira.

Novi kviz

NEMILA — Brigadiri iz Nemile dobili su još jedno priznanje — biće do maćini kviza »Kongresi KPJ i SKJ«. Već 10. oktobra takmičenje će početi u naselju da bi se četiri dana kasnije održalo finale na kome će učestvovati predstavnici svih naselja.

BEZ RIJEČI

Karikatura Boban Hrvac

ОПЛАДДИТСКА ПРУГА

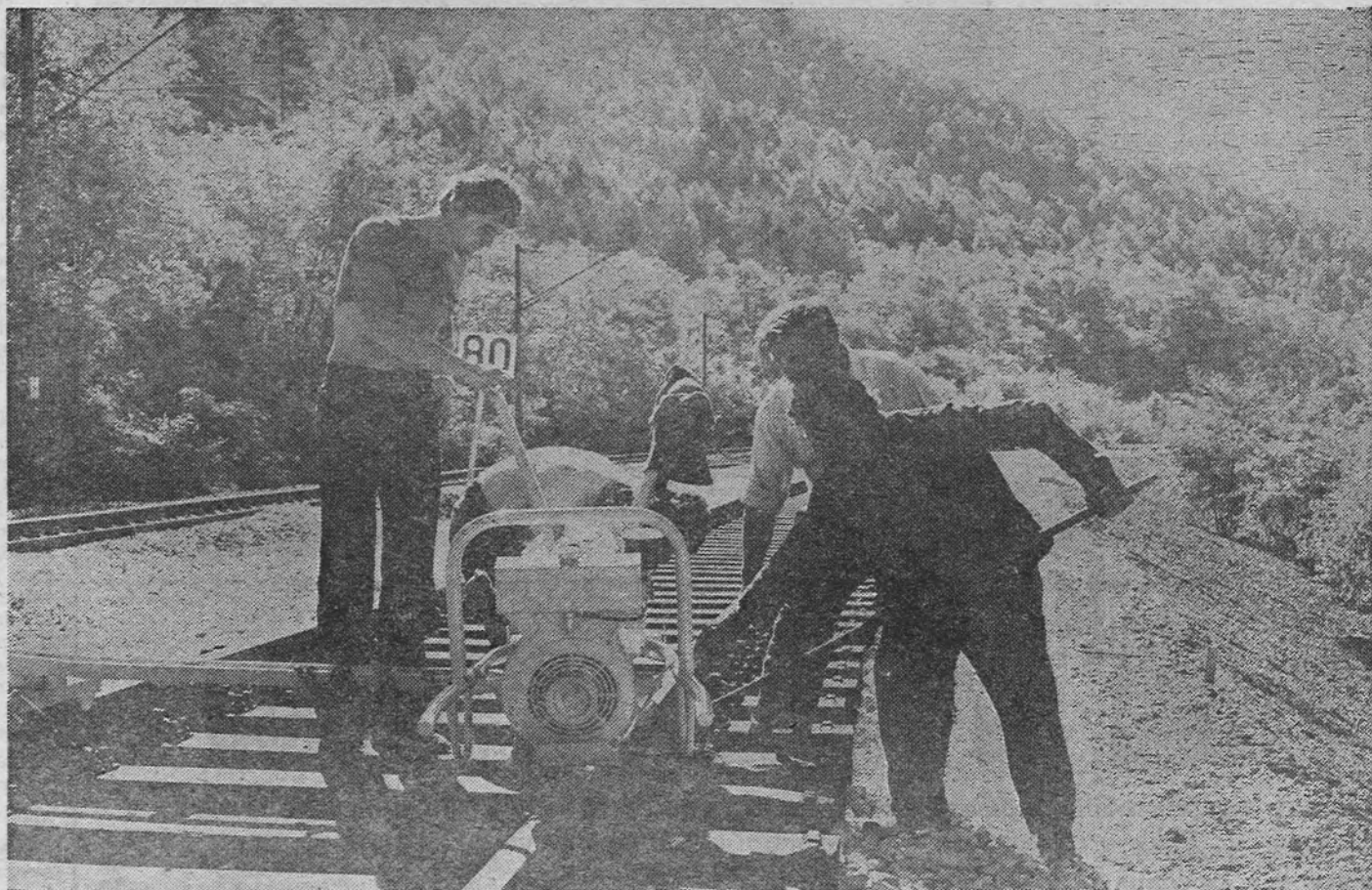
БРОЈ 190

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Čvrsto vezivanje

Kad brigadiri postavljaju pragove i šine i ručno pričvrste tračnice drugog kolosijeka, ostaje još samo da specijalna mašina završi pričvršćivače kojim se šine potpuno vežu za pragove. Taj specijalni stroj je znatno jači i uz to završe šrafove po mjeri. Drugi kolosijek treba, odmah po završetku, da se poredi sa prvim, oba omladinska, dva kolosijeka — dvije legende, akcijaške, ponos naše mladosti.

NAŠ KOMENTAR

O spontanom i usmjerenom

Kad govorimo o mladima, kad pišemo o njihovim podvizima, uvijek moramo imati na umu, u prvom planu, osnovnu organizaciju Saveza socijalističke omladine, kao žarište i polazište svih uspjeha, svih pozitivnih rezultata i stremljenja omladine naše zemlje

Omladina dolazi i odlazi i isto tako se obnavlja ostavljajući u našem društvu revolucionarnu tradiciju, ili kako bi to Marks rekao »naloženu svijest prošlih generacija«. Ali, mladi u našim sredstvima informiranja nemaju, po našem mišljenju, i odgovarajući prostor koji bi ih na adekvatan način i afirmisao, a oni to i te kako zaslužuju. Jer, podsjetimo se da drug Tito ne tako rijetko, kad god ima priliku za to, ističe da »treba da se ponosimo na našu mladu generaciju«. Sve ovo govorimo u prilog činjenici da počesto na površan način pišemo o mladoj generaciji u štampi, na radiju i televiziji, te na taj način i ne ističemo, u dovoljnoj mjeri, njene unutrašnje političke, opštedruštvene i kulturne vrijednosti, mjerene našim samoupravnim, socijalističkim kriterijima što mladoj generaciji, u kvalitativnom smislu, sužava udio učešća u političkom i javnom mnenju našeg društva i to u onom dijelu gdje se kao njegov subjekat pojavljuju sredstva masovnih komunikacija.

U vezi s ovim problemom, prije tri godine, na velikoj proslavi u povodu 30-godišnjice pruge Brčko — Banovići, koja je održana u Brčkom — polaznoj tački prve velike radne pobjede mladih naroda i narodnosti slobodne socijalističke Jugoslavije Rato Dugonjić je izrazio nezadovoljstvo time na koji su način novinska feljtonistika i ostali oblici novinarskog izražavanja prezentirali omladinu u to slavljeno vrijeme pojačanog interesovanja mas-medija za omladinskom populacijom koja je gradila tu prugu i kasnije izvojevala mnoge, mnoge radne pobjede, tako značajne za sveopšti razvitak naše zemlje. Naime, Rato Dugonjić je rekao da, čitajući novine, ljudi stiču utisak kako je omladina samo spontano išla na radne akcije, da su novinari izgubili iz vida omladinsku organizaciju koja ih je vodila, organizovala, usmjeravala, vaspitavala...

I danas, u vrijeme kad mladi iz cijele naše zemlje i za dobrobit svih njenih naroda i narodnosti privode kraju veliku radnu pobjedu — izgradnju drugog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, u našoj javnosti sredstva mas-medija, valjda više pod snagom utjecaja udarničkih podviga, pjesme, mladalačkog zanosa brigadira, negoli odsustvom političkog sluha, više, znatno više posvećuju pažnju konačnim manifestacijama fenomena akcijaštva (koji je neki nikako da razumiju), kao što su: norme, pjesma, drugarske večeri, zabave, kursevi, takmičarski duh, zajedništvo, edukacija itd, negoli svemu onome što je tome prethodilo i

onome u čijim su najvišim programskim i akcionim dokumentima i koncepcijama i zacrtani i naznačeni pravci ostvarivanja svega toga, a to je u prvom redu Savez socijalističke omladine, kao društveno-politička organizacija mlade generacije, prevashodno njen mobilizacijski i njen vaspitno-politički subjekt. Zato, kad govorimo o mladima, kad pišemo o njihovim podvizima, uvijek moramo imati na umu, u prvom planu, osnovnu organizaciju Saveza socijalističke omladine, kao žarište i polazište svih uspjeha, svih pozitivnih rezultata i stremljenja omladine naše zemlje. Osnovna organizacija jeste i mjesto na kojem se najbolji, najsvjesniji, najvredniji njeni aktivisti odabiraju da bi učestvovali i na radnim akcijama, bilo kojeg nivoa i obima one bile. Naravno, u svemu ovome ne smijemo zaboraviti na značaj i aktivnost Saveza komunista, avangardne snage našeg cijelog društva i njegov uticaj na omladinsku organizaciju.

Dolazeći na radnu akciju, s puno smjelosti i potpune političke odgovornosti, možemo kazati da se društveno-politička i radna aktivnost omladinaca — brigadira odvija sa puno više intenziteta i sa mnogo bogatijim sadržajima nego što je to slučaj sa aktivnošću mladih u radnim i životnim sredinama iz kojih su došli. Jer, gotovo svakodnevno se održavaju sastanci omladinske organizacije, aktiva Saveza komunista — kao akcionog oblika organizovanja, ili brigadne konferencije kao najviši samoupravni organi brigade. Na tim sastancima i konferencijama raspravlja se o najbitnijim pitanjima iz oblasti rada i života brigadira, donose se zaključci, odluke... Takva živa društvena aktivnost, pored sporta, kulture, obrazovnih kurseva, oduzela je rukovodeću i komandujuću ulogu štabovima brigada, naselja i cijelih akcija. Oni su, zadržavajući revolucionarne karakteristike svojih prethodnika, postali operativni organi u službi naselja, brigade pa čak i svakog pojedinca-brigadira koji se na akciji pojavljuje ne samo kao učesnik u radnom procesu, već kao aktivni kreator svih zbivanja na njoj.

Time, bar na krupnom planu, izuzimajući lične psihološke i socijalno-psihološke motive mladih, a neizostavno uzimajući u obzir duboko lično i kolektivno osjećanje patriotizma, bivaju nam jasnije konačne manifestacije fenomena radnih akcija, time donekle činimo i pokušaj da razjasnimo granicu između »spontanog i jasno usmjerenog« društvenog angažmana mladih.

E. AVDIĆ

Skinuti stari kolosijek, postavili nove pragove i sjajne šine da bi prošao pobjednički voz

I NEDJELJOM ALATKE U BRIGADIRSKIM RUKAMA

Kolika su željeznička kliješta

I juče su akcijaši radili ♦ »Šesta lička Nikola Tesla« rekonstruisala Željezničku stanicu u Maglaju ♦ Ruke u rukavicama sa ogromnim kliještima prenose pragove

ZEPČE, 8. OKTOBRA — Iako je nedjelja dan odmora za sve radne ljude, duž cijele trase drugog kolosijeka alatke u brigadirskim rukama ne miruju. Radi se kao nikad do sada. Na svakom koraku osjeća se da je veliki cilj sve bliže. Čak i loše vremenske uslove brigadiri tumače na svoj način: vjetar pomaže da zastave ljepše viore, kiša zaustavlja oblake prašine koji se inače dižu kad se istovara tucanik...

Nedjeljno jutro iskoristili su brigadiri »Šeste ličke Nikola Tesla« iz Gospića za rekonstrukciju Željeznič-

ke stanice Maglaj. Diže se stari kolosijek, raskopava već pocrnjeli tucanik, prenose se pragovi i šine, rdom prekriveni kolosiječni — zavrtnji i žabice... Na njihovo mjesto dolazi bijeli tucanik, pragovi i sjajne šine.

Pod rukovodstvom traserke Sutke Maličbegović i rukovodilaca »VOP-a« (velika opravka pruge), 35 brigadira radi kao jedan. Ovaj posao zahtijeva koncentraciju. Ruke u rukavicama sa ogromnim željeznim kliještima u određenom ritmu prihvataju teške pragove, slažu ih. Čuje se samo komanda »Diži, Horuk — nosi — spusti«, popra-

ćena glasnim disanjem zbog napornog posla.

Na redu su žabice. To je već nešto lakše i odmah sa zaori vesela brigadirka pjesma: »Akcija nas opet zove na izgradnju pruge nove, da spojimo mjesta sva od Šamca do Sarajeva...«

Danas su brigadiri »Šeste ličke Nikola Tesla« doprinijeli da Željeznička stanica Maglaj u što ljepšem ruhu dočeka prvi pobjednički voz koji će duž cijele nove trase prenijeti sve graditelje drugog kolosijeka od Šamca do Sarajeva.

G. J.

BEZ PREDAHA NA TRASI

Dani kraći - pruga sve duža

Zaposjednuta radilišta i neizbježna pjesma, raste učinak ♦ Njih 350 iz pet brigada juče istovarali tucanik, postavljali pragove i šine ♦ Pruga hita Danu Republike

DOBOJ, 8. OKTOBRA — I jutros su ustali prije zore — jer oktobar je i dan se sve kasnije rađa — i krenuli na gradilište. Za njih nedjelja ne postoji — odmor ostavljaju za neku drugu priliku. Dok su ovdje na predah ne misle i sva njihova stremjenja, sve njihove želje, vezane su za dato obećanje — izgraditi prugu još ovoga ljeta.

Zaposjeli su radilišta i s neizbježnom pjesmom koja snaži i podstiče prebacuju norme, ostvaruju nove rekorde. Njih 350 iz pet omladinskih radnih brigada: »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, »Veljko Vlahović« iz Celja, »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara, »UNIS« iz Sarajeva i »Mileta Protić« iz Zepča.

Na 88. kilometru, neumorne ruke brigadirske uređuju zastornu prizmu bijelim tucanikom koji na oktobarskom suncu pruži daje blistav sjaj. Za ovaj posao zaduženo je njih tridesetak i zna se — moraju da ga urade. Hoće li? Zar se i takvo pitanje može da postavi.

Kod tunela Trbuk na 94. kilometru istovaraju tucanik, postavljaju pragove i šine. Udaraju dasku na »I«. Pruga sve brže hita ka Danu Republike.

To isto rade i na 102. kilometru. Baš isto, pregalački, bez zastoja. Iza njih ostaje vijugava čelična, neraskidiva traka mladosti.

Predio ispred tunela Orlina dobija svoje zamišljene konture. Potporni betonski zid je sve veći i moćniji.

Zahvaljujući snažnim mišicama mladačkim koje ovaj teški posao obavljaju sa zadivljujućom lakoćom.

U Stanici Maglaj ista slika. Mladost ispunjava zadatak. Polaze šine kolosijeka i kopa kanal za električni kabl, istovara šljunak.

Podne je prošlo, sunce visoko odskočilo. Znoj je dobro natopio majice, cijedi se niz lice. Bliži se kraj rada dopodnevne smjene. Tamo gdje su oni stali nastaviće više od stotinu njihovih drugarica i drugova iz Omladinskog naselja Doboju poslije podne.

I tako svaki dan. Jedni odlaze na trasu prije zore, a drugi se vraćaju pod plaštom noći.

Jer, oktobar je. Dan je sve kraći, a pruga sve duža.

SI. PUHALO

Dobar učinak

DOBOJ, 8. OKTOBRA — ORB »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti podijeljena u dvije grupe radila je juče kod tunela Orlina i Trbuk. Objе grupe nabacivale su tucanik i postavljali pragove. Grupa kod Orlina istovarala je još i tucanik. Za jedan sat vojnici brigadisti uspjeli su da istovare 80,5 kubika ovog građevinskog materijala. Brigada je inače ostvarila normu od 170 odsto.

CIJELA BRIGADA »TITOVIH
NAFTAŠA« U UDARNOJ

Umjesto epruvete - lopata

ORB »Titovi naftaši« iz Novog Sada od početka smjene davali su najviše brigadira u Udarnu, a od juče svi

NEMILA, 8. OKTOBRA — Došli su iz Novog Sada. grada na obali Dunava, širokih bulevara, a eja punih cvijeća u kojem živi oko 200 hiljada stanovnika. Njih izabranih je 89. U Udarnu brigadu od početka smjene davali su najviše brigadira. Prvo dvadesetak, zatim još toliko, a od danas — cijela Brigada »Titovi naftaši« postala je udarna. Za takav uspjeh zaslužni su svi. A ipak, izdvojimo samo neke.

Gordana Radusin je sekretarica Štaba. U svom dolasku u Nemilu kaže: — Radim u radnoj organizaciji »Montaža« iz Zrenjanina, kao operater mehanografske obrade podataka. Željela sam na neki način da kancelariju zamijenim drugim poslom. Čula sam tako da »Naftaša« svoje radnike šalje u Nemilu. Smjesta sam se javila. Željela sam da, prije svega, doprinesem izgradnji pruge od Doboja do Zenice, a uz to da upoznam i brigadirski život, steknem nove prijatelje...

Petar Bajić, je iz Brčkog Dobrog Polja. Po struci je mašinskoobradni radnik. Postraničar iz OOUR »Hidrosonda«. I on kao i Gordana naglašava da je u Nemilu došao, prije svega, da bi sa svojim drugovima pomogao koliko god može izgradnji drugog kolosijeka.

Luka Čirić, radi u Kikindi. Obilazi terene na kojima su baštine, čisti ih od parafina, kontroliše rad bušotina u sabirnim stanicama, a radi i sve druge poslove vezane za proizvodnju sirovine nafte i gasa. U Nemilju je komandant četvrte čete u Brigadi »Titovi naftaši«.

— Moja četa radi zaista udarnički — kaže Luka. Radili smo do sada na raznim poslovima — istovarali tucanik, šljunak, planirali, nosili šine i pragove, betonirali nasip... Posla je, dakle, bilo dosta. Ali, sve smo uradili kako je trebalo. Traseri naš kvalitet rada uvijek ocjenjuju najvećom ocjenom — desetakom. Sve nas to raduje i snaži da radimo još više. Zato je i ovo priznanje da cijela naša brigada postane udarna došlo ujedno i kao obaveza da radimo još više i novim uspjesima da opravdamo.

Biljana Pavlović je Novosadanka. Radi u Rafineriji kao laborant. Umjesto epruvetu u rukama sada drži lopatu.

— Ništa neobično, kaže Biljana. Voljela sam i ja da dođem da radim sa svojim drugaricama i drugovima iz kolektiva, da koliko god možemo pomognemo da se pruga što prije završi. Svima nama je dobro jasno šta će taj drugi kolosijek značiti za privredu ovog kraja, da će zenička Željezara lakše moći da svoje proizvode odvozi potrošačima. To nam svima daje snage kad znamo da će tako i ovaj, ionako razvijeni kraj biti još razvijeniji, jači, a time i cijela naša zajednica.

Ž. RAJKOVIĆ

SKICA ZA PORTRET
GRADITELJA

Srce kuca radosnim ritmom

Desanka Vujičić, službenica iz Novog Sada od početka sedme smjene traži da ode na Vranduk ◊ Juče kad je cijela njena brigada uvrštena u udarnu — želja joj je ispunjena

NEMILA, 8. OKTOBRA — »Srećni smo što smo ovdje, što ćemo graditi prugu i izgrađivati sebe i ispuniti potrebu svakog od nas da se osjeća korisnim i obogatiti se novim poznavanjima i steći prijatelje. Nadahnuti sa svim do čega nam oko dopire i srce nam ispod ovih zastava kuca nekim posebnim, radosnim ritmom.

Tako je u biltenu svoje brigade »Titovi naftaši« zapisala Desanka Vujičić. Dvadeset pet joj je godina. Po zanimanju je službenica. Po osjećanju udarnik. Pokazuje to od početka sedme smjene kada je službeničku olovku zamijenila lopatom i sa svojih 89 drugova i drugarica došla u Nemilu.

— Od prvog dana tražila sam da me pošalju na Vranduk — priča Desanka. Molila sam komandanta Jordana Drmanoskog da me pošalje makar i na moju odgovornost. Objašnjava vam joj da su tamo poslovi previše teški za žene, da se radi bez prestanka. Umjesto da me time obeshrabri da radim na Vranduku, toj legendi brigadirke pobjede nad prirodom — želja jesve više rasla. Danas je moja brigada postala udarna. Jedan od zadataka glasi: izbaciti vodu iz potoka da bi se korito moglo betonirati. Večeras idem prvi put na Vranduk. Ali i ne i posljednji, ma koliko bi mi bilo teško. Jer radiću sve dok se Vranduk ne završi. A jednog dana, kada budem prolazila ovom prugom i tunelom, mogu s ponosom da kažem da je dio mene ugrađen i u njega.

Desanka je u svojoj brigadi referent za informatiku. Njen polet i zanos sa kojim je došla da radi na pruži vidi se u svakom biltenu »Titovih naftaša«. U posljednjem je zapisala: »Došli smo ovdje u dolinu udarnika, u srce Bosne ponosne, sa svim sinovima i kćerima da urade drugi kolosijek. Pobjeđujemo sebe same, planine, rijeku Bosnu, kamen bosanski...

Desanki je ovo prva savezna omladinska radna akcija. Radila je do sada na nekoliko lokalnih. Doći će i sljedeće godine, ako njena radna organizacija »Naftagas« bude slala svoje radnike na neku od omladinskih radnih akcija.

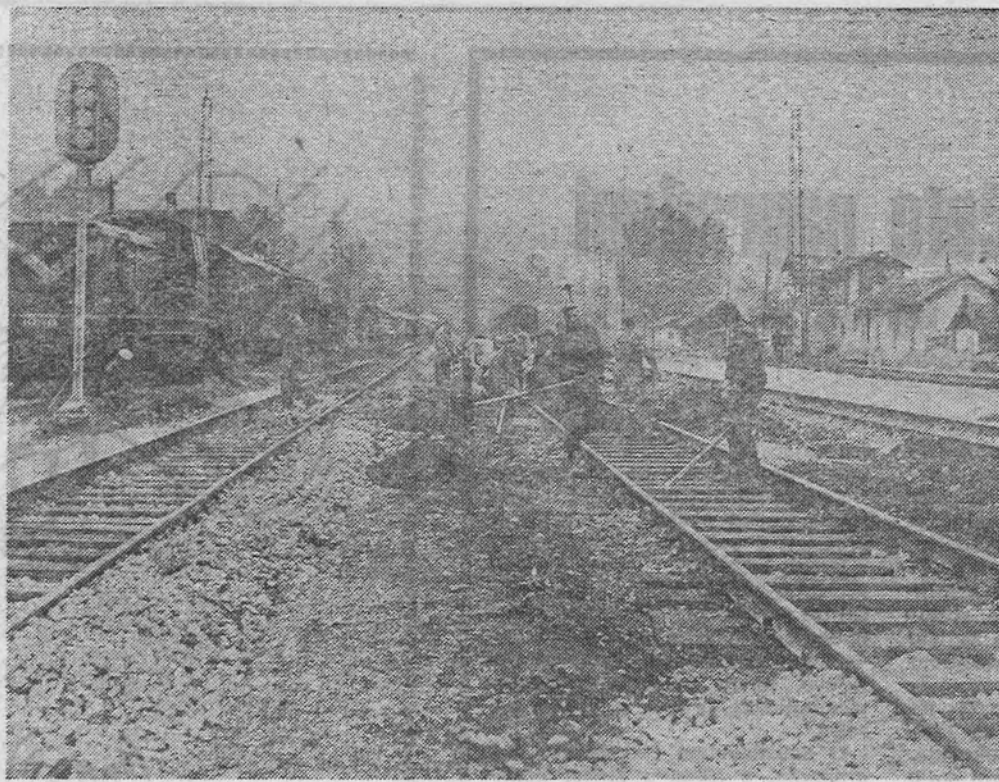
Z. R.

Molba

ZAVIDOVIĆI, OKTOBRA — Na adresu Staba Naselja u Zavidovićima stigla je ovakva molba:

»Na Brigadnoj konferenciji održanoj 4. oktobra ove godine, prihvaćen je prijedlog Staba Aktiva Saveza komunističke ORB »Šesnaesti septembar« Donji Vakuf da se zbog mobilnosti na trasi, koja je u znaku privođenja kraju radova na dionici od Zavidovića do Maglaja, cijela Brigada stavi na raspolaganje Štabu Naselja i to u svako doba dana i noći.

Komandant ORB »Šesnaesti septembar« Donji Vakuf
Camil Karalić

Veća propusna moć

I na željezničkim stanicama od Doboja do Zenice treba izgraditi nove kolosijeka. Na snimku foto-reportera Vinka Duspera vide se graditelji novih kolosijeka u Stanići Zavidovići. Dvostruki kolosijek zahtijeva i dvostruko veću propusnu moć željezničkih stanica, jer će biti i veći broj vozova koji će juriti u oba pravca.

SJEDNICA SKUPŠTINE SEDME SMJENE

Snažan zamah u finišu Akcije

Za predsjednika Skupštine izabran Ervino Kvarantoto ORB »Vladimir Gortan« Pula ◊ Komandant Akcije Filip Vuković predložio verifikaciju vanrednih udarništava za sve podvige na trasi, kako brigadama tako i pojedincima

ŽEPČE, 8. OKTOBRA — U Omladinskom naselju Žepče danas je održana konstituirajuća sjednica Skupštine sedme smjene Akcije »Samac—Sarajevo 78«. Delegati iz sva četiri naselja razmatrali su i usvojili prijedlog da za predsjednika sedme smjene bude izabran Ervino Kvarantoto iz ORB »Vladimir Gortan« — Pula, smještene u Naselju Zavidovići. Za zamjenika predsjednika izabran je veteran Andrija Drobac, brigadir ORB »Titovi naftaši« iz Novog Sada, Naselje Nemila. Izabrano je i 16 članova Predsjedništva.

Pored Statuta koji je jednoglasno usvojen, razmatran je i pravilnik o organizovanju ORA »Samac—Sarajevo 78«. U svojim diskusijama delegati su se najviše zadržali oko pravila o broju članova brigada. Pravilnik nalaže da ih bude najmanje stotinu. Međutim, u posljednjim smjenama gotovo je bilo nemoguće zadovoljiti taj kriterij, pa je došlo u pitanje vrednovanje takvih brigada kolektivnim priznanjima. Na kraju je usvojeno da u obzir za Povelju »Veljko Vlahović« i druga visoka prizna-

nja mogu doći samo one brigade koje imaju 85 i više brigadira, dok svaki brigadir pojedinačno može biti nagrađen, bez obzira kojoj brigadi pripada. Razlog je vrlo jednostavan: ne dolaženje kompletne brigade, znak je nedovoljnog rada na organizaciji prije dolaska na Akciju, a zato brigada ne može doći u obzir za najviša priznanja.

Prilikom razmatranja programa radnih i društvenih aktivnosti sedme smjene usvojeno je niz zanimljivih prijedloga koji su usmjereni samo u jednom cilju: učiniti sve da bi pruga bila gotova prije predviđenog roka. Tako je usvojen prijedlog Nihada Šehovića, zamjenika komandanta Akcije za radne aktivnosti, da se u pravilniku o radnom vremenu brigadira unese izmjena — poslovi zahtijevaju da se umjesto predviđenih šest radnih sati na trasi provodi osam, i to u sve tri smjene. Tako su ozvaničene i specijalne brigade formirane za specifične zadatke (na primjer »Tunelska brigada« za Vranduk, Sikolu, Bistričak i Orline). Ovakve brigade formirane su od rudara širom Jugosla-

vije i brigadira-dobrovoljaca. Novim pravilnikom ove brigade će steći potpuno ista prava i obaveze kao i ostale brigade u naseljima. Ovo se naročito odnosi na udarništva.

Komandant Akcije Filip Vuković, predložio je da se verifikuje podjela vanrednih udarništava za sva ona mala svakodnevna herojstva na trasi, podvige pojedinaca i brigada.

Na sjednici Skupštine ozvaničen je i rad subotom i nedjeljom, za koji su mnoge brigadne konferencije donijele interne odluke. Finiš Akcije, snažni zamah i polet svakog brigadira ne dozvoljava predah ni na najmanjem poslu.

Kada je bilo riječi o programu mjera društvene samozaštite i pravilniku o zaštiti na radu istaknuto je da do sada, među 20 hiljada graditelja drugog kolosijeka, nije zabilježena ni jedna teža povreda, a lakše su svedene na minimum. Mobilnost i samodisciplina svih učesnika Akcija, kao i čvrsto bratstvo i jedinstvo rezultirali su i izvanrednom političkom klimom.

G. JOVANOVIĆ

IZ ŽEPČA U NEKOLIKO
REDAKA

Veteranski alat

:: ORB »Deseta SNOU brigada« Ljubljana — U internom šahovskom turniru naše brigade učestvovalo je pet brigadira i tri brigadirke. U konkurenciji muškaraca pobijedio je Baš Mojmir - Pepi, a u konkurenciji djevojaka prva je Verica Komatina.

:: ORB »Deveti septembar« Bugojno — U krugu paviljona naše brigade otvorena je izložba veteranskog alata koja je kod svih brigadira u Naselju izazvala veliko interesovanje. Izložba je otvorena svakog dana od jutra do večer, a ulaz je, naravno besplatan.

:: ORB »Ivo Lola Ribar« MOK SSO Smederevo — Za brigadire naše brigade organizovan je interni kurs karatea koji je među brigadirima izazvao veliko interesovanje. Kurs vodi naš drug Čupko, inače nosilac smeđeg pojasa.

Komisija za informisanje

Aktivnost brigadira komunista

ZAVIDOVIĆI, 8. OKTOBRA — Sinoć je u Zavidovićima održan osnivački sastanak Aktiva Saveza komunističke ORB na kojem je za sekretara izabran Milan Vukadinović iz ORB »Dr. Ante Jamnicki«, a za njegovog zamjenika je izabrana Jelica Jelić, brigadirka »Vučjaka«. Takođe usvojen je i prijedlog programa djelovanja Aktiva SK u narednom periodu. U radnom

dijelu sastanka bilo je riječi o ostvarivanju bezbjednosnih mjera na kojem Naselje u Zavidovićima može biti ponosno, jer u dosadašnjih šest smjena nije zabilježena nijedna ozbiljnija povreda na trasi.

Costovalo KUD »Vaso Miskin Crnik

DOBOJ, 8. OKTOBRA — U Omladinskom naselju u Doboju sinoć je gostovalo KUD »Vaso Miskin Crnik« iz Sarajeva koje je za učesnike sedme smjene izvelo bogat kulturno-zabavni program. Nastupili su hor, muzička i folklorna sekcija kao i pjevački solisti ovog poznatog društva.

Raznovrsni dvočasovni program pod vedrim nebom brigadista su nagradili udarničkim aplauzom.

НАŠ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Križe, Davića i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istu riju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« ne presušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za

što osjećate da treba zabilježiti i bićete награђени.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalјite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13; 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Пишите и šalјите нам своје радове, бићете награђени. Nagrade će brigadirima бити уручене на свечаности повodom затvaranja седме смјене.

»ОМЛАДИНСКА ПРУГА«
РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Mi smo jedna generacija

— A ono o generacijama i dalje tvrdim da ta podjela ne postoji, postoji samo jedna rijeka života koja vječno teče, stalno čistija i bistrija — kaže Milorad Narić, komandant ORB »Vučjak« iz Odžaka

Nepošteno je dijeliti ovaj ljudski rod na generacije i tako ostvarivati đavolski široke prostore između roditelja i djece. Sta će nam ta vještačka granica između najbližih. I, eto, zbog tog prostora, moja je radost bila neizmjerena kada su mladi Odžaka mene, pedesetogodišnjeg »čilagera«, predložili da im budem komandant ORB »Vučjak«. Prihvatio sam nju ponudu, jer su i oni prihvatili moju, kada sam izrazio želju da idem sa njima na ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Pa, i gdje bismo mogli jedni drugima nešto odbiti, kada Savez socijalističke omladine i Savez udruženja boraca opštine Odžak već godinama saraduju kao jedna organizacija.

Tekli su dani pripreme, a ja sam dugo u noći ostajao budan, svrstavajući u srcu, pored svoje djece, i ovu, koju ću sutra preuzeti od njihovih roditelja i povesti na časno djelo izgradnje domo vine.

Došao je dan polaska. Stojim pred strojem veselih djevojaka i mladića čiji se pogled, poslije komande mirno usmjerni prema obroncima »Vučjaka« koji je odzgo, obasjan septembarskim suncem, čitao svoje ime na zastavi Brigade. Prelazim pogledom pre

ko tih mladih lica i pokušavam da zapamtim svaki ben i svaku karakterističnu crtu na njima. Od jednom mi misli odlutaše u ratnu 43. godinu, kada sam, kao oni sada, prvi put stao u stroj boraca za slobodu i isto ovako gledao u vrhove planine. U stroju počeh prepoznavati svoje ratne drugove.

— Eno, pa ono je drugarice Safa, a ono do nje Vejsil. Onaj crnokosi je... ne mogu se sjetiti imena, a onaj prćavog nosa i debelih usana je Aleksa, koji je u svojoj sedamnaestoj godini poginuo pod Crnim vrhom... — Cujem nepoznat glas, a suze mi zalije oči. Ništa ne osta od mog zamišljenog govora koji sam u mislima bio formirao prebiruci svaku riječ. Prikrivajući suze, obratih se mome zamjeniku da Brigadu povede do centra grada, a va ma, rođeni moji, ostadoh dužan nekoliko lijepih rečenica, još ljepše istine, pa neka ovo nekoliko ređaka bude u zamjenu za to.

A ono, o generaciji. Ja i dalje tvrdim da ta podjela ne postoji. Postoji samo jedna rijeka života koja vječno teče, stalno čistija i bistrija.

Milorad NARIĆ
KOMANDANT ORB
»VUČJAK«

BEZ RIJEČI
Karikatura Nedima Šahinpašića

ЗАВИДОВИЋИ: ИСПОД ОКА

Беспослени

Нон-стоп дежурна екипа прве помоћи, до сада готово уопште није имала посла, осим безначајних интервенција на повредама које су се завршавале »фластером« и »ханзапластом«. Напросто се досађује овдје у Завидовићима. Да би им било интересантније, Лазар Дупер им предлаже један хирушки захват лопатом и крампом на осјетљивом дијелу трасе.

Забринут

Чувени Руле се забринуо за своју популарност. Већ десет дана га нема у новинама. Злобници кажу ни на траси.

Манекен

Директор, главни и одговорни уредник, новинар, редактор, спикер и још много шта у Радио-станици Насеља, Цевдет Џеки Тузлић свакодневно по пет-шест пута мијења гардеробу. Обавјештенији тврде да је то због декора емисијама које прави.

Парни ваљак

Након што се јуче увјерио да бригадирима на траси раде заиста пуном паром, Аднан Кресо — командант Насеља у Завидовићима, изјавио је да ће од сада купити сваку нову плочу »Парног ваљка«.

Викендаши

Јуче је викенд-бригада из Бањалуке у свечаним одијелима, салонским ципелама, обавезним машнама, ташницама, торбицама, актовкама, менџушама, укосницама и са другим кинџуријама изашла на рад — на трасу. Видјевши их тако упарене а са лопатама и крамповима један бригадир добаћи: Ови су заиста дошли на викенд.

Простор

У ову рубрику хтјели смо ставити Божу Салатића — бригадир из ОРБ »Др Анте Јамницки«. Али, због његових стотину десет килограма то нам није дозволило простор у новинама.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 191

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Na 109. kilometru brigadiri ORB »Mileta Protić« iz Omladinskog naselja Doboš

(Snimio: Slavko Erić)

NA 109. KILOMETRU

Žegrapovci kriju nešto lijepo

Svi negdje jure, rade svojski, kao da ih je nešto spopalo ♦ Ma ko još u toj trci i halabuci s vremenom ima računa stati i pričati ♦ Čak ni brigadiri-akcijaši neće ni riječ da kažu, kao da svi, po dogovoru, nešto taj, nešto lijepo kriju

ZAVIDOVIĆI, OKTOBRA — Kad neupućeni dođe pred toliko puta pominjan kilometar 109. jednu od najtežih prepreka na izgradnji drugog kolosijeka kao što je to bio slučaj sa piscem ovih redova, pomisliće: A otkud tolike teškoće sa tim nevelikim brdom što se nadvilo nad Bosnu. Zar je Jahija Zukančić Coco, pjesnik u dolaženju, brigadir-specijalac iz ORB »Vučjak« mogao napisati tako zreli pjesmu:

Magle po meni liju
Ona stenje
Mine je ruše ona čuti
Vlakovi tutnje
Ona ječi prokletnica jedna
Ama baš ni riječi
Ponoćne tišine riječ bi dale
Čuti kao da je znala
Kao da je znala da se nešto stvara
Samo vlaga niz nju se cijedi
Kao nada nekoj sreći
Moram te gristi
Molim te oprosti.

Kad smo ovu pjesmu, na ulazu u prvi tunel na kilometru 109. pročitali Ignjatu Purčiću, graditelju mnogih tunela, koji ovdje rukovodi svojim drugarima, tuneldžijama

iz ŽGP Sarajevo, OOUR »Kolašine«, on malo za trenutak obori oči u zemlju, počeha sijedu, uredno njegovanu bradu, pa reče:

— Lijepa, istinita pjesma. U pravu je taj pjesnik... Znaš, kod tunela nije samo važna dužina, već sastav zemljišta. Eto, ovo i nije, ovaj... mislim, ovaj prvi tunel na kilometru 109. On nije ni dug, svega 180 metara. Međutim, zemlješte je lesovito.

Kakvo?
— Lesovito. To ti znači da je meko, da se mek kamen i zemlja smjenjuju u nepravilnim slojevima. To je za mi niranje nezgodno, a prijeti opasnost sa stropa, plafona...

Kakvi su dnevni učinici?
— Ovako, vam to ide. U četiri smje ne idemo dnevno oko 12 metara, ako sve bude kako treba... za čas začuta, prekide rečenicu kao da nešto krije. — Samo, to ne piši, jerbo se nikad ne zna. Otkud znaš na šta sve možeš naći.

Drugi naš sagovornik je bio također iskusni graditelj tunela Božidar Leković. On sa svojom brigadom, sa gotovo istom brigadom s kojom je gradio tunele na pruzi

Sarajevo — Ploče i Beograd — Bar, radi na suprotnoj strani tunela na kilometru 109.

— Gradim tunele gotovo četvrt vijeka, al' ovakav još nisam. Ovdje se mora vazda raditi i vazda sporo. Takav je teren... i ti vozovi. Eto, četiri sata čekam slobodnu prugu da mogu aktivirati mine... A opet, kad čovjek razmisli, mi smo i dobro prošli kako je onima gore na drugom tunelu. Tamo je voda izbila. A dan ranije si mogao kroz tunel u sandalama.

Pa da pođemo kod njih?
— Hajd, javljaju da ćemo uskoro minirati. Idi da te ne strefi neki kamen. Javi se dešnjaku.

— Kojem dešnjaku?
— Ma nije dešnjak već Ljevjak se preziva, a mi ga tako zovemo. Poslovoda je kod dobojskog OOUR-a.

Aa taj Stanislav Ljevjak, dobrodušna je plečata ljudina, nalik na Tarasa Buljbu.
Voda?

— Ja, bog je prokleo, iz stropa izbila. Opasna je... Već smo duboko ušli u zemlju. Za sada nije tako ni opasno, mislim po rokove, a ne po ljude, jerbo odmah postavljamo čelične »remenate«. — podgrade, jel. Odmah se i betonira.

U treći tunel napadut sa 12 mješta nismo ni išli. Tamo, vele ni kog ne bi našli ko bi nam htio i mogao kazati ono što nas interesuje. »Demperi« brekću pod teškim teretom. Rastjeruju u hodu blato i vodu. Teški specijalni bageri što kamen i zemlju u tunel prebacuju preko seba u »dempere« nadglasavaju sve i Bosnu što huči ovdje plahovito i glasno dozivanje ljudi kroz bat čekića i buku bušilica. Svi negdje jure, rade svojski, kao da ih je nešto spopalo. Ma ko još u toj trci i halabuci s vremenom ima računa stati i pričati. Čak ni brigadiri — akcijaši, neće ni riječi da kažu, kao da svi po dogovoru nešto taj, nešto lijepo kriju.

E. AVDIĆ

Широко је Топчи-Поље

Најдужи мост који се подиже на траси другог колосијека налази се у Топчи-Пољу, и како његови неимари предвиђају требало би да буде завршен, најкасније, до половине новембра, што би било знатно прије рока. На снимку фото-репортера М. Шкипине, виде се оба моста, нови је изашао из корита ријеке Босне, а преко првог одавно јуре возови. Постављање носача на нове стубове почело је и радови добро напредују.

СА ПОДВОЖЊАКА У ЦЕНТРУ ЗАВИДОВИЋА

Заједнички занос

— Да није бригадира ми бисмо велики подвожњак у Завидовићима градили осам мјесеци — каже директор «Кривајиног» ООУР-а Грађевинарство Јовиша Милојевић

ЗАВИДОВИЋИ, 9. ОКТОБРА — Хтјели смо бригадирима — специјалистима, а наиђосмо на питање: Шта ви ту радите? Нимало лијеп почетак за новинаре који хоће да се до детаља увјере, да виде, да осјете како се то ради, гради један од најкомплекснијих објеката на прузи Шамац — Сарајево, велики подвожњак у центру Завидовића преко којег ће ићи два колосијека, а трећи је «Кривајин».

Привидна нељубазност није била само израз пословности, ужурбаности, значаја и обима посла, већ наша тотална погрешна процјена саговорника и ситуација у коју смо упали. Наиме, на радилишту се већ увелико врше припреме за постављање прве челичне конструкције надвожњака, тешке 30 тона, па ваља бити опрезан и пажљив да неко не засмета, да неко не дође у ситуацију да би се за његову безбједност морало бринути. То су ваљда осјетили и наши будући саговорници па су почели касније и безразложно правдати онемице што смо већ рекли.

Наравно, сваки разговор на изградњи пруге скоро обавезно почи-

ње пословичним: како иде?

— Изванредно. Боље него што смо предвиђали. Ето и вријеме почело ићи на руку, указало се сунце — вели Јовиша Милојевић, директор «Кривајине» радне организације «Грађевинарство», очито задовољан одвијањем посла — Велики објекат је то. Треба ископати хиљаду и по кубика земље, бетонирати носаче, а пругу не затварати.

— А да није било бригадира — укључује се у разговор инжењер Јакица Кабиљо. Било би веома тешко овако напредовати. Уствари, никако. Јер у нормалним условима ми бисмо овај објекат градили осам мјесеци.

Овако захваљујући бригадирима за мање од два и по мјесеца.

Захваљујући бригадирима — специјалистима.

— Не само њима. Сваки бригадир је на овом објекту улагао максимум својих снага, нико се није штедио. Значи сарадња је добра?

— Не добра, него изванредна... не знам како би другачије, на који

начин још, боље изразио сарадњу са акцијашима.

А ваши радници?

— Поносимо се на све наше људе који граде овај подвожњак. Они су и прије били изванредни радници, вриједни, стручни, а сада је њих ухватио овај младалачки занос у послу па све од себе дају, све што могу и знају, све што њихове снаге и способности дозвољавају. Јер не заборавимо, пругу не граде искључиво млади наше земље, и она није само њихово дјело.

Разговор смо морали прекинути тачно у десет сати и 30 минута. Снажне «колос» дизалице већ су биле ухватиле терет и понијеле га ка бетонским стубовима у које су бригадири уградили шесто кубика бетона, и то све ручно, снагом властитих мишица. Само смо успјели још сазнати да се прва челична конструкција ставила дан прије предвиђеног рока и да ће цијели подвожњак, дуг 80 метара, бити завршен пет дана прије плана.

Цељски бригадири
на 102. километру

Радни учинак — дивна успомена

ДОБОЈ, 9. ОКТОБРА На 102. километру плус 800 метара ори се прјесма бригадиста ОРБ «Вељко Влаховић» из Цеља. Остаће ту цијелу доподневну смјену — а то ће рећи пуних осам сати — и поставити на десетине метара трачница. Стога сложено полагају прагове, уграђују туцаник и видљив траг иза себе остављају: пруга која је све дужа. Највећи разлог за срећу и задовољство.

Невенка Скок, умјесто оловком како то чини у Здравственом центру у Цељу гдје је запослена, лопатом «исписује» свој дневни задатак. Наизглед лако као да је то безброј пута чинила, а први пут је на акцији. Да ли?

— Па већ сам осми дан на траци, каже уз осмијех. Навикла сам, прве тешкоће нестале су за једно са жуљевима. Радни напор претаче се у дивне успомене, баш као што су и оне о којима су ми причале моје другарице и другови који су прије мене били на акцији.

Са њом заједно пребацујући норму акцијашко искуство стичу и Јусуф Алагић, Владо Брглез, Борис Долнар, Маријета Крајнц, Маринка Равгошек... И осталих 70-так бригадиста који до сада нису имали ту изузетну прилику и част.

— Заједнички извршавамо све обавезе, другарство међу нама је на висини, као на свим оваквим акцијама, што мора да донесе и одличне резултате — каже Љубо Стопар.

Већ након првих радних дана они су показали на дјелу да су спремни да наставе с успјесима које је њихова бригада била љежила у прошлој години када је и основана. Јани је, наиме, на ОРА «Сисак 77» освојила Траку Акције, а потом је услиједило и највише знамење — Плакета «Вељко Влаховић».

Цељанима помажу и Љубица Грујић из Добоја, Драган Копривица и Омер Жули из Кања, ударници из прошле смјене на овој истој акцији, Велибор Ђурановић из Мркоњић-Града који је добио ово двоструко признање. Помажу јер су и Цељани помогли њима и примили их у своју бригаду.

— Ја сам прошлог мјесеца био у саставу ОРБ «Павле Церв» из Мркоњић-Града вели овај кршни Крајишник. Радећи као командир специјалне чете на мосту број 11 код Маглаја стекао сам двоструко ударништво. На Акцији ми се много допало и одмах по доласку кући вратио сам се у Омладинско насеље Добој и обрео у Цељској бригади.

Сада је омет командир специјалне чете и ради на најтежим пословима: бетонира тунел Трбук и у његовој непосредној близини копа усјек на челу групе од 25 снажних момака, као члан Бригаде из Цеља дајући свој изузетни допринос новим радним побједама.

А њих је из дана у дан све више.

Сл. ПУХАЛО

DRUŠTVENE AKTIVNOSTI BRIGADIRA U PROTEKLIM ŠEST SMJENA AKCIJE »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Velika škola stvaralaštva i samoupravljanja

Ilija Rozić: Bogat život, bogata aktivnost

Od ukupno 17.370 brigadira u 188 brigada, do 30. septembra 1978. djelovalo 7.438 članova Saveza komunista i 16.016 članova SSO. Za prijem u SK predloženo 3.276 mladih. Razine oblike Ideološko-političkog osposobljavanja pohađalo 6.360 graditelja. Organizovano 20 vaspitno-obrazovnih kurseva koje je s uspjehom završilo 12.500 brigadira. Bilo je i dvjesto gostovanja KUD-a, pozorišta, a prikazano je 39 filmskih predstava, 120 večeri poezije. Poseban značaj pridavao se informisanju i sportskim aktivnostima.

Više od šest mjeseci minulo je kako se duž trase od Doboja do Zenice zaorila prva pjesma brigadirski, pjesma akcijaška. Od tada pa do danas oko osamnaest hiljada brigadista iz svih krajeva naše zemlje ugradilo je dio sebe u prugu mladosti. Ostalo je iza njih više od 52 kilometra tračnica drugog kolosijeka, mnogi mostovi, tuneli. Djelo njihovih ruku kazivaće budućim pokoljenjima o njihovom pregalaštvu, kao što je i njima dobro znana priča o herojskim podvizima njihovih očeva od prije tri decenije, na ovoj istoj trasi.

Neposredno dogovaranje i odlučivanje

Ali, kao i nezaboravne 1947. kram-povi i lopate, pijuci i kolica, nisu bili jedina obaveza akcijaša. Jer, dopodne oni su gradili prugu, a popodne ona je — gradila njih.

— Akcija se potvrdila kao jedinstvena škola socijalističkog samoupravljanja, osposobljavanja omladinskih kadrova, škola ideološko-političkog i marksističkog osposobljavanja mlade generacije — kaže Ilija Rozić, zamjenik komandanta Akcije za društvene aktivnosti i nastavlja: Zato se društvenim aktivnostima svih učesnika Akcije posvećuje izuzetna pažnja. Utvrđeni program, cijeneći po sadašnjem interesovanju mladih, opravdao je cilj, jer je koncipiran tako da se omogući svakom brigadiru neposredno učešće u raznovrsnim oblicima marksističkog osposobljavanja, pohađanje vaspitno-obrazovnih kurseva, učestvovanje u kulturno-zabavnim i rekreativnim aktivnostima. Brigadisti

su u poziciji da svojim neposrednim angažovanjem kreiraju ukupni život i rad na Akciji, zatim da iskažu sve svoje organizatorske sposobnosti, u svim oblicima djelovanja. Mnogi brigadisti bili su prvi put u situaciji da se neposredno dogovaraju i odlučuju o svim pitanjima života na Akciji, da budu nosioci samoupravnih funkcija u brigadama, naseljima i na Akciji. Pokazali su da kao mlada generacija mogu da preuzmu sve obaveze koje se pred njih postavljaju. Kao ilustraciju za to mogu da navedem podatak da su se štabovi naselja i Štab Akcije u dosadašnjem periodu pojavljivali isključivo kao koordinatori u realizaciji radnih i društvenih aktivnosti.

Značajan doprinos izgrađivanju mladih ljudi dali su aktivni SK i SSO konstituisani u brigadama i naseljima. Neophodno je istaći, s tim u vezi, da je u toku proteklih šest smjena od ukupno 17.370 brigadista u 188 brigada djelovalo 7.438 članova SK ili 43 odsto i 16.016 članova SSO, dok je na osnovu pokazanog ukupnog angažovanja za prijem u SK predloženo 3.276 mladih.

Raznovrsni oblici marksističkog obrazovanja

— Samoupravni i organi SK i SSO odlučivali su zaista o svim pitanjima, počev od donošenja programa radnih i društvenih aktivnosti i programa mjera društvene samozaštite, pravilnika o zaštiti na radu, jelovnika pa do svih drugih samoupravnih akata. Pratili su izvršavanje utvrđenih zadataka, a vodili su računa i o dodjeli kolektivnih priznanja ORB i brigadistima. Naravno da je važno naglasiti ogroman doprinos jedanaest komisija

koje djeluju u sva četiri naselja. One su svakodnevnim analiziranjem postignutog i donošenjem novih zadataka davali pečat samoupravnom životu na Akciji — objašnjava Rozić.

Pored onog stalnog dokazivanja na izgradnji pruge, realizovan je, dakle, bogat program društvenih aktivnosti. O tome Ilija Rozić argumentovano, brojkama:

— U okviru ideološko-političkog obrazovanja i osposobljavanja organizovana je Omladinska politička škola koju je u proteklih šest smjena završilo 3.038 brigadista. Seminar »Omladinska pruga Šamac—Sarajevo« na kome su se izučavali uslovi izgradnje pruge 1947, tražila veza između tada i danas, prikupljala dokumentacija iz perioda od prije 31 godinu — pohađalo je 1.358 brigadira, koji su istovremeno o tome napisali 450 radova. Brigadirski klub »Aktuelnosti« okupljao je 1.964 brigadira. Za sve brigadiste u naseljima održano je 86 predavanja, dok su ORB, realizujući vlastite programe, organizovale 781 predavanja za svoje članove. U okviru ovih oblika marksističkog obrazovanja obrađeno je više tema među kojima su: »Doprinos SKJ i druga Tita razvoju marksizma«, »Radnički i omladinski pokret Jugoslavije«, »Istorijat naše Partije«, »Dalja izgradnja političkog sistema socijalističkog samoupravljanja«, »Nesvrstana politika naše zemlje«, »Razvoj ONO i društvene samozaštite«, »Ostvarivanje i funkcionisanje delegatskog sistema«.

Organizovano je, takođe, 20 vaspitno-obrazovnih kurseva koje je s uspjehom završilo više od 12.500 brigadista. Najveće interesovanje vladalo je za kurseve za priučene zidare i tesare koje je okončalo 1.024 briga-

dira, obuku za vozače »B« kategorije završilo je 1.455, kurs prve pomoći 1.372, za fotografe 1.600 i kurseve iz sporta više od 4.000 brigadira.

Smotre brigadirskog stvaralaštva

— U proteklom periodu organizovan je bogat kulturno-zabavni život na Akciji, baziran na vlastitim stvaralačkim sposobnostima brigadista, protkan učešćem više od 200 KUD, VIS-ova i pozorišta. Prikazano je 39 filmskih ostvarenja, 24 pozorišne predstave, organizovano je 120 večeri poezije na kojima su nastupili istaknuti pjesnici. Priređivane su stalne logorske vatre i brigadirske večeri. Brigadisti su učinili 118 posjeta radnim kolektivima, mjesnim zajednicama, muzejima i istorijskim mjestima duž trase. Organizovane su brojne izložbe, kvizovi, kulturne i sportske smotre — naglašava Rozić.

U raznim sportskim disciplinama odraženo je 6.450 takmičenja, kako unutar brigada i između njih, tako i sa ekipama izvan naselja.

— Poseban značaj na Akciji pridaje se informisanju. Brigadisti dobijaju gotovo sve dnevne i nedjeljne listove iz zemlje, a sami su izdali 1.300 brigadnih biltena, 4.000 zidnih i foto-novina, emitovali više od 500 radio-emisija i u naseljima organizovali 80 različitih izložbi.

Sve ovo nedvojbeno potvrđuje da je Akcija velika škola u kojoj se mladi osposobljavaju za samoupravne funkcije, razvijaju radne navike, stvaralačke sposobnosti, škola u kojoj se vaspitavaju kao svestrane socijalističke ličnosti.

Slobodan PUHALO

Obilježavanje Dana metalaca

DOBOJ, 9. OKTOBRA — Članovi ORB »UNIS« iz Sarajeva radeći veoma uspješno na trasi istovremeno pripremaju se i da proslave 10. oktobar, Dan metalaca. Oni će sutra naveče izvesti bogat kulturno-zabavni program i tako obilježiti ovaj značajni praznik.

Pitanja za kviz

NEMILA, 9. OKTOBRA — Pitanja za kviz »Kongresi KPJ i SKJ« su spremljena. Sastavljena su 63 pitanja. Kviz na nivou Naselja počinje za nekoliko dana. A, kasnije će se održati na nivou cijele Akcije.

TAKO RADE BRIGADIRI ORB »TITOVİ NAFTAŠI« IZ NOVOG SADA

Istim žarom na trasi i u Naselju

Prvog dana po dolasku i prvi bilten, zatim odmah i redovni, dvoje zidne novine, aktivni su i u svim kursevima, a najviše ih je u političkoj školi

NEMILA, 9. OKTOBRA — »Naftaši« ne samo da su dobri radnici na pruzi. Sa ne manje žara rade i u društvenim aktivnostima. Već prvi dan izdali su bilten sa dnevnim vijestima iz njihove brigade, ličnom kartom i adresarom svih brigadira... Nakon toga štampali su i redovni bilten u kojem se brigadiri predstavljaju i objašnjavaju šta i kako rade u svojoj radnoj organizaciji i šta za njih znači dolazak u Nemilu, na izgradnju drugog kolosijeka.

Uz biltena dva puta su već izdali zidne novine, a jednom i foto-novine. U svim kursevima su aktivni učesnici. Najviše ih je, ipak, u političkoj školi.

— Prva tema u političkoj školi je bila »Titov doprinos razvoju marksizma« — objašnjava Desanka Vujčić, jedna od najvrednijih brigadirki »Naftaša« — Predavači nam dolaze iz Zenice, cio sat je predavanje trajalo, ali je bilo zaista interesantno. Ne samo meni. Vidjelo se to dobro i po svih pedesetak brigadira, koliko ih je prisustvovalo. Zato sam se i upisala u političku školu da bih svoje saznanje upotpunila.

Dva puta su brigadiri »Titovih naftaša« do sada držali sastanke Saveza komunista svoje brigade. A članova SK zaista nije malo. Više od polovine brigadira iz Novog Sada ima crvenu knjižicu.

Z. R.

Gađanje iz vazdušne puške

NEMILA, 9. OKTOBRA — Juče su svi brigadiri gađali iz vazdušne puške. Postignuti su dobri rezultati. Najbolji strijelac sa 67 poena iz deset hitaca su Branislav Kovačević i Zanko Lankovski.

Gosti omladinci »Oslobodenja«

DOBOJ, 9. OKTOBRA — U posjetu Brigadirskom naselju u Doboju juče poslije podne došli su i omladinci NISRO »Oslobodenje« iz Sarajeva.

Oni su, inače, boravili na legendarnoj Kozari i uz put su iskoristili priliku da posjete ovo naselje i upoznaju se sa životom i radom brigadira.

Zajednička radio-emisija

NEMILA, 9. OKTOBRA — Sinoć su brigadiri svih brigada imali zajedničku radio-emisiju. Bilo je dosta muzike, recitacija, humora. Jedino su odsustvovali brigadiri ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« koji su u to vrijeme bili na trasi, pa će oni imati posebnu radio-emisiju koja će se emitovati narednih dana.

СЕДМА СМЈЕНА ОД ПОЧЕТКА ДО ЈУЧЕ У ОМЛАДИНСКОМ НАСЕЉУ НЕМИЛА

По плану - прије рока

До почетка октобарске смјене завршено 3.110 метара колосијена, сада већ шест километара ♦ Динамика изградње све бржа, а циљ ближи

НЕМИЛА, 9. ОКТОБРА — У Немилој се ради све више ударнички. Потврђују то дневни проценти учинка. Готово да нема дана да нека од бригада не оствари учинак већи од 300 одсто. Пруга зато напредује добро. По плану. Али и — прије плана.

Урађено ...

Кренимо редом од почетка седме смјене. Од дана до дана, да би се видјело шта су све бригадири из Немиле до сада учинили.

30. СЕПТЕМБАР: Седма смјена тек почиње радити. И одмах пребацију норму. Истоварено је 675 кубика шљунка, копане рупе за стубове, на које ће се поставити електрична мрежа, планирана траса и остварен учинак од 213 одсто.

1. ОКТОБАР: Бетонира се оплата. Ради се од четири сата ујутро. Само у једној смјени на оплату је утрошено више од девет кубика бетона.

2. ОКТОБАР: Шкарширање насипа. ОРБ »Милан Симовић« са Пала завршава 440 метара насипа. Бригадири из Новог Сада ископавају и уграђују 176 кубика тупаника у једном дану. Учинак 229,74 одсто.

3. ОКТОБАР: Бригадири ОРБ »Седми април« из Високог ископавају и затрпавају канал, развлаче и полагају каблове. Учинак гласи: ископано 283 метара канала, затрпано исто толико, а положено 2.040 метара кабла. У проценту изражено учинак износи 287,96 одсто.

4. ОКТОБАР: Бригадири ОРБ »Титови нафташи« истоварају и ра-застиру тупаник. Само њихова бригада истоварила је из вагона 297 кубика тупаника. Исто толико га је и уградила у трасу. Учинак износи 229,56 одсто. На истом послу су се нашли и бригадири ОРБ »Седма секретара СКОЈ-а«, истоварили су 278 кубика тупаника и остварили учинак од 206 одсто.

5. ОКТОБАР: Бригадири »Вељко Фиљевић« из Санског Моста полагају колосијек. Само њихова смјена је поставила 213 метара трачница.

6. ОКТОБАР: »Титови нафташи« бетонирају просторе стубова, бригадири ОРБ »Милан Симовић« са Пала истоварају тупаник. Учинак првих је 325,71 одсто, а других 364,05 одсто.

7. ОКТОБАР: Бригадири из Велике Кладуше бетонирају темеље за стубове. Њихова бригада »Седма секретара СКОЈ-а«, остварила учинак 302,37 одсто.

Kolo

Ударнички рад на траси, из дана у дан, суботом и недjeljom, jer brigadiri odlučise da ne bude neradnih dana, hoće prugu prije roka. Ali, akcijanski život nije samo radilište, ono jeste drago, jeste da se svaki graditelj ponosi urađenim poslom, ispunjenim zadatkom, brigadirima su bliske i sve igre mladosti. Učink rastе, prepisuju se i svakodnevni poeni za društvene aktivnosti, i sve to u jednom izuzetnom заносу, uz legendarnu prugu.

Čim se mladost nađe u naselju, umora nestaje i okrene se kolo, ovog puta dvostruko, baš kao da su se cijelo vrijeme odmarali.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležе, Davičа i drugih. I učесnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušан je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, а žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalјite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalјite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA

8. ОКТОБАР: Планирање шљунка и бетонирање. Само ОРБ »Вељко Миљевић« остварује учинак од 203,08 одсто.

9. ОКТОБАР: Данас се истовара шљунак, бетонира насип у Топчић-Пољу и тунелима Врандук и Би-стричак. Тачан учинак знаће се вечерас. Али, и сада се већ зна једно — норма ће бити пребачена. Јер, пре бацивана је сваки дан...

За свих десет дана од када је почела радити седма смјена навели смо поједине послове и бригаде. Јер, говорити учинак свих у једном дану тражи много простора и доста бројки. А све се ипак може изразити много једноставније. Све бригаде извршавају постављене задатке плански и квалитетно. Довољно је погледати дневне записе трасера да би се видјело како бригадири премашују норму, а за квалитет радова добијају највише оцјене. Не омета их у томе ни киша, ни вјетар, ни тежак терен.

Јер, ради се пуном снагом и пуним срцем са само једном жељом — завршити пругу што прије.

... урадеће се

Тунели у којима раде бригадири из Немиле прича су за себе. Врандук је одавно пробијен и сада се бетонира. Остаје још да се бетоном обложи само 450 метара. А подсјети-мо се да је дуг 1.573 метра. Бригадири сада копају шпроце и канале, бетонирају заједно са радницима ЖЕГРАП-а свод и бочне зидове. По плану и поново — прије плана.

Бистричак је нападнут са четири стране. Биће то тунел дужине од »свега« 151 метар. Али тунел који ће се пробити са много труда и пожртвовања. Јер, Бистричак у својој утроби нема камења. Свуда гола земља. Глина која се лијепи уз лопате и градитељима не дозвољава да поставе mine. А, ипак, снага бригадирска показује своју надмоћност над природом и њеним ђудима. Прокопано је до сада 69 метара, а исто толико бетонирано, и потпуно завршено.

И мост у Топчић-Пољу полако напредује. Градитељи Грађевинског предузећа »Босна« обећавају да ће га завршити потпуно, најкасније до половине новембра. Али то је знатно прије рока.

И тако пруга одмиче. Брзо. До почетка седме смјене на овом дијелу трасе било је постављено 3.110 метара. Сада, десетак дана касније у потпуности је завршено шест километара нове пруге. Остварен је тако велики успјех. По плану. И — прије плана.

Ж. РАЈКОВИЋ

ОПЛАДНИЦКА ПУТА

БРОЈ 192

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod нас треба да највише vrijedi...

КРОЗ УТРОБУ БИСТРИЧАКА

Земља мека - руке чврсте

Мека унутрашњост брда, влажно и крхко камење, тек покоја мина експлодира, све остало се ради рукама, а оне су, заиста, чврсте

Бистричак је нападнут са четири стране, двије бочне и са улазне и излазне стране. На снимку М. Шнипине је један од бочних улаза

НЕМИЛА, 10. ОКТОБРА — Мало је таквих планина, меких и жилавих. А намјери се човјек да кроз њу прође. Копа јој утробу, пробија груди. И иде даље. Све до друге стране...

И спорије — брже

А Бистричак је баш такав. Не предаје се лако. »Само« му је 151 метар.

— Мало?

— Но, много?

— И једно и друго — мало, јер има и дужих, много, јер је мало таквих. А мало се тиме Бистричак и брани — влажном земљом, крхким камењем. Цијели је такав. Мек и отпоран. Тек плане понека мина. Онако потмуло, а не снажно. Друкчије се не може. Јер, могао би се тада стропоштати цијели свод. Ради се зато полако, опрезно.

А ипак брзо. Не као други, камени тунели, али ипак на вријеме. По плану. Нападнут је са четири тачке — са улаза, двије бочне стране и излаза. До јуче завршено је у потпуности

било 69 метара тунела. Али, било је то јуче...

Два по два — тунел

У Бистричаку смо од раног јутра са трећом смјеном. Одмора нема. Другу бригаду смијенила је трећа.

Кубици ископане земље падају. Са њима и тунел расте. Само у једној смјени на свакој од нападнутих тачки ископа се и у пречнику пуна два метра. Бројке о завршеним метрима тунела мијењају се тако из дана у дан. Сада већ износи пуних 75 метара. Данас.

А сутра?

— Ни сутра нећемо проћи мање — додаје Мухамед Лисићић, један од бригадира ОРБ »Седми новембар«, који овдје већ два мјесеца ради у тунелу. — Погледајте ту земљу како је само влажна и љепљива. Радио сам до сада у рудницима у Баговићима, али не сјећам се да сам на овакву јаловину наишао. Зато је тако тешко и радити. Одмичемо полако, али заиста сигурно. Све што је до сада прокопано бетонано је. Тако већ сада можемо рећи да смо у пот

пуности завршили готово пола тунела. Остаје још само да се ураде, на пробијеном дијелу тунела, техничке ствари, као што је постављање туцаника и шпана.

Пробијање лукавством

Шест је сати ујутро. Ни сунце се још није појавило. Радници излазе из тунела онако задихани и врели од рада, пуше се од јутарње измаглице. Смјена је. Испраћамо неколико бригадира и радника Грађевинског предузећа »Босна«. Међу њима су и Алија Исламовски, Сеад Туркић, који је јуче дошао на Бистричак, а сада први пут ради на пробијању тунела Мирко Аћимовић, Гојко Самарџић, нафташ из Новог Сада, Мијо Рамљак, који је до сада три пута пробијао тунеле.

— Добро смо вечерас радили — заједнички кажу.

Потврђују то бројкама са њиховог радилишта — бочног излаза. Копало се са обадвије стране. И у оба правца ископали по два метра.

Мина се мало користило. Да би и њих неколико одјекнуло

морало се прибјећи лукавству. Коп је хоризонтално подијељен на два дијела. Постављени су између даски потпорни стубови, тако да минери могу да минирају у доњем дијелу, без бојазни да ће то сметати другима који раде више њих.

Руке умјесто мина

На бочни улаз постављена је нова смјена. Униформе чисте. На чизмама нигдје блата...

— Биће га још — каже Месуд Ђехић и то не само по чизмама. Радио сам и прије по тунелима када смо пробијали тунеле кроз Црну Гору на прузи Београд — Бар, чинило ми се као да се шетам кроз планине. Све се радило минама. Ни одијело да испрљаш, тек толико да ти се напуни мало прашина. А Бистричак није такав, као да је жив. Не дозвољава да му се откине ни комадић. Брани се мокром земљом. Спутавана нас. Али се ипак предаје...

И поред тога што је земља у Бистричаку мека, што тек понекад одјекне која мина. Све остало ради се рукама. На срећу, оне су заиста — чврсте...

Ж. РАЈКОВИЋ

Prag do praga

Sedma smjena je ušla na trasu drugog kolosijeka kad je finiš već bio na pomolu. Sada već u punom zamahu brigadiri svakodnevno nastavljaju šinu do šine, finaliziraju poslove, prugu približavaju cilju. U sva četiri naselja svakodnevno se akcijaši susreću sa najdražim poslom, postavljanjem pragova i šina. Na snimku foto-reportera Vinka Duspera su brigadiri iz Omladinskog naselja Zavidovići, sa željezničkim klijestima u rukama prenose pragove, da bi zatim na njih položili sjajne šine.

NA RADILIŠTU SA »ŠESTOM LIČKOM NIKOLA TESLA«

Šina do šine u susret Zenici

— Najdraže nam je, iako i najteže, postavljan je pragova i šina — kažu brigadiri iz Gospića, koji su juče radili na 139. kilometru

ŽEPČE, 10. OKTOBRA — Sunčano jutro obradovalo je sve brigadire, graditelje drugog kolosijeka. Vrijeme kao stvoreno za nove rekorde na trasi.

Brigadiri Omladinskog naselja u Žepču zaposjeli su gotovo svaki metar od Zavidovića do Begova Hana. Kopaju, betoniraju, škarpiraju, nasipaju, ugrađuju, postavljaju pragove, šine. Na svakom koraku crvene se zastave, zelene brigadirke. Transparenti, harmonika, pjesma, odaju pravu prazničnu atmosferu na radilištu. Jer, kraj velikog posla svakim danom je sve bliže, a razloga za veselje sve više.

— Najdraže nam je, iako i najteže, postavljanje pragova i šina — kažu nam brigadiri Šeste ličke »Nikola Tesla« iz Gospića koje smo zatekli na 139. kilometru. — Svaki novi prag, svaki metar šina, znači korak bliže Zenici.

Koristimo priliku da saznamo nešto više o ovoj brigadi koja je veoma dobro startovala u sedmoj smjeni.

— Naša brigada formirana je 1976. godine na proslavi 120-godišnjice rođenja velikog sina naše Like — Nikole Tesle. Njen puni naziv je »Šesta lička udarna proleterska brigada Nikola Tesla« — kaže s ponosom brigadir Zoran Trtica.

Sa svoje prve radne akcije, »Beograd 76«, brigada se vratila u rodni Gospić ovjenčana udarništvom.

— Sljedeća, 1977. godina, bila je do sada najuspješnija. Učestvovali smo na ORA »Split 77« i, uz veliko zalaganje na izuzetno teškim zadacima, svakodnevno smo prebacivali normu. Nismo zaostajali ni u društvenim aktivnostima, pa je to rezultiralo republičkim priznanjem — Plaketom »Vladimir Nazor« i najdražim akcijaškim priznanjem — Plaketom »Veljko Vlahović« — riječi su brigadirke Vesne Bogunović.

Dolaskom na ORA »Samac—Sarajevo 78«, »Šesta lička« nastavlja svoj uspješan rad. Među najboljima su u sedmoj smjeni Naselja Žepče, kako na trasi, tako i u društvenim aktivnostima. Mladi iz pet opština — Gospića, Gračca, Donjeg Lapca, Titove Korenice i Otočca — daju sve od sebe da i ovog puta opravdaju povjerenje koje im je, kako rekoše, ukazano učesćem na ovoj, po svemu izuzetnoj Akciji.

— U Brigadi nas ima 88. Osim Josipa Zdunića, jedinog veterana, sve je to radnička omladina. Imamo i osamnaest djevojaka koje, rame uz rame s nama, rade i najteže poslove, a i pravi su ukras naše brigade — dodaje u šali Milan Medić. — Od 88 brigadira gotovo polovina su članovi SK. Takva unutrašnja snaga mora da dovede do značajnih rezultata.

Poželjeli smo »Šestoj ličkoj« uspjehe i ostavili je da i dalje slaže prag do praga, šinu do šine, Zenici u susret...

Slika za portret graditelja

Udarnik uvijek i svuda

Gdje god dođe Jordan Drmanovski ostavlja za sobom veliki učinak — I kažu zašto za njega da je udarnik svugdje gdje se pojavi

NEMILA, 10. OKTOBRA — Četiri akcije su za njim. Prošle godine bio je čak na tri — Savi, Kikindi i u mađarskom gradu Makou. Tri akcije i tri puta priznanja da je njegova brigada, u kojoj je bio svaki put komandant — najbolja.

Sada je Jordan Drmanovski u Nemiljoj. Došao je ponovo sa »Titovim naftašima« da radi i gradi. Ovoga puta drugi kolosijek pruge između Doboja i Zenice.

— Radio sam prije i na izgradnji puta, pravljenju nasipa, kanala, ali mi se čini da je ovdje ipak najteže raditi. Mnogi poslovi i to različiti. Ali, ne obeshrabruje to moje drugove, ni mene. Naprotiv. Što je posao teži, to više pomaže u svestranom razvoju ličnosti, boljem međusobnom upoznavanju brigadira, njihovoj slozi, širenju bratstva i jedinstva. A to je ipak velika stvar koju donose omladinske radne akcije, koja se ne može nikakvim drugim uspjehom izraziti.

Prošle godine u mađarskom gradu Makou radilo je šest brigada. Osim mađarskih, bilo je tu i omladinaca iz Sovjetskog Saveza i Jugoslavije. Nakon 15 dana koliko je trajala akcija njegova brigada je proglašena najboljom. A on — za najboljeg brigadira. Za nagradu mu je davano tri hiljade forinti.

Nije ih uzeo.

— Kod nas je omladinska radna akcija dobrovoljna — objašnjava Jordan Drmanovski. Kako da im uzmem novac kada sam došao da svojim kolegama iz susjedne zemlje pomognem u izgradnji njihovog grada. Međutim, kazali su da su ta sredstva izdvojena samo za najboljeg brigadira i da se samo tako mogu iskoristiti. Novac ipak nisam htio uzeti, pa smo našli zajedničko rješenje — od te tri hiljade forinti kupljeni su suveniri za sve brigadiste.

I još je mnogo uspomena kod Jordana Drmanovskog vezanih za radnu akciju u Mađarskoj.

— Nikako u Mađarskoj nisu mogli da se načude kako to mi Jugoslaveni toliko radimo, a u isti mah i pjevamo. Odgovorili smo da je to tako najbolje i najlakše. Mislili su svo vrijeme da se šalimo. A lijepo smo im rekli — uz brigadirsku pjesmu, kako se radi kod nas i u Jugoslaviji, postiže se najviše. Nisu shvatili, a vidjeli su po našem učinku da je tako... Sada je brigada »Titovi naftaši« ponovo na radnoj akciji u Nemiljoj. Da grade drugi kolosijek između Doboja i Zenice.

— Ima nekoliko teških objekata na ovom dijelu trase — kaže Jordan, a Bistričak je valjda, najteži. Ipak, to nas hrabri da baš na takvim poslovima pokažemo koliko vrijedimo i koliko hoćemo da uradimo da bi naša zajednica bila bogatija za još jedan značajan privredni objekat. Zato radimo koliko god možemo da bi pruga bila završena na vrijeme, po planu. Ali, ne čudite se zato, ako iz Nemile stigne i vijest da je drugi kolosijek između Doboja i Zenice završen i — prije vremena.

ŠESTOJ SMENI OMLADINSKOG NASELJA ZAVIDOVIĆI

Pesma kao mladost

Rumene su zore bile
Bistre kao jedne oči
Preplitale su se ruke
Cvetale su one noći

kao mladost

Zablistaće sjaj zvezdani
Kada delo pesmu snuje
Istom niti sve nas veže
To što život nadahnjuje

kao mladost

Poput kiše zvuci su rosili
Ruke kamen u stisku lomile
Divni snovi stvarnosti nosili
Jer snažne su naše želje bile
kao mladost

I u srcu i na dlanu
Na rastanku ožiljci se nose
U očima sjetu urezanu
Sa sjajem tvoje kose
kao mladost

To je deo života
Uspomene što će stihovi izliti
Nadaimo se da će jedna zora
Rumenilom opet nas skupiti
Kao mladost — ima li što lepše

Milutin VUJISIC
(ORB XIII proleterska
»Rade Končar«)

БЛИЖИ СЕ КРАЈ ПРВЕ ДЕКАДЕ

Грачанлије не испуштају предност

Јуче су бригадири ОРБ »Тодор Панић« планирали шљунак, бетонирали потпорне зидове, ископавали пропусте, посла заиста доста, али и акцијашних руну

ЖЕПЧЕ, 10. ОКТОБРА — Ударни дио трасе на коме раде бригадири из Омладинског насеља Жепче тренутно је дионица Завидовићи — Вишиште, дугачка четири и по километра, на којој радове изводи радна организација »Дунав-Тиса-Дунав«. Послови добро напредују и данас је завршено 1.200 метара доњег строја. Горњи stroj преузима МОИК.

Данас на том дијелу трасе распоређене на дужини од два километра раде бригадири ОРБ »Тодор Панић« из Грачанлије, планирају шљунак, бетонирају потпорне зидове, ископавају земљу за пропусте, помажу радницима Темерина на прокопавању канала испод пруге... По-

Рапорт из Топчић-Поља НОСАЧИ ПОВЕЗУЈУ СТУБОВЕ

НЕМИЛА, 10. ОКТОБРА — У Топчић-Пољу је почело јуче постављање носача којима ће се спојити стубови. Јуче су постављена три таква носача, а очекује се да ће и данас бити урађено толико.

сла има много, али и бригадира, а сви раде сложено као један.

»Како и не бисмо радили пуним срцем кад већ за првих десет дана

колико се сусрећемо са трасом можемо с правом рећи да је комплетних 500 метара пруге наше. Бригада је радила на готово свим пословима и горњег и доњег строја, контактне мреже мостова — каже трајсер Бригаде Хусеин Девеџић.

— Радили смо у свим смјенама и наш досадашњи просјек учинка износи око 220 процената.

Бригада »Тодор Панић« из Грачанлије има вишегодишњу традицију. Формирана је 1958. године и носи име народног хероја. У њеном саставу налази се радничка омладина из грачанских радних организација, ученици основних и средњих школа и млади из мјесних заједница. Тренутно их у Жепчу има 93, међу

којима је 15 дјевојака. До сада највећи успјех бригаде је на ОРА »Сутјеска 71« када су на своју заставу прикачили и заставу — признање »Хероји Сутјеске«.

— Чини нам се да смо до сада постигли на овој акцији прилично добре резултате — каже Драган Кузмановић. Било је и малих подвига. Тако смо нас 65 за само два сата истоварили 1.811 нимало лаганих прагова. Други пут је нас 82 за сат и пет минута уградило 275 кубика туцаника.

Тако раде Грачанлије из дана у дан као и хиљаде других бригада из цијеле Југославије, распоређених дуж трасе другог колосијека.

Г. ЈОВАНОВИЋ

ТАКО РАДЕ БРИГАДИРИ ИЗ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА ДОБОЈ

Данас боље него јуче

Жеља свих акцијаша у финансију изградње другог колосијека је да сваки наредни дан буде обиљежен и већим учинком — и у томе успијевају ♦ Повреда нема, а жуљеви очврсли, па и медицинске сестре на траси

ДОБОЈ, 10. ОКТОБРА — И југос су бригадисти изашли на трасу расположени за рад, спремни за остваривање нових рекорда, за пребацивање норми. Код тунела Трбук раде бригадисти ОРБ »Милета Протић« из Жепча с већим еланом него јуче. Јер, жеља им је данас да забиљеже још веће резултате него претходних дана, када су од свих бригада у добојском насељу остварили најбољи учинак од 191 одсто.

— Код овог тунела јуче је тридесет наших бригадиста пребацило и уградило 250 кубика туцаника и притом су пребацили норму за 239 одсто — каже Драго Перковић, командант Бригаде. Друга група је

уграђивала бетон код тунела Орлине и остварила слабији учинак јер није био на вријеме доведен бетон. То је утицало да смо урадили мање него што смо могли.

И данас бригадисти из Жепча раде подијељени у групе. Њих двадесет шест добило је задатак да у периоду између девет и 13 сати, када је застој саобраћаја на прузи, истоваре 1.100 прагова који су тешки, нека се и то зна, по 150 килограма. Друга група од 25 младића и дјевојака треба да угради око стотину кубика туцаника и постави стотину метара колосијека.

— Трећи дио наше бригаде за послен је на другој страни ријеке

Босне, тамо иза Маглаја, гдје копају усјек — вели Перковић. Остали дежурају у Насељу.

И Љубица Мартић и Ковиљка Недић раде раме уз раме са њима. Користе сваку прилику кад немају посла да им помогну. А то значи готово стално, јер бригадири им не дозвољавају да се баве својим послом: зазиру од повреда било које врсте.

— Ми смо најрадоснији кад оне немају шта да раде — кажу у шали неколицина бригадира.

А оне, Љубица и Ковиљка, медицинске сестре прихватају шалу, а онда сасвим озбиљно утлас кажу:

— И нама је драже да радимо са туцаником, него са завојима и јодом. У ствари, биле смо презапослене само првих дана када су бригадири добили и прве жуљеве. Од тада смо практично незапослене.

Али, само што се медицине тиче. Овог, другог, имају преко главе, баш као и сви остали бригадисти.

С. ПУХАЛО

У ОБЈЕКТИВУ

РАВНОПРАВНОСТ I У ИГРИ

Ne plašite se, bili su nježni prema ovoj plavuši, uostalom to se vidi i po izrazu njenog lica. Na snimku foto-reportera V. Duspera su brigadiri ORB »Crveni krst« i »Šesnaesti septembar« iz Omladinskog naselja u Zavidovićima. Rijetki trenuci slobodnog vremena provode se u igri, ovog puta je to »zucca«, najpopularnija za kratak predah. Dovoljno je da se mladost okupi i igra može početi. Ni u igri, baš kao i na trasi, nema razlike između brigadira i brigadirke, nema muških i ženskih igara, a i poslovi su zajednički, na radilištu i u naseljima.

FILMSKE PREDSTAVE

ЖЕПЧЕ, 10. ОКТОБРА — Бригадири свих једанаест бригада, колико их у седмој смјени борави у Насељу Жепче, имали су прејасноћ прилику да погледају два документарна кратметражна филма — »Кадинаја« и »Ужицка република«. Filmove su prikazali brigadiri-vojnici ORB »Prve krajiške proleterske brigade« Sarajevske armijske oblasti.

КОШАРКАШКИ TURNIR

НЕМИЛА, 10. ОКТОБРА — Јуче је почео кошаркашки турнир. Одигране су двије utakmice. У првој екипа Бригаде »Veljko Miljević« побједила је изабране кошаркаше Бригаде »Sedam sekretara SKOJ-a« резултатом 29:12. У другој utakmici Visočani су били бољи од Paljana, па је коначан резултат гласио 25:19.

DEŽURNA KAMERA

I kad kiša ne pada

Napokon je i vrijeme ovog oktobra naklonjeno graditeljima drugog kolosijeka. Gotovo svakodnevne padavine početkom ovog mjeseca primoravale su akcijaše i radnike izvođačke operative da navlače čizme i kabanice, da bi se zaštitili od vlage. Ove sunčane dane brigadiri znalački koriste da bi produžili prugu, uradili znatno više od norme, stigli do vrhunskog učinka. Do sada je sedma smjena, zaista, na pravom putu da ostvari i nadmaši učinak izvanredne šeste smjene i prugu pri bliži cilju.

I kad kiša ne pada na trasu ima poslova koji se rade u blatu. Tako, recimo, brigadiri kopaju bunare za stubove brojnih mostova, a i u tunelu Bistričak imaju posla sa glinom koja se lijepi za čizme kao kakvo ljepilo. Na snimku foto-reportera Vinka Duspera je brigadir u predahu do ponovnog zamaha u blatu, otimajući prolaz za prugu u utrobi zemlje.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Davića i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije

radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»Omladinska pruga«

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Ceo mesec za jedan dan

Došli su iz svih krajeva naše zemlje sa jednim ciljem — za jedan dan — 29. novembar — da vide plavi voz i u njemu najdražeg čovjeka druga Tita — da vide sebe

Svanjiva. Magla zavila Žepče, malu bosansku varoš sa oko četiri hiljade stanovnika. Jutro kao i svako drugo. Jesenje. Oktobarsko. Vide

se konture okolnih vrhova. Na prvi pogled sve izgleda neveselo. Bosna mutna, valja, odnosi.

Proleće po koja kap kiše, kao da želi da uveliča ovaj ritual.

U Omladinskom naselju ORA »Šamac—Sarajevo 78«, već vri kao u košnici. Svi su na nogama, čili, veseli i orni. Čuju se poklici iz stotinu mladih grla, drugarski pozdravi... Celo Naselje odudara od prirodno ambijenta.

Radosni smo. Brigada se priprema za pokret.

Danas je prvi radni dan — sedme smjene.

Rame uz rame stoje brigadirke, brigadiri, vojnici, pioniri. Svi pevaju himnu, zastava se diže, pevaju se pesme o Titu. Svaka pesma je zakletva, obećanje. Mlade ruke čvrsto stiskaju kramp, lopatu, kolica. Spremnost su za najveće napore, za nove pobjede. Svako u sebi ponavlja: »Druže Tito mi ti se kunemo...«

Još nije svanulo, a brigadiri kreću. Kreću na dvije strane, a idu istom cilju. Kolonu mladosti prati pesma, poklici, ječi dolina Bosne. Lije znoj brigadirski, prskaju žuljevi, popuštaju stene — svaki metar koloseka, svaki kubik tucanika, svaki žulj nova je pobjeda. Stotine zbratimljenih ljudi ugrađuju deo sebe u prugu koja će koristiti svima. Došli su iz svih krajeva naše zemlje: Štipa, Ljubljane, Like, Sombora, Jugoslavija u malom. Svi imamo jedan cilj, svi vidimo samo jedan dan — 29. novembar. Vidimo plavi voz, Tita kako prvi prolazi prugom, vidimo sebe.

Bitka za bolje rezultate, za prebačaj norme vodi se od jutra do sutra.

Dragan PETROVIĆ, ORB »Prva krajiška proleterska brigada« — Sarajevska armijska oblast

Šaljive sportske igre u Brigadirskom naselju Žepče

Trka djevojaka zavezanih nogu

Ispijanje sokova na slamku sa zavezanim rukama na leđima izazvalo buru smijeha, a pobjednik je Oliver Bešker ♦ U natezanju konopca najuspješniji Bilećani

ŽEPČE, 10. OKTOBRA — Pored redovnih sportskih takmičenja i priprema za smotru kulture i sporta koja će se održati 22. oktobra u Omladinskom naselju Žepče organizuju se i šaljive sportske igre. Prvi susreti te vrste u sedmoj smjeni bili su organizovani u navlačenju konopca, ispijanju soka na slamku sa rukama zavezanim na leđima, trci djevojaka na 50 metara sa zavezanim nogama... Ovakva natjecanja izazivaju veliku pažnju svih brigadira i mnogo smijeha.

U navlačenju konopca, organizovanom po kup sistemu, učestvovali su brigadiri iz osam brigada. Najuspješniji su bili snažni Bilećani iz ORB »Dvanaest narodnih heroja«, savladavši u interesantnom finalnom susretu ekipu »Šeste ličke« kojoj je pripalo drugo mjesto. Treći su bili vojnici — brigadiri iz ORB »Prva krajiška proleterska brigada« Sarajevske armijske oblasti.

Takmičenje u ispijanju sokova na slamku sa zavezanim rukama na leđima, u kome je učestvoval po jedan brigadir iz svake brigade, izazvalo je pred ljetnom pozornicom u Naselju buru smijeha, a pobijedio je vojnjak Oliver Bešker.

Trka djevojaka na 50 metara sa zavezanim nogama bila je popraćena burnim navijanjem muškog dijela publike. Pobjednicu, Milenu Brkljač, njene kolege iz Brigade »Šesta lička« pronosali su na ramenima kroz cijelo Naselje.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 193

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Vranduk je probijen, izvađeno je srce iz planine a sada brigadiri i radnici ŽEGRAP-a privo de kraju betoniranje

ZAPIS SA VRANDUKA

ONA DVA
OTVORA SA
OBADVIJE
STRANE
VRANDUKA
OSTAJU
KAO SPOMENIK
HRABROSTI
LJUDI DA SE
UHVATE
UKOŠTAC SA
PLANINOM, KAO
SVJEDOČANSTVO
O NJIMA

Nisu to samo tuneli

NEMILA, 11. OKTOBRA — Kad se o Vranduku priča, ne spominje ovdje niko njegovu dužinu. Ni onaj blagi luk koji je zaparao planinu i prošao joj kroz srce. Ni o hiljadama kubika izbačene zemlje, ugrađenom betonu...

Ali, priča se zato o onoj snazi njegovih graditelja, požrtvovanju sa kojim je probijan svaki njegov metar. A njih nije bilo malo — podsjetimo se Vranduk je dug 1.573 metra.

Probijanje Vranduka odavno je završeno. Sada je u toku betoniranje. I to je priča za sebe. Ne manje vrijedna od one prethodne kada je tunel probijen. Jer, snaga brigadirskih i ŽEGRAP-ovih radnika i sada se pokazuje u pravom svjetlu — radi se bez prekida, sa istim žarom kao prije, da bi se uskoro moglo reći — tunel u Vranduku za drugi kolosijek od Doboja do Zenice je potpuno završen. A da bi se to moglo reći, potrebno je betonirati još oko 350 metara tunela i u njemu postaviti tračnice. Ko bar jednom dođe da vidi kako se ovdje radi, ostaju mu u sjećanju slike o snazi brigadira i radnika ŽEGRAP-a, ljubavi sa kojom je probijen ovaj tunel.

Te slike izgledale su sinoć ovako:

SLIKA PRVA

Na ulazu smo u Vranduk. Prvih pedesetak metara ne nailazimo ni na jednog radnika ili brigadira. Oni su duboko u utrobi Vranduka. Tu na ulazu već odavno je sve završeno. Prvi na kojeg nailazimo je Mustafa Zigo. Brigadir je. Došao je sa Pala sa svojim drugovima iz Brigade »Milan Simović«. Bio je doskora željezničar na pruži uskog kolosijeka. Te pruge, uske, u njegovom životu više nema. Zamijenio je novom, modernom, širom, ovom koju gradi ovdje kod Nemile...

— Radim evo ovdje na kanalu. Treba ga malo očistiti — kaže Mustafa. — Ne, nije mi teško kad znam da će ovuda uskoro tutnjati vozovi, veliki, električni... A to je muzika na koju su moje uši navikle, ona koju najviše volim.

SLIKA DRUGA

Deset je sati uveče. Brigada »Milan Simović« završila je svoju smjenu. Pjesma odjekuje:

»Svakoj majci treba da je dika
što je dala sina udarnika...«

A svi oni i izgledaju tako. Razgovaramo sa jednim od njih. Zove se Senad Dženanović. Niz lice mu još teče znoj...

— Je li bilo teško? — pitate. Nije, tako napišite. Jer, kako da mi bude teško kad vidim da i moji drugovi rade punom snagom. Neću da zaostajem. Nije važno što sam malo mladi. Tek mi je dvadeseta. Ima ovdje i mladih, ali za godine se ovdje ne pita. Pitajte bolje koliko sam večeras uradio. Za sebe mogu da kažem — najviše što sam mogao. Tako će i svako od nas reći. Jer, tako se zaista i radi...

SLIKA TREĆA

Tu ispred tunela zatičemo nekoliko radnika ŽEGRAP-a. Uz dim cigarete Ramiz Mulahalilović zagleda na ulaz u Vranduk. Koliko je puta samo u njega ušao. Tu je od polovine januara. Vozi »demper«. Stane u njega i po 15 tona. A za tih osam sati koliko mu traje smjena napravi i po 16 tura.

Koliko je to samo zemlje. Da sam računao sve te tone izbačenog kamena i zemlje, ko zna kolika bi ta brojka bila — kaže Ramiz.

Računamo umjesto njega — ako je izbacivao prosječno po 140 tona dnevno, onda je »demperom« prevukao do sada 30 hiljada tona kamena i zemlje. Toliko je izvađeno i prevučeno samo njegovim kamionom iz jednog brda, a ukupno toliko da je na deponiji stvoreno novo brdo.

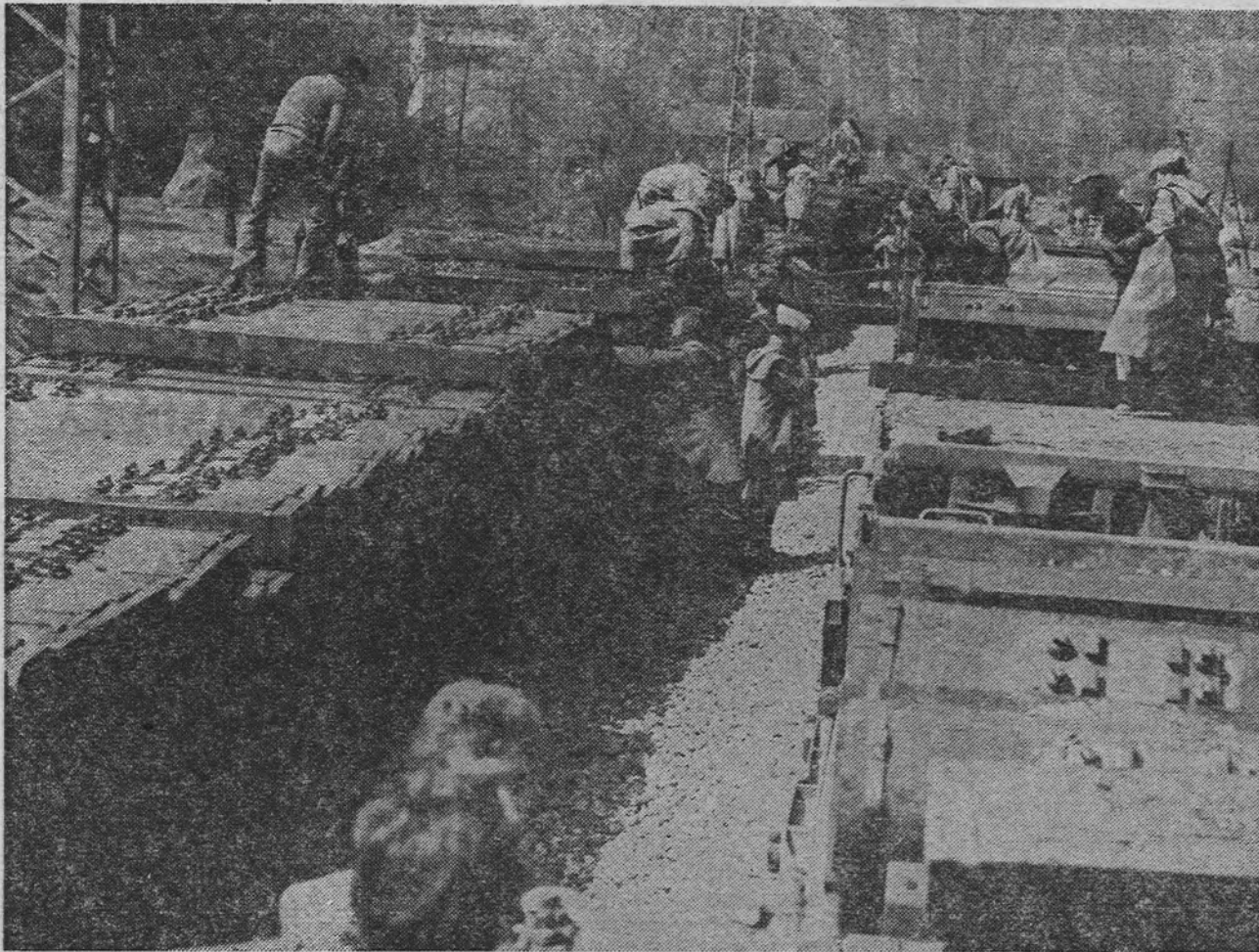
SLIKA ČETVRTA

Na izlazu smo. Jedan do drugog zjape veliki otvori. To su dva izlaza iz tunela Vranduk. Jednim još od 1947. godine, krstare vozovi. Jedan upravo prolazi. Klokot točkova ječi tunelom. A onda cijela kompozicija niče iz zemlje i ponire u noć.

Tako je bilo sinoć. I biće tako još mjesec i nešto više. Nakon toga na istom mjestu na kojem se sada nalazimo vidjeće se druga slika: kroz tijelo planine prolaziće vozovi jedan pored drugog. Istovremeno.

Nisu to zato obični tuneli. I nisu samo tuneli. Jedna legenda o Vranduku stvorena je još 1947. godine. Druga se stvara sada. O snazi ljudskoj. O nadmoći čovjeka nad prirodom... I njegovoj hrabrosti da planini iščupa srce i prođe kroz nju. O tome pričaju legende. A ona dva otvora sa obadvojih strane Vranduka ostaju kao spomenik hrabrosti ljudi da se uhvate ukoštac sa planinom. Kao svjedočanstvo o njima...

Z. RAJKOVIĆ

На 132. километру анцијаши су неуморно истоварали туцаник и прагове.

Данас почиње ударни мјесец на Анцији » Шамац — Сарајево 78«

Жесток темпо на 132. километру

Сваки бригадир улаже посљедњи атом снаге да би његова бригада постигла што бољи резултат ◊ Прва декада и прва ударништва у суботу ◊ Како вријеме одмиче замах све јачи

ЖЕПЧЕ, 11. ОКТОБРА — Већ данас се на траси увелико осјети да од сутра почиње ударни мјесец на комплетном другом колосијеку.

Бригадир из сва четири омладинска насеља запосјели су готово сваки метар трасе. Са изузетним заносом истовара се туцаник и шљунак на планирану трасу, полагају прагове, шине, утрађује бетон. Данас нико не гледа који је посао лакши, а који тежи. Сваки бригадир улаже и посљедњи атом снаге како би његова бригада постигла што боље резултате. Јер, не треба заборавити, декада је све ближе. У суботу ће први резултати седме смјене бити познати, доћи ће и прва ударништва. А декаде у овој и следећој смјени значе много више него раније, јер како вријеме одмиче ради се све брже и све боље, само с једном жељом: завршити велико дјело прије предвиђеног рока.

Ни бригадир из Омладинског на селу Жепче не мирују. Дуж трасе коју смо обишли свуда заставе, пароле, пјесма, а у кратким паузама заигра се и коло у које се, неријетко, ухвати и становници из околних села јер се и они, као и омладина, осјећају дијелом заједничке љепотице — омладинске пруге. Најснажнији утисак данас оста-

вља 132. километар гдје двије бригаде, »Тодор Панић« из Грачанице и »Панонија« из Сомбора, истоварају туцаник и тешке прагове. Двије стотине омладинаца, као један, замахују вилама у облаку прашице, док се на знојна тијела лијене ситне, бијеле честице. Ради се са много жара иако је свима познато да је истовар туцаника посао који бригадир најмање воле, али жестоко запну да га што прије ураде. У друштву је лакше, кажу задихани момци и дјевојке док измијењамо поздраве, отијевамо заједно пјесме и једне и друге бригаде, вагони ће бити празни и још један посао успјешно обављен.

Пјесма је испресијецана кашљуцањем због прашице, али бригадир се не предају. Посао треба што прије и што боље обавити како би се у насеље вратили уздигнуте главе.

Слично је и стотињак метара даље гдје се снажне мишице боре са црним, тешким праговима. Двије бригаде — једна младост, једно срце. Уз братско хо-рук није ништа тешко.

Горана ЈОВАНОВИЋ

На Жељезничкој станици у Маглају

И пионири помажу

Дон бригадир и радници извођачке оперативе увелико реконструирају Жељезничку станицу у Маглају, граде подвожњак, пионири из оближњих Мисурића сакупљају шрафове и друге ситније дијелове и додају их градитељима да би се убрзало постављање колосијена

МАГЛАЈ, 11. ОКТОБРА — На Жељезничкој станици у Маглају врло је живо. Увелико је одмакла реконструкција. Радници »Нискоградње« из Ајдовшчине праве подвожњак за пролаз у Мисурићу и прилазе новим станичним перонима. Не што ниже од њих радници ООУР-а »ВОП« из Сарајева Омер Баталовић и Асим Мачковић спајају шине на новој скретници. Пионири из оближњих Мисурића Златко Павловић, Зехрудин Арнаутовић, Горан Павловић, Девла и Сенада Смајловић доносе им јабуке и помажу сакупљањем разасутих шарафа и ситних дијелова између шина.

С друге стране, јужно од Станице, на маренди смо затекли бригадисте ОРБ »Тешањско-те слички партизански одред«. Има их 88. Задовољни су храном. Имају и хармонику и гитару и чим је одмор, чује се пјесма. Тридесет и шест бригадиста ове бригаде протекле недеље су у вавредној радној смјени постављали шине и прагове. Њих шесторица, Милорад Пејић, Добро Радић, Богољуб Обрадовић, Шериф Мехичић, Сејдо и Хусеин Кадрудић, су у тој смјени поставили 367 прагова. Они кажу да воле радити у мањим групама, јер се тако више посла уради. Трасер ове бригаде Велибор Смиљић каже да ће пруга бити готова и прије рока, а Енвер Смулахналић је додао већ познату бригадирску заклетву: »Кунемо се нашем другу Тити, да ће пруга прије рока бити«.

А. ЛОШИЋ

РАПОРТ ИЗ
ЗАВИДОВИЋА

Вратолом - није више

И Вратолом, најтежа дионица на којој су били ангажовани бригадисти из Омладинског насеља Завидовићи, савладан, па је сада и на том дијелу трасе омогућено полагање колосијена

ЗАВИДОВИЋИ, 11. ОКТОБРА — Тај Вратолом, и само име му довољно говори, већ три мјесеца је мјесто гдје су ангажовани бригадисти у двије смјене и гдје су радила три ООУР-а извођачке оперативе »Боснапутева« и три мјесеца се домишљали како обуздати и премостити простор дуг 350 метара. Терен је био изузетно непогодан за рад и ријеку Босну је требало увијек имати у виду и открити јој од ширине корита како би се направио потпорни зид са наси-

пом у који је утрошено 3.300 кубика цемента и 58 хиљада кубика камена и другог подесног материјала за насип. Труд бригадира и радника извођачке оперативе сада се у цијелости може сагледати у својој коначној форми. Од данас ће остати само мјесто Вратолом, а тај простор сада је приређен за полагање колосијена. Била су радосна лица бригадира и извођача радова када је и посљедња лопата бетона убачена у »шалунг« и када је Вратолом био побијеђен упорношћу и сна-

гом градитеља — бригадира и извођача радова на заједничком послу. Трасер Штаба Насеља ОРБ Завидовићи Андрија Петровић запамтиће 10. октобар јер је свјестан да је извојевана још једна велика радна победа. А он је на Вратолому од самог почетка, пратио је ток извођења радова и у августу и септембру, те добро зна шта завршетак овог објекта значи сам по себи.

У служби за радилиште Насеља ОРБ Завидовићи обавијестише нас

да ће сада бити могуће још више бригадиста ангажовати на Жељезничкој станици у Завидовићима, централном објекту у наредном периоду, како би се и овај посао завршио у предвиђеном року. Трегунта ситуација говори да се динамика поштује до најситнијих детаља. Сви су концентрисани на једно мјесто, неколико извођача радова, пројектанти, бригадисти и све друге пратеће службе.

Џ. ТУЗЛИЋ

LIKOVNI SA TRASE

Neponovljivo obilježen rođendan

Svoj 23. rođendan proslavio je brigadista Vahid Ćurić u jedan sat poslije pola noći sa svojim drugovima — specijalcima, u trećoj smjeni na tunelu Orline

POVODOM DANA METALACA

Interni udarni dan ORB »UNIS«

LOBOJ, 11. OKTOBRA — Omladinska radna brigada »UNIS« iz Sarajeva juče je imala interni udarni dan zbog praznika 10. oktobra, Dana metalaca i dana ovog velikog radnog kolektiva. Podjeljeni u tri grupe brigadisti su u Stanici Maglaj kopali kanale za električne stubove, istovarali zemlju iz voza i kopali kanale za električni kabl u Ševalijama.

Radujući složno i udarnički »UNIS-ovci« su ostvarili radni učinak od 222,50 odsto.

Visok učinak Visočana

NEMILA, 11. OKTOBRA — Juče su brigadiri ORB »Sedmi april« iz Visokog istovarali šljunak. Učinak im je najviši od svih jučerašnjih u Nemilju. U procentima iznosi čak 355,35 odsto. Uz bok sa njima bili su i brigadiri ORB »Milana Simovića« sa Pala koji su istovarali uz šljunak i tucanik. Ostvarili su učinak od 346,9 odsto.

Čestitke

LOBOJ, 11. OKTOBRA — »U povodu praznika — Dana metalaca Jugoslavije, šaljem vam iskrene čestitke sa željom da postizete još veće rezultate i uspjehe, kako ovdje na trasi, tako i u proizvodnji i na njegovanju tradicija NOB«.

Telegram ove sadržine uputio je u ime ORB »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti njen komandant Milan Mišić.

Utakmice

NEMILA, 11. OKTOBRA — Juče su u Brigadirskom naselju Nemila odigrane dvije utakmice. Košarkaši reprezentacije Naselja pobijedili su izabrani tim »Titovih naftaša« sa 25:21, a u malom fudbalu ekipa Radne zajednice pobijedila je tim »Milana Simovića« sa 6:5.

Kursevi

DOBOJ, 11. OKTOBRA — Nakon kurseva za priučene zidare, tesare i fotografe, u Omladinskom naselju Doboju otpočeli su i kursevi za rukometne i košarkaške sudije. Za pohađanje ovih kurseva među brigadistima je vladalo veliko interesovanje, tako ih je do sada prijavljeno više od četrdeset.

DOBOJ, 11. OKTOBRA — Peti oktobar za brigadistu Vahida Ćurića iz ORB »UNIS« Sarajevo ostaće u nezaboravnom sjećanju, ne samo zbog toga što mu je toga dana bio rođendan već zbog načina na koji ga je proslavio. Zbilo se to u jedan sat poslije pola noći. Kod tunela Orline, jednog od preostalih radilišta na trasi drugog kolosijeka.

Brigadisti specijalne jedinice — njih 14 — prekinuli su posao na trenutak i čestitali svom drugu rođendan. To je ona grupa vrijednih i odvažnih momaka koji svako veče u 22 sata, kad drugi brigadisti idu na spavanje, odlaze na rad i ostaju do pet ujutro.

— Prvo su mi poželjeli dug i srećan život i dvostruko udarništvo moji drugovi iz Brigade Esad Piknjač i Senad Kurspahić iz Vogošće, potom su se čestitkama pridružili i drugovi iz ostalih brigada »Mileta Protić« iz Žepča, »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, »Veljko Vlahović« iz Celja i »Branko Miloše-

vić Metalac« iz Zaječara. Počastio sam ih bombonama i nastavili smo da radimo.

Odjeknula je i pjesma »Druže Tito mi Ti se kunemo...«, pjesma podsticaja i obećanja. Stopila se zajedno s brektanjem mašina u jedan skladni, pobjednički akord koji je dugo odjekivao dolinom Bosne i nestajao u mračnoj noći.

Prionuli su na posao složno i udarnički, Vahid je snažnim rukama prebacivao beton sa skele na skele i ugrađivao ga u potporni zid ispred tunela.

A Vahid Ćurić je veoma zahvalan brigadir. Ne samo da je izuzetan radnik već je i odličan sportista i dobar pjevač, tako da daje i određen ton kulturno-zabavnom i sportskom životu u Brigadi.

— Član sam nogometne, odbojkaške, rukometne, stonotenske i košarkaške ekipe svoje brigade. Uz to sam i delegat u Skupštini Naselja, a član sam i Komisije za kulturno-zabavni život u Brigadi.

— Kako sve to stignete?

— Kada se ujutro vratim sa trase, spavam do ručka, a nakon toga se posvetim ostalim aktivnostima u Naselju. Poslije večere opet malo prilegnem i zna se — na radilište. Naporno jeste, ali plodovi takvog rada neobično su mi dragi.

Tako eto radi brigadista Vahid Ćurić, kome će jedna oktobarska noć, ostati trajno urezana u sjećanje. Jer, takav rođendan se — kako reče — proslavlja samo jedanput u životu.

SI. PUHALO

Prvi plesni koraci

ZEPČE, 11. OKTOBRA — Već na završetku trećeg časa popularne plesne škole, brigadiri-polaznici mogli su se pohvaliti da su savladali prve korake valcera i tanga. Časovi u plesnoj školi lijepa su prilika i za one brigadire koji već znaju plesati da se malo zabave uz laku muziku.

Kolica-stolica

Kolica su ga umarala, a sada je došao red da mu posluže za predaš. Snađu se brigadiri u svakoj prilici i od maraju se na svoj, brigadirski način, baš kao da su kolica prava udobna stolica. I nije ga briga što je dežurna kamera bila blizu i uvijekvječila njegovu snalažljivost.

GOSTOVALO RADNIČKO-KULTURNO UMJETNIČKO DRUŠTVO »UNIS«

Topli brigadirski aplauzi

DOBOJ, 11. OKTOBRA — Povodom Dana metalaca u Omladinskom naselju Doboju sinoć je gostovalo Radničko kulturno-umjetničko društvo »UNIS« koje je priredilo bogat kulturno-zabavni program. Nastupili su, i to veoma uspješno, hor i folklorna sekcija,

koji su izveli nekoliko narodnih pjesama i igara gotovo iz svih krajeva naše zemlje. U programu su, takođe, učestvovali i pjevači-brigadisti ORB »UNIS«. Pjevajući zabavne i narodne melodije, uz pratnju muzičke sekcije ORB »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, Vahid Ćurić,

Ismet Duraković, Vahid Korora, Slavica Gračanin i Zdravko Klajić na sceni pod vedrim, ali prohladnim nebom pobrali su mnogo toplih, brigadirskih aplauza. Specijalni voditelj sinoćnjeg programa bio je brigadista Esad Piknjač, član specijalne jedinice treće smjene.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС
»ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Сјећање

Пруга Шамац — Сарајево, то је наша дика, изградише је наши очеви и мајке бригадири.

Сјећаш ли се оче оних дана, кад је заустављена ријека Дунав и на њој изграђена брана Бердап име смо јој дали.

Сјећаш ли се мајко оних цести, што си градила у Југославији високо дижући своје пести рекла си доћи ћу опет пријатељи.

Дошли су друже ТИТО, умјесто наших очева и мајки поносни и горди њихове кћери и синови.

И сам их гледам док одлазе говорећи ево нас опет из свих крајева Југославије, е, на сретно догодине пријатељи.

Томислав СКЕНДЕР
ОРБ »Франц Розман Станек«

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадири седме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурсима могу да учествују градителји, бригадири седме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадири, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

С дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања седме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА »ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

Почела школа новинарства

ЗАВИДОВИЋИ, 11. ОКТОБРА — У Насељу ОРБ Завидовићи већ пети дан успјешно ради акцијашка школа новинарства. Школу похађа око 30 бригадиста и судећи према реакцијама, након одслушаних првих предавања, они су овдје задовољни и заинтересовани за овакав вид рада. Оно што их нарочито привлачи у акцијашку школу новинарства јесте присуство познатих новинара радија и телевизије, а такође и писмени радови који ће се писати по завршетку школе.

Најуспјешнији радови биће објављени у »Омладинској прузи«, а припремљене су и пригодне награде од Штаба Насеља ОРБ Завидовићи.

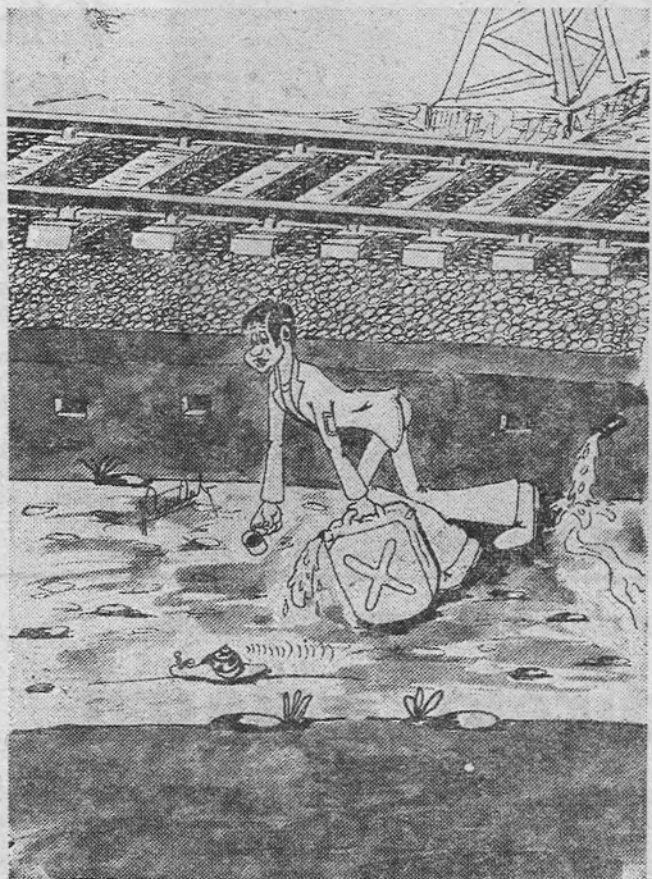
Ц. Т.

ПИСМО
БРИГАДИРКЕ
ИЗ ШЕСТЕ СМЈЕНЕ

Као што смо обећали

Седма смјена увелико ради тамо гдје је шеста престала ♦ И осма ће — да пруга буде готова и прије рона

VODONOŠA

Karikatura Nedima Šahinpašića

Декадна свечаност је завршена. Шеста смјена затворена, награде и признања додијељени.

Још нас сат и по времена дијели до поласка. Проматрам сва та драга лица око себе.

»Ој другови јел вам жао...« негдје нетко пјева. У грлу ме нешто стегло. Излазим напоље. А вани киша немиле пада. Као да жели још више растужити наша, ионако већ жалобна лица.

»Председници комисија за информисање нека се одмах јаве у радио-станицу! Јурим на Цетов позив, већ заслијепљен сузама. Посљедњи поздрав и загрљај... Немамо више времена за ријечи. Само је негдје дубоко у нама закопано једно обећање. Наше обећање. Моје и његово.

Журним кораком до влака: »Велько Влаховић« у вагон број десет. Укрцавамо се, гурамо, покушавамо још једном окренути главу... Звиждук локомотиве. Крећемо. Иза нас остају поздрави из насеља, губе се Завидовићи. Нестају дани које смо провели ту на прузи, уз неки канал или насип, пјевајући, шалећи се... Остају само сјећања.

Вријеме тако безглаво лети. Сада кад бих га хтјела зауставити, оно сумануто јури некуд напријед. Као овај влак који гута километре, говорећи ми да је живот ипак спор, а нада јака. Пјесма је на тренутак избрисала тугу. Присјећамо се свих оних ситних детаља, проживљавамо дане да бисмо боље усадили у себе успомене.

Пет сати изјутра. Сисак смо прошли. Још мало и у Загребу смо. Данас у Загребу, сутра код куће са родитељима, ведри, млади, пуни преживљелих акцијашења, причат

ћемо младости о њезиној другој страни. Како живи у заједници, раме уз раме, лопата уз лопату.

И рећи ћемо да је младост револуција, цвијеће, широке авеније, утапање у поеми среће, суза радосница. Рећи ћемо да је младост ујахала у градове и да пјева оду побједи и раду, да пјева оду револуцији. И расте непрестано. Још ћемо додати да је младост »Шамац — Сарајево« и ОРА, изградња наше земље у зноју и жуљевима.

Влак се полако зауставља на другом перону загребачког Главног колдвора. Искачемо ван, неиспавањени, промукли, сретни. Заправо дубоко у подсвијести, толико смо прижељкивали тај дан. Признања и награде с честиткама примамо у ресторану »Путник«, гдје нам је приређен свечани дочек. Али не можемо се растати. Још не. Још мало.

»Ево ти још моју адресу, пиши ми свакако и немој ме заборавити...« У таквим тренуцима човјек је немоћан, а живот тако немилосрдан. Као и та даљина што ме сада дијели од њега.

самоћа негдје у неком простору постоји човјек сам, записала сам одмах у глави, гледајући пред себе.

Седма смјена већ увелико ради тамо гдје смо ми престали. И осма ће. Да се пруга изгради прије рока. Као што смо обећали. Да младост остане револуција, да се раба из пупољка, цвијета чиста, немирна. То је њено право на постојање и живот.

Иванчица Пољак
ЗЛАТАР-БИСТРИЦА
Владимира Назора 48

OPPLADNICKA PUTA

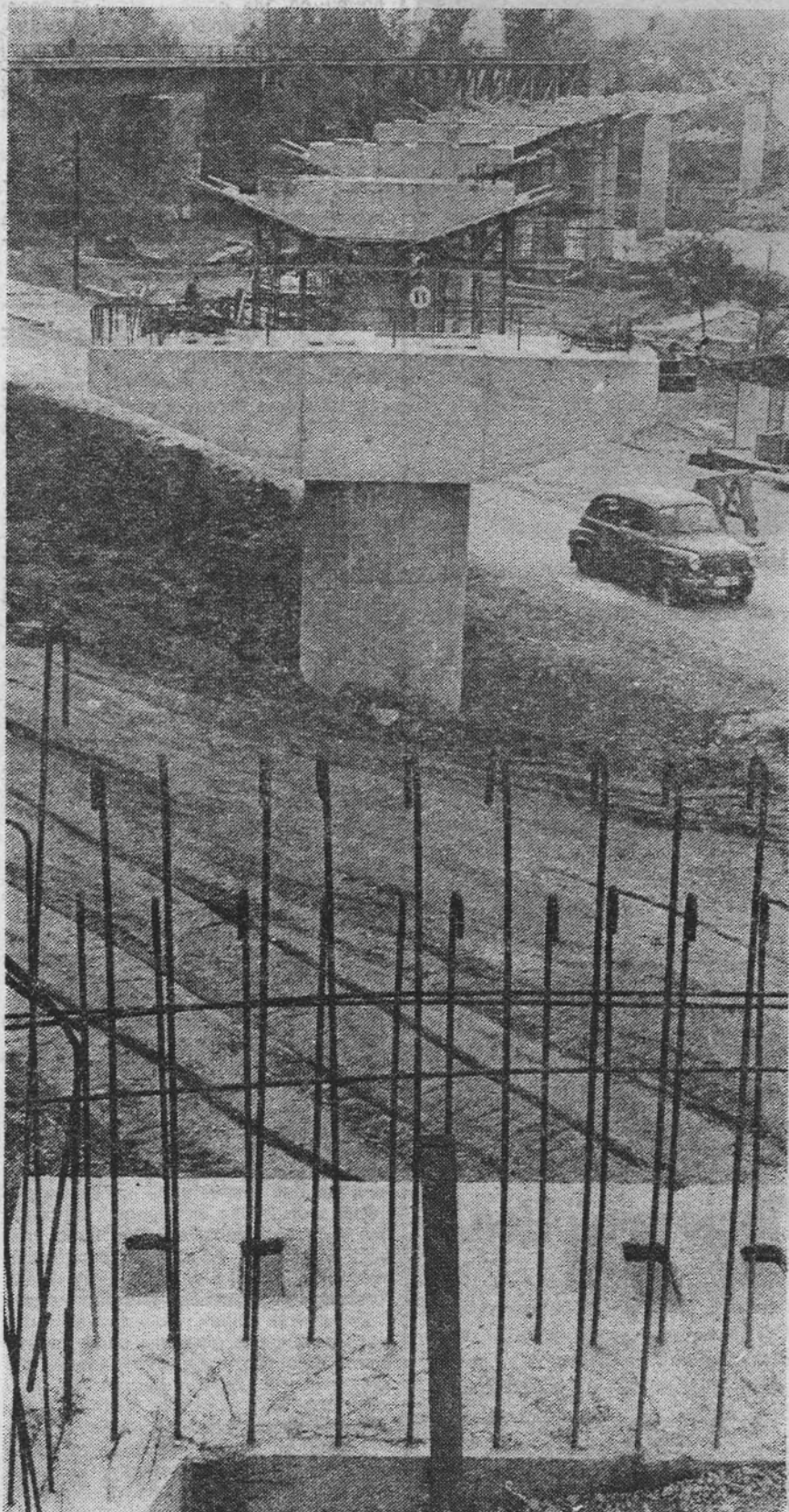

BROJ 194

SA MOSTA BROJ DVADESET SEDAM

Spojeno dosad - nespojivo

Blagi luk mosta u Topčić-Polju nadvija se nad rijekom, a njegovih dvanaest stubova prkose ljepotom ukroćenim brdima i kazuju legendu o snazi čovjeka i njegovoj vječnoj namjeri da spaja nespojivo

Široko je Topčić-Polje, a most najduži na trasi drugog kolosijeka — danas već snimak čuprije-ljepotice izgleda drugačije — nosači povezuju stubove

NEMILA, 12. OKTOBRA — Na licu smo mjesta: mostu broj 27 u Topčić-Polju. Radnici Građevinskog industrijskog kombinata »Stig« postavljaju nosače na stubove mosta. Danas su postavljena tri.

Malo?

Nije!

Nosača je ukupno 40. Ako se ovim tempom nastavi radnici će na 12 vitkih stubova mosta u Topčić-Polju postaviti nosače najkasnije za 15 dana, a po svemu sudeći uradiće to i prije.

Kubici betona — kubici ljubavi

Pred mostom smo. Na svakih 22 metra novi stub. Bijel. Pod posljednjim zracima večernjeg sunca izgleda još ljepši, nestravniji, kao zalutala ljepota što spaja sivila brda.

A nije tako.

Stvaran je, i te kako stvaran, i pored svoje neodoljive ljepote. Ugrađeno je u njega toliko betona, znoja, brigadirskog zanosa, stručnog umijeća radnika GP »Bosna«, smjelost njegovih projektanata... I toliko ljubavi sa kojom je građen — uz kubik betona ostajalo je u njemu isto toliko ljubavi. Svjedoče, o tome onih 12 stubova što se propinju nad Bosnom. Vitki su. Čak toliko da se za trenutak učini kako se čovjek poigrao sa prirodom i ljepotom ukrotio sve prijetee čudi talasa i okolnih brda...

A zaista je i tako: blagi luk nadvio se nad rijekom a 12 stubova što su pravilno razmaknuti jedan od drugog, strše bjelinom, a ljepotom prkose natmurenim brdima i kazuju priču o snazi čovjeka, njegovoj vječnoj pobjedi da nespojeno spoji, razdvojeno zbliži i svuda unese dah svoje mašte, smisla za lijepo i tamo gdje ga do sada nikad nije bilo...

Nosači zaposjedaju stubove

Svih 40 nosača urađeno je na vrijeme. Svaki je težak po pedeset tona. Kada se svi postavie na betonske stubove most će dobiti svoj konačni izgled. No, da bi se do postavljanja uopšte došlo potrebno je bilo uraditi mnogo pripremnih radova. No-

sači su pravljani na licu mjesta. Lansirna rampa kojom se nosači nose do stubova postavljena je prije nekoliko dana. Uz klokoč točkica po kojima klizi pomjera se, čeličnim užadima, hvata nosače i odvodi ih na unaprijed određeno mjesto. Potrebno je bilo uraditi betonske armirane nosače marke 400 odst. Šta to znači pitamo Željka Juričevića, glavnog inženjera za mostove Sekcije za nadzor Instituta za saobraćaj iz Sarajeva.

— Najprostije to je objasniti ovako: postoji više marki. Procentima se izražava jačina armiranog betona i predviđa dovoljna čvrstoća za učvršćenje koje on treba da izdrži, da bi svaki nosač dovoljno očvrstnuo potrebno je da prođe 28 dana. To je optimalno vrijeme za koje je beton nosača dobio dovoljnu čvrstinu da bi se mogao koristiti. To vrijeme za ove nosače je prošlo. Ispitani su i dobili povoljnu ocjenu. Znači spremni su za postavljanje — odgovara Željko Juričević.

Trideset i četiri betonska skoka

Most u Topčić-Polju je 27. po redu na drugom kolosijeku pruge od Doboja prema Zenici. Ukupno ih je 34. Toliko je puta beton skočio preko rijeke, da bi drugi kolosijek mogao biti završen, što brže. Ali nisu to jedini mostovi koji se rade na ovom dijelu trase. Da bi se saobraćaj ovuda mogao odvijati normalno potrebno je bilo izgraditi još 25 podvoznjaka, jedan nadvoznjak i desetak pratećih mostova, potrebnih da ovim dijelom trase automobilski saobraćaj ne bi nijednom prelazio prugu.

Tako će drugim kolosijekom od Doboja do Zenice za putnike koji budu njim putovali imati posebnu čast — praktično putovaće se sa mosta na most, iz tunela u tunel... Ali, uz tu čast sigurno je da će biti malo onih kod kojih neće buditi osjećanje o moći čovjeka i da za najkraće vrijeme urade tako teške poslove. A drugi kolosijek je najbolji primjer za to. Pokazuju to njegovi tuneli, mostovi... Među njima i ovaj u Topčić-Polju, stegnut među brdima što zrači ljepotom, i snagom ljudskom koja ga je uspjela na ovakvom mjestu napraviti.

Ž. RAJKOVIĆ

ЈУЧЕРАШЊИ ПРВИ ДАН УДАРНОГ МЈЕСЕЦА

Ударнички на сваком метру трасе

Бригадери Омладинског насеља из Жепча поранили prije sunca, запели из све снаге да други колосијек доведу до циља prije рока ♦ Нови полет у ударном мјесецу ♦ Подвиг за подвигом у непошћедној трци са временом

ЖЕПЧЕ, 12. ОКТОБРА — Ноћ. Магловита прохладна, пуна rose. Права јесенја. Ноћ наизглед обична, али уз други колосијек Омладинске пруге у долини Босне ништа није обично па ни ова кратка ноћ — бригадирска.

Обилазимо уснуло Омладинско насеље у Жепчу. На централном платоу догоријева логорска ватра. Пожарни користи njen posljednji plamen да загрије промрзле прсте.

— Како иде Hamza? — питамо тихо.

— Добро је, истина, мало хладно, али најгоре је прошло — одговара пожарни, увијек спреман за причу.

Бригадирски павилјони обавијени мракком. Само блиједа свјетилјка изнад улаза обасјава чупаве главе стражара што се у неком тихом ритму премјештају с ноге на ногу, чувајући драгоцјен бригадирски сан.

Кроз прозор radoznalo завирujemo у спаваоне. На сваком уснулом лицу drugačiji израз. О чему ли санјају? Бригадирски снови пуни су шина и pragova, кубика, норми, krampova и бетона. А често се поткраду и неке драге очи остављене negdje тамо крај Vrbasa или широког Dunava...

Изненада облаке magle presijeca писак локомотиве и одмах затим razigrani звци popularne бригадирске pjesme:

»Šamac—Sarajevo то је наша мета
изградити пругу још овога лјета...»

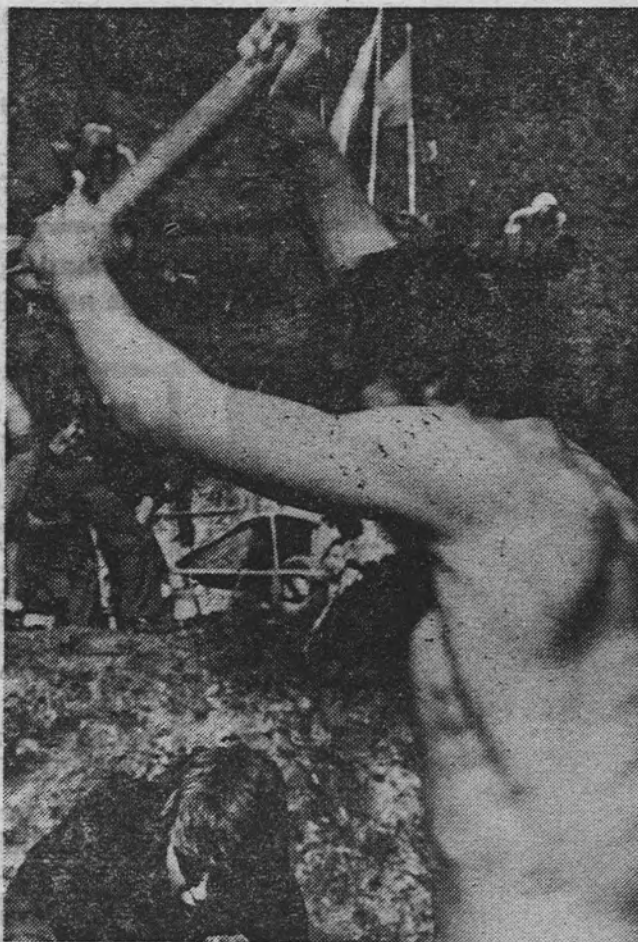
То је знак за буђење и прво добро јутро које бригадирима жели Radio-mladost. За тили час Насеље оживи. Из павилјона извиру рашчупани и pospani младићи и дјевојке и трчећи се постројавају за физиктуру. Један, два, један два — иако је још ноћ, бригадирски дан почиње. Doručak и прве pjesme из још promuklih grla nadglasavaju и desetине звучника Radio-mladosti.

Још ни svanulo није, а прва смјена, ко у kabanicama, ко са заштитним rukavicama на рукама, уз zveket алата и škripu колеса, са zastavom на челу и pjesmom на usnama, odlazi у susret novim радним побједима, јер данас је 12. октобар, први дан ударног мјесеца.

Здрavo, spiker Radio-mladosti pozdravlja ih и напомиње:

— Бригадирски autobus у правцу Nemile polazi tačno у 5 сати и 25 минута, а у правцу Zavidovića 20 минута касније. Ponavljam...

Али, бригадери из девет бригада прве смјене већ су на мјестима. Један dio ORB »Vasil Dogandžiski« из Štipa са радницима »Elposa« ради на 168. километру у Topčić-Polju. Iskopi, betoniranje rupa за електричне stubove, док други dio Brigade demontira стари и polaže нови колосијек у Железничкој станици у Zavidovićima. Бригадери »Panonije« из Sombora на 132. километру istovaraju и планирају tucanik, ORB »Todor Panić« Грачанца на 131. километру istovara pragove, на 144. kopanje и на 138. iskop и betoniranje rupa за stubove... Posla је mnogo, али је и Бригада велика. На све се мора стићи. Modriчани kopaju temelje и prave ploče за obložni zid, те istovaraju šljunak

Градитељи кренули у одлучујућу битку

за опорце mosta 25. и 26. дionica — 152. и 154. километар. Bugojanci на Железничкој станици у Жепчу kopaju канале и polažu кабл.

На сваком метру трасе ради се ударнички, novim полетом који је donio данашњи дан. Тако ће бити cijelog ovog ударног мјесеца. Подвиг за подвигом, у непошћедној трци са временом, све док први воз не protutnji vitком линијом Омладинске пруге.

G. JOVANOVIĆ

СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ ЗАВРШЕТА ПРВОГ УДАРНОГ ДАНА СЕДМЕ СМЈЕНЕ У НАСЕЉУ ДОБОЈ

Све бригаде ударне

Радечки ударнички свих пет бригада из добојског насеља оствариле просјечну норму 228,63 одсто и тако освојиле прва ударничтва

ДОБОЈ, 12. ОКТОБРА — Свећано и veselo било је sinoć у Омладинском насељу Doboj. А како и не би када су proglašavani резултати prvog ударног дана седме смјене ORA »Šamac — Sarajevo 78« у овом насељу и када су све бригаде postale — ударне.

Радост се ocrtavala на сваком лицу. Uprkos umoru, nakon izuzetno naporног радног дана, јер требало је испунити норму од 185 одсто и steći priznanje за понос — ударничтво. Али, бригадисти су, како то само они знају, složno прионили на посао и nadmašili visoku норму. Time су po ко зна који put dokazali да у свакој prilici могу да nadmaše сами себе, да nadvise dosadašnje rekorde.

И младост ова у седмој смјени, silna и snažna, potvrdila се и juče на djelu. Nema посла који она не може да uradi, nema prepreke коју она не може да premosti, nema задатка који она не може да obavi.

УЗ ЗВУКЕ HARMONIKE

Најбоље резултате у јучерашњем ударном дану oствarili су бригадисти ORB »Franc Rozman Stane«. Прва група radila је у Ševartlijama, skidala kolosijek и utovarala pragove, а друга је ispred tunela Orline postavljala šine и ugrađivala tucanik. Radila је ubrzano, uz zvuke harmonike, brigadnom harmonikaša Stojana Tomića. Ni odličan rezultat nije izostao — ostvarena је норма од 301,10 одсто и прво ударничтво.

Не забринјавују их ни odlični резултати који су у prvom ударном дану postigli — ostvarenje просјечне радне норме од 228,63 одсто — јер не postoji рекорд који се не може nadmašiti, норма која се не може prebaciti. Они ће imati доста prilika да то ponovo dokažu од данас па nadalje.

Зajедно с njима juče су, ugrađujući dio себе у други kolosijek, izuzetne rezultate oствarili и ručari treće смјене. Радечки ударнички у сваком моменту, они dokazuju своју spremnost да daju све од себе како би пруга bila gotova — prije рока.

Због silно ispoljenог elana и želje да učini што више и што bolje није ни čudo да је ORB »Branko Milošević Metalac« из Zaječара juče oствarila норму од 193,13 одсто, »Franc Rozman Stane« из Ljubljanske armijske oblasti 301,10, »Mileta Protić« из Жепча 254,08, »UNIS« из Sarajeva 209,85 и ORB »Veljko Vlahović« из Celja 185,01 procenat. Ispunjavajući први zadatak ovakve vrste они су nagovijestili своје велике mogućности: да izvrše још veće обавезе ukoliko се буду pred njih postavljале. А, njih će, nema sumње, бити, јер iако је Акција при крају, preostalo је још доста посла да се obavi.

Јучерашњи učinak, slobодно се може рећи, dovoljna је garancija да ће сви naredni дани, до краја ове смјене, бити zaista ударни, за све бригаде што је и одлучено на posljedњој sjednici Skupštine смјене Акције.

И зато су бригадисти данас на trasу otišli са још većим полетом, у susret novim радним побједима. S pjesmom zanosa и podstreka oтроčели су битку за nove procenate.

Veće nego што су juče bili.

SI. PUHALO

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
СКУПШТИНЕ СМЈЕНЕ
У ЗАВИДОВИЋИМА

Једногласна одлука

ЗАВИДОВИЋИ, 12. ОКТОБРА — Sinoћ је на сједници Председништва Скупштине смјене Насеља ОРБ Завидовићи donesena једногласна одлука да се 12. октобар прогласи ударним даном, првим у ударном мјесецу на Акцији. Бригаде ће имати заједнички учинак, јер су досадашња искуства показала да таква рад доноси veoma добре резултате, а чланови Председништва Скупштине смјене овај су приједлог једногласно прихватили. Такођер је договорено да се изврши размјена бригадиста међу свих осам бригада, како би се познаници и пријатељи из насеља упознали и као радници на траси.

Ц. Т.

Боравили представници осме смјене

ЗАВИДОВИЋИ, 12. ОКТОБРА — Организатори омладинских радних бригада осме смјене које ће боравити у Насељу Завидовићи данас су били гости Штаба Насеља и том приликом се упознали о задацима из радних и друштвених активности. Гости су се нарочито интересовали о задацима који им предстоје непосредно prije самог доласка у Насеље, како би на вријеме могли одржати бригадне конференције на којима би размотрили све документе везане за живот и рад у Насељу.

У осмој смјени у Насељу ОРБ Завидовићи боравиће бригада из социјалистичких република Словеније, Хрватске, Македоније, и четири бригаде из БИХ.

Ц. Т.

Стижу носачи и дизалице

НЕМИЛА, 12. ОКТОБРА — За градњу mosta број 26, недалеко од Немиле, долазе данас четири носача и дизалице. Тако ће радови на овом mostу, који се ради посебном технологијом, брже napредовати.

Посјета из Цеља

ДОБОЈ, 12. ОКТОБРА — Представници Општинске конференције ССО Цеље посјетили су ОРБ »Велко Вlahовић« из Цеља која ради у седмој смјени на ОРА »Шамац — Сарајево 78« у Омладинском насељу Doboj. С њима су били и представници колектива АЕРО из Цеља, који је покровитељ ове бригаде.

Они су се упознали са животом и радом цељских бригадиста како на траси тако и у Насељу.

СКУПШТИНА СЕДМЕ СМЈЕНЕ ОМЛАДИНСКОГ
НАСЕЉА У НЕМИЛОЈ

Признања за подвиге и на лицу мјеста

На јучерашњем договору бригадира у Немилој једногласно усвојили норму у ударном мјесецу \diamond Свим бригадама и најбољим појединцима који буду премашивали учинке уручиваће се ударништва и на лицу мјеста

НЕМИЛА, 12. ОКТОБРА — Ако треба радићемо и по 16 сати дневно само да се пруга заврши на вријеме.

— Нема те силе која нас може зауставити да пруга не буде завршена у року и прије рока...

Сваки од нас дошао је овдје да ради што највише може. Зато будите сигурни да ће се сада још више изгарати за сваки метар новог колосијека...

Управо овим ријечима дочекан је приједлог доношења одлуке да од данашњег дана, првог ударног у овој смјени, почне и ударни мјесец.

Једногласно

Било је то синоћ на Скупштини седме смјене ОРБ Немила. Присуствовали су представници свих бригада. И када је предлошен дневни ред — међу присутнима жатор као да се то једва чекало.

И онда потекло ријечи. Искрене. И чланова Штаба и бригадира...

— Другови, знате и сами шта значи за нас изградња овог другог колосијека од Добоја до Зенице. Сјетите се само колико смо пута обећање дали нашем вољеном предједнику Титу да ће пруга бити завршена прије рока, да би то обећање остварили важно је што је могуће боље и брже искористити сваки минут, сат, а да не говорим

дан. Али не треба дозволити да ударнички занос буде испољен на траси по сваку цијену, односно и даље, као и до сада, треба велику пажњу посвећивати правовременој и доброј заштити на послу сваког бригадира.

Тако је говорио Вукота Станић, замјеник команданта Насеља ОРБ Немила.

И више није требало ништа рећи. Јер говорили су бригадири. Један по један, а изгледало је као да говоре углас:

Мира ЖИВКОВИЋ — Да први воз другим колосијеком прође на вријеме потребно је све учинити. Нисмо се ни до сада штеђели, а сада ће бити тога још мање. Сигурна сам да ће сви моји другови из Бригаде уложити и посљедње атоме снаге да би пруга била готова на вријеме...

Гојко МАЦУРА — Све што је у нашој моћи биће урађено. Није важно колика је норма. Сигуран сам да ће и она бити пребачена. Јер обећање је дато вољеном Титу. А то је толико велико да нико од нас неће штеђети ни комадић себе да би обећање било испуњено.

Мухарем МУЈИЋ — Не бојимо се напора који нас чекају, као што се нису бојали ни наши очеви ни мајке. Ударни мјесец је прилика да и то покажемо. Вјерујем да неће бити, не само бригаде него и бригадири и бригадира, који неће дати све од себе да би ударничку норму премашили...

Све ове ријечи потврђене су дизањем руку у знак прихватања приједлога да од 12. октобра до 12. новембра траје ударни мјесец. На питање »Има ли ко против« одговор је био заједнички — Нема...

Снажно

Била је то прва тачка дневног реда. Друга је била приједлог доношења одлуке о ударном дану седме смјене. Данас је први ударни дан. У другој декади биће још један. И ударни мјесец почиње од данас. Зато ће се и ударни дани, обавезни по правилима о организовању, усвојеном још на почетку, разликовати од осталих у ударном мјесецу. Али, бригадири ће са посебним жаром пробати да у ударним данима постигну још боље резултате, тако су синоћ обећали.

Да би се постигла ударничка норма потребно је направити учинак од 237 одсто и надмашити ефективу од 96 одсто. Све бригаде и најбољи појединци који буду премашивали ове учинке биће им уручивана ударничка признања на лицу мјеста. Јер норма је постављена. Треба је премашити. Сви они који то постигну заслужили су ударништво. А без сумње таквих ће бити доста. Јер ради се овдје под паролом »За домовину«, »За Тита«, а то је мотив свих бригада. Највећи. Најдражи...

Ж. Р.

Radio- -mladost

Radio-станice у сва че тир и насеља су postale најслушанији извор информисања и незамjenljiv put kontaktiranja са акцијама. Међу онима који руководе и неуморно бдију над својим послом је и руковођилац Radio-mladosti у Населју Зепче Enver Čaušević. Није нимало једноставно удовољити свима и одабрати програм који ће привући пажњу бригадира, било да се ради о забавним, информативним или образовним емисијама. Enverov посао је заиста сложен, али судећи по ономе шта кажу бригадири и особље Штаба Населја, Radio-mladost у Зепчу успјешно извршава своју значајну функцију а што је тако велика заслуга је и Envera Čauševića.

KULTURNO-ZABAVNI
PROGRAM U NASELJU
DOBOJ

Brigadirska svadba

DOBOJ, 12. ОКТОБРА — Поводом Dana metalaca и првог ударног дана седме смјене у Омладинском насељу Doboj синоћ су brigadisti ОРБ »UNIS« из Сарајева, у сарадњи са члановима ОРБ »Branko Milošević Metalac« из Zaječara и »Franc Rozman Stane« из Ljubljanske armijske oblasti priredili raznovrstan kulturno-zabavni program. Uz pjesmu и igru oni су забављали све brigadiste koji су јуче, као и они сами, на траси забилежили изванредне резултате.

С посебном пажњом и симпатijama primljena је изведба »svadbe« извоног народног обичаја из централне Bosne, kojeg су с успјехом prikazali brigadisti glumci из ОРБ »UNIS«. Mladoženja Momčilo Garić и nevjesta Spomenka Hođić као и ostali Nevenka и Milan Savčić, Branislava Tunguz, Vojin Gračanin, Lena Poluga, Mevlida Herenda, Milena Bobar и Slavica Gračanin.

»Svadbu« је за изvedbu pripremio takođe brigadir Angijad Nuhanović.

Pored pjevača из ОРБ »UNIS« синоћ је nastupio и Toplica Purić, član ОРБ »Branko Milošević Metalac«, а program је vodila Snežana Jovanović, isto tako član zaječarske Brigade. Sve izvođače narodnih и zabavnih melodija veoma успјешно је прatio оркестар ОРБ »Franc Rozman Stane«.

Sl. P.

Utakmice

NEMILA, 12. ОКТОБРА — У јучерашњој utakmici у малом фудбалу ekipa ОРБ »Veljko Miljević« pobijedila је tim ОРБ »Titovi naftaši« са 6:0. Stonotenisač ОРБ »Milan Simović« bili су bolji од izabranika »Sedmog aprila« и pobijedili ih са 8:1.

PRIZNANJE OMLADINI TREBINJA

Oktobarska nagrada brigadi »Dragica Pravica«

TREBINJE, ОКТОБРА — Ovogodišnje trebinjske oktobarske svečanosti održane povodom 4. oktobra — Dana oslobođenja Trebinja, pamtiće се по mnogo чему. Međutim, mladi ovoga grada pamtiće ovaj oktobar и по tome što је upravo ove godine Oktobarsku nagradu grada Trebinja dobila omladina, zapravo Omladinska radna brigada »Dragica Pravica«. U obrazloženju Komisije za dodjelu nagrade, između ostalog, stoji да је trebinjska omladina за vrijeme rata и poslijeratne izgradnje, а posebno posljednjih desetак

godina, dobrovoljnim radom dala značajan doprinos obnovi zemlje и izgradnji vitalnih privrednih objekata и saobraćajnica.

Tako су и trebinjske brigade učestvovalе на izgradnji pruge Brčko—Banovići, Šamac—Sarajevo 47, Doboj—Banjaluka, Konjic—Jablanica, Nikšić—Titograd, zatim на izgradnji Novog Beograda, Auto-puta »Bratstvo-jedinstvo« и у nizu mnogobrojnih većih и manjih zajedničkih akcija на izgradnji industrijskih objekata, puteva и lokalnih akcija.

На najvećој ovogodišnjoj Saveznoj radnoj akciji »Šamac—Sarajevo 78« Brigada је osvojila najveće priznanje Akcije Zastavu »Omladinske pruge Šamac—Sarajevo 47«, а Skupština smjene predložila је brigadu »Dragica Pravica« за Plaketu »Veljko Vlahović« и priznanje Republičke konferencije Saveza socijalističke omladine Bosne и Hercegovine.

Svakako najveće priznanje koje је Brigadi »Dragica Pravica« do sada dodijeljeno jeste Orden rada са zlatnim vijencem kojim је Brigadu 1973. godine odlikovao predsjednik Republike Josip Broz Tito за naročito zalaganje и postignute uspjehe у socijalističkoј izgradnji naše domovine.

M. BARAKOVIĆ

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Daviču i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Samac—Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom

gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobodjenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

RADOVI ZA KONKURS
»OMLADINSKE PRUGE«

Ljubuški bataljon

Došli smo na prugu
iz ljubušskog grada
pokraj lijepe Neretve
i velikog Mostara

U Brigadi ljubuškoj
svim srcem se radi
pruga mora proći,
tako kažu mladi

Ljubuški bataljon
ponos svoga grada
brigadire njegove
vole i djeca mala

Kad se kući vratimo
sa Akcije ove
poslaćemo odmah
brigadire nove

Faruk JAKIĆ
ORB »Ljubuški Ba-
talion« Ljubuški

Весели ВОЗОВИ

Brigadirski vozovi kreću u oba pravca, jedan prema Doboju drugi u pravcu Zenice, bez voznog reda i ustašenih stanica. Њихове станице су тамо гдје има највише посла на траси другог колосијека. Кад се мимоиђу бригадери се обавезно поздрављају, зажеле једни другима успјешан радни дан, високе учинке и сретан повратак у насеље.

Највеселији возови, како их називају мјештани настањени уз пругу, долином Босне, уносе ведру атмосферу, пјесмом буде оне који нису поранили. Најављују сваки нови дан и нове побједи младости, оне радне, које оплемељују и повезују Добој и Зеницу новим праговима и сјајним шинама друге пруге.

BRIGADIRSKA
BILJEŠKA

Rad i učenje

ZAVIDOVIĆI, 12. OKTOBRA — U periodu između smjena na trasi mnogi brigadiri se obučavaju za budući poziv. Između ostalih u Omladinskom naselju Žepče održava se i kurs za zidare i tesare nakon koga polaznici dobijaju zvanje polukvalifikovanog radnika, ulažući mnogo truda oni vrijedni brigadiri će se rado sjećati ORA »Samac — Sarajevo 78« što im je, pored mnogih lijepih trenutaka, za sjećanje podarila i šansu da se opredijele u svom budućem pozivu. Biti graditelj je najzahvalnije osjećanje koje izvire iz ljudske duše. Graditelj, neimar je težak i odgovoran posao kako pred samim sobom tako i pred društvom. Ovi ljudi su na Akciji našli sebe, voljni da rade i da se izgrađuju, jer su svjesni da bez rada nema nikakvog uspjeha, a ni sretnije budućnosti. Ovim ljudima treba da odamo priznanje jer su u društvenom interesu došli da saznaju što više da bi i nama na trasi, ako bude trebalo, pomogli da što bolje obavimo postavljene zadatke.

Komisija za informisanje ORB
»Dvanaest narodnih heroja«,
Bileća — Naselje Žepče

SKICA ZA PORTRET GRADITELJA

Primjer kao polazište

Stanka Medića zovu »univerzalac«, svira nek oliko instrumenata, aktivno igra fudbal i obavlja nekoliko društvenih funkcija. A kad se dođe na akciju treba i raditi, uostalom i komandant treba da primjerom pokaže brigadiri rima kako se radi — od toga uvijek polazim — kaže Stanko

NEMILA, 11. OKTOBRA — Ime mu je Stanko Medić, a ipak ga tako ne zovu. Za drugove je do sada bio Čane. Od kada je došao u Nemilu i taj su mu nadimak promijenili. Zovu ga Univerzalac.

Čini se zaista s pravom. Komandant je Brigade »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Velike Kladuše. I pri rukovanju sa njim osjete se žuljevi: zarađeni na trasi drugog kolosijeka kod Nemile.

— Imam takvih žuljeva skoro svakog ljeta — kaže Stanko. Jer, na akciju idem gotovo svake godine. Ne propuštam nijednu lokalnu, a bio sam do sada i na pet saveznih radnih akcija.

A kada se dođe na akciju treba raditi, bio ja komandant ili ne. Uostalom i komandant treba da svojim primjerom pokaže brigadirima kako treba raditi. Od toga uvijek polazim.

Radio je Stanko doskora kao nastavnik u Vrnograču kod Velike Kladuše. Poznaje zato dobro mlade ljude.

— Mislim da mi taj rad sa mladim dobro dolazi na svakoj akciji. Jer, ne dolaze samo na akciju najspremniji momci i djevojke koji su navikli da budu duže odvojeni od kuće. Pedagoško znanje mi dobro dođe da im pomogne, ohrabrim ih...

Stanko je dobar fudbaler. Svira gitaru i bubnjeve. Pjevao je u horu, a

sada nastupa u sekstetu pri KUD... Zbog svega toga je i dobio nadimak Univerzalac. Evo šta o tome kaže:

— Često me pitaju kako sve to stignem. Odgovaram uvijek da nije teško ništa uraditi i da se vazda ima vremena za ono što se voli. Tako ja i danas igram u Fudbalskom klubu »Krajišnik«, bubnjeve sviram u našem orkestru, delegat sam u Republičkoj konferenciji za kulturu, predsjednik Mjesne konferencije SK, predsjednik KUD, predsjednik Izvršnog odbora SIZ-a za kulturu... Mogu stići i obaviti sve te poslove. Potrebno je samo sve to voljeti i — raditi, raditi...

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 195

TITO:

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

A kad je došao voz svi su prionuli, istovarali vagone i ugrađivali šijunak u trasu drugog kolosijeka

DOK VOZ NE STIGNE

Lakše raditi nego čekati

Brigadiri gotovo redovno stižu prije vozova koji im dovlače građevinski materijal ◊ Razgovori sa Donjevakufljanima kojima svakog časa treba da stignu vagoni za istovar

ZAVIDOVIĆI, 13. OKTOBRA — Škarpiraju nasip. Voza nema, a vrijedni brigadiri ORB »Sesnaesti septembar« iz Donjeg Vakufa ne čekaju skrštenih ruku vagona sa sipinom. Danas je to njihov zadatak na 110 kilometru, plus 400 metara od Zavidovića. Očekuju ga s nestrpljenjem jer vele da je najteže čekati posao, a raditi najlakše.

— Ima li vam trasera
— Dolazi.

To je Blagoje Boroja, radnik u donjevakufljskoj Radnoj organizaciji TOSK. Predsjednik SSO.

— Tvoja je želja bila da dođeš na Akciju?

— Odavno, ali je teško napustiti radno mjesto s obzirom na zadatke kojih u ovom dijelu godine imam mnogo.

— Pa došao si.

— Došao, na prijedlog Opštinske konferencije SSO, i naravno, uz saglasnost radne organizacije.

Razgovara, a pogled mu stalno na pruži. Nemiran i nestrpljiv. Kada li će doći voz?

Evo vam čika Rogala, dovikuju brigadiri.

Jozo Rogalo, veteran.

Dolazi s osmijehom i kao da se brani, podiže značajno prst.

— Ne, još u penziju!

Radi već dugo kao medicinski tehničar u Domu zdravlja u Donjem Vakufu.

— Kako podnosite ovaj brigadirski život?

— Naučio sam ustajati u svako doba, hitnu pomoć zovu uvijek pa da nas na fiskulturu zovu i u dva sata, ustao bih ja, i ne bi me iznenadilo.

Razgovor teče spontano, vedro onako kako to uvijek biva s brigadirima. Stiže i komandant.

Brigadiri ga s toplinom posmatraju. Ime mu je Camil Karalić. Zelio je da dođe i sad je sretan. Na Akciji, i to na pruži, kako on kaže.

— Imate li iskustva sa brigadirima?

— Bio sam komandant u Nišu 1959. godine i na izgradnji puta Udovo—Devdelija. Došao sam na prijedlog društveno-političkih organizacija u Donjem Vakufu.

Završavamo razgovor, jer brigadiri imaju još jedan kratak dogovor, i voz samo što nije stigao.

E. ALIČKOVIĆ

Izvođačka operativa u udarnom oktobru

»Posavina« prva u finišu

Iako su među posljednjim stigli na trasu, između stanice Žepče i Želeće, u dužini od pet hiljada i dvjesto metara, posao su završili kvalitetno i prije roka

ŽEPČE, 13. OKTOBRA — Ovih udarničkih dana oktobra možda više nego ikada na Omladinskoj pruži Šamac — Sarajevo dolaze do izražaja izvođački radovi na pojedinim dionicama. Njihov entuzijizam i polet isti su kao i brigadirski, jer je i cilj zajednički.

Na dionici koja pripada Omladinskom naselju Žepče prvi su svoj posao finalizirali radnici »Posavine« iz Odžaka OOUR sarajevske radne organizacije »Vodoprivreda BiH«. Iako su posljednji stigli na radilište (15. aprila) i radili možda na najtežoj dionici od Stanice Žepče do Stanice Želeće u dužini od 5.200 metara, sav posao su završili veoma kvalitetno i prije roka.

Na redu su pragovi i šine

Danas smo posjetili gradilište »Posavine«, gdje rade na posljednjih 150 metara. Dok ovo čitate, posao je završen i sve spremno za postavljanje pragova i šina. Razgovaramo sa Ivicom Sušcem, rukovodiocem gradilišta:

— Na ovoj našoj dionici koju danas definitivno završavamo poslovi su bili veoma obimni i raznovrsni. Izgradili smo 15 propusta i četiri mosta dužine do deset metara, ugradili 50.000 kubika u nasipe, 11.000 kubika iskopa, 4.500 kubika betona u potporne zidove. Radilo se danju i noću, subotom, nedjeljom, praznikom...

— Brigadiri su radili ravnopravno s nama na svim poslovima, skidanju humusa, iskopima, ugrađivanju betona, te istovaru i planiranju materijala za tampon. Druga smjena često je zajedno sa našim radnicima ostajala dobrovoljno do iza pola noći, jer niko nije želio da posao koji se može uraditi danas ostavlja za sutra. Svaka takva noć uštedjela nam je po jedan radni dan.

Osim svog redovnog posla »Posavina« je preuzela i jedan dio od rijeke Bosne do Stanice Želeće nasip 400 metara dugačak u koji je ugrađeno oko devet hiljada kubika materijala. I taj posao je uspješno završen.

Od nedjelje na novoj dionici

— Od nedjelje prelazimo kompletno na dionicu Zavidovići — Vinište da pomognemo drugovima iz novosadske radne organizacije »Dunav — Tisa — Dunav«. Ugrađićemo šest hiljada kubika nasipa. U našem poslu solidarnost ovakve vrste je neophodna — kaže Ivica Sušac i dodaje: Htio bih da istaknem zalaganje i odgovornost svih radnika koji su radili punim srcem, bez određenog radnog vremena, ne otišavši kući i po mjesec dana. Posebno ističem mehaničara Iliju Brezovića, geometra Alifa Kosovca, zidara Simu Đogaša i tesara Jeftu Popovića. Oni su bili pravi udarnici.

O ovim vrijednim neimarima »Posavine« pohvalno se izrazio i Tomislav Prpoš, zamjenik komandanta Naselja Žepče za radilište:

— Od prvog dana sa njima smo ostvarili izvanrednu saradnju. Uvijek su za brigadire imali posla, sve se znalo na vrijeme, radilo se vrijedno i saradivalo u svemu. Jedni druge su stimulirali na nove napore kako bi posao bio što prije završen. Velika zasluga za uspjeh pripada svakako rukovodiocu radilišta Ivici Sušcu, koji je uvijek držao sve konce u rukama i svakodnevnim kontaktima sa našim štabom doprinio izvanrednoj saradnji.

G. JOVANOVIĆ

У УДАРНОМ
МЈЕСЕЦУ
— УДАРНИЧКИ

Не питајте за норме

У првом ударном дану ударног мјесеца — ударничка норма ◇ Тако ће бити данас, сваког дана док пруга не буде готова

НЕМИЛА, 13. ОКТОБРА — Јуче је почео ударни мјесец. И већ првог дана све бригаде су пребациле ударничку норму. И проценат ефикасности износио је код свих сто одсто. Ни квалитет изведених радова није подбацио — код свих је оцјена била највећа 10. Тако је ударни мјесец почео заиста ударнички...

Висока је ударничка норма — чак 237 одсто. Да би се стекло ударничко признање, потребно ју је пребацити.

Сваки дан. И ефикасности којом се мјери број присутних на траси не смије бити мања од 97 одсто. Практично то значи да је довољно да на

послу буде неоправдано одсутно само два-три бригадира, па да сав напор цијеле бригаде да стекну признање ударне оде за тај дан у неповрат.

И квалитет радова мора бити задовољавајући. Све су то критеријуми које свака бригада мора поштовати у ударном мјесецу ако жели бити и ударна. А све бригаде овдје у Немилој то заиста желе.

Показују то јучерашњи резултати. ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а« из Велике Кладуше остварила је јуче учинак од 391,35 одсто.

И друге бригаде пребациле су ударничку норму. Бригадири »Мила

на Симовића« са Пала остварили су учинак од 266,48 одсто. Радили су на бетонирању потпорних стубова у Беговом Хану.

Височани су радили на измјештању каблова у Јелини и Немилој. Њихов учинак је ударнички — 244,21 одсто.

И бригадири из Санског Моста остварили су учинак од 286,3 одсто, па је њихова бригада »Вељко Миљевић« премашила ударничку норму.

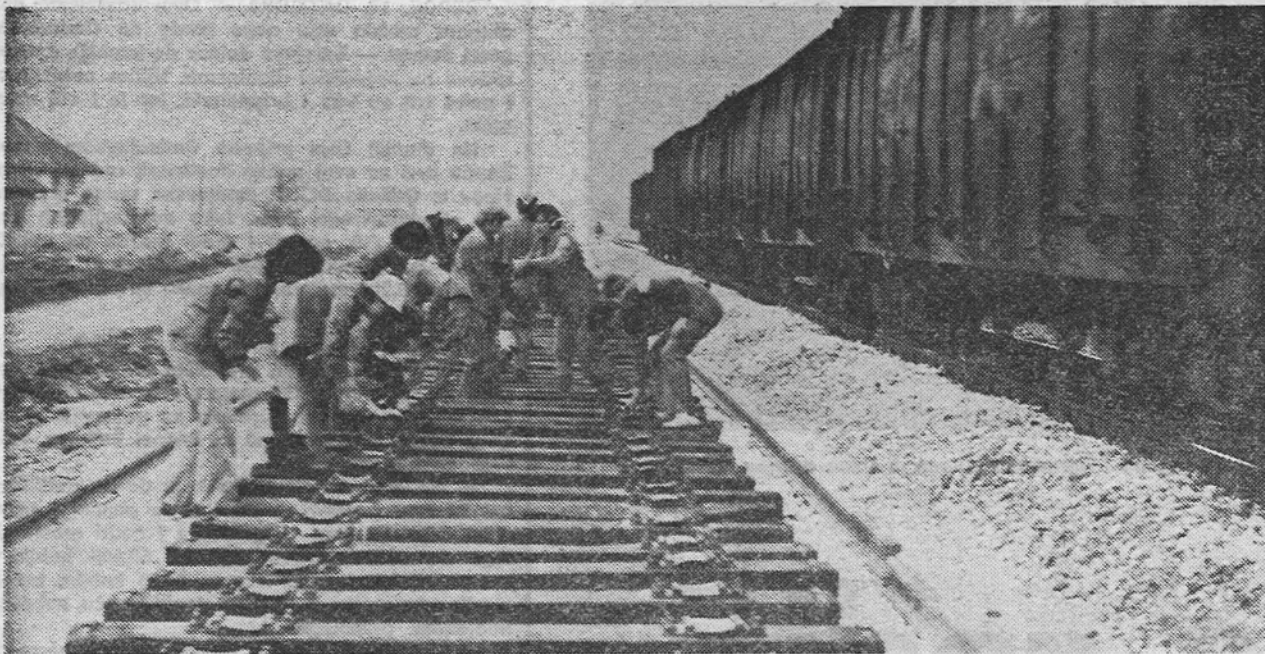
Бригадири »Титових нафташа« одраније су постали ударна брига-

да. Њихов проценат учинка већ одавно надмашује постављену норму. Тако је и са другим ударним и специјалним бригадама.

И кад се све те бројке саберу, добије се цифра од 292,6. То је проценат оствареног учинка Насеља.

Тако је било јуче. Сигурно је да ће ударничке норме падати и данас. Са много труда — али ипак падати. Јер, занос бригадира са којим граде други колосијек од Добоја до Зенице не да не постује већ из дана у дан јача. Зато и норме ма колике да су — падају...

Ж. РАЈКОВИЋ

Размахала се младост

Финиш Акције осјећа се на сваком педљу другог колосијека, по-

чео је и ударни мјесец, бригадири и радници извођачке оперативне кренули великим корацима ка великом циљу, Дану Републике, али и прије великог празника, изградњи Омладинске пруге, по други пут.

Поред запосједнутих тунела, мостова, подвожњака и других ви-

талних објеката, свакодневно се полажу прагови и шине, тај посао што дјело краси, што се пругом зове, тежак је, али и бригадирима и најдражи. Размахала се младост, а други колосијек незадрживо хита да повеже Добој и Зеницу.

ПРИМЈЕРНА САРАДЊА

Сви смо бригадири

Општинска конференција ССО Завидовића формирала бригаду која свако јутро долази и преузима задатке на траси, а суботом и недјељом и у знатно већем броју.

ЗАВИДОВИЋИ, 13. ОКТОБРА — Од када се зањихала прва застава на јарболу у Насељу и заорила бригадирска пјесма, овај градић живи са бригадама. С њиховим пјесмама, с рекордима с њиховим ненадмашним снагама. Саживили су се са бригадирским начином живота, па је и сам град постао велико бригадирско насеље. Становништво у мјесним заједницама, радници из организација удруженог рада свесрдно помажу бригадирима. Нарочито сада, кад је изузетно динамичан живот у Насељу и на траси, кад се ра-

ди двоструким снагама и кад је сваки дан ударни. Потврда за то су и посјете бригадама на траси и у Насељу. Сви они желе, ако то већ не могу на радилишту, да бар у пјесми бригадирској буду с њима. Овог пута они су показали да могу и много више.

Општинска конференција ССО из Завидовића формирала је необичну бригаду. Назив је Бригада Завидовића »Младост«. Под овим именом сваког јутра долази педесет омладиња. То су средњошколци и радници из ООУР-а ове општине. Чекају

с пуним срцем и жељом задатак који ће испунити на радилишту. Суботом и недјељом њих је и много више, и то је заиста права младост. Јуче кад је био ударни дан и кад су другови бригадири радили, а нису осјећали ни умор, дошли су и вриједни омладинци из Завидовића. Дошли да, раме уз раме, с бригадирима из овог насеља постижу нове рекорде, те тако помогну бржој изградњи пруге.

Е. А.

Сница за портрет градитеља

И немогуће — могуће

НЕМИЛА, 13. ОКТОБРА — Можете ли замислити да шест плећатих момака могу за само шест минута да истоваре из гломазног »фапа« сав бетон. А то је преко 10 тона.

А ето баш то су урадили прије неколико дана момци из специјалне бригаде. Један од њих је и Шафир Мулић.

— Радио сам до сада са својим друговима из Бригаде »Седми април« из Високог у Беговом Хану, Станица у Немилој, а сада радим у оквиру Специјалне бригаде у Врандуку. Колико радимо питате. Па урадимо све што нам дају. Никада се није десило да нам остане дјелић посла који смо по плану требало да урадимо.

Радио је прије Шафир на још је дној радној акцији. Становао је тада у Бијелом Пољу. Градила се Јадранска магистрала. Међу бригадирима био је и он. Сада гради пругу. Има ли у томе неке сличности?

— Како да нема — одговара Шафир. И магистрала и пруга су посебно значајне. Шта нам вриједи развијати привреду у тим крајевима ако њене производе немамо чиме превозити до потрошача. Зато су по мом мишљењу путеви и пруге најзначајнији. А још кад се тражи помоћ нас младих, како да се не јавим. Како да не дођем да помогнем колико год могу, када знам да ће наша домовина тим бити још јача. У свакој смјени Специјалне бригаде на Врандуку ради по 25 бригадира. Бројчано то није много, али по оном шта све стигну да ураде изгледа као да их је знатно више...

Не треба се чудити — објашњава Шафир. — Ми смо дошли овдје да радимо, да дамо све од себе само да пруга буде готова на вријеме. Ја још припадам Специјалној бригади, а то је већ самим тим велико признање. Могу га оправдати је дино радом. Тако је и са мојим друговима. Зато се не треба чудити како све стигнемо да урадимо за тако кратко вријеме.

Ж. Р.

SPORTSKE AKTIVNOSTI NA ORA »ŠAMAC —
SARAJEVO 78«

Akcija - veliki sportski poligon

Predsjednik Konferencije SOFK-e BiH Branko Ekert uručio
Traku SOFK-e Bogiću Bogičeviću i Filipu Vukoviću

DOBOJ, 13. OKTOBRA — Sportsko-rekreativne aktivnosti, koje su organizovane u minulom periodu na ORA »Šamac — Sarajevo 78« okupile su veliki broj brigadira i zahvaljujući masovnosti omogućile razvijanje takmičarskog duha i njihovih psihofizičkih sposobnosti. Svakodnevno se provodi jutarnja gimnastika za sve brigadiste, a do sada je organizovano 6.452 prvenstvenih i prijateljskih susreta, takmičenja, egzibicionih mečeva, i drugih, u nogometu, rukometu, košarci, odbojci, stonom tenisu, šahu, streljaštvu, džudou, karateu, atletici, boksu, dizanju tegova. U njima je neposredno učestvovao gotovo svaki brigadista.

Ovo je, pored ostalog, rečeno u Omladinskom naselju u Doboju na sinoćnjem razgovoru o dosadašnjim iskustvima i rezultatima realizacije ukupnog programa fizičke kulture na ORA »Šamac — Sarajevo 78« u kome su učestvovali predstavnici Republičke konferencije Saveza socijalističke omladine BiH, Akcije, Konferencije SOFK BiH, organizacija fizičke kulture, brigadiri, sportisti. Osim postignutih značajnih sportskih rezultata na mnogobrojnim susre-

tima i takmičenjima unutar naselja kao i reprezentacija naselja sa vrhunskim klubovima i sportskim društvima, ove bogate i raznovrsne manifestacije sporta, drugarstva i prijateljstva, dale su izuzetan doprinos na upoznavanju i zbližavanju mladih iz cijele zemlje, a time i daljem razvoju i učvršćenju bratstva i jedinstva naše najveće tekovine narodnoslobodilačke borbe i socijalističke izgradnje.

— Sumirajući uspješnu saradnju RK SSO BiH sa Štabom Akcije i naselja i sasvim solidne rezultate postignute odlučili smo da im dodijelimo traku SOFK-e kao podsticaj, ali i zajedničku obavezu da obogatimo ovaj rad novim oblicima i sadržajima — rekao je Branko Ekert, predsjednik Konferencije SOFK BiH, uručujući ova priznanja.

U ime RK SSO BiH traku je primio Bogić Bogičević a u ime Štaba Akcije Filip Vuković.

Zahvaljujući na priznanjima Filip Vuković, komandant Akcije je za uzvrat poklonio album i nekoliko obilježja ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

SI. PUHALO

Pet Sušićevih pogodaka

DOBOJ, 13. OKTOBRA — Juče poslije podne u Omladinskom naselju Doboju gostovali su fudbaleri »Sarajeva« i odigrali utakmicu sa reprezentacijom Naselja. Naravno, članovi ovog poznatog prvligaša i nekadašnjeg šampiona Jugoslavije. Hadžić, Pavlović, Vidaković, Sušić, Pavlič, Lukić, Pašić, Vidović, Fejzić, Milak bili su bolji od svojih protivnika Graha, Petrovića, Spahića, Eulajića, Savanovića, Milutinovića, Korneta, Ibrahimija i Stefanovića i pobijedili ih sa 14:5.

U centru pažnje, bez sumnje, bio je reprezentativac Safet Sušić koji je igrao najbolje, postigavši i najviše golova — pet. Strijelci za »Sarajevo« bili su još i Vidović tri, Fejzić i Pašić po dva, Milak i Lukić po jedan, dok su za reprezentaciju Naselja govole postigli Milutinović tri, Bulajić i Perić po jedan.

Simultanka

DOBOJ, 13. OKTOBRA — U Naselju je, takođe, juče gostovao i poznati internacionalni šahovski majstor Rajko Bogdanović koji je odigrao simultanku sa najboljim šahistima — brigadirima. Bogdanović je zabilježio 17 pobjeda i jedan remi. Mile Pređić iz ORB »Branko Milosević Metalac« iz Zaječara uspio je jedino da remizira.

Zanimljiv susret u odbojci odigrale su
ekipe iz gračaničke i ličke brigade

Međubrigadna sportska
natjecanja

Završeno prvo kolo

ŽEPČE, OKTOBRA — U Omladinskom naselju Žepče završeno je prvo kolo takmičenja u malom fudbalu i košarki za brigadire, te odbojci za brigadirke. Rezultati su sljedeći:

Mali fudbal:

»Prva krajiška proleterska brigada« —
»Ivo Lola Ribar« 3:4
»Deseta SNOUB« — »Deveti septembar« 4:6
»Vasil Dogandžiski« — »Tešanjско-teslički partizanski odred« 2:4
»Todor Panić« — »Panonija« 5:0
»Šesta lička Nikola Tesla« — »Posavsko-trebavski odred« 8:6
(Pošto u Naselju ima neparan broj brigada, žrijeb je odlučio da u sljedeće kolo, bez borbe, uđe ORB »Dvanaest narodnih heroja« iz Bileće).

Košarka — muškarci:

»Deveti septembar« — »Vasil Dogandžiski« 22:23
»Prva krajiška proleterska brigada« —
»Dvanaest narodnih heroja« 20:12
»Šesta lička Nikola Tesla« — »Todor Panić« 22:52
»Posavsko-trebavski odred« — »Panonija« 26:24
»Tešanjско-teslički partizanski odred« —
»Deseta SNOUB« 20:0
(Košarkaši Ljubljane nisu izašli na teren, pa je susret automatski dobila ekipa iz Tešnja-Teslića).
— Ovog puta, žrijebom je odlučeno da u naredno kolo bez borbe uđe ekipa ORB »Ivo Lola Ribar« iz Smedereva.

Odbojka — žene:

»Deseta SNOUB« — »Deveti septembar« 2:0
»Posavsko-trebavski odred« — »Panonija« 0:2
»Vasil Dogandžiski« — »Tešanjско-teslički odred« 2:0
»Dvanaest narodnih heroja« — »Ivo Lola Ribar« 0:2
»Todor Panić« — »Šesta lička Nikola Tesla« 2:1
(ORB »Prva krajiška proleterska brigada« Sarajevske armijske oblasti nema žensku ekipu u prvom kolu, u drugo kolo ulazi bez borbe jer će, dogovorom sa drugim brigadama, ubuduće njihove boje u takmičenjima žena braniti brigadirke iz drugih brigada).

G. J.

Selekcija Naselja — Gosti 4:8

Predrag Nikolić, omladinski prvak Jugoslavije odigrao simultanku na 23 ploče i 20 riješio u svoju korist, dvije remizirao i jednu izgubio

Rukometaši

Naselja-

Sarajevo 13:12

ZAVIDOVIĆI, 13. OKTOBRA — Juče su u Naselju Zavidovići gosti bili članovi Sportskog društva »Sarajevo« iz Sarajeva. Odigrali su rukometnu utakmicu sa ekipom Naselja. U sportskoj i fer igri, uz prisustvo vjernih navijača, utakmicu su dobili brigadiri rezultatom 13:12. Osim rukometa, sportisti iz Sarajeva pokazali su da imaju dobre šahiste. Sa jednim majstorom i kandidatom za majstora igrana je simultanka na 10 ploča. Majstori su pokazali majstorstvo. I u oba susreta bili bolji od brigadira. Nakon kratkog boravka u Naselju sportiste su ispratili brigadiri uz poznato brigadirsko »zdravo!«

E. A.

ŽEPČE, 13. OKTOBRA — Brigadir Omladinskog naselja Žepče posjetili su juče popodne članovi Sportskog društva »Sarajevo« iz Sarajeva. Na nogometnom terenu odigrana je utakmica između prvligaške ekipe FK »Sarajevo« i selekcije Naselja. Utakmica je završena rezultatom 8:4 u korist gostiju. Golove su postigli Stjepanović, Nuhanović, Stivčić i Lakić za domaćine, a Bošnjak, Kurteš, po jedan i Kapetanović, Savić i Smajić po dva gola za goste. Brigadiri su povelili sa 1:0 i srčano se borili tokom cijelog susreta. Utakmicu je izvanredno vodio proslavljeni Dinamovac Đenišal Pirić.

U isto vrijeme u Brigadirskom klubu Predrag Nikolić, omladinski prvak Jugoslavije i majstorski kandidat, član Sarajevskog šahovskog kluba i jedan od najperspektivnijih mladih šahista odigrao je simultanku sa brigadirima na 23 ploče. Dvadeset puta je izvojevao pobjedu, dva puta je remizirao i jednom je i poražen.

Nakon ova dva sportska susreta na ljetnoj pozornici Naselja održane su i usmene novine sa sportistima i brigadirima. Ovaj susret vodio je Mehmed Vejzagić, novinar »Sarajevskih novina«.

G. J.

FUDBALSKE POSLASTICE

Štab - Komandanti 9:1

ŽEPČE, OKTOBRA — Pravi sportski događaj u Omladinskom naselju Žepče, u svakoj smjeni je utakmica u malom fudbalu između komandanata brigada i članova Štaba i Radne zajednice. Na sportskom terenu tada vri kao u košnici. Navijači su toliko bučni da se gotovo i ne zna ko za koga navija. Terenom odjekuju brigadirski pozdravi, akcijaške pjesme, šala i smijeh.

Ovakvi susreti održavaju se u svakoj smjeni i ekipa Štaba i Radne zajednice još nijednom nije izgubila. Nije ni čudo kada već sedmi mjesec igraju zajedno, dok se ekipa komandanata stalno mijenja. Ipak, ta činjenica nimalo ne umanjuje njihov uspjeh.

Oktobarska utakmica završena je ubjedljivom pobjedom Štaba i Radne zajednice sa 9:1. Za pobjedničku ekipu golove su postigli Nes, zamjenik komandanta za Naselje (5), Sale, ekonom (2) i Sejo, električar i Tomica, zamjenik komandanta za trasu, po jedan.

Jedini pogodak za ekipu komandanata postigao je zamjenik komandanta ljubljanske »Desete SNOU brigade« Stančin Stjepan.

G. J.

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадери седме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у секцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о доброволном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени напишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери седме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања седме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА »ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Пјесма градитеља

Да ли си икад видео знај
друже драги, пријатељу мој.

Тај зној што се мије

док се у тунелу битка бије.

Тунел се проби, неста зноја,

остале жуљеви свакојаким боја.

Сваки од њих помало боли,

али онај тврди је најгори.

Сви ти жуљеви су драги и мени,

јер се приближавамо осмој

смјени

А то значи при крају је пруга,

једна пруга километрима дуга

И то значи још елана више,

не само мени, већ и осмој смјени.

Пролијевајмо зној, градимо

пругу,

извршимо обећање дато Титу

другу!

Биро РАДАКОВИЋ

ОРБ »Шеста личка Ни

кола Тесла« Заједни-

ца опћина Госпић

Карикатура Драгана Станића, ОРБ »Тодор Панић«

ПРИПРЕМЕ БРИГАДА ЗА ОСМУ СМЈЕНУ

Потребни специјалисти

ЖЕПЧЕ, ОКТОБРА — У Штабу Омладинског насеља Жепче одржан је састанак са организаторима и командантима омладинских радних бригада које ће у осмој смјени учествовати у изградњи другог колосијека пруге Шамац — Сарајево на дионици која припада Жепчу. Разговор је вођен о свим детаљима који очекују бригадере осме смјене на траси и у Насељу.

Замјеник команданта Насеља Неврес Јеменчић упознао је госте — будуће бригадере овог насеља са тренутним стањем на траси, а нарочито на дионици Завидовићи —

Бегов Хан, која припада бригадирима Насеља Жепче.

О друштвеним активностима које очекују осму смјену у Насељу Жепче говорила је Јела Топић, замјеник команданта за идеологију.

Гости су се нарочито интересовали за све припреме које бригадама треба да проведу прије доласка у Жепче. Скренута им је пажња да, због специфичности послова који су остали да се ураде, треба у бригадама обезбиједити довољан број специјалиста — зидара, тесара, минера, армирача, грађевинских техничара, бравара, варилаца.

Г. Ј.

Квиз-такмичење на тему: »Једанаест конгреса Партије и — СКЈ«

Билећани финалисти

ЖЕПЧЕ, 13. ОКТОБРА — »Поново смо се окупили да још једном својим знањем употпунимо слику о животу младих на омладинским радним акцијама. И није само то сврха овог квиз-такмичења. Оно ће бити најбоља потврда интересовања младих људи за историјат Партије и СКЈ и њену грандиозну улогу у досљедно вођеној борби за ослобођење и изградњу јединствене заједнице равноправних народа и народности самоуправне социјалистичке и несврстане Југославије на чијем челу као звијезда водиља сјаја револуционарни лик нашег Тита. И када бих све рекао о чему би се дало говорити вјероватно би прича потрајала толико дуго да бисмо вријеме проведено на Акцији у седмој смјени посветили таквим разговорима, па можда и више...« Овим ријечима водитеља Бобана Пјеговића у Омладинском насељу Жепче синоћ је почело квиз-такмичење на тему »Једанаест конгреса КПЈ-СКЈ«, у којем су учествовале екипе свих бригада.

Студиозно припремање свих учесника карактеризирало је занимљиво и изједначено знање. Тек су нешто тежа додатна питања одлучила побједника. Част и обавезу да Насеље Жепче представљају на финалном такмичељу 15. октобра у Немилој припала је екипи ОРБ »Дванаест народних хероја« из Билеће.

Г. Ј.

Поводом Дана устанка народа и народности Македоније

Културно-забавни програм

ЖЕПЧЕ, ОКТОБРА — У част Дана устанка народа Македоније на љетној позорници Омладинског насеља Жепче ОРБ »Васил Доганџиќи« из Штипа организовала је за све бригадере културно-забавни програм у сарадњи са ОРБ »Тодор Панић« из Грачанице.

Специјални гости програма били су културно-умјетничка друштва »Адем Алић« из Грачанице и »Милан Вуковић« из Какмуџа, као и драмско-рецитаторска секција Основне школе »Хасан Кикић« из Грачанице.

Вече је протекло у ведром расположењу и сви бригадери честитали су друговима из Штипа њихов празник.

Цвијеће градитељима

ЖЕПЧЕ, ОКТОБРА — Бригадери ОРБ »Девети септембар« из Вугојна доживјели су на траси веома пријатно изненађење. Посјетила их је група ученика Основне школе »Раде Кондић« с поклоницама и цвијећем.

Овај гест пионира из Жепча још једном је показао колико становништво мјесних подручја кроз која пролази омладинска пруга живи са овом великом Акцијом.

Рецитал

НЕМИЛА, 13. ОКТОБРА — Синоћ су бригадери из Новог Сада одржали бригадирско вече, »Титови нафташи« како се зове њихова бригада, који су постали ударни на траси још раније, показали су се у добром свјетлу синоћ као и забављачи, рецитатори, пјевачи... Најимпресивнију слику створио је свакако рецитал о Титу.

Усмене новине

ДОБОЈ, 13. ОКТОБРА — У Клубу друштвених активности синоћ су одржане усмене новине на којима су учествовали интернационални шаховски мајстор Рајко Богдановић, фудбалски репрезентивац Сафет Сушић, Бошко Продановић, један од тренера ФК »Сарајево« и Винко Покрајчић, атлетски репрезентивац.

Највише интересовања владало је за појединости из меча за титулу свјетског првака у шаху између Карпова и Корчноја, затим о разлозима неуспјеха наше фудбалске репрезентације у сусрету са Шпанијом, као и о игри и претензијама ФК »Сарајево« у државном шампионату. О томе, обавјештења из прве руке, бројним бригадистима дали су Рајко Богдановић, Сафет Сушић и Бошко Продановић.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 197

Sa Karlom Lukićem, direktorom Direkcije za izgradnju drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice

Karlo Lukić: Završićemo prugu prije roka

Jedan je i zajednički cilj

U minulih šest mjeseci akcije progledala su tri tunela, kolosijek se opružio na 52 kilometra

Sedma smjena je uveliko. Novembar je tako reći na pragu, a na trasi kao da se radna bitka tek rasplamsava. Brigade rade sve više udarnički i tragovi takvog rada ostaju: pruga je iz dana u dan sve duža. Veći dio poslova na izgradnji drugog kolosijeka je završen.

U minulih šest mjeseci Akcije progledala su tri tunela: Trbuk, Orlina i Vranduk, kolosijek se opružio na 52 kilometra, ugrađeno je 100.000 kubika tucanika, 80.000 prago-va, ugrađeno 70 kilometara donjeg stroja. Za sve to trebalo je da se »utroši« dva miliona norma-sati, a ukupan finansijski efekat iznosi oko 90 miliona dinara.

Ključni objekti

Ali, preostalo je još malo vremena i — poprilično toga da se uradi. Ključni objekti koji zahtijevaju dosta napornog rada su tuneli Vranduk, Bistričak, Orlina i Sikola, zatim novo korito rijeke Bosne kod Viništa, most u Topčić-Polju i most broj 17 u Orhovići, podvoznjak u Zavidovićima, rekonstrukcija stanice u Maglaju...

O tome nam je nešto više rekao Karlo Lukić, direktor Direkcije za izgradnju drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice.

— Najduži tunel na trasi Vranduk je, istina, probijen, ali treba da se iz njegove utrobe izvuku velike količine kamena i da se betonira njegova unutrašnjost. Gotovo polovina tunela Bistričak, dugog 151 metar, je probijena. Radi se polako, jer brdo je mekano, tako da sve što se iskopa mora odmah da se i betonira. Jedan od najvećih objekata, most u Topčić-Polju, dug 363 metra, zahtijeva ubrzavanje dinamike izvođenja završnih radova. Ovaj najduži most od Doboja do Zenice trebalo bi da bude gotov početkom idućeg mjeseca. Očekuje se da će uskoro biti završen most broj 24 u Želeću. Isto tako i mostovi broj 16 i 17 trebalo bi da budu završeni do početka novembra. Obiman posao predstoji i na konačnom uređenju novog korita rijeke Bosne, kao i na izgradnji velikog podvoznjaka kod Maglaja i u Zavidovićima. Inače, na trasi od Doboja do Maglaja ne bi trebalo da bude većih problema. Najveći poslovi obavljaju se na prokopanom dvokolosječnom tunelu Orlina i oni će biti na vrijeme okončani.

Dodatna operativa

Od još otprilike 35 kilometara pruge, koliko treba da se izgradi, osam kilometara kolosijeka prelaziće preko mostova i kroz tunele. Stoga polaganje kolosijeka u dužini od petnaestak kilometara zavisi od završetka izgradnje tih objekata. Naravno, elektrifikacija pruge i polaganje ostatka gornjeg stroja je, takođe, zamašan posao.

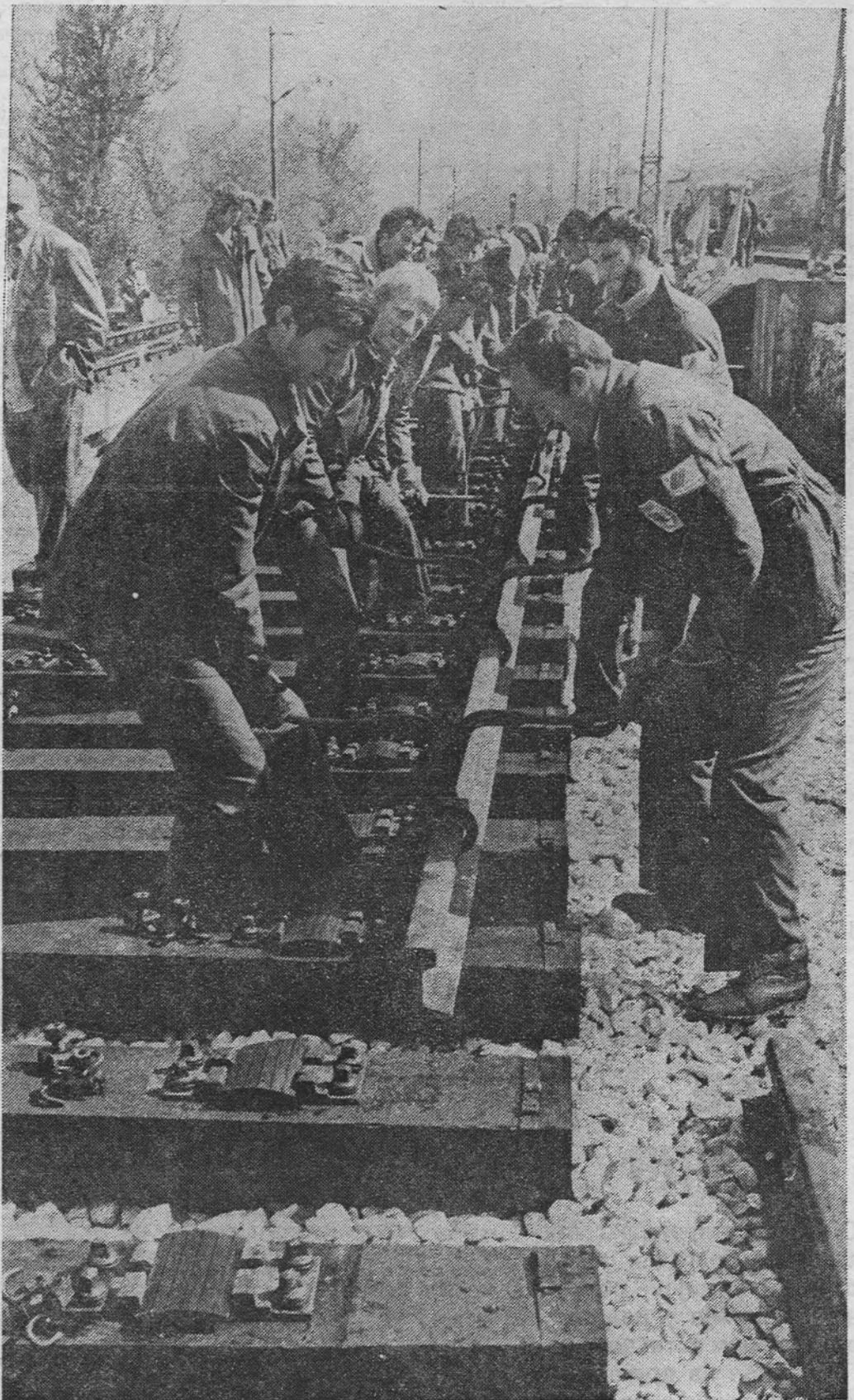
— Hoće li zbog toga biti potrebno da se angažuju nove radne organizacije, ili će za to biti dovoljne i postojeće na pruzi?

— Uglavnom će postojeće radne organizacije da dokrajče započeti posao, odnosno priskočiće jedne drugima u pomoć, jer nisu imale podjednako obiman posao. Jedino će se na tunelu Sikola pojačati građevinska operativa. Osim sadašnje operative na rješavanju ovog zadatka učestvovaće i radnici »Hidrogradnje« iz Sarajeva, »Tehno rada« iz Tuzle i GP »Hercegovina« iz Mostara i iskusni rudari Srednjobosanskih rudnika.

Svi oni zajedno, dakako, sa brigadistima učiniće da se drugi kolosijek od Doboja do Zenice završi i prije roka. To je zajednička želja koja će, nema sumnje, biti i ostvarena.

Radom udarničkim.

SI. PUHALO

Njihov finiš

Postavljenih 52 kilometra kolosijeka to je bilans šest smjena. Sedma je okončala prvu dekadu i ubilježila svoje kilometre. Izvođači radova i brigadiri hrle zajedničkom cilju — završiti prugu prije roka i time uljepšati novembarske svečanosti. Duž trase pruga je duža svakog dana. Čeka se završetak važnih objekata — tunela i mostova, kako bi pruga bila spojena. Na otvorenom biće spojena vjerovatno do kraja ovog mjeseca. U osmoj smjeni, u koju žele omladinci i graditelji iz svih krajeva naše zemlje, mnogo više njih nego što mogu da prime naselja omladinskih radnih brigada, biće pravi finiš. Treba urađiti sve da bi svečani voz protutnjao drugim kolosijekom brzinom od sto kilometara na sat, brzinom mladosti. Zato brigadiri na našoj slici žure, ulažući maksimalne napore. Pruga raste.

У првој декади без предаху су радиле бригаде из Жепча

ЈЕДАНАЕСТ БРИГАДА ЗА ЈЕДАНАЕСТ РАДНИХ ДАНА

Успјешна прва декада

ОРБ «Прва крајишка пролетерска бригада» из Сарајевске армијске области најуспјешнија у радним и друштвеним активностима, Грачанлије на другом мјесту и Модричани трећи по учинку

ЖЕПЧЕ, 15. ОКТОБРА — Делегати Скупштине седме смјене озваничили су на јучерашњој сједници резултате прве декаде у радним и друштвеним активностима.

Градећи други колосијек на дигоници Завидовићи — Бегов Хан и уз то учествујући на изградњи система тунела Сикола Жељезничке станице Маглај, на подвожњаку у Завидовићима и мосту у Топчић-Пољу, једанаест бригада из овог насеља радило је свих једанаест планираних радних дана и оствариле 30.388,67 ефективних и 54.191,81 норма-сати.

У радним активностима прве декаде најуспјешније су завршили бригадири-војници ОРБ «Прва крајишка пролетерска бригада» из Сарајевске армијске области са резултатом од 260,83 посто. Други су бригадири ОРБ «Тодор Панић» из Грачанлије (222,27 посто) и трећи Модричани из ОРБ «Посавско-требавски партизански одред» са резултатом од 205 посто. Просјек прве декаде седме смјене у Насељу Жепче је 181,85 посто, док је просјек првог ударног дана 224,54 посто.

Све омладинске радне бригаде у Насељу на крају прве декаде проглашене су по први пут редовно ударним.

У идеолошко-политичком оспособљавању, културно-забавном животу, образовним курсевима и спортско-рекреационим активностима све бригаде су уложиле максималан напор у реализацији радних задатака и све су добиле повећу друштвених активности. Најбољи као и у радним активностима били су бригадири-војници ОРБ «Прва крајишка пролетерска бригада» па су уједно проглашени и најуспјешнијом бригадом у Омладинском насељу Жепче у првој декади.

Г. Ј.

ДЕКАДНЕ СВЕЧАНОСТИ У ЗАВИДОВИЋИМА

Високе оцјене рада

Све бригаде проглашене ванредно ударним ударног дана и редовно за прву декаду, и свима додијељена повеља за друштвене активности ◇ Бригадири поздравео Смаил Ђонловић, председник Конференције Савеза комуниста у Завидовићима

ЗАВИДОВИЋИ, 15. ОКТОБРА — Јуче је у Насељу још у поподневним часовима било свечарско расположење. Бригадири су се окупљали на централном платоу, нестрпљиви у очекивању свечаности поводом завршетка прве декаде.

И кад су фанfare означиле почетак свечаности, и глас водитеља да она може почети, замахале су се заставе и бригаде свечаним кораком долазиле на зборно мјесто.

На челу свечаног ешалона наступа ОРБ «Девет народних хероја» из Босанског Новог, формирана 1976... ОРБ «Доктор Јанте Јамнички» састављена од омладинки и омладинаца, активиста Црвеног крста из наше републике... ОРБ «Хасан Кикић» из Градачца основана 1961. године...

«Бригадирке и бригадири здраво!» — поздравља постројене бригаде командант Насеља. А њихово «Здраво!» — сложено, као једно грло, одјекну снажно у Насељу. Затим је командант Насеља поздравео присутне госте, представнике друштвено-политичких организација из Завидовића, организаторе бригада, представнике извођача радова. У кратком поздравном говору нагласио је да су напори у овој смјени изузетно тешки, али да су бригадири као и увијек превазишли сами себе. Честићао им на постигнутим резултатима и на крају додао да се у име личног одрицања и у духу обећања које смо дали другу Титу тако и понашамо.

А обећање громко звони у жуљевитим длановима «Тито, Партија, омладина, акција» одјекује Насељем.

У име друштвено-политичких организација Завидовића бригадири је поздравео Смаил Ђонловић, председник Општинске конференције Савеза комуниста. Завидовићи већ одавно живе са Акцијом. Радују се свакој побједи и сваком успјеху бригадира. И спремни су да у сваком тренутку притекну у помоћ да би пруга била готова прије рока», рекао је Ђонловић.

На крају је председник Скупштине смјене Насеља поднио извјештај о радним и друштвеним активностима у првој декади.

Све бригаде проглашене су ударним ударног дана, ванредно ударне и ударне у првој декади. Норму од 130 одсто коју је требало остварити да би се постигло ударништво, све бригаде су превазишле, доказавши, ко зна који пут, да младост не зна за препреке. Прихваћен је приједлог Председништва Скупштине смјене да све бригаде добију повељу друштвене активности. Просјечна оцјена је девет и то је још једна потврда о свестраном ангажовању бригадира. На Скупштини је донесена и значајна одлука, а односи се на бригадири специјалце, која гласи да бригадири испод 18 година не иду на рад у специјалним групама, без обзира на то што изражавају жељу. На крају су закључили Скупштине поздрављени топлим аплаузом и пјесмом.

Е. АЛИЧКОВИЋ

ИЗ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА У ДОБОЈУ

Ударнички од првог дана

Све бригаде након прве декаде проглашене ударним, а постигнути и запажени резултати у друштвеним активностима

ДОБОЈ, 15. ОКТОБРА — Још пола смјене је пред њима, одлични резултати су иза њих. То је у најкраћем биланс рада бригадиста пет ОРБ у Омладинском насељу Добоју. Јер, Скупштина смјене Насеља по први пут у првој декади прогласила је ударним све бригаде.

За добијање овог признања бригада су требале да остваре просјек радне норме од најмање 130 одсто. Оне су га, међутим, знатно надмашиле и у првој декади постигле просјек од 185,59 процената. «Бранко Милошевић Металац» из Зајечара остварила је просјечну норму 167,74, «Франц Розман Стане» из Љубљанске армијске области 213,85, «Милета Протић» из Жепча 189,84, «Унис» из Сарајева 195,99 и ОРБ «Вељко Влаховић» из Цеља постигла је норму од 170,56 одсто.

И првог ударног дана, 11. октобра бригаде су се на дјелу исказале. Уз пјесму која подстиче превазишши утврђену норму од 185 одсто освојиле су прво ударништво.

Поред бригадиста у реализацији програма радних активности одличне резултате постигли су рудари и минери ангажовани из рудника Зеница, Тузла, Мостар, Бреза, Ђурђевик, Ливно и Крека-Бановићи. Самопријегорним радом у три смјене они су дали свој изузетан допринос за брже напредовање пруге према Зеници.

У првој декади забиљежени су запажени успјеси и у друштвеним активностима. Просјечна оцјена за Насеље 9,13 о томе најбоље говори ОРБ «Бранко Милошевић» добила је оцјену 8,82, «Франц Розман Стане» 9,64, «Милета Протић» 9,28, «УНИС» 9,06 и ОРБ «Вељко Влаховић» 8,85.

И јутрос су изашли на радилишта у сусрет новим радним побједима и новим рекордима. Тек што се погасио синоћњи пламен свечарске ватре, распламсао се нови, још већи — пламен прегалаштва.

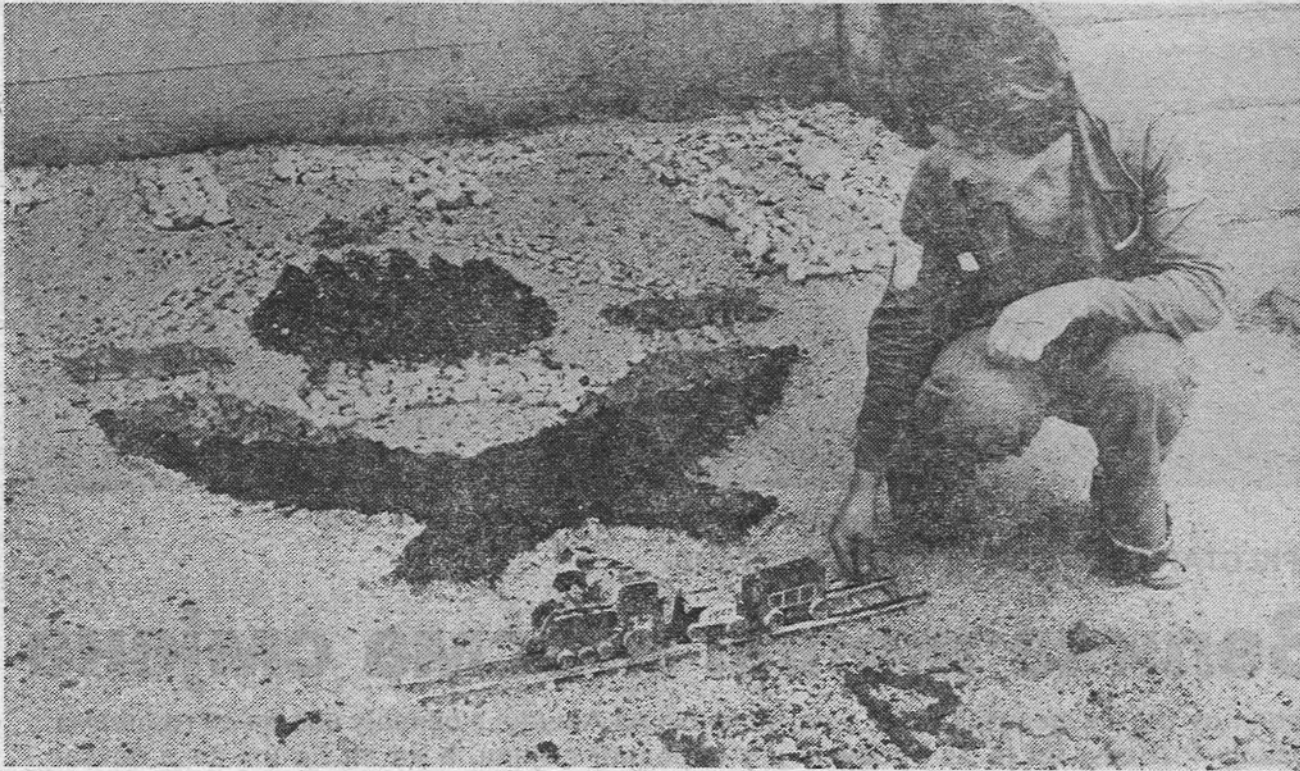
Разбуктава га пјесма и непресушни елан младости.

Сл. П.

RAPORT IZ NEMILE

Djela potvrđuju brojke

Na dekadnoj svečanosti brigadirima se obratio Duško Suzić, predsjednik Izvršnog odbora Željezare Zenica i poželio im da se drugi kolosijek izgradi u isto vrijeme kad se završi i monumentalna četvrta peć u Željezari

Mali voz u naselju, simbol pobjeda koju ćemo vidjeti u novembru

NEMILA, 15. OKTOBRA — Svečano je bilo sinoć, jer imalo se šta zaista i slaviti. Na kraju prve deкаде objavljeni su prosječni učinci svake brigade i u radnim i u društvenim aktivnostima. Prosječan učinak u prvoj dekadi sedme smjene cijelog Naselja iznosi u radnim aktivnostima 238, a u društvenim 9,18 procenata. Podsjetimo se radilo se na veoma teškim poslovima, tuneli-

ma Bistričak i Vranduk, betoniranju nasipa, kopanju temelja za stubove i kontaktnu mrežu ... Tim saznanjem kao da ove brojke još više rastu. I onako visoke izgledaju još više kada se sudi po poslovima koji su urađeni ...

Zato je sinoćnji defile svih brigada odavao veličanstvenu sliku. Dežurnom Naselja predaju se raporti komandanta brigada. Nakon svakog ra-

porta Nemilom odjekuje živio drug Tito, živjela Partija ... na kraju raportira se komandantu Naselja Zdravku Sivriću. Dolinom sada protiču riječi. Iskrene, čestite ...

A da su postignuti dobri rezultati svjedoče brojke. U radnoj aktivnosti najveći prosječan učinak imali su brigadiri »Milana Simovića« sa Pala 283 odsto. Visok prosječan učinak imale su i ostale brigade: »Sedmi april« 246, »Sedam sekretara SKOJ-a« 242, »Titovi naftaši« 221 i »Veljko Miljević« 196 odsto.

Ni u društvenim aktivnostima nije postignut manji uspjeh. Prosječna ocjena u prvoj dekadi cijelog Naselja iznosi 9,18. Najbolju ocjenu imali su brigadiri »Titovih naftaša« 9,43, a slijede brigade »Veljko Miljević« sa ocjenom 9,21, »Sedmi april« 9,15, »Milan Simović« 9,08 i »Sedam sekretara SKOJ-a« 9,07.

Sve ocjene prihvatilo je na sjednicama Predsjedništvo Skupštine sedme smjene, a kasnije i Skupština Naselja.

Na svečanosti je govorio potom Duško Suzić, predsjednik Izvršnog odbora Željezare Zenica.

— Kada se u novembru ove godine završi drugi kolosijek tog istog dana obilježićemo i završetak izgradnje i četvrte visoke peći u Željezari Zenica. Ova peć je takvog kapaciteta da će davati ukupnu proizvodnju veću nego što danas daju sve tri visoke peći. Njenim završetkom biće stvoreni uslovi za proizvodnju dva miliona tona sirovog željeza, a time uskoro i isto toliko čelika. Tako ćemo toga novembarskog dana ostvariti dvije krupne radne pobjede, iako po lokalitetu odvojene, usko vezane jedna za drugu. U ime društveno-političke zajednice Zenice želim, zato, da vam prenesem da smo ponosni na dosadašnje rezultate koje ste ostvarili u ovoj dekadi kao i vaši prethodnici u svim dekadama dosadašnjih smjena — istakao je Duško Suzić.

Z. RAJKOVIĆ

VIKEND NA TRASI

Zavidovičani žive sa akcijom

ZAVIDOVIĆI, 15. OKTOBRA — ORB »Mladost« iz Zavidovića učestvovala je u prvoj smjeni na izgradnji drugog kolosijeka u Omladinskom naselju Doboju. Da brigade žive i poslije završetka smjene, potvrđuju i brigadiri koji su jutros rano došli u Naselje sa zastavama i pjesmom. Održali su brigadnu konferenciju na kojoj su jednoglasno odlučili da od sada učestvuju svakodnevno na izgradnji pruge, te da na taj način priteknu u pomoć brigadirima u Zavidovićima. Jutros su došli u velikom broju. Veterani-omladinci, spremni da se uhvate ukoštac s vremenom, tucanikom i šljunkom. Komandant Brigade Mirko Grabovički istakao je da su brigadiri oduševljeni i veoma raspoloženi za rad. A juče su najuspješniji bili radnici OOUR-a »Namještaj«, istovarali su i planirali tucanik u Dolini. Danas radnici OOUR-a »Pilane« ugrađuju tucanik na 121. kilometru, a omladinci Crvenog krsta i Srednjoškolskog centra na 124. kilometru istovaraju tucanik i odvoze materijal iskopan iz tunela na 109. kilometru.

E. A.

**Zlatne značke
brigadirima —
vojnicima**

DOBOJ, 15. OKTOBRA — ORB »Franc Rozman Stane« posjetio je pukovnik Ivo Bajt iz Ljubljanske armijske oblasti. Tom prilikom brigadirima su dodijeljene zlatne značke sa likom predsjednika Republike Josipa Broza Tita »Za primjeran i krajnje požrtvovan rad, kao i postignute rezultate na ORA »Samac« — Sarajevo 78«.

U prvoj dekadi članovi ove brigade postigli su najbolje rezultate u Naselju.

Gostovalo KUD »Maksim Gorki«

NEMILA, 15. OKTOBRA — Sinoć je povodom svečanog obilježavanja prve deкаде u Naselju ORB Nemila gostovalo novosadsko KUD »Maksim Gorki«. Njihove pjesme i igre iz Vojvodine oduševile su prisutne brigadire. Zajedno sa KUD iz Novog Sada došla je i delegacija Radne organizacije »Naftagas«. Radnici ovog kolektiva čine Brigadu »Titovi naftaši« koja je izvanrednim rezultatima prije sedmicu dana osvojila udarništvo.

— Naše kulturno-umjetničko društvo postoji 33 godine — kaže Tatjana Kolesar, članica Društva već sedam godina. — Pjevamo i igramo pjesme svih naroda i narodnosti Vojvodine. Repertoar je vrlo bogat, pa često dobijamo pozive da nastupamo širom zemlje. I nekoliko puta ranije nastupali smo pred brigadirima. Prošle godine na ORA »Partizanski put« pjevali smo desetak puta. Brigadiri su vrlo zahvalna publika i zato se radujem svakom nastupu pred njima.

Z. R.

Pješačenje trasom

DOBOJ, 15. OKTOBRA — Članovi Štaba Naselja obišli su trasu — pješice, preivalivši put dug tridesetak kilometara. Tako su se na licu mjesta upoznali sa napredovanjem izgradnje drugog kolosijeka.

A kako radovi napreduju najbolje govori podatak da su oni gotovo cijelu dužinu od 30 kilometara prešli s praga na prag ili po tračnicama.

»Cvrčak i mrav« u Doboju

DOBOJ, 15. OKTOBRA — Sinoć, nakon svečanosti povodom završetka prve deкаде sedme smjene, u trpezariji Omladinskog naselja Doboju održala je koncert novosadska grupa »Cvrčak i mrav«. Uz pjesmu i igru ove poznate rok-grupe brigadisti su ostali sve do povečerja koje je sinoć trajalo izuzetno duže — do 22.30 sati.

Đaci sa brigadirima

DOBOJ, 15. OKTOBRA — Učelnici osnovnih škola dobojskog regiona, pobjednici opštinskih smotri znanja i stvaralaštva, inače, učesnici završne smotre drugog ciklusa takmičenja »Titovim stazama revolucije« posjetili su Omladinsko naselje u Doboju. Oni su se upoznali sa životom i radom brigadista u ovom naselju.

Prvaci u malom nogometu

ZAVIDOVIĆI, 15. OKTOBRA — Naselje u Zavidovićima ima pobjednika u malom nogometu. Sve utakmice igrane su po kup sistemu. Najuspješniji su bili nogometaši ORB »Hasan Kikić« i »Dr Ante Jamnicki« koji su se sastali u finalu. Juče u popodnevnom časovima brigadiri ORB »Dr Ante Jamnicki« riješili su susret u svoju korist rezultatom 2:1, te tako postali i konačni prvaci u malom nogometu.

РАДОВИ
ЗА КОНКУРС
»ОМЛАДИНСКЕ
ПРУГЕ«

Нове љубави

Другови
бригадири,
пођимо у сусрет
кубицима
земље и бетона,
с крамповима,
с пјесмом нашом
младачалном

Већ више дана проводимо заједно са младим широм Југославије, са једном Југославијом у малом, овде у Омладинском насељу ОРА »Шамац — Сарајево« у Добоју. И за многе од нас није ништа ново што се налазимо на радној акцији. Ту су само нови бригадири, нове љубави, нове трасе и трасери, ново место. Сви смо пошли са безброј истих жеља, потајно скривених и неизречених на поласку својим најближим, а гласно да сви чују узвикнули смо: »Ми опет идемо на радну акцију! Идемо у сусрет новим радним победама. Идемо да градимо најлепше мостове на свету — мостове младости.«

Поносни смо што се налазимо на радној акцији. Труди се да уткамо један део себе у нове подухвате, да својим радом и другарством докажемо да волимо своју земљу и да је градимо с љубављу, свом снагом, свим срцем ударнички.

Зато, другови бригадири, пођимо у сусрет кубцима земље и бетона, с крамповима, пјесмом нашом младачалном. Дарујмо нашој земљи оно што она од нас очекује, а нека нам сунчани и кишни дани протекну у сусретима испуњеним разговорима, сложним песмама, сложним и сигурним корацима: Напред, лева — десна!

Хајде да те дане испунимо за једно још лепше сутра, љубављу за све што смо учинили и што ћемо учинити. За сутра које нам долази, за нове акције које су пред нама, пред нашом младошћу која тек долази.

Хајде да ових преосталих дана будемо другови, браћа и сестре. Да пружимо руке једни другима отвореног срца, онако како смо то раније радили.

Распламсајмо све латице младости. Будимо оно што јесмо — ТИТОВИ БРИГАДИРИ.

Верица Скалушевић,
ОРБ »Бранко Милошевић
Металац«, Зајечар

Оркестар »Други нолосијек« из Омладинског насеља Добој

ОРКЕСТАР ОРБ »ФРАНЦ РОЗМАН СТАНЕ«

Велика жеља: и осма смјена

Срели су се тек десетак дана уочи поласка на Акцију, а свирају као да се годинама познају ♦ Жеља им је да продуже и у наредној смјени, а да ли ће им се и остварити, не зависи само од њих

Не прође ниједно вече, а да се не чује њихова свирка и пјесма. Увijek су спремни за наступ када је у питању њихова ОРБ »Франц Розман Стане«, али и било која друга бригада у Омладинском насељу Добој. Јер, они сачињавају и једини оркестар у Насељу, па својим музичарањем прискоче у помоћ осталим бригадирима приликом извођења културно-забавног програма.

Сви су они припадници ЈНА Љубљанске армијске области. Али, дошли су на одслужење војног рока из свих крајева наше земље. Гитариста Нехру Мујезиновић је студент Више комерцијалне школе у Тузли, вокални солиста Гани Ибрахими је машин-бравар у Обилићу, оргуљаш Фердинанд Мараж, инжењер је архитектуре из Пирана, хармоникаш Стојан Томић, машински је техничар у Приштини, бас-гитариста и трубаћ Ђуро Кефлин је машински техничар из Златара у Хрватском загорју, бубњар Зоран Голубовић је ауто-механичар из Зајечара и хармоникаш Живко Христов је студент агрономије из македонског мјеста

Радовиша. Са собом су понијели и дио свога завичаја тако да свирају пјесме и игре из цијеле наше земље. Срели су се тек десетак дана пред полазак на Акцију, али свирају као да се годинама знају. Иако нису по професији музичари, овим послом се баве из хобија и имају дугогодишње искуство. Зато им и није било тешко да се уиграју и представљају једну складну цјелину. Из вечери у вече измамљују аплаузе на отвореној сцени — љетној позорници у Невесињу.

Али, у Добој нису дошли само да свирају и пјевају. На траси су вриједни и изузетно добри радници. Ручке навикле на музичке инструменте вазда су спремне да узму крмп, лопату или колица и да ударнички зашну. Хармоникаши засвирају и на радилишту и — како кажу — подижу радни морал својим друговима. То им, међутим, не смета да увече, уморни од напорног рада, својом пјесмом и музиком развеселавају бригадисте.

Осим тога, као и њихови остали другови, баве се многобројним акти-

вностима. Фердо и Зоран похађају фото-курс, Ђуро иде у Омладинску политичку школу, Гани на курс за ногометног судију, а Нехру, Живко и Стојан ће се за који дан прикључити полазницима плесне школе.

За недавно одржано бригадирско вече ОРБ »Франц Розман Стане« дошла је највишу оцјену — десетку. Томе су увелико допринијели и чланови оркестра који су током цијелог програма свирали.

Сви, осим Зорана, који је учествовао на ОРА »Сава-72«, први пут су на радној акцији. И сви су одушељени животом на Акцији, посебно другарством које овдје влада. Сретни су и поносни што су баш они изабрани између стотина њихових другова у Љубљанској армијској области да учествују у изградњи другог колосијека од Добоја до Зенице, пруге младости и да на тај начин допринесе изградњи своје домовине.

Жеља им је да продуже боравак и у наредној, осмој смјени. Хоће ли им се испуни, не зависи само од њих. Сл. ПУХАЛО

ПОЈЕДИНАЧНИ РЕЗУЛТАТИ ДРУШТВЕНИХ АКТИВНОСТИ У НАСЕЉУ ЖЕПЧЕ

Prednjače brigadiri-vojnici

ЖЕПЧЕ, 15. ОКТОБРА — У техничком образовању ubjedljivo је била најбоља ОРБ »Panonija« из Sombora са освојених 57 bodova. Drugoplasirana ОРБ »Prva krajiška proleterska brigada« има 10 bodova manje, ispred »Posavsko-trebovskog partizanskog odreda« Modriča, која је освојила 45 bodova.

У markističkom образовању prihvaćen је prijedlog Komisije да се за најbolju brigadu proglasi ОРБ »Todor Panić« из Gračanice са освојених 118 poena, други су vojnici-brigadiri »Pr-

ve krajiške proleterske brigade« са 111 bodova и treće mjesto pripalo је ОРБ »Ivo Lola Ribar« из Smedereva са 105 bodova.

Što се kulturno-zabavnog života и informisanja tiče dvije prvoplasirane brigade »Prva krajiška proleterska brigada« — 844 poena и »Todor Panić« из Gračanice — 823 poena, trećeplasiranom »Tešanjско-tesličkom partizanskom odredu« bježe više od 150 poena, što znači да brigadiri из Tešnja и Teslića imaju освојених 670 poena.

Sumirajući rezultate ove dekade Komisija за sport и fizičku kulturu

došla је до zaključka да је, pored kasnog dolaženja brigade са trase, sportsko-rekreativni život у Naselju tokom prve dekade bio на zavidnom nivou. Sva takmičenja unutar brigade су završena, а odigrana су dva kola prvenstva Naselja у svim zastupljenim sportskim disciplinama.

Najuspješniji су opet bili brigadiri-vojnici ОРБ »Prva krajiška proleterska brigada« са 38 bodova, ispred ОРБ »Deveti septembar« Bugojno са 34 boda и ОРБ »Todor Panić« из Gračanice са 29 bodova.

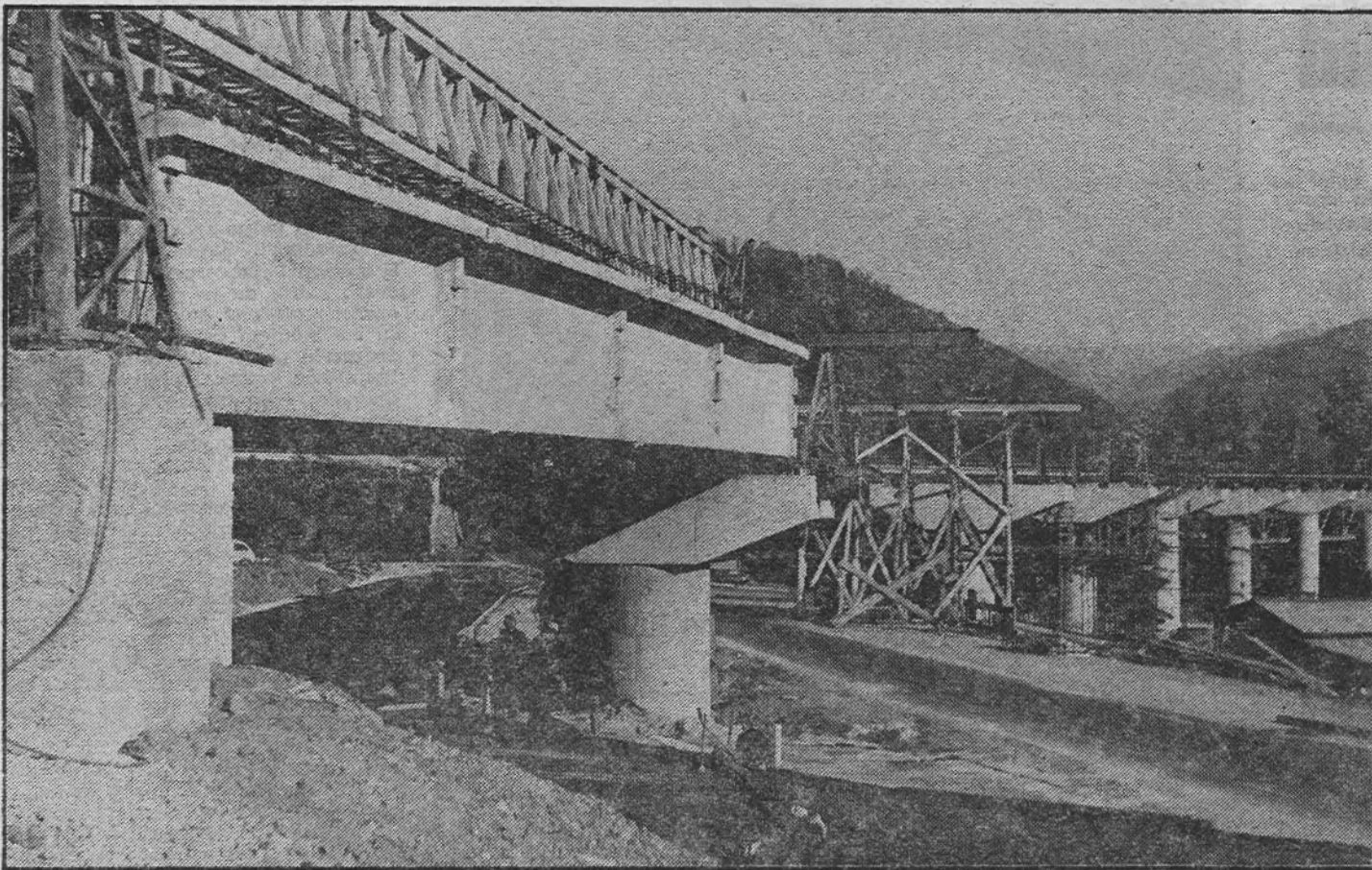
G. J.

ОПЛАДДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 198

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod нас треба да највише vrijedi...

Љепотан

Многобројни објекти на другом колосијеку тренутно су највећа брига градитеља и бригадира. Без мостова и тунела, без уређеног новог корита Босне у Доњој Ломници нема другог колосијека. Зато су пажња градитеља и ентузијазам, занос свих најчешћи на тим објектима. Не јењава радни елан ни на другим мјестима на траси, јер свака дионица је подједнако важна за други колосијек, који омладина хоће да заврши прије рока.

Мост број 17 у Топчић-Пољу, како наша слика приказује, израста у коначне своје облике. Стубови су одавно подигнути, сад га градитељи одијевају конструкцијом на коју ће бити постављене шине.

Ускоро још једна радна побједа.

Снимио: М. ШКИПИНА

АКЦИЈАШКИ БИЛАНСИ

А повреда - нема

Други колосијек готово седам мјесеци гради омладина и радници извођачке оперативе, а да се притом није десила ниједна озбиљнија повреда на раду. Подвиг је то вриједан колико и онај са трасе што се учинком мјери.

Пролази и седми мјесец откако су бригадири почели да граде други колосијек од Добоја до Зенице. Постављени су километри нових трачница, бетонирани хиљаде метара насипа, пробијен Врандук, Трбук, Орлине, десетине метара Бистричака, копани темељи за стубове мостова, рађено на њиховом подизању...

И колико још других послова. А за све њих постоји ријеч — подвиг, јер радило се ударнички. Није се штеђела снага, иако се радило понекад и под тешким условима. Уз све те успјехе везан је и још један — за све то вријеме и поред различитих послова, релативној нестручности бригадира за послове које су радили, па и тешким условима под којима је некад рађено — за свих тих готово седам мјесеци није се десила ниједна озбиљнија повреда на раду. И то је подвиг. Истински. Не мање важан од оног што се мјери учинцима на траси...

Тако би требало да буде до краја

Врандук је одавно пробијен. Извађено је из њега толико земље и камена да је на депонији гдје је остављено створено ново брдо. И Бистричак се са успјехом пробија, Камена нема, али се зато зна са стропа одвалити и покоји грумен земље тешке и по пола тоне. И поред тога до сада није било повреда.

Тако је и на осталим дијеловима трасе. Тако би требало да буде и даље. Јер пруга младости не смије имати жртве. Гради се са заносом, сваки њен метар гради се са љубављу. Али уз занос и љубав према прузи гради се и са опрезом. Стручно и поред тога што се за бригадира зна казати да нису довољно стручни за послове које раде, да је многим ово прва акција.

Довољно је завити у књигу у којој се води евиденција о болесним и повријеђеним. Колико год листали, њене странице зјапе бјелином — тек на понеком мјесту забиљежено да је неко од бригадира добио неку посјекотину, истерао мишић, приклијештио прст, заболио га зуб...

— То су најчешће повреде, каже Сенада Реџебашић, дежурна љекарка у Насељу ОРБ Немила. — Бригадирима као да више смета оштар зрак у Немилој него што им пријети опасност да се повриједе на траси. Зато најчешће долазе да се жале како их боли грло. Највише је ипак интервенција око зубобоље. Све су то практично безначајне болести јер довољно је попити неки сируп, примити евентуално понеку ињекцију и бригадир је потпуно здрав. Прије неколико дана десио се интересантан случај. Дошао бригадир да се жали како га ноге јако боле. Погледам, повреда нема, само преоптерећени мишићи. На питање шта је то радио он одговара — па играо сам фудбал. Ето и то показује да је до сада и ових ситних повреда било више на спортском терену него на радилиштима...

Добро организована заштита при раду

Не чудите се зато што се за повреде бригадира који раде на другом колосијеку од Добоја до Зенице може рећи да их практично — нема.

Али, питање које се само при томе намеће је — како се то постигло. То питамо Здравка Сиврића, команданта Насеља ОРБ Немила.

— Прије свега добром организацијом посла. Чим нека нова бригада дође у Насеље, приказујемо документарни филм о могућим опасностима које се могу појавити при раду. Тако се бригадири упознају са свим незгодама које их евентуално могу задесити, али и начинима како да се правовремено од њих заштите. У томе је баш и суштина тог нашег успјеха: обавијестити на вријеме сваког бригадира како да ради да до несреће не би дошло. Осим тога сви бригадири, зависно од посла који раде, имају добру заштитну опрему па и то помаже правовременој и доброј заштити сваког човјека на траси — објашњава Здравко Сиврић.

А има и још један разлог — љубав бригадира са којом граде пругу. Нико од њих својом непажњом не жели да на подвигу о брзој изградњи другог колосијека остане било каква мрља, сви они дали су обећање вољеном другу Титу да ће пругу завршити на вријеме. У том великом слављу, кад се пруга заврши учествоваће свако од њих, да и даље својим радом док се она не заврши доприноси даљој изградњи. А за све то је потребно чувати се сваке повреде. Бити способан и здрав, да би се и даље радило на тунелима, мостовима, насипима... а свако од бригадира то жели.

Ж. РАЈКОВИЋ

SAGA O BISTRČAKU

Golijat manji od Davida

Čovjek pred Bistričakom izgleda tako mali, ali u tunelu izuzetno veliki — Priča o Davidu i Golijatu dobija zato novi, drugačiji smisao

NEMILA, 16. OKTOBRA — Kada kroz Bistričak budu skoro prolazili vozovi malo kojem putniku će zapaniti za oko ovaj tunel. Naizgled ni po čemu neobičan. Nije ni dug — »svega« 151 metar. Ni posebno lijep. Tek čini se kao jedan od toliko običnih tunela koji se grade sada od Doboja do Zenice...

A nije tako.

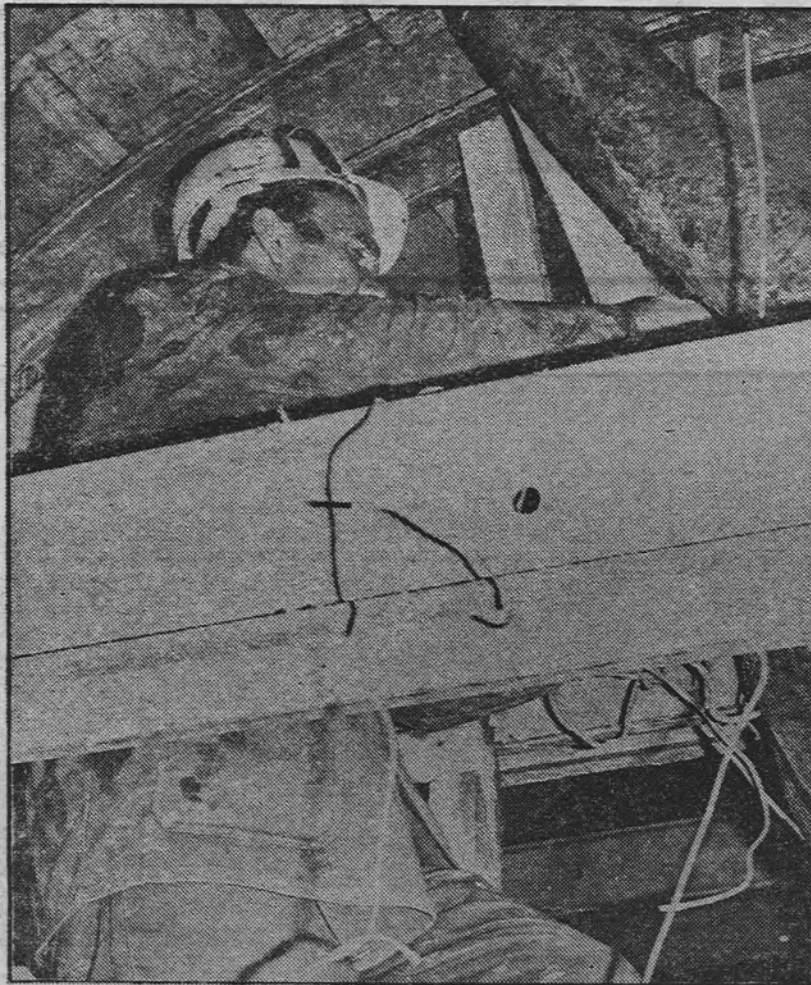
Nije jer Bistričak je po svemu osoben tunel. Pamtiće se zato i po težini posla, naporima da se probije svaki njegov metar, ali i po ljudskoj upornosti — želji da istraje i pobijedi nepredvidive čuđi prirode.

MAŠINE NISU »DORASLE« BISTRČAKU

Sa trećom smo smjenom na izlazu tunela. Dvadesetak brigadiru i radnika kopa utrobu planine. Tu su bušilice, krampovi, lopate i — ruke. Jer, mašine nisu dorasle Bistričaku. Ni mine ni ništa ne mogu. Tek ponekad odjekne koja, onako tupo, nemoćno. I učini se kao da se to planina smije ljudskoj hrabrosti koja mu se upšte usudila suprotstaviti.

Sve to liči na onu staru priču o Davidu i Golijatu. Kako samo sićušno izgleda čovjek dok ga gledate kako stoji u srcu planine. Teško bi bilo i pomisliti da joj on nešto može.

A Bistričak je uistinu pravi golijat. Brani se mokrom zemljom, vlagom, odronima... Pa ipak se i predaje. Polako. Metar po metar, ali — čovjek sve dublje ulazi u Bistričak. Napao ga je sa četiri strane, ni trenutak predaha mu ne da. Kopa i izvlači dio planine. Bez prekida. I Bistričak polako popušta. Jer, mora popustiti...

Sve što se probije u isto vrijeme se i betonira, drugačije i ne bi moglo

Priča o Davidu i Golijatu dobija tako novi smisao. Vidite da je onaj vaš prvi utisak bio pogrešan. Potpuno. Bistričak nije više golijat. Pred čovjekovom snagom i upornošću izgleda tako mali.

A čovjek?

— Ne izgleda više kao David. Ali ni kao Golijat. On je nešto što je i više i jače od toga...

PO TEŽINI PROBILANJA NA ŠESTOJ SKALI

Nije mnogo 151 metar. Nije mnogo, ali za neku drugu planinu, za Bistričak je to uistinu dosta. Postoji šest ka tegorija po kojima je napravljena skala o težini posla pri probijanju tunela. Najteža je šesta. Njoj pripadaju planine pune vlage, ljepljive, bez kamena sa dosta gline... A Bistričak je takav. Za to je i taj 151 metar koliko će biti dug tunel kroz njega, dovoljan da bi se kad bude probijen, o brigadirima i radnicima koji su ga radili, stvorila još jedna legenda o njihovoj snazi, nepobjedivosti...

Već sada je probijeno pola Bistričaka. Isto toliko i betonirano i potpuno završeno. Jer, kod ovakvog sastava zemlje naprijed se može jedino kada se do tada probijeno odmah betonira. Tako tih sedamdeset metara probijenog tunela izgledaju sada mirno, ne poznaje se na njima ni po čemu da je za svaki metar potrebna bila divovska snaga brigadira i radnika da ga urace.

Izgledaće tako uskoro i cio tunel. Putovaće kroz njega vozovi i malo ko od putnika zapamtiće ovaj tunel. Jer, evo nije ni dug, ukročena planina i izgledaće tada mirna. Ništa neobično. Koliko je takvih tunela. Običnih.

A nije tako.

Jer, Bistričak je stvorio novu sagu o ljudskoj nepobjedivosti. I promijenio onu staru priču o Davidu i Golijatu. Velika planina, njena ogromna snaga pred čovjekovom upornošću, postala je mala. Golijat je postao David i manji i od Davida, a David Golijat i veći od njega...

Z. R.

JUČERAŠNI RADNI ZADATAK
ORB »VUČJAK« IZ ODŽAKA

Iskop u širokom otkopu

Za buldožere na staničnom polju u Zavidovićima nema posla, to mogu raditi samo brigadiri, pažljivo da se ne oštete električni kablovi

ZAVIDOVIĆI, 15. OKTOBRA — Na staničnom polju u Zavidovićima zvočne krampovi. Zanos siječe vazduh. U izmaglici raspoznajem pokrete mlade. Želim da ne smetam i da neopaženo dodem do njih. Primijetili su me i čujem došaptavanje. Jedan drugarski poziv. Dočekuje me Stoja Ignjatović, traser, plavokosa visoka djevojka, i ko zna zbog čega umotana u debeli okovratnik. Ostalim je toplo, primjećujem na brigadirima bez reda bačenim po zemlji. Stoja danas vodi ORB »Vučjak« iz Odžaka. Razgovara sa komandantom, komandantom kojeg njegovi brigadiri nazivaju ocem.

Šta radite danas?

— Iskop u širokom otkopu.

Objasni, Stojko, molim te, ne razumijem.

— Taj posao mogu raditi jedino brigadiri, jer se mora raditi polako i pažljivo, za buldožere tu nema posla, jer bi oštetili električne kablove.

Njihov zadatak je da iskopaju danas oko 80 kubika zemlje, ali nije samo zemlje, kucne kramp o kamen. I posao nije nimalo lak, a moraju da ga rade sa velikom pažnjom. Ima mnogo djevojaka. Nerza, Mira, Amira, pjevuše nešto tiho, vragolasto, očekujući da drugovi otkopaju zemlju pa da se one prihvate lopate i izbace je iz iskopa.

— Hej, Huso, gdje je ta voda?!

— Ma čekaj, ko će vas napojiti, odaziva se važno plavokosi dječak i već nestaje trčeći s kanisterom.

Komandant govori u uvijek istom raspoloženju i oduševljenju da tu nisu svi brigadiri. Oni najbolji su otišli na istovar pragova, a ovi ovdje moraju da na vrijeme završite. Počeli su u sedam. Želio je da govori još jer je imao mnogo toga da kaže o svojim brigadirima.

— Sad je sve lijepo, uzdahnu komandant, ali kad budemo odlazili... I sa sjetom i ljubavlju njegov pogled preletje sve brigadire. Život Akcije već duboko diše u njima.

E. ALIČKOVIĆ

Između Doboja i Maglaja

Plete se električna mreža

DOBOJ, 16. OKTOBRA — Jedno od najvećih radilišta na trasi od Doboja do Maglaja nalazi se kod tunela Online: tu se ugrađuje beton u oporce tunela.

Na ovom mjestu zatekli smo 29 brigadista ORB »Mileta Protić« iz Žepča.

— Raspoređeni su u četiri grupe — kaže komandant Brigade Drago Perkočić. Drugi dio naše brigade radiće popodne, u drugoj smjeni.

Naravno tu su i članovi Specijalne jedinice koji rade na specijalnim poslovima: u utrobi tunela. Njih tridesetak iz svih pet brigada Omladinskog naselja Doboja buše oporce. Bušilicama, »pikamerima« od 30 milimetara stvaraju buku koja odzvanja tunelom. Rade neumorno.

— Dužina rupe koju mi treba da uradimo je šest metara, visina je tri, a širina oko jedan i po metar — vele specijalci.

Na otvorenoj pruži ispred tunela Tribuk su radnici sarajevskog »Elposa«. Uspostavljaju kontaktnu mrežu. Sa njima je i rukovodilac JUR-a inženjer elektrotehnike, Jusuf Dukić, koji je radio i na elektrifikaciji prvog kolosijeka.

— Danas smo kontaktnu mrežu radili sami, nesmetano, a sada je posao otežan jer na trasi ima mnogo izvođača. Kada okončano ovaj posao to će značiti da je dio pruge od Doboja do Donje Paklenice u dužini od petnaestak kilometara potpuno završen.

Zajedno sa inženjerima i električarima radi građevinac geometar Šakir Landžo. Otkud on tu?

— Mi gradimo temelj za električne stubove na kojima se postavlja mreža. Trenutno radimo specijalne temelje koji idu na potporni zid.

— Kome je teže: vama ili električarima?

Stigli timočki rudari

NEMILA, 16. OKTOBRA — Jutros rano su stigli i rudari iz Timočke krajine. Došlo ih je 16. Pomagaće brigadirima i radnicima koji već rade na Vranduku betoniraju tunel.

Desetka za učinak

NEMILA, 16. OKTOBRA — Juče su na radilištu postignuti dobri rezultati. Najuspješnija je bila ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Velike Kladuše. Ostvarili su učinak od 301 odsto. Takođe dobro su radili i brigadiri iz Visokog i ostvarili učinak od

— Bez obzira čiji je posao teži, značajan je i jedan i drugi. Jer, samo zajedničkim radom može se izgraditi pruga.

SI. P.

217,23 odsto. Prosječan učinak cijelog Naselja iznosio je juče 217,5 odsto. Sve brigade imale su efektivu od sto odsto, a kvalitet izvedenih radova ocijenjen je kod svih brigada najvećom ocjenom — desetakom.

Srednjoškolci na trasi

DOBOJ, 16. OKTOBRA — Danas su na trasu izašli i učenici dobojskih srednjih škola. Oni su kod Maglaja radili na istovaru zemlje. Stotinjak srednjoškolaca istakli su se vrijednim radom i dali skroman doprinos izgradnji pruge mladosti.

ЗАВРШЕН КВИЗ »КОНГРЕСИ КПЈ И СКЈ«

Знају јер то воле...

Показали су бригадири из сва четири насеља да добро познају историју Комунистичке партије и Савеза комуниста Југославије, а знају тако добро јер је воле ♦ Прво мјесто освојила екипа Жепча

НЕМИЛА, 16. ОКТОБРА — Квиз »Конгрес КПЈ и СКЈ« је завршен. Побједила је екипа Насеља Жепче. Али, не без разлога се моће рећи да су побједници сви учесници квиза. Јер показали су сви завидно знање, а то је и велика пobjеда, свих.

Пропозиције су биле јасне: свакој екипи од по три члана поставља се по пет питања. Сваки правилан одговор доноси пет поена. Након првог круга питања сви су имали исти број бодова — пет.

На крају су се издвојиле двије, ипак, најспремније екипе. Представници Насеља Жепче и Завидовића, након свих питања, имале су подједнак, максималан број поена — 25. Тако је почело извлачење додатних питања. Прво допунско питање, и поново тачни одговори обадвије екипе. Тако је било и са другим кругом допунских питања. И са трећим, четвртим...

А онда слиједи девето питање екипи из Завидовића. — Када и гдје је одржан Седми конгрес СКЈ.

Одговор доводи жири у недоумицу. Грешка у датуму за само два дана. Да ли признати одговор? Жири одлучује — не! Јер, пропозиције су унапријед утврђене: толерише се разлика од само једног дана.

Слиједи девето питање екипи Насеља Жепче и њихов девети тачан одговор. Тако је одлучен побједник. Рашида Муламухић, замјеник команданта за друштвене активности Насеља ОРБ Немила и предсједник жирија уручује побједницима пригодне поклоне, књиге о животу, раду и дјелу друга Тита. Примају их Халил Хаџић, Сеад Мулахусић и Зијад Бајрамовић. То су побједници, али и остали за своје успјешно судјеловање доносе своје насељу вриједну књигу »Тито, СКЈ, самоуправни социјализам«.

Након квиза — весеље. Настављено. Јер, и за вријеме такмичења, након три круга питања, оркестар »Други колосијек« са по двије три pjesме увеселавао је бригадире. Тако је било и након завршетка квиза — pjesма, pjesма...

Показали су то синоћ када је пјеваче пратио непредвиђени бригадирски хор од стотињак људи. Тако је завршено квиз-такмичење »Конгреси КПЈ и СКЈ« на нивоу цијеле Акције. Свим учесницима упућено је на крају још само једно питање. Оно које не доноси бодове нити може да допринесе бољем пласману некој екипи. Гласи: »Како знате тако добро историју партијских конгреса«, толико датума, назива, имена...

А одговор је заједнички »Зна се добро оно што се — воли«.

Ж. Р.

Svaka brigada i naselje imaju svoje ekipe u raznim sportskim disciplinama

SPORTSKE AKTIVNOSTI NA ORA »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Dosad: šest i po hiljada susreta

Od početka Akcije do danas u сва четири оmlаdinska насеља sportske активности су се одвијале према програму којег су усвојили Предсједништво и Конференција SOFK-е БиХ, Штаб и Савет Акције

Сестомјесечни период на Акцији, карактерише и врло интензивна и садржајна активност у физичкој култури и спорту. Јер, програм који су усвојили Предсједништво и Конференција SOFK-а БиХ, Штаб и Савет Акције почетком ове године, веома се успјешно реализује. Бројне чињенице недвосмислено иду у прилог овој констатацији израченој у разговору између представника РК ССО БиХ, ОРА »Šamac — Sarajevo 78«, Републичке конференције SOFK-а, бригадиста и спортиста.

Smotre kulture i sporta

Једна од њих је свакako и податак да је, укључујући обавезну јутарњу гимнастику, до сада организовано у сва четири насеља у Добоју, Завидовића, Жепчу и Немилују укупно 6.452 првенствена и пријатељска susreta, такмичења, egzibicionih и других мечева у nogometu, rukometu, košarci, odbojci, stonom tenisu, šahu, streljaštvu, džudu, karateu, rvanju, atletici, boksu, dizanju tegova, u kojima су учествовали готово сви бригадисти. Посебна пажња

bila је посвећена organizovanju seminara. Тако, на примјер, seminare за odbojkaše, rukometne, nogometne и košarkaške судије, затим из džуда и karatea је од укупно 17.390 у првих šest смјена похадало 3.409 и успјешно завршило 2.617 бригадиста. На тај начин осposobljeno је 840 nogometnih, 353 rukometne, 276 košarkaških и 158 odbojkaških судија, почетне појасеве у džуду стекло је 488, а у karateu 502 бригадиста. Istovremeno, održani су и кратки kursevi и gađanje vazдушном пушком уз учешће око 10.000 бригадиста.

У sklopu sportsko-rekreativnih активности avgуста ове године у Doboju је održana smotra kulture и sporta омlаdinskiх радних акција »Šamac — Sarajevo 78« и »Sarajevo 78« на којој је учествовало 537 бригадиста — sportista. Zahvaljujući овako систематском раду, обimним и разноврсним такмичењима и susretima omogućeno је postizanje веома запажених резултата на Jedanaestoj smotri ORA Jugoslavije у Katanovu код Skoplja на којој су представници ORA »Šamac — Sarajevo 78« били најuspješniji у gotovo свим disciplinama.

Gostovanja vrhunskih sportista

У ukupnom програму физичке kulture и sporta запажено мјесто zauzeli су и propagандни susreti vrhunskih sportista, klubova и друštava из наше републике и Jugoslavije. Održano је више од sto susreta istaknutih ekipa и reprezentacija насеља и Akcije уз учешће 1.436 познатих sportista и sportskih радника из 97 sportskih klubova и друštava. Ostaće у sjećanju свим бригадирима gostovanja USD »Bosna«, SD »Zeljezničar« и SD »Sarajevo« из Sarajeva, SD »Velež« из Mostara, SD »Čelik« из Zenice и SD »Sloboda« из Tuzle. Važno је napomenuti да се програм realizovao на potпуно amaterskoј osnovi, јер су ове ekipe nastupile без ikakve naknade snoseći при tome sami троškove putovanja.

Уз то, на ORA »Šamac — Sarajevo 78« organizovano је niz zvaničnih susreta и takmičenja реpubličког, saveznог и међunarоdnог значаја као, на примјер: finale Kupa maršala Tita у rukometu за муškarce и žене у Maglaju и Zavidovićima, Омlаdinski kup социјалистичких република и autonоmних pokrajina у atletici за муškarce и žене у Zenici, biciklistička трка кроз Jugoslaviju trasom Akcije, међunarоdни rukometni turnir Šampiona »Doboj 78«.

Sumirajući dosadašnja iskustva у realizaciji ovog programa и zabilježene rezultate može се zaključiti да је postignut велики doprinos podizanju psiho-fizičkih sposobnosti mladih, а time радne и odbrambene sposobnosti naše zajednice. Ove разноврсne manifestacije sporta, drugarstva и prijateljstva podsticala су upoznavanja и zbližavanja mladih из cijele naše zemlje и učvršćivanje bratstva и jedinstva, naše najveće tekovine. NOB и социјалистичке изградње.

Учешће безмало svakог бригадисте у овој svoјevрсној школи sporta, fizička kultura је dobila велики број својих aktivnih članova и prijatelja, а organizovanjem seminara из pojediniх sportova знatan број amaterskih, stručnih и друштвених kadrova који су neophodni за dalji ukupan razvoj ове значајне oblasti života у našој republici и Jugoslaviji.

Sl. P.

Разноврстан културно-забавни живот бригадира у Завидовићима

Курс анимације

Музичка омладина Босне и Херцеговине организовала предавања о анимацији ♦ Музички дио програма испуњен солистичким концертном Бранка Личића и концертном поп-групе »Формула 4«

ЗАВИДОВИЋИ, 16. ОКТОБРА — У културно-забавном животу у Насељу има много шта да се каже и много шта да се похвали. Са оправданим истичањем надљудских учинака на радилишту, битке са кублицима, битке у тунелима, истичемо и невјероватну способност да сами креирају свој културно-забавни програм. Да насмију једни друге, да се опусте и спремно дочекују нови радни дан. Тако су они редовни посетиоци курса анимације којег организује Музичка омладина Босне и Херцеговине. Овим знањима могу се похвалити једино бригадири у Насељу Завидовића. Програм обухвата осам тема. Одржано је предавање на тему »Организациона структура и начин организовања музичке омладине« које је одржала Аида Миљковић, секретар Републичке конференције Музичке омладине Босне и Херцеговине, а музички дио програма испунио Бранко Личић солистичким концертном. У Насељу су концерт приредили чланови поп-групе »Формула 4«. У програму ће се до 18. октобра одржати ова предавања... Данас Дуња Рухтман-Шотрић, асистент Музичке академије у Сарајеву, тема, кратко предавање у фолклорним баштинама наших народа. Програм КУД »Младост« сутра Јадранко Јелић, активиста Музичке омладине БиХ, тема: »Шта је то анимација у Музичкој омладини«. Програм: Зијад Соколовић, монодрама: »Глумац, је глумац, је глумац... 18. X 1978. Енес Готовуша, члан Секретаријата РК ССО БиХ тема »Колективно чланство Музичке омладине у ССО у остваривању програмских начела и циљева ССРН«, Програм: Слободан Самарџић и Нарџис Вучина. И још једна тема »Југословенска популарна музика данас«, Огњен Тврткивић, члан Секретаријата РК МОБиХ.

Бригадири стижу на све. Синоћ су извели програм на лјетној позорници и ноћ испунили шалама, pjesмом, поезијом. Буру смијеха изазвао је маскенбал у коме су такође учествовале све бригаде.

Е. А.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja iz najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Davića i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspišemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na kongresu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobođenja« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

OBIČNI DAN U BRIGADIRSKOM NASELJU NEMILA

Kad je dobro - kažu uobičajeno

Na dobre rezultate u radu i društvenim aktivnostima se svi navikli jer je tako svakodnevno, pa zato se i smatraju uobičajenim

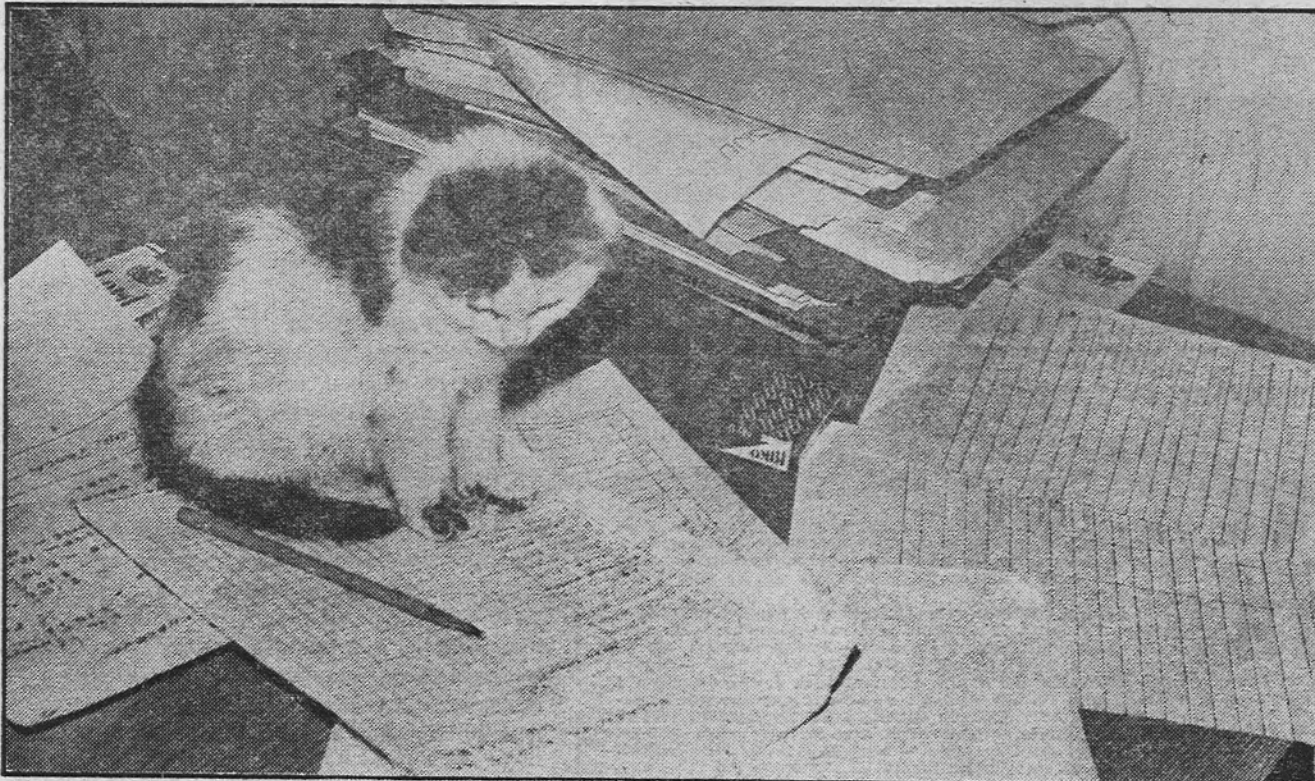

Foto-grofova ljubimica Ines

Norme su ponovo visoko prebačene, ostvareni dobri učinci, kvalitet radova za sve brigade dobio najvišu ocjenu...

I van trase sve je bilo uobičajeno — na igralištu su bile utakmice, muzika sa razglasu uvjesljavala je brigadire koji su po ko zna koji put tražili da čuju njihovu sada omiljenu pjesmu »O Ana«, u stonom tenisu ponovo je tražen najbolji, za ručak je omiljeno jelo bio kao i do sada »rokerski pasulj na rebarca suva...«.

Sve tako obično, a — dobro. Jer ni dobre rezultate i na trasi i u društvenim aktivnostima u Nemiloi se naviklo. Tako da znate — kada vam neko kaže da je u Naselju »obično« znajte da je to zaista dobro. Jer, dobri rezultati se postižu svaki dan pa ih zbog toga i smatraju uobičajenim...

Ko je ko...

- Vera, molim te pusti »O Ana«.
- Bila je malo prije.
- Nije važno, samo još jednom, jer

uskoro idem na trasu, trasu — upozoran je i dalje brigadir.

I Vera pušta. Zvučnici ponovo ječe »O Ana, o Ana tugo mojih dana...«. Zajedno sa Verom u razglasnoj stanici radi još jedna Vera. Da bi ih razlikovali po imenima, mladu zovu Veca. Tu sa njima je Boban Hrvač, čije ste karikature mogli vidjeti u »Omladinskoj pruzi«. U sobi do njih je Miodrag Škipina. Po imenu ga niko ne zove. Za sve je jednostavno — Foto ili sve češće, zbog dobrih fotografija koje pravi — Foto-graf.

Malo je onih u Naselju koji ne znaju ko su Suta i Refika. Obadvije rade u bifeu i prve riječi čim se ustane upućuju se upravo njima. Najčešće glase: »Molim te kafu...«.

Cera, glavni majstor u Naselju, ima ovih dana mnogo posla. Ne da radi, već da brigadirima objašnjava kako sijalice ne može zamijeniti, iz prostog razloga jer ih nigdje nema kupiti. Čak ni u Zenici, ni Doboju...

Slobodana Startišića brigadiri često traže. Zadužen je za sport i rekrea-

ciju. Zato ga i zovu kratko, a jasno — Fis. Traže od njega loptice za tenis, rekete, patike... Fis im daje, ali

uz pjesmu. Voli naime da pjeva (jednu te istu pjesmu) pa se molbe brigadira da nešto od njega dobiju sve češće traže kroz prozor. Tako se Fisova pjesma bar slabije čuje...

I kuvarica Fatima je ljubimica brigadira.

... šta je šta

Još je mnogo tih koje bi trebalo spomenuti — Rašidu, Maidu, Marksa, Senu, Veru, Vukotu, Sviru, Omera, Jordana, Mileta, Radenka, Zorana...

I koliko još brigadira? A svi su zaslužili bar da se spomenu... Ali, njih je mnogo više nego prostora novine. Spomenimo zato šta se u Naselju događa...

Ibrica je ponovo obišao Naselje. To radi svakog dan. Svi ga vole. Svi bi sa njim da razgovaraju. Ali, Ibrica je pomalo stidljiv, a čini se i da bira društvo. Sprijateljio se sa Dervišom, vozačem kola hitne pomoći i sa njim najčešće priča. I dok priča Ibrica još uvijek zamuckuje, umjesto slova R govori L... Kako i ne bi kad mu je svega četvrta godina. Ne nije brigadir, niti nečiji potomak iz Naselja, Ibrica je lijep dječak iz Nemile koji rade dolazi u Brigadirsko naselje da vidi šta brigadiri rade, nego što voli da se igra sa ostalom djecom iz komšiluka...

Ponovo je bilo dosta i pjesme i igre. Njom se i završio dan. Traseri su kao i dosad u 22 časa završili sumiranje rezultata sa trase, norme su ponovo visoko prebačene.

Susret uz poeziju

ZEPČE, 16. OKTOBRA — Omladinsko naselje Zepče različitim manifestacijama obilježilo je kraj prve dekade. Tako je između ostalog »Deseta SNOU brigada« iz Ljubljane u poslijepodnevnom časovima priredila, pred svojim paviljonom, brigadirski susret, uz poeziju, muziku i šalu kojem je prisustvovao veliki broj brigadira iz svih 11 brigada.

Kao i svi slični susreti i ovaj je završen Kozaračkim kolom, kao znakom bratstva i jedinstva svih mla-

dih naše domovine u malom, kako slobodno možemo nazvati Naselje u Zepču, jer u njemu borave brigadiri iz svih republika.

Vajari donijeli skulpturu

NEMILA, 16. OKTOBRA — Iz Novog Sada došla je grupa vajara. Sa sobom su donijeli i kip koji će, nakon završetka Akcije, ostati ovdje u Nemiloi kao svjedočanstvo o naporima brigadira koji su radili drugom kolosijek.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 199

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Zajedničko
obećanje

Na cilj: prije roka

SLIKA DOISTA NEOBIČNA ◊ VAGON NATR PAN ZEMLJ OM NAPADNU S JEDNE STRANE LJEPOTICE DVIJE, A SA DRUGE DVA KRŠNA MOMKA ◊ I, ZAMISLITE, SASTANU SE NA SREDINI U PRAZKOM VAGONU ◊ KO NE VJERUJE NEKA DOĐE DA SE OSVJEDOČI KAKO I GDJE »ZA KAZUJU« SASTANKE DJEVOJKE I MLADIĆI SEDME SMJENE

DOBOJ, 17. OKTOBRA — ORB »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti ovoga puta nije bila samo najbolja već i najljepša brigada. Ukrasile su je djevojke ORB »UNIS« iz Sarajeva i »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara. Da se razumijemo nisu one samo dekor bile, nego radeći muški doprinijele su da je ova brigada ostvarila učinak od 326,16 odsto. Jedan od najboljih do sada.

Nedelja Joksimović, Milovanka Ristić, Slavica Gojković, Dragica Stević, ORB »Branko Milošević Metalac«, Branka Rebić, Mevlaha Herenda, Nada Sućur, Fatima Bajić, iz »ORB »UNIS«, kao i još 15 njihovih drugarica radile su zaista udarnički. A posao težak, istovar ljepljive gline iz vagona u blizini Željezničke stanice Maglaj. Valja zemlju prvo dobro krampom razbiti, a onda je lopatama ili jednostavno rukama izbaciti iz vagona. Ima tu i kamenja, ogromnog, dovoljno posla za sedmoricu brigadira. Ali, niko se ne žali, nježne djevojačke ruke očvrstle, nokti privremeno okračali, kao da ih lak nikada nije ni krasio.

žno, kao da su je danima vježbali, a za pripreme, vjerujte nisu imali vremena. One, uostalom nisu ni potrebne. Dovoljno je da se jednom čuje i da se glasovi divno slože, jer mladost ova koju god pjesmu pjeva iz nje izvire samo jedna poruka — izgraditi prugu prije roka.

Nedaleko od ovoga mjesta, tačno u Stanici Maglaj, i malo podalje od nje, u tunelu Trbuk gotovo ista slika. Situacija je utoliko izmijenjena jer dvanaest brigadista vojnika uzvraća radnu posjetu i zajedno sa drugaricama i drugovima iz ORB »Branko Milošević Metalac« postavlja tračnice drugog kolosijeka. Ni njima nije bilo teško da uvježbaju pozdrav brigade koji se s vremena na vrijeme prolomi tunelom i ode — niz prugu mladosti.

— Branko!

— Milošević!

— Metalac — Metalac — Metalac!

To Nehru Mujezinović, Gani Ibrahim, Ferdinand Maraž, Stojan Tomić, Đuro Keslin, Zoran Golubović, Živko Ristov, i ostali vojnici brigadisti

Lopata za lopatom | sastanak u vagonu

Nije sada vrijeme za lično manikiranje. Pruga je u prvom planu. Nju treba umiti i dotjerati. Zemljom koju one, zajedno sa vojnicima i svojim drugovima iz »UNISOVE« brigade istovaraju, uređuju nasip drugog kolosijeka.

Slika doista neobična. Vagon natrpan zemljom napadnu s jedne strane ljepotice dvije, a s druge strane dva momka kršna. I, zamislite, sastanu se na sredini u praznom vagonu. Ko ne vjeruje neka dođe i osvjedoči se kako i gdje »zakazuju« sastanke djevojke i mladići ove smjene.

— Za samo četiri sata brigada od stotinu članova izbacila je iz vagona oko pet stotina kubika zemlje — kaže s ponosom Milan Mišić, komandant ORB »Franc Rozman Stane«. To je rezultat zajedničkog rada sa brigadistima iz dvije druge brigade. Ali, još više od toga značajnije je da se brigadiri među sobom upoznaju i zbliže.

— Kad brigada naša krene u pohode sedme smjene zastava se naša vije hej, hej, Rozman Stane, Rozman Stane, brigadiri iz Ljubljane.

Odjekuje pozdravna pjesma ORB »Franc Rozman Stane«, koju zajednički pjevaju djevojke i mladići iz zaječarske i sarajevske brigade. Slo-

prihvataju pozdrav i njihov glas se stapa s moćnijim, domaćinovima.

— Veoma sam zadovoljan učinkom vojnika koji su dali svoj puni doprinos u izvršavanju današnjeg zadatka — veli Vukoslav Ristić, komandant ORB »Branko Milošević Metalac«. Postavili smo oko dvije stotine metara kolosijeka.

Brigadista vojnik Ferdinand Maraž spustio je pred strojem ORB »Branko Milošević Metalac« državnu zastavu u Omladinskom naselju u Doboju. To isto, samo u Brigadi »Franc Rozman Stane« učinila je brigadirka Branislava Milosavljević.

Pred povratak sa trase, čekajući autobus, svi su se uhvatili u veliko zajedničko kolo. Igrali su po taktovima koji su izvirali iz harmonike Stojana Tomića.

Začula se i himna ORB »UNIS«.

— Unis, Unis, metal-rad, metal-rad gradićemo prugu sad, prugu sad. Ona će biti gotova prije kraja novembra, to je Titu naša zakletva...

Himna jedne brigade, ali obećanje zajedničko.

SI. PUHALO

SA BRIGADOM »IVO LOLA RIBAR«
U ZAVIDOVIĆIMA I VINIŠTU

Veliki događaj mladosti

Smederevska brigada sastavljena od djevojaka i mladića iz jedanaest opština, jedinstveni su, složni i puni entuzijazma

ZEPČE, 17. OKTOBRA — Željeznička stanica Zavidovići i četiri i po kilometra udaljena Stanica Vinište ovih oktobarskih dana najčešće su spominjane kada je riječ o trasi. Na dionici Zavidovići — Begov Han, koja pripada Naselju Zepče sada je taj potez na kome rade brigadiri i izvođači »Dunav-Tisa-Dunav« iz Novog Sada ključna dionica.

U dvije grupe podijeljeni, danas su brigadiri ORB »Ivo Lola Ribar« iz Smedereva zaposjeli željezničke stanice Zavidovići i Vinište. Radi se punom parom na nekoliko različitih poslova, betoniranje, iskop, prenos materijala i planiranje šljunka. Duboke gumene čizme, šljemovi, zaštitne rukavice na brigadirima čine da se oni gotovo ne razlikuju od radnika profesionalaca. Međutim, atmosfera na radilištu protkana kao i svakog dana pjesmom, šalom, zastavama, transparentima odaje da je tu, u borbi sa kubcima, jedna oktobarska mladost. Na poslu su svi jednaki, ali ipak želimo da saznamo nešto više o Brigadi koja nosi jedno takvo ime — simbol generacije čijim putem i mi koraćamo.

— Brigada »Ivo Lola Ribar« je MOK SSO Smederevo u čijem sastavu se nalaze mladi iz jedanaest opština: Smedereva, Petrovca, Požarevca, Kučeva, Zagubice, Malog Crniča, Velikog Gradišta, Smederevske Palanke, Velike Plane, Golubića i Zabara. Naša brigada je simbol jedinstva i složenosti omladine Podunavlja — upoznaje nas sa ličnom kartom Brigade Gordana Ninić, inače predsjednik Komisije za informacije ORB »Ivo Lola Ribar«.

— Ovo nam je peta radna akcija — kaže Đorđe Čupić. Iako smo formirani 1974., prvi put smo bili na akciji 1975. Bila je regionalna ORA »Goša 75« u Smederevskoj Palanci, gde smo postigli zapažene rezultate. Sledeće godine na Kozari dobijamo sva priznanja Akcije. Dve godine smo učestvovali i na izgradnji Auto-puta »Bratstvo-jedinstvo« — Umčari, gdje smo dobili, između ostalih priznanja, i Traku ORA »Bratstvo-jedinstvo«. Sve su to rezultati na osnovu kojih smo dobili vizu za ovu, jedinstvenu radnu akciju, na kojoj smo sada.

Ostavljamo ih da se bore sa normama i kubcima, da dokažu da nisu uzalud učesnici jedne radne akcije, koju slobodno možemo nazvati velikim događajem mladosti.

G. JOVANOVIĆ

KUHARI NA TRASI

Nisu mogli odoljeti lopati

ZAVIDOVIĆI, 17. OKTOBRA — »Kuharice, majko naša, evo tvojih repetaša«, poznati brigadirski napjev. Brigadirski! Juče su i kuhari pjevali. Na liniji za ručak. Neobična četa, sada bez kuharskih kapa, sa druge strane linije. Jedna smjena je istovarala šljunak.

— Malo vas je, hoćete li moći?

— Ih, hoćemo li moći, pa ne kuhamo mi pasulj. Vidječeš kako se kuhaju vagoni, a i mi u vagonima. Hajde, pjesmo! — kaže šef kuhinje, čika Sinan, onaj dobri čiko što posmatra brigadire i uživa u njihovom apetitu.

— Tako, tako, često je znao reći, dede i ovdje normu prebacite.

I kuhari su shvatili zajednički zadatak. Svi oni koji su na bilo koji način vezani za Akciju ne mogu odoljeti lopati, vilama. Ne mogu, jer kuca u njihovom bilu. Ta nije važno što se mnogo radilo u kuhinji, što je san, samo san. Došli su oni rano, navikli su na to, i s pjesmom zarili lopate u šljunak. Ostaće tako i njihov dio pruge ljepši i sladi od bilo koje druge.

E. A.

Sada, nakon 31 godinu, čovjek je ponovo pred Vrandukom i u njemu

NOĆ U VRANDUKU

Brigadirsko srce vlada planinom

Nije čovjeku bilo dovoljno da jedno m probije Vranduk ◊ Sjećanje i legende o prvoj pobjedi i sada su svježije, žive i živjeće, ali uz njih stvara se i nova legenda

NEMILA, 17. OKTOBRA — Nije čovjeku bilo dovoljno jednom da probije Vranduk, da jednom stvori legendu o brigadirskoj snazi, koja je iz utrobe planine izbacila hiljade kubika kamena i zemlje. Jednom samo da iščupa srce planini, samo jednom da joj otvori »ranu« duboku 1.500 metara...

Sada nakon 31 godinu čovjek je ponovo pred Vrandukom. I u njemu. Sjećanja i legende o prvj pobjedi nad planinom i sada su svježije. Još žive...

Ali uz njih stvara se nova legenda. Ne manje slavna. Veliko brigadirsko srce ponovo vlada planinom. Po drugi put. Izbacuju se ponovo hiljade kubika kamena i zemlje, ugrađuju hiljade kubika betona, da bi kameni otvor kroz planinu dobio glatke, ovalne linije, izgledao mirno i dobroćudno, ukročeno pred brigadirskom snagom...

»Tamperi« tutnje

Na ulazu smo u tunel. Noć. Jedan sat poslije ponoći. Vrijeme je to kada tunelom tutnje »tamperi«. Ti veliki kamioni prolaze utrobom planine, nose joj ostatke kamenog okova da bi se na njima postavio beton.

Brojimo: za deset minuta pet takvih kamiona prolazi sa punom karoserijom kamena. Prosječno svaka dva minuta. Uistinu zavidan prosjek. Jer, tako i mora da bude. Dok kamioni odvoze kamen, ne betoniraju se bočne strane i svod tunela.

Kamen je zato brzo izvučen. Brigadiri i radnici izvođačke operative ponovo se prihvataju svog posla. Daske se slažu uz bokove tunela i betoniranje počinje...

Riječi graditelja

Grupa brigadira je pred nama. Postavljamo im zajedničko pitanje: Kako napreduju radovi, je li teško, ide li sve po planu?

Evo njihovog odgovora:

Salih Tataragić:

— Ovo mi je prva ovakva akcija. Nisam imao do sada priliku da se upoznam kako se radi na drugim akcijama, a ovdje dosta posla, i nije lak. Ali ne kažem vam to samo u svoje ime — nije tako ni teško. Jer za brigadire teškog posla ne smije da bude. Tako sam mislio i prije nego što sam došao na akciju. Sada, kada tu radim sa drugovima, vidim da sam imao potpuno pravo. Jer prugu zaista ne radimo samo rukama već i srcem...

Ranko Savarović:

— Tu sam sa mojim drugovima iz Brigade »Veljko Miljević« iz Sanskog Mosta. Radimo zaista koliko god možemo. Zato i drugi kolosijek napreduje dobro. Bio sam prije na nekoliko omladinskih radnih akcija — u Lici, na Kozari. Ovdje posla ima više, ali na to se do sada niko nije požalio. Jeste li čuli nekad da je neki brigadir rekao da mu je teško raditi? Sigurno niste! A budite ubijedeni da to nećete nikada ni čuti.

Senad Gubrić:

— Ovo mi je četvrta savezna omladinska radna akcija. Sa drugovima sam na ranijim akcijama pravio nasip na Savi u Koračnici. Ovakav posao ipak do sada nisam radio. Naš zadatak je večeras da postavimo šalunge za beton. Koliko god nam kažu da uradimo — stignemo. Uz napor, ali nam to ipak uspijeva. Nismo došli da se štedimo, već zaista da damo sve od sebe. Zato tako i radimo. Prašine u tunelu je dosta, pogotovo kada se miriraju bočne strane. Odvodni kanal je teško kopati jer ima dosta kamena. Ali, napreduje se dobro. Po planu...

Sa istim žarom

Na izlazu smo tunela. Dugo se prolazi ispod betoniranih svodova da bi se došlo na radilište. Urađeno je sve što bi se na tom dijelu trebalo uraditi. Ponovo srećemo kamione. Planina ponovo odjekuje od njihovih mašina. I radnici i brigadiri su i na ovoj strani tunela. Posao je isti kao i na ulazu i radi se sa istim žarom. Postavljaju se oplata da bi se bokovi tunela betonirali, da bi se sa ponosom moglo reći da je večeras i sa jedne i sa druge strane betonirano po deset metara bočnih strana tunela...

I da bi se isto tako moglo reći da se sa uspjehom stvara nova legenda o brigadirskoj snazi, da brigadirsko srce ponovo vlada planinom. Jer, čovjeku, eto, nije bilo dovoljno da jednom probije Vranduk. Da iz utrobe planine izbacilo hiljade kubika kamena i zemlje, iščupa joj srce, samo jednom da joj otvori »ranu« duboku preko 1.500 metara — da bi uskoro mogao reći sa ponosom da je još jedna pobjeda nad Vrandukom i njegovim čudima sa uspjehom izvojevana.

Z. RAJKOVIĆ

Свечани састанак Бригадне конференције ОРБ
»Франц Розман Стане«

Златна значка командатну акције

ДОБОЈ, 17. ОКТОБРА — Данас је одржан свечани састанак Бригадне конференције ОРБ »Франц Розман Стане« коме су присуствовали и Филип Вуковић, командант Акције, Нихад Шеховић, замјеник команданта Акције за радилиште, Илија Розић, замјеник команданта Акције за друштвене активности, затим Неџиб Османовић, командант Омладинског насеља Добој, Рамиз Чампара, замјеник команданта Насеља за радилиште и Милорад Рогановић, економ Насеља. Након разговора о урађеном послу и задацима који предстоје на изградњи другог колосијека командант ОРБ »Франц Розман Стане« Милан Мишић уручио им је монографију ЈНА, амблем и мајицу Бригаде и плочу са корачницама изведеним на Армијском фестивалу. Наредбом генерал-мајора Светозара Ора команданту Акције и команданту Насеља додијелене су златне значке са ликом друга Тита које им је уручио такође Милан Мишић командант Бригаде.

IZ MAGLAJA

Svakog dana po jedna brigada

MAGLAJ, 17. ОКТОБРА — Од данас ће на изградњи пруге Добој — Зеница svakog dana raditi po jedna omladinska radna brigada iz Maglaja. Danas ih je na rad otišlo 75, a u budućе će ih biti i po stotinu. Brigada nema uobičajeni naziv vikend, jer će raditi svakog dana, nosi naziv ОРБ »Млади радник«, a sastavljena je od omladine iz удруженог рада, из школа и мјесних заједница. Организатор је Општинска конференција SSO Maglaj.

A. L.

Dobar učinak

NEMILA, 17. ОКТОБРА — Јуче ср brigade iz Naselja u Nemiljoj ponovo ostvarile dobar učinak. Brigadiri ОРБ »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Velike Kladuše postigli su najbolji rezultat od 339,03 odsto. Isto tako, na trasi su dobro radili i brigadiri iz Visokog i ostvarili učinak od 211,16 odsto. Ne zaostaju ni brigadiri sa Pala sa učinkom od 194,45 ni brigadiri iz Sanskog Mosta sa učinkom od 170,83 procenta.

Prosječan učinak na nivou cijelog Naselja iznosio je 240,01 odsto. Sve brigade imaju efektivu sto odsto, a kvalitet radova ocijenjen je maksimalnom ocjenom kod svih — desetakom.

Ž. R.

SJEDNICA PREDSDJEDNIŠTVA SKUPŠTINE SMJENE U OMLADINSKOM NASELJU ZAVIDOVIĆI

Zajedničko bodovanje učinka

Udarni je mjesec i svi ulažu maksimum da bi se stiglo do cilja prije roka ♦ Poziv na takmičenje ostalim brigadirskim naseljima za ostvarivanje što većeg učinka

ZAVIDOVIĆI, 17. ОКТОБРА — Sinoć se u sali za sastanke u Štabu Naselja u 21 sat sastalo Predsjedništvo Skupštine smjene. Donijeli su značajnu odluku. Od danas će se zajednički bodovati učinak svih brigada. Možda su zbog toga svi i bili nekako značajni jer je odluka Predsjedništva Skupštine — odluka svake brigade.

Prijedlog je bio neobičan, pa je zbog toga izazvao i različita mišljenja. Članovi Predsjedništva razvili su veoma živu diskusiju. Pokušali da sa

svih strana osvijetle prijedloge brigade. Nekolicina je izrazila bojazan da se možda ovakvim načinom bodovanja neće znati koliko su brigade pojedinačno ostvarile radni učinak, ali odgovor na to je vrlo jasan i razlozan: Brigade ne rade često u punom sastavu i na istoj vrsti poslova, nisu svi brigadiri sa istim fizičkim sposobnostima, pa tako ni sve grupe ne mogu postići iste rezultate unutar same brigade.

Udarni je mjesec, svi ulažu maksimum, svima je zajednički cilj — za-

vršiti prugu prije roka, zajednička želja, pa zašto onda ne bi bili i procenti. Suština ove odluke je i poziv ostalim brigadirskim naseljima na takmičenje u ostvarivanju što većeg učinka. Poziv ili izazov, ali u svakom slučaju garancija da će se sve brigade zalagati sa još većim pregalaštvom. Svaka brigada znaće za svaki radni dan i interne rezultate, jer se na osnovu njih, dobijaju zajednički.

E. ALIČKOVIĆ

Промјена

Пред сваким бригадирским па-виљоном свакодневно се нешто уређује, мијења, додаје, како би

атмосфера била што топлија, прва домаћа. У ОРБ »Девети септембар« из Бугојна у томе је највреднија бригадирка Јелена Комљеновић.

Снимак: Б. ПОПРАВАН

Svaki dan nova ideja

ZAVIDOVIĆI, 17. ОКТОБРА — Веће у Naselju. Бригадирско, ведро, glasno. Koliko samo mogu podnijeti, i kako mogu stići svuda?! Ideje u njima radaju se kao i svakog časa što se radi nova snaga. Tek što su stigli, odložili alat, uspravni, udahnuvši vazduh, iz njih nova nadahnuća, u očima iskre, u rukama vrelina. I kao što se razmeću i nadmeću sa mišicama, sa učinkom, tako se i u Naselju, jednostavno, nadvikuju. Ko ima jači glas, ko snažniji pozdrav, ko boljeg harmonikaša, ko vatrenije igrače. Ni ruke još nisu odmorili, a već se u kolo uhvatili, igraju, pjevaju. Harmonika Nedimova, »dere«, ne zna se ko je glasniji, zvuci ili glasovi Vice, Vlade, Serde...

I prebacuju normu junaci. Rastrkali se svuda. Eto, ti momci iz »Ljubuščkog bataljona« pjevaju, igraju. Drugovi im na džudu, u maloj školi novinarstva, na kursu animacije. I veće oživi pred paviljonima.

»Vuk Bubalo« na pruzi

DOBOJ, 17. ОКТОБРА — Amatersko pozorište »Stevo Petranović« iz Tešnja gostovalo je u Omladinskom naselju Doboј i izvelo djelo Branka Ćopića »Vuk Bubalo« specijalno adaptirano za brigadiste ORA »Šamac—Sarajevo 78«. Zbog toga je i naziv nešto izmijenjen: »Vuk Bubalo na izgradnji Omladinske pruge«. U predstavi je nastupilo 25 glumaca-amatera. U glavnim ulogama nastupili su Meho Bajraktarević, dobitnik prve nagrade za glavnu ulogu na ovogodišnjem Festivalu amatera BiH u Banovićima, zatim Vahida Vasiljević, Zdenka Vejzović, Smail Handžić, Vahidin Kantić, Ekrem Ajanović, Murat Smalbegović i drugi.

Do kraja ORA »Šamac—Sarajevo« tešanjski amateri nastupiće sa ovom predstavom i u ostala tri naselja. Prije svakog nastupa oni će u svojstvu vikend-brigade raditi na trasi u Zavidovićima, Žepču i Nemiljoj.

Sl. P.

Noćna trka kroz Žepče

ŽEPČE, 17. ОКТОБРА — Brigadiri Omladinskog naselja Žepče bili su organizatori jednog vrlo interesantnog sportskog događaja u kome su učestvovali stanovnici Žepča. Riječ je o noćnoj trci ulicama grada sa 170 učesnika. Osim brigadira učestvovalo je i 50 omladinaca Srednjoškolskog centra i Gimnazije iz Žepča.

Ovu zanimljivu trku pratilo je gotovo cijelo Žepče.

U konkurenciji muškaraca prvo mjesto pripalo je Pavlu Gubeliću iz ОРБ »Panonija« Sombor, drugo i treće mjesto zauzeli su brigadiri-vojnici Fanat Jerić i Miroslav Petrović iz ОРБ »Prva krajiška proleterska brigada«.

Od djevojaka je najuspješnija bila Bosa Vujović iz ОРБ »12 narodnih heroja« Bileća, druga je učesnica Gimnazije Ljubica Lončar, dok je treće mjesto pripalo brigadirki iz »Tešanjско-tesličkog partizanskog odreda« Milki Đukanović.

G. J.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleža, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobodjenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darovaocima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA »OMLADINSKA PRUGA«

RAD ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Ljubomoro ime mi je pruga

(Poslednje pismo devojci jednog Bobana)

Dušo, kada se moje telo zove umor, a oči nesan, moje

se ruke zovu čežnja. 'Ajde da se ovo zove četvrtak, 'ajde da ovo bude neki novi, da neki veliki moj dan, 'ajde da mi se ovo ne zove pismo, 'ajd' da ovo budu velike reči moje, ajde da mi se oči ne zovu delovi neba, ajd' da se zovu imenom velike želje moje. 'Ajde...

'Ajde da budemo bespovratno drugi na krilima ludosti, nezadrživi delovi nemira u zagrljaju sna. 'Ajde da nam sutrašnji dan ne nosi obeležje jučerašnjeg, ajde da nam se danas zove sutra, neko novo, svečanije sutra u večnoj koloni sa obeležjem smisla.

Danas je četvrtak, danas je noć, danas je oktobar, danas nisam ni bol ni nužnost. Danas sam ja — pruga sam. Danas sam trajanje i gradnja sum, jer volim sve pse i klovnove i vozove što mi dolaze i odlaze, tu, ispred nosa. A ipak sam malogradanin što te volim, a i da te ne volim, jer ti ne bih smeo sve ovo reći, a moram to učiniti da ne bi moje graditeljske poteze, još neko, TVOJSKI, okarakterisao kao očekivane, jer se očekuje samo potez zaljubljenog gusana i malogradanina, a nikako graditelja. Graditelj se može osmisлити samo u sebi, nikako naglas!

Ni tebi u ovim trenucima ne mogu govoriti jezikom prostaka ni jezikom fanatika, ali mogu ćutati jezikom riba i voleti šumom pruge u iščekivanju svog voza.

Ti ne voliš klovnove ni slonove, ni ptice u mojoj krvi i ne znaš nemoć da zadržiš posljednji voz i dodirneš u histeričnom trku njegov zadnji vagon. I ne voliš rđu starih vozova i travu između železničkih pragova.

Tvoje bi saznanje ostalo jadrano i siromašno i moram ti o svemu reći, jer to ne želim. To bi me i zaspalogo bolelo, jer želim da sve ono što volim i dalje živi mojim idealima i mojim rukama stvaraoča.

Dušo,

svi ti tvoji nezainteresovani po tezi mogu ostaviti traga u tvojoj svesti bez ideala. Oni ne smeju to učiniti, jer ću ih istući lancima besa. Osuđujem ih sve jer bi, da mi uzmu sve, što imam, a ti i ovo što ovdje ima — sve ste mi.

Dušo,

osuđujem njihove pokušaje oduzimanja slatkih ludosti mojih viših stvari.

Eto, večeras se rodio dogovor za sve moje buduće, zaprepašujuće, zapitkujuće poteze. Kada kroz nekoliko godina budeš želela posljednji drhtaj mog uzdahalog voza na tvojim dlanovima i budeš videla mnogo cveće i budeš pitala zašto, onda znaj da »zato« ne leži na uočljivom mestu, »zato« leži u mojoj svesti koja se sudara sa bombama normalnosti tvog prokletog srednjeg sveta...

TVOJ Boban, brigadir već u dve smene.

Slobodan Boban Pjevović, ORB »Dvanaest narodnih heroja« Bileća, Naselje Žepče

U OMLADINSKOM NASELJU ŽEPČE

Gostovali umjetnici Sarajevske opere

Протекла недјеља за бригадире једанаест бригада из цијеле земље које учествују у седмој смјени Акције »Шамац — Сарајево 78«, остаће у лијепом сјећању. У Омладинско насеље Жепче, као гости ОРБ ЈНА »Прва крајишка пролетерска бригада«, наступили су познати оперни певачи Гертруда Мунитић, првакиња и Сократ Кајевић, солиста сарајевске опере. Они су уз оркестар ЈНА извели програм који су бригадири са одушевљењем слушали.

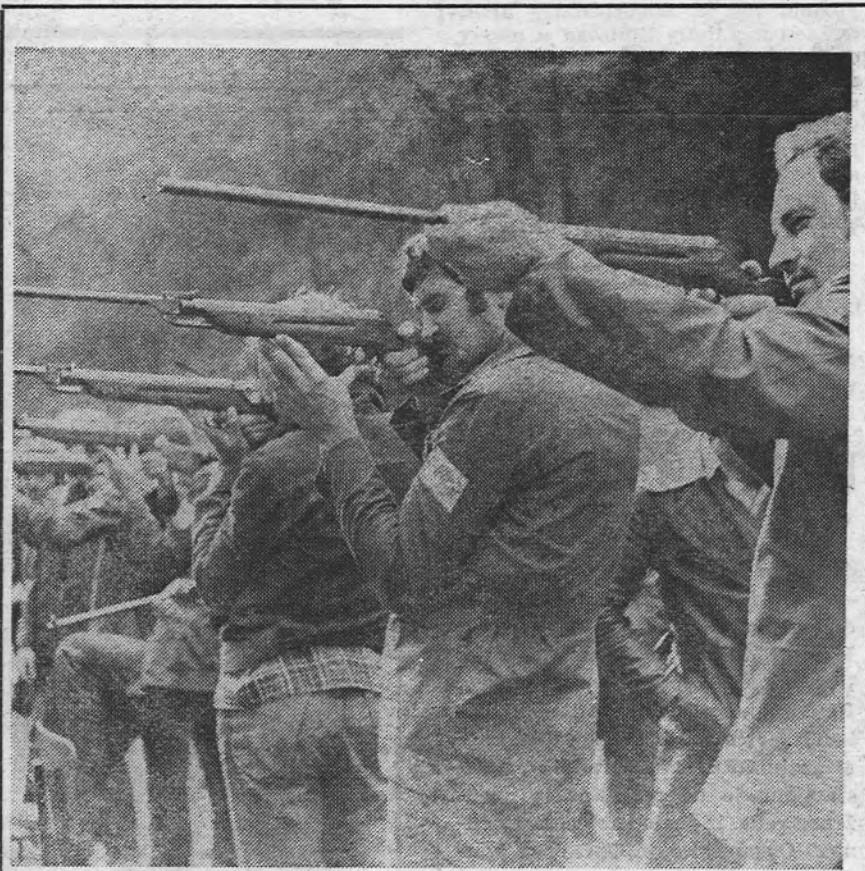
Била је ово прилика да се сарајевски умјетници упознају са бригадирским животом у овом насељу, и да поразговарају са бригадирима. Умјетници су брзо нашли заједнички језик са бригадирима јер обоје су били учесници омладинских радних акција.

Гертруда Мунитић је била на четири радне акције. Она каже да је то за њу незаборавно. »Најљепше је када човек ради са срцем, тада жуљеви мање боле, тада се сви може урадити« — рекла је Гертруда.

Сократ Кајевић је био управо на изградњи првог колосијека ове исте пруге — 1947. године у Бригади »Миљенко Цвитковић« из Сарајева.

— Дивно је сјетити се Акције. Ова акција 1978. године обнавља моја сјећања, а ударничка значка коју сам добио 1947. године има за мене данас још већу вриједност, када поред првог ниче и други колосијек — рече Сократ.

М. ТРИВИЋ

Gađanje

У склопу програма друштвених активности спорт и рекреација бригадира заузима видно мјесто. Од почетка Акције до данас, само у гађању из ваздушне пушке, учествовало је више од десет хиљада акцијаша. Из смјене у смјену је тако. На сним-

ку фоторепортера М. Шкипине су бригадире октобарске смјене у Омладинском насељу Немила. Популярно стрељаштво има велики број поклоника и спада међу најпривлачније спортске discipline.

Počela sportska takmičenja

DOBOJ, 17. OKTOBRA — У Омладинском насељу у Добоју отпочела су такмиčenja između brigada u malom nogometu, košarci i rukometu. MALI NOGOMET: »Franc Rozman-Stane« — »Veljko Vlahović« 3:3, »UNIS« — »Mileta Protić« 2:0 i »Mileta Protić« — »Branko Milošević Metalac« 1:4. RUKOMET: »Mileta Protić« — Branko Milošević Metalac« 6:9. KOŠAR-KA: »Mileta Protić« — »Branko Milošević Metalac« 23:18.

Muziciranje »Toka života«

DOBOJ, 17. OKTOBRA — У оквиру организовања културно-забавног програма синоћ је у Омладинском насељу у Добоју гостовао добојски VIS »Tok života«. Чланови овог најпознатijег добојског састава, који је већ снимio и једну плочу, својим музicирањем оduševili су све бригаdiste.

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 200

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

NAŠ KOMENTAR

Radnici izvođačke operative treba da što efikasnije uposle poletne brigadirске ruke, ali i da se posao organizuje bez praznog hoda ili dupliranja, da se, recimo, na istom mjestu ne kopaa kanal dva puta, da se odron ne pojavi tamo gdje ga niko nije očekivao

Bočni ulaz u Bistričak — brigadiri i izvođači radova na istom zadatku

Isti posao, ista želja

Sa uspjehom se gradi pruga mladosti od Doboja do Zenice. Postavljeni su već kilometri novih tračnica, Vranduk, ta legenda brigadirске istrajnosti probijen, betonirani kilometri nasipa...

Sve su to uradile ruke brigadira i ruke radnika izvođačke operative. Jer, i jedni i drugi su se našli na zajedničkom poslu. Da rade istim žarom, sa zajedničkim ciljem — završiti prugu što prije...

Radi se udarnički

Zajedničkih poslova je mnogo. Samo na trasi od Jeline do Begovog Hana brigadiri rade zajedno na tunelima Vranduk i Bistričak, najtežim dionicama na ovom dijelu trase.

Brigadirski zanos i polet s kojima grade prugu vidi se i u radnicima ŽEGRAP-a, GP «Bosne», STIG-a i drugih radnih organizacija. Tako je i trebalo da bude. Tako i jeste. I jedni i drugi znaju dobro značaj drugog kolosijeka. Brigadiri su uz to dali i obećanje voljenom drugu Titu da će prugu završiti na vrijeme.

Na trasi se zato niko ne šteti. Ruke postaju sve žuljevitije, ali zato i norme padaju. Već je postalo uobičajeno da učinci, bez obzira na težinu posla, iznose više od 200 pa i 300 odsto i to gotovo kod svih brigada. Jer, radi se uistinu udarnički. Prolaze dani udarnog mjeseca. Obaveze brigadira time su još veće. I njihova želja i polet da urade više ostvaruje se. Iz dana u dan. Zato su i dnevni učinci tako veliki. Zato im se i ne treba čuditi.

A moglo se ponekad od zlonamjernih čuti da se brigadirski učinak mjeri drugačijim aršinom od učinka koji ostvaruju radnici radnih organizacija. A nije tako. Na potpuno isti način obračunava se i kod jednih i kod drugih.

Iskustvo i zanos

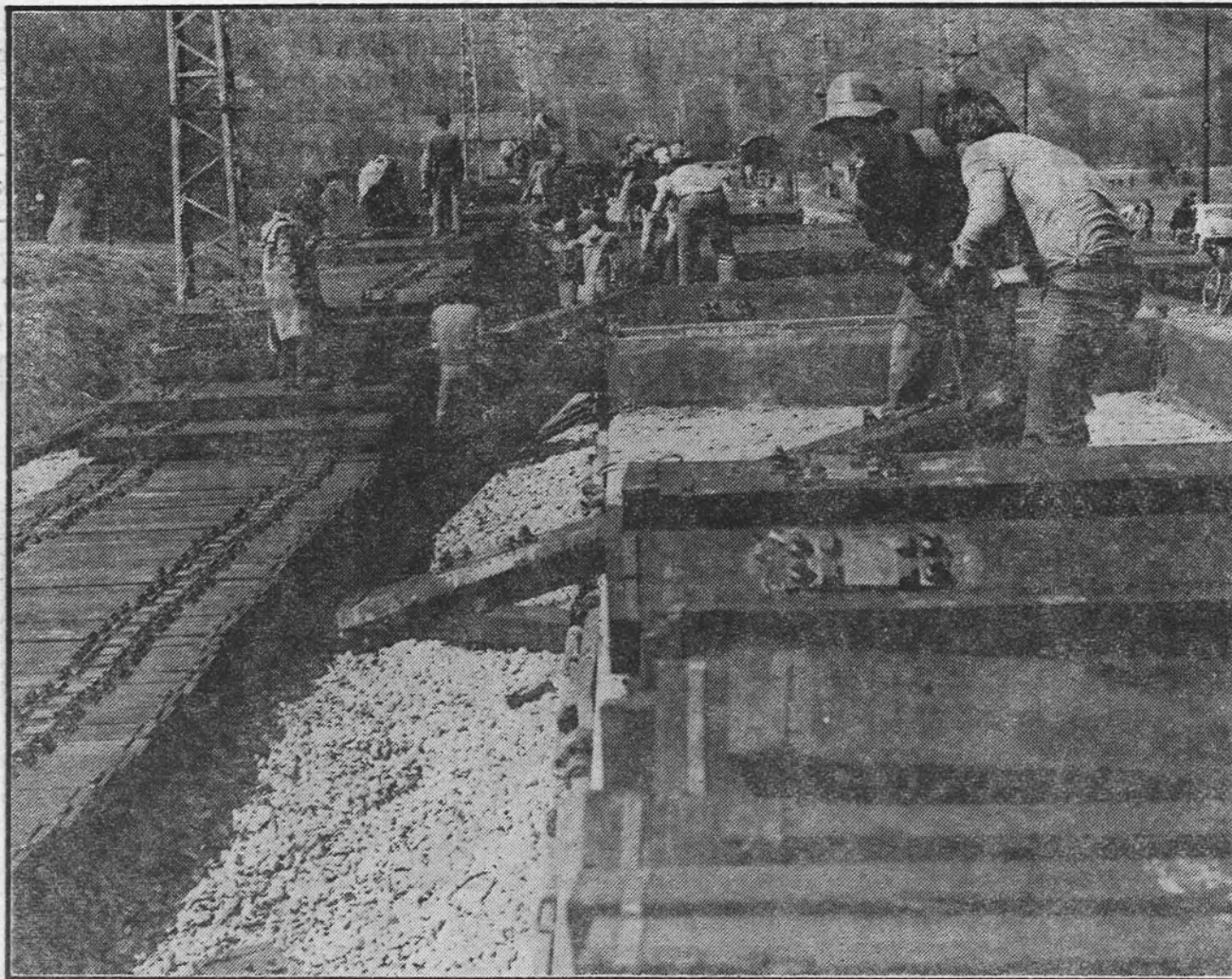
Na poslu zna, ponekad, doći i do nepredviđenih teškoća. Bistričak je recimo takav da po sastavu tla, da ako se u potpunosti ne primijeni sve da bi se s uspjehom dalje napredovalo, može doći i do nepredviđenog odrona ili neke druge neprijatnosti koja bi otežavala dalji rad u tunelu.

Za brigadire se obično kaže da su »manje stručna lica«. Radnici radnih organizacija, sigurno, u ovakvim poslovima imaju više i znanja i iskustva. Recimo, na probijanju tunela. Njima, bar većini, nisu to prvi tuneli koje rade. Nisu se prvi put susreli sa teškoćama koje prate ovakve poslove. Pogotovo ako se tunel, umjesto kroz kamen, probija kroz meku zemlju. Posao tada ide mnogo teže. Tu iskustvo radnika iz radnih organizacija i te kako može dobro doći.

Većina brigadira, nasuprot njima, nema takva iskustva. Postoje uistinu brigade specijalne i udarne, sastavljene od rudara koji su ostavili za sobom kilometre prokopanih hodnika kroz utrobu zemlje, tragajući za ugljem. Ipak, to je nešto drugačije. Radnici izvođačke operative, iskustvom bogatiji, u ovakvim poslovima su zaista u prednosti nad brigadirima. A to je i srećna kombinacija iskustva radnika iz radnih organizacija i brigadirskog zanosa sa kojim se radi da se ide što brže naprijed i u probijanju tunela, gradnji mostova, postavljanju kolosijeka. Jer, i jedni i drugi rade na istim poslovima.

Ali, ujedno, radnici radnih organizacija imaju time i još jednu obavezu. Na njima je da što bolje uposle brigadirsku snagu, ali i da posao bolje organizuju, da se poslovi ne dupliraju, da se, recimo, na istom mjestu kanal ne bi kopao dva puta, odron zemlje pojavio, kada ga niko ne očekuje.

Z. RAJKOVIĆ

Tucanik, šljunak i pragovi, što Akcija brže ulazi u finiш, svakodnevno zagriјavaju dlanove brigadira, ali oni iz dana u dan povećavaju učinak, ubrzavaju tempo

TAKO SE RADI U NEMILOJ

I to mogu brigadiri...

Može li se hiljadu kubika tucanika, petsto kubika šljunka i hiljadu pragova istovariti iz vagona za nepuna četiri sata? Brigadiri kažu da može. To su potvrdili na djelu

Brezanski auto-prevoznici na trasi

ZEPČE, 18. OKTOBRA — Da drugi kolosijek od Doboja do Zenice nije samo brigadirski i izvođača ra dova koji su stalno angažovani na njegovoj izgradnji nego da sa njim živi i cijela naša zajednica, dokaz je i nedavni boravak privatnih auto-prevoznika iz Breze u Omladinskom naselju u Zepču.

Za tri dana, koliko je njih trinaest radilo na dionici Zavidovići — Vinište kod izvođača »Dunav — Tisa — Dunav« nasuli su 250 metara trase. Ivica Vicić, Đorđo Subotić, Mirko Jeftić, Stojan Pinić, Hakija Mušić, Marko Šimić, Ekrem Mujakić, Sinoje Mujakić, Zijad Muratović, Avdo Begić, Goran Đukić, Goran Jeftić i Damir Vrebac uložili su svoj rad, materijal i slobodno vrijeme da bi doprinijeli što skorijem završetku drugog kolosijeka.

Gest ovih trinaest privatnih auto-prevoznika iz Breze primjer je solidarnosti svih naših ljudi sa graditeljima Omladinske pruge.

G. J.

NEMILA, 18. OKTOBRA — Može li se hiljadu kubika tucanika, petsto kubika šljunka i hiljadu pragova istovariti za nepuna četiri sata? Odgovor brigadista je jasan — može! Iako ih je svega 350.

Postavimo i drugi omjer da bi se lakše shvatile te brojke kubika. Jutros dolaze četiri voza, krcati tucanikom, šljunkom, pragovima... Za svaku lokomotivom po dvadesetak vagona. Prepunih. Dok se istovara na pruži je zastoj. Ne smije se dugo čekati, 350 brigadista to dobro zna. Zato i rade sa tolikim žarom.

U Jelini smo. Samo na ovom mjestu treba istovariti četiri stotine kubika tucanika i hiljadu pragova. Voz stiže. Iz brigadirskih grla odjekuje pjesma.

I većeg podstreka za rad nema. Uskače se na vagon. Lopate dobijaju za mah. Kubici tucanika padaju na zemlju. Za trenutak Momir Cerić iz Brigade »Milan Simović« sa Pala ostavlja lopatu. Prvo što nam kaže je: »Za priču nemam vremena«.

— Vidite kolika su to brda tucanika — objašnjava Momir. Treba sve to izbaciti. Zato napišite samo — moji drugovi i ja imamo danas zaista težak zadatak. Ali, to nam je podstrek da još jednom pokažemo koliko možemo. Zato je sigurno jedno — u ugovoreno vrijeme istovarićemo i tucanik i pruge.

Zajedno sa brigadirima i brigadirima u Jelini je tridesetak omladinaca i omladinki. Došli su da pomognu brigadistima u Nemiljoj. Njihova vikend-brigada svake subote dolazi da zajedno sa brigadirima radi na trasi drugog kolosijeka. Danas nije subota. Ali posla u Nemiljoj danas ima zaista mnogo. Zato je i njih 160 došlo da pomognu.

Na još tri mjesta stižu vozovi krcati tucanikom, šljunkom i pragovima. I na svakom od njih ista slika. Brigadirke i brigadiri na istom poslu. Sa istim žarom istovaraju prepune vagona.

Lopate su se razmahale i pred Bistričkom. Kompozicija voza se oteglala. Na svakom vagonu po četiri, šest brigadirki i brigadira. U svakom trenu novi zamah lopatom. U svakom trenu gomila tucanika nestaje iz vagona, a nova se stvara na zemlji.

Ali, objašnjenja ovdje niko ne traži.

— Nisu ona važna, kaže Branka Gluhović, brigadirka sa Pala. Važno je uraditi što više. A to što se čini da je nas više nego što nas zaista ima i ne treba se čuditi. Jer, radi svako najviše što može. A kad se tako radi, požrtvovano i sa ljubavlju, i učinci su veliki.

Z. RAJKOVIĆ

IZ DNEVNIH IZVJEŠTAJA BRIGADA OMLADINSKOG NASELJA ZAVIDOVITĀI

Било је посла за све

Велики број бригадира истоварали грађевински материјал и уграђивали га у други колосијек. Акцијаша из Градачца постављали шине. Посјете и спортски сусрети

ZAVIDOVITĀI, 18. OKTOBRA — ОРВ »ЉУБУШКИ БАТАЉОН« — Љубушки — данас је радила у првој смјени. Сви бригадири, осим специјалне групе, радили су у Завидовићима, на Станици. Планирали су ископ око старог колосијeka да би се несметано могао истоварити шљунак. Потом је стигло 17 вагона шљунка и за свега два сата шљунак је био истоварен. Девет добровољаца истоварили су бетонске цијеви. Специјална група од пет бригадира радила је на 113. километру — на подвожњаку.

ОРВ »ДР АНТЕ ЈАМНИЦКИ« — Црвени крст БиХ — подијељена у двије групе, истоварила је тучаник. Мања група од 20 бригадира истоварила је шест вагона тучаника помијешаног са земљом.

У сваком вагону било је по 36 кубика. Друга група од 49 бригадира истоварила је 15 вагона. У времену док нису стигли вагони Бригада је одржала састанак на коме су анализирани досадашњи успјеси Бригаде и однос бригадира према раду.

ОРВ »ВЛАДИМИР ГОРТАН« — Пула — Три километра пјешке. Након тога изигравање ровокопаџица. Неко на камену, неко у води, а неко и добар терен рује. Успостављен је контакт са локалним становништвом. Добро прашљави и уморни враћамо се у Насеље. Рукометни сусрет са »Стив Наумовим« — изгубили.

ОРВ »СТИВ НАУМОВ« — денес нашата бригада работаше во четири групи. Првата група работаше на Станици во Завидовићима, ископавање на дренажен канал. Втората група работаше во бетонската база, на истовар на шлупери. Третата група на 127 плус 500 ископ на провизорије. Четвртата група работаше на 128. километру. Бригада одигра одбојкарски натпревар со Бригадата »Девет народни хероји« од Босански Нови. Резултат беше 2:0 за нашета бригада.

ОРВ »ХАСАН КИКИЋ« — Градачац — Рад на траси и данашња посјета бригадирима — главно су обиљежје дана. Бригада преносила прагове, постављала шине и истоварала земљу из вагона. Бригаду посјетили чланови Општинске конференције ССО Градачац. Друштвене активности одвијале су се нормално.

ОРВ »ВУЧЈАК« — Оцак — Четири часа. Оштар и заповједнички глас пожарног. Сви устају, облаче се и трче вани. Слиједи десетоминутна физкултура која ће нам недостајати кад се вратимо у нашу средину. Затим брзо умивање, још брже спремање кревета, опет у stroj и поздрав застави. Крећемо на 121. километар да истоваримо и планирамо тучаник.

RAPORT SA ORLINA

Kraj na vidiku

Poslije probijanja, izvanrednim zalaganjem brigadira i radnika OOUR-a »Kolašin«, dvo-kolosječni prolaz kroz brdo uskoro će biti potpuno završen

DOBOJ, 18. OKTOBRA — Dva-deset i treći septembar biće upam-čen kao jedan od najznačajnijih da-tuma ORA »Samac — Sarajevo 78«. Jer, toga dana graditelji drugog ko-losijeka od Doboja do Zenice zabilje-žili su jednu od najvećih radnih po-bjeda: probili su tunel Orline dug 286 metara.

Sličan je to tunel svim ostalim. Po težini posla, naporima da se probije svaki njegov metar, ali i po ljudskoj istrajnosti, da se savladaju nepred-vidive čudi prirode. Ali, jedinstven je po tome što je širi nego i jedan drugi i ima dovoljno mjesta za dva kolosijeka kojima, će se uskoro mi-molaziti vozovi.

Od onoga dana kada je tunel pro-gledao nije prošlo mnogo vremena, ali je u njemu i oko njega dosta po-sla urađeno. Napore da se radovi na njemu na vrijeme okončaju svako-dnevno ulazu radnici ŽGP Sarajevo

— OOUR »Kolašin« zajedno sa bri-gadistima.

— Dosad smo uradili oko 60 odsto svoga posla, veli Milan Malešević šef gradilišta. To znači ugradili smo ne-koliko hiljada kubika betona u pot-porne zidove ispred tunela, zatim če-tiri hiljade kubika betona u samom tunelu, a na nasipe 40.000 kubika gra-đevinskog materijala. Ostalo je još da se u tunel ugradi oko dvije hiljade kubika betona, da završimo nadvo-žnjak ispred tunela. Željeznički most broj osam već smo predali investi-toru. Nadamo se da ćemo svoj dio posla obaviti između 10. i 15. novem-bra.

Oko 280 zaposlenih radnika ovog OOUR-a, pretežno građevinaca i ma-šinaca, rade zaista udarnički. Raspo-ređeni u tri smjene čine ogromne na-pore da svoju obavezu ispune na vri-jeme.

— Nikada se nije ovako radilo --

— dodaje Malešević. Već sam deset go-dina zaposlen u ovom OOUR-u i to dobro znam. Radnici su neobično za-interesovani za posao i bez pogovora izvršavaju sve postavljene zadatke. Moram da pohvalim i izuzetno anga-žovanje omladine, koja ovdje radi najnapornije poslove. To su članovi specijalnih jedinica, sastavljeni od najboljih brigadista.

A neimari OOUR-a »Kolašin« is-kazali su se dosad na gradnji veoma značajnih objekata. Učestvovali su na izgradnji puta Mesići — Ustiprača, a nakon obavljenog posla, na putu Sa-rajevo — Pale, odakle su i došli na ovu akciju. Prethodno su, godinama, radili na izgradnji pruge Beograd — Bar.

Idući od gradilišta do gradilišta sti-gli su eto i na izgradnju drugog ko-losijeka. Sada u tunelu dnevno ugra-đuju i do dvjesto kubika betona.

Sl. PUHALO

SLIKARI I VAJARI U NEMILOJ

Umjetničko oblikovanje podviga

Uspjesi koje postižu brigadiri Omladinskog naselja u Nemiljoj ostaće za nezaborav i na slikarskom platnu i u skulpturi

NEMILA, 18. OKTOBRA — Uspjesi koje postižu brigadisti u Nemiljoj osta-še zapisani i na slikarskom platnu, ki-rovima. Prije nekoliko dana u Naselje ORB Nemila, sa Akademije primenje-nih umetnosti iz Novog Sada stigli su slikari Mirsad Aščerić, Tomislav Suhe-ći, Matija Ferenčak. Sa njima su i va-jari Borislav Šuput i Miša Cvetičanin. Za svega nekoliko dana urađeno je već nekoliko slika, među kojima jedna na kojoj je most u Topčić-Polju. I vajari ne zaostaju u poslu. U glini se već rade skulpture...

Nekad...

Ovih dana u Naselje dolazi i profesor Akademije Jovan Soldatović. U Novom Sada ovaj poznati umjetnik vaja skulp-turu brigadirke.

— Ta skulptura će izgledati zaista im-pozantno, objašnjava Borislav Šuput. Visoka je preko četiri metra, a radi se u jablaničkom bijelom mermeru posto-je, a lik brigadirke u bronzi. Sada je skulptura u livnici i vjerujem da će je završiti uskoro. Brigadirka u rukama dr-ži držače od majja s kojima se nekada nabijala zemlja pri izgradnji prvog ko-losijeka. Ali dvije drške, koje brigadir-ka drži u rukama, stilizovano podsjećaju na dva kolosijeka, onaj rađen 1947. i ovaj koji se sada radi.

Kada se gradio prvi kolosijek od Šam-ca do Sarajeva, među brigadirima je bio i Jovan Soldatović, tada još student na Akademiji primijenjenih umjetnosti. Sada kada se gradi drugi kolosijek, od-lučio je da brigadirskoj snazi i zanosu, koji gradi pruge, pokloni skulpturu. Ni-je još odlučeno gdje će se ona posta-viti. Sigurno je samo jedno — neće biti u zatvorenom prostoru, muzeju. Kao simbol brigadirke stajaće na mjestu današnjeg naselja omladinskih radnih brigada ili još vjerovatnije — pred Vrandukom. U mermeru će biti urezani i stihovi Pere Zupca.

»Ovde su mladi ljubav uzidali, Ruke i oči, Poljupce i snove, Golim rukama zvezde skidali, Za barjak izgrađnje i obnove. Ovde su potom deca njihova, Ljubaviju koja nema kraja, Satkali kolosek lepši od stihova, Koji će zauvek da nas spaja«.

... i sad

Kako je nekad radio njihov profesor Jovan Soldatović tako na istom mjestu rade danas i mladi umjetnici iz Novog Sada. Slikari Mirsad Aščerić, Tomislav Suheći i Matija Ferenčak. Od dana ka-da su došli u Nemilu prionuli su na po-sao. Svaki od njih već je uradio po ne-koliko portreta, skica, slika, a radi se i

na većoj kompoziciji slika koje će pri-kazati rad brigadira na trasi, njihov ži-vot u Naselju, objekte koji se rade.

Ni kipari Borislav Šuput i Miša Cveti-čanin ne miruju. U glini rade skulpture brigadira.

Sve njihove radove publika će moći da vidi na izložbi, koja će se organizo-vati završetkom drugog kolosijeka. Ka-snije kada se otvori muzej u kojem će se naći svjedočanstvo o izgradnji pruge između Šamca i Sarajeva, tu će os-tati i njihovi radovi...

Ali ne rade samo ovih pet novosad-skih umjetnika u Nemiljoj kao slikari i vajari. Prekjuče su zajedno sa brigadi-rima radili na Vranduku — betonirali bočne strane tunela, kopali kanale. Baš kao nekad i njihov profesor Jovan Sol-datović.

Dvanaest mostova od Zavidovića do Begova Hana

Svi su poodavno izašli iz vode

Završeno osam mostova, ostala su još četiri ♦ Sve što je do sada urađeno, a to zaista nije malo, rezultat je zajedničkog napora brigadi-ra i radnika izvođačke ope-rative ♦ Svi objekti biće predati znatno prije roka

ŽEPČE, 18. OKTOBRA — Na dionici pruge od Zavidovića do Begova Hana koja pripada Omladinskom naselju Žepče, ključni objekti su dvanaest že-ljezničkih mostova. Sedam mjeseci već traje bitka sa Bosnom i nekim manjim potocima i rječicama i iz nje su do sada kao pobjednici već osam puta izašli brigadiri i izvođači radova. To znači da su potpuno završeni mo-stovi petnaest na 133 kilometru (izvo-đač OOUR »Banat«), osamnaest na rampi u Žepču (izvođač ŽTO — OOUR — »Visokogradnja« 19, 20 i 21 u Žep-ču, izvođači »Posavina« i »Drina«, Ko-zarin most 22 u Jeleču preko Paprat-nice, Drinin most 23 preko Ograjine, te most 25 u Mračaju na kome je ra-dio OOUR »Bobovac«.

Ostalo je da se završe još četiri mo-sta, i to broj šesnaest u Viništu (izvo-đač ŽGP — OOUR »Kolašin«), zatim broj sedamnaest (istog izvođača u Ora-hovici), Kozarin most broj 24 u Zeleći i most 26 u Begovu Hanu, a radi ga Vraničin OOUR »Bobovac« iz Vareša.

Danas na mostovima nema brigadi-ra. Oni su uglavnom kopali bunare i betonirali stubove. Na šesnaestici i sedamnaestici radnici Kolašina uvlače kabiove u poprečne nosače i betoni-raju (most 16), dok se na sedamnaes-tici lansiraju nosači na polju jedan i polju dva nakon čega će takođe biti betonirani poprečni nosači, uvučeni kabiovi u njih, betonirane ploče, po-stavljene izolacije i urađeni drugi za-vršni radovi.

Kraj se već uveliko nazire.

— Najveći problem je bio izaći iz vode. Ti poslovi su i oduzimali naj-više vremena. Sjetimo se samo »Ko-zarina« mosta 24 u Zeleći. Bosna im je nekoliko puta preko noći upropa-štavala sav posao koji su u toku da-na napravili — kaže nam Tomislav Prpoš, zamjenik komandanta Omladinskog naselja Žepče za radilište, dok obilazimo ove ključne objekte.

G. JOVANOVIĆ

Dovoljno za pjesmu i igru

Frula, harmonika i gitara — zar je potrebno još nešto da se zapjeva i zaigra nakon napornog rada na trasi?

Frulaš Hasan Babić, harmonikaš Rajo Galić i gitarista Sreten Perić omiljeni su u svojoj brigadi »Deve-ti septembar« zbog svojih vještina, a rado su viđeni u cijelom Omladinskog naselju Žepče.

— Njihova muzika bđri nas kad nam je na trasi teško, a zabavlja u Naselju svakodnevno — kažu nji-hovi drugovi.

Snimio: Branko POPRAVAK
ORB »Deveti septembar« Bugojno
Naselje Žepče

Sastanak Aktiva Saveza komunista Omladinskog naselja u Zavidovićima

Visoka ocjena za društvene aktivnosti

Iako se radi u četiri smjene, brigadiri u Naselju uspješno provode program društvenih aktivnosti, što potvrđuje i ocjena — devet koja je zaslužena u prvoj dekadi

ZAVIDOVIĆI, 18. OKTOBRA — Sinoć je održan sastanak Aktiva Saveza komunista Naselja. Na sastanku su analizirani rezultati društvenih i radnih aktivnosti. Komunisti su, kao i uvijek, spremnošću na kritiku i samokritiku govorili o dosadašnjim rezultatima i zapažanjima o ostvarivanju zadataka i obavezama koji su bili, koji jesu, ili su pred brigadama. Akcenat u diskusiji dat je društvenim aktivnostima, jer najveći dio vremena brigade su na radilištu i sa punim zamahom i željom ostvaruju radne zadatke, pa zbog toga nedovoljno vremena ostaje za rad u društvenim aktivnostima. Teškoće pred kojima se nalaze brigade u ostvarivanju ovih zadataka su kako organizovati i uskladiti vrijeme društvenih i radnih aktivnosti, s obzirom na to da se radi u četiri smjene, da se brigade dijele u grupe, da se često, odmah nakon povratka, uključuju u različite oblike društvenih aktivnosti. Komunisti su istakli da je, i pored toga, mnogo učinjeno što govori i prosječna ocjena — devet — ostvarena u prvoj dekadi, u kojoj su pokazali i pokazali koliko su sa punom odgovornošću i spremnošću prihvatili zadatke i veoma dinamično i inovativno se dali na njihovo ispunjenje, te je zaključeno da već sada komunisti u brigadama razmišljaju o onima koji su se najviše isticali u radu, koji su stizali na udarнички prebacuju formu na trasi i da stignu u Naselju da realizuju zadatke društvenih aktivnosti, budu predlagani za prijem u SK, odnosno da s prijedlogom odu u svoje radne organizacije, škole, mjesne zajednice. To je zadatak svih brijednih konferencija i aktiva Saveza komunista.

E. ALIČKOVIĆ

Razmjena

Još jednom su potvrđeni drugarski odnosi koji od prvog dana vladaju između naše brigade i brigadiru — vojnika »Prve krajiške«. Pošto oni, logično, u svom radu ne mogu obavljati gotovo neophodnih za rad u brigadirskom restoranu, naše brigadirke su im priskočile u pomoć kada su bili dežurni u Naselju. Zauzvrat, šestorica vojnika su sa našom brigadom radila taj dan na trasi i znatno doprinijeli dobrim rezultatima.

Pri povratku sa trase, brigadiri ORB »Deveti septembar« zadržali su se u selu Bakotići, nedaleko od Maglaja i tu izveli mali kulturno-zabavni program. Pjesmom i šalom zabavili su okupljene mještane koji su sa simpatijom i aplauzom prihvatili ovu nenajavljenju i nezvaničnu, ali uspješnu zabavu.

Ljubica Bosnić,
ORB »Deveti septembar«
BUGOJNO

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleža, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Samac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspišemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba za bilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobodjenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

RAD ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Tutnjaće vozovi

*Na trasi u Nemiloi se radi
od ranog jutra pa do noći,
pucaju žuljevi, ali ne osjećamo umor,
jer pruga, prije roka mora proći.*

*Ne ljutimo se kada se nedjeljom radi,
ne ljutimo se jer smo Titu obećanje dali,
nestaće žuljevi i bićemo ponosni
što smo prugu iz mladosti iskovali.*

*Kujemo joj nešto vrlo važno,
nešto jako kao željeznička pruga,
stičemo korisne radne navike
i kujemo prijateljstva beskrajno duga.*

*Kađa pruga bude gotova,
od zajedničkih dana ostaće snovi
i umjesto pjesama brigadirskih,
prugom ovom tutnjaće vozovi.*

Izeta HALKIĆ

ORB »SE DAM SEKRETARA SKOJ-a«

ПОНОВО У ДОЛИНИ БОСНЕ

Други пут на другом колосијеку

— Сваки бригадир, над би био у могућности, поново би ишао да гради пругу — наше Власеничанна Мевла Садиковић — пресрећна што јој је указано повјерење да у »УПИ« бригадир поново пругу гради

ВЛАСЕНИЦА, ОКТОБРА — Мевлудина Садиковић припрема се ових дана за своје треће учествовање на савезним оmladинским радним акцијама: добила је похвалницу на ОРА »Јасеновац 75«, била је ударна на ОРА »Шамац-Сарајево 78«, сада опет иде у долину Босне, као бригадирка »Упијеве« бригаде.

— Чим је у Власеници обновљена традиција слања бригаде на оmladинске радне акције, пријавила сам се. У Јасеновцу сам била одушевљена, тамо сам завољела чак и комарце, па сам се прва пријавила кад се дознало да ће власеничко-шековићка бригада »Бирач« ићи да гради други колосијек од Добоја до Зенице.

— То одушевљење се само представља?

— Управо тако. То учествовање, то је величанствен осјећај. Тада усхићеност постане свакодневност. Сретнете се први пут, а чини вам се да се знате откад постојите, па тако, заједнички, градите домовину. Од тога нема ништа лепше. Зато идем поново.

— Није ли било доста већ један мјесећ?

— Напротив, август ми је прошао као сан, а изсањала сам ударничку значку, дипломе фото-курса, политичке школе, прве помоћи, стекла толико пријатеља колико је бригадиста било у петог смјени у Немилој, чак и једну љубав. Ипак, то треба рећи посебно, највеће признање ми је то што сам предложена за пријем у чланство Савеза комуниста!

Мевлудина са предсједником Основне организације ССО у власеничком »Полету« Ахмом Бајрамовићем

— Бићеш »ветеран« у бригади?

— Претпостављам да ће у »УПИ« -бригади бити и оних без акцијашког искуства. Трудићу се да им објасним како се ради без забушавања и како је најбољи мелем за жуљеве учествовање у друштвеним активностима. Али, навикнуће се они већ првог дана!

Мевлудина Садиковић ради у Упијевој радној организацији »Полет« у Власеници, трговац је, а предсједник Основне организације ССО у »Полету«, млади трговац Ахмо Бајрамовић каже:

— Било је мало запело око слања нашег представника у »УПИ« -бри-

гаду, али је став омладине био одлучан да Мевла поново иде, није нас обрुकала ни у августу.

А Мевлудина придодале:

— Друго учествовање на истој акцији за мене је изузетно признање, јер сам једна од ријетких којима се испунила жеља да поново граде уз Босну. А да може, сваки би бригадист са ове акције опет дао свој удио да се пруга преда на вријеме, свако би радо опет дошао. У то сам сигурна, ту тврдњу могу и потписати!

Ту тврдњу може потписати и репортер »Omladinske pruge«...

И. ТАЉИЋ

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 201

Proširiti usko grlo

Ništa ih ne može iznenaditi ni spriječiti da svoju prugu završe kad su i obećali — prije roka. Dolinom Bosne odjekuje pjesma udarnička, svakog dana jača, odlučnija. Brdovita Bosna nije nesavladiva, ali zahtijeva maksimum angažovanja i opreznosti graditelja pruge. Valja trasu osigurati, otkopati sužene prolaze, ali tako da se zemlja i kamen ne odronjavaju. I na takvim poslovima brigadirske mišice dolaze do punog izražaja. Brda nestaju, ostaje trasa drugog kolosijeka, ravna i bezbjedna. Znaju akcijaši kako treba da se bore sa visinama, krenuli su stepenasto, sistematski sijeku dio po dio planine, proširuju usko grlo.

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

NAŠ KOMENTAR

To je prava produktivnost

Ne bez razloga ističe se uspjeh bilo koje radne organizacije, koja ostvari učinak recimo 130 odsto. To je za 30 procenata više od norme. Uspjeh zaista hvale vrijedan. Bilježe ga odmah i novine. O toj radnoj organizaciji priča se pohvalnim riječima. Kako je krenula pravim stazama, da joj je produktivnost, za koju se toliko borimo, na zavidnoj visini, da radnici rade požrtvovano...

I sve je to tačno. I nema se tu šta zamjeriti. Ali šta biste tek rekli kad čujete da ima i takvih radnika koji ostvaruju učinak od recimo 418 odsto. Norma je znači prebačena za ravno 318 procenata.

Izgleda nevjerovatno zar ne? Pa ipak je tačno. Upravo takve radne procenete ostvaruju brigadiri.

I mogućnosti i želje

Takav učinak od 418 odsto ostvarili su juče brigadisti iz ORB »Milan Simović« sa Pala. Istovarali su tucanik i pragove iz vagona kompozicije duge 27 vagona na trasu drugog kolosijeka u Jelini kod Nemile. Kako objasniti tako visok prebačaj?

Sigurno, ne riječima, da su norme brigadira i radnika u radnim organizacijama različite. Nije to tačno. Mjere se potpuno istim aršinom. Ali postoji drugo, pravo objašnjenje visokih normi. Ono glasi: mogućnosti brigadira i fizičke i umne maksimalno su iskorišćene u mjesecu dana njihove smjene. Koliko zbog dobre organizacije toliko i zbog njihove želje — da rade, zanosa.

Dovoljno je, zato, bar jednom otići na trasu drugog kolosijeka koji se gradi od Doboja do Zenice i vidjeti sa koliko žara i ljubavi rade brigadiri. Visoki procenti brigadirskog uspjeha u radu već time postaju jasni.

A treba i napomenuti još jednu zaista važnu pojednost — njihov rad je dobrovoljan. Zasnovan na njihovoj ljubavi prema domovini, Partiji, Titu. Te riječi na pitanje »za koga radimo« postale su već himna svih brigadira prije nego što se prihvate posla. Ta se ljubav ne može izmjeriti, takvi procenti ne postoje. Ali o njoj koliko to mogu ipak svjedoče visoke brojeke dnevnih učinaka.

Pravilo bez izuzetka

Postalo je pravilo da dnevni učinci brigadista prolaze svaki dan po 200 pa i 300 procenata. Svaki dan. Izuzetaka nema. Ako ih ima onda su te brojke samo veće, recimo preko pet stotina procenata. A bilo je i takvih slučajeva. Jedan takav uspjeh ostvarila je Udarna brigada »Sedmi novembar« iz Banovića. Ne samo jednom. Eto takvi su izuzeci kod brigadira. Jedino za pohvalu...

I pored tako vidljivih nesumnjivih uspjeha brigadisti te brojke, koliko god da su im drage, smatraju uobičajenim. Iz prostog razloga jer se ponavljaju svaki dan. Na njih su se navikli jer svaki dan rade punom snagom — koliko god to mogu... Ostvareni učinci su zato visoki — produktivnost takođe.

Još jedna pojednost zapinje za oko. Možete listati dnevne izvještaje i na gotovo svim je lako uočiti da su u rubrici u kojoj se vodi efektivna samo jedne brojke — sto odsto. Drugim riječima brigadisti svih omladinskih radnih brigada rade uvijek u punom sastavu. Tek ponekad opravdana povreda. Molbi ljekarima da odsustvuju ponekad sa posla nema. Svijest kod svakog brigadira je visoka, svako zna značaj svog rada, da njegovo (neopravdano) odsustvo šteti brigadi. Bolovanja zato nema. Jer raditi na omladinskoj radnoj akciji je čast za svakog brigadira, a za nju se bore svi...

Po zakonitostima ekonomske teorije smatra se da izrazito veliki učinci nose opasnost od lošeg kvaliteta izvedenih radova. Ni to nije slučaj kod rada brigadista. Rijetko se kad desi da se kvalitet izvedenih radova ocijeni manjom ocjenom od maksimalne — desetakom.

I to je pravilo kod brigadira — bez izuzetka.

Z. RAJKOVIĆ

РАПОРТ СА
ВРАТОЛОМА

Спојене трачнице од Брадића до Долине

Још једна радна побједа бригадира на Вратолому
♦ Проширен и оспособљен пут, одузет од корита Босне ♦ Вратолом то више није ♦ Послије завршене смјене бригадир из Градачца остали да прославе продужетак другог колосијека

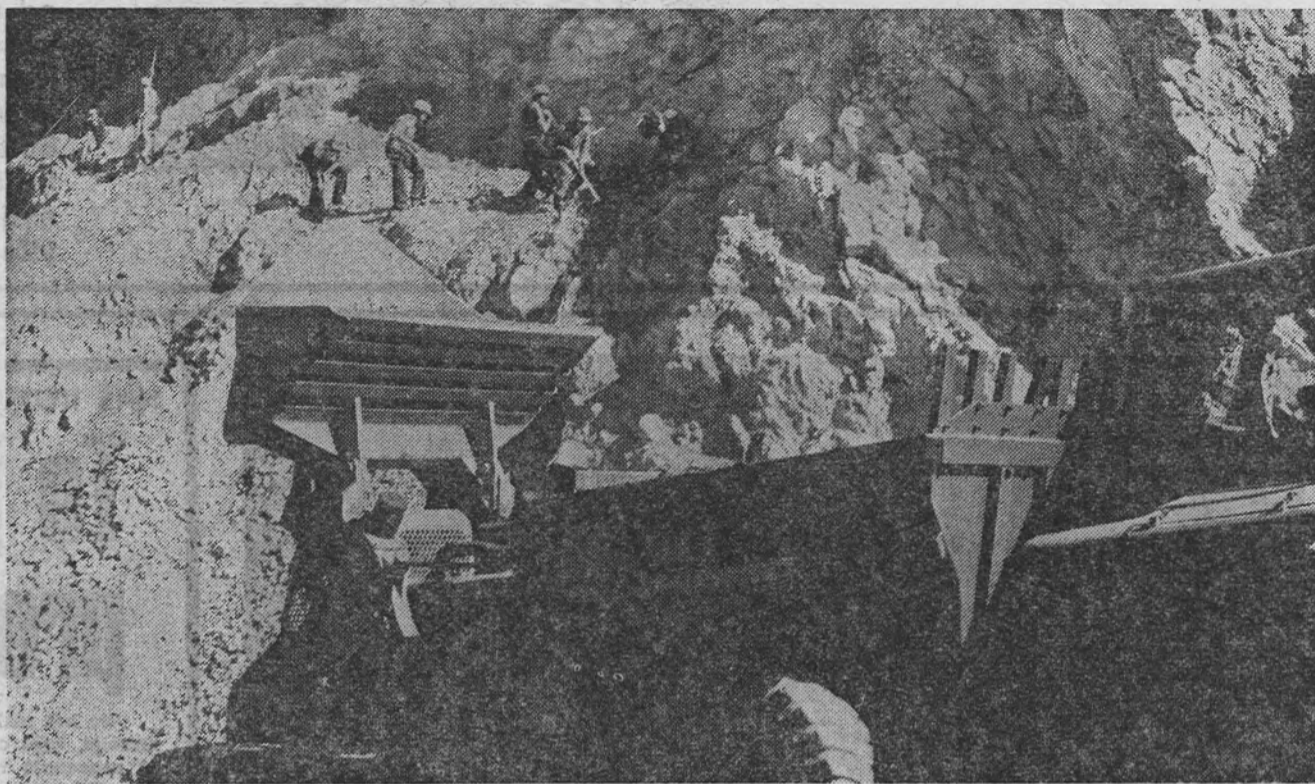
ЗАВИДОВИЋИ, 19. ОКТОБРА — С правом су га људи на звали Вратоломом. Требало би само видјети како се пркосно издиже големо брдо, а у његовом подножју тиха осакаћена Босна, још 1947. кад јој бијаху одузете воде да би се пруга могла изградити. И опет покрадена и вода јој усмјерена жељама градитеља. Неопходан пут испод брда, а пруга се гради, куда одвозити потребан грађевински материјал? Треба смањити и радијус како би брзина кретања воза новим колом сјеком достигла сто километара на сат, зауставити Босну да не би подривала... Све је то била загонетка. Али Вратолом није више вратолом. Побјеђен је. Другови у трасерској служби графички објашњавају како је то изгледало, како је сада и шта је учињено да би јуче бригадир ОРБ »Хасан Кикић« из Градачца с правом могли прослављати пјесмом ову градитељску побједу. Трасери рекоше да је неопходни пут требало проширити и оспособити, одузети од корита Босне и заузети је. Изграђен је потпорни зид у висини од седам метара у који је уграђено 3.300 кубика бетона и који је један од најљепших дијелова на прузи. Нови колосијек издигнут је осам метара изнад нивоа воде. А пут проширен и оспособљен за превоз.

Извођачи радова »Боснани-теви« и ВОГ СЖП Сарајево и бригадир завршили су на вријеме још један значајан објекат на дионици од Маглаја до Завидовића.

Зато су бригадир из Градачца прослављали спајање колосијека од Брадића до Долине на самом Вратолому. Нису жељели напустити пругу и кад је било завршено њихово радно вријеме. Остали су да раде и у другој смјени да, спојивши 20 поља шинског колосијека, пјесмом огласе побједу.

Босна осакаћена живи дво-струким животом. На њеној обали младост је победила Вратолом.

Е. АЛЕЧКОВИЋ

Пруга мора проћи

Снажна механизација извођачке оперативе и полетне бригадирске руке у пуном замаху, у финишу

Акције, убрзаним темпом савладавају посљедње препреке на траси другог колосијека. Тунели Сиколе и Вистричак опуру се, али и предају. Градитељи сигурним корацима и све брже напредују ка великом циљу. Пруга мора проћи прије рока, то је завјет омладине, а дјело које настаје из њихових руку поприма завршне контуре.

Заједничка жеља и заједнички циљ мобилише сваког појединца да у завршници уложи максимум снаге и знања у пругу легенду. Нема несавладивих препрека, то потврђују до сада завршени објекти. Мостови су доведени у равнину трасе, њих тридесет и четири биће готови знатно прије рока.

СА MODRIČANIMA NA RADILIŠTU

Ponoviti uspjeh sa ranijih akcija

— Ova akcija nam je najdraža i trudićemo se svim silama da pružimo što više. Nisu važna samo zvanična priznanja, važno je učestvovati na našoj — omladinskoj pruži i ugraditi dio sebe u to veliko djelo — kažu brigadiri ORB »Posavsko-trebavski partizanski odred«

ŽEPČE, OKTOBRA — U sedmoj smjeni u Naselju Žepče boravi nekoliko brigada sa već bogatom akcijaškom tradicijom. Među njima je i »Posavsko-trebavski partizanski odred« iz Modriče. Njihovo iskustvo u radu i akcijaškom životu odmah je uočljivo i na trasi i u Naselju. Zive kao jedan, rade kao jedan.

Posjetili smo ih na radilištu putničke i teretne željezničke stanice u Zavidovićima gdje je »MOIOK« preuzeo poslove na gornjem stroju. Iako je jutro prohladno Modričani rade u majicama. Uz ovakav posao hladnoća se ne osjeti — kažu. I stvarno demontiranje starog kolosijeka, nasipanjem, tucanika za novi istovar i polaganje teških pragova, posao je koji zahtijeva napor i mnogo znoja. Ali Modričani su stari vukovi akcijaški i nikakvog se posla ne boje. Pet godina bogate tradicije i niz priznanja nije malo.

Iskustvo i polet

— Naša brigada formirana je povodom proslave 30-godišnjice proslavljenog Posavsko-trebavskog partizanskog udarnog odreda i 30. rođendana Modriče u slobodi — avgusta 1973. — s ponosom kaže Jovica Begović, brigadir. Samo nekoliko dana nakon formiranja imali smo svoje prvo vatreno krštenje LORA »Osmi septembar 73.« u selu Skugriću, na pola puta između Modriče i Gradačca. U toku dva mjeseca koliko je akcija trajala na iskopu kanala i izradi bankina duž, tek asfaltiranog puta, kroz redove Brigade prošlo je 300 brigadira — školske, radničke i seoske omladine. Organizujući ovu radnu akciju i izvršavajući zadatke na njoj, kalila se naša brigada, spremala za nove radne pobjede.

Već iduće godine ORB »Posavsko-trebavski partizanski odred« učestvuje i na jednoj saveznoj akciji. Bila je postigli su sve do sada, pa će tako biti i na ORA »Šamac

to pruga Beograd — Bar 1974. u Naselju na Jabuci. U avgustovskoj smjeni radilo se na najtežim poslovima. Sjetimo se bilo je to te godine najteže radilište u cijeloj Evropi.

— Kao što vidite, imamo iskustva na pruži — kaže Mustafa Mehić. Već nakon sedam-osam dana izbili smo u prvi plan, a kraj smjene i cijele Akcije dočekali smo sa svim priznanjima koja su se te godine mogla osvojiti na radnim akcijama u Srbiji. Među najdražim bila nam je Plaketa Desetog kongresa SKJ i Plaketa koju nam je dodijelila bratska brigada iz Kruševca sa kojom i danas odlično saradujemo.

Uspjeh za uspjehom

Još dugo smo razgovarali sa ovim vrijednim brigadirima. Svako je želio da ponešto kaže o uspjesima svoje brigade u proteklih pet godina koliko ona postoji. Nizale su se akcije i priznanja na svakoj od njih. Nabrojaćemo samo najveće uspjehe: ORA »Kozara 75« — Zastava »Heroini Kozare« i najveće akcijaško priznanje Plaketa »Veljko Vlahović«. Sljedeće godine opet Kozara — ponovljen uspjeh.

— Ipak htjeli bismo posebno da istaknemo ORA »Ibar — Lepenac 77« kaže Stojanka Đukanović. Bili smo najbolji u svim smjenama i osvojili sva priznanja. Zato su nas ove godine u avgustu na istoj radnoj akciji smatrali gotovo domaćinima.

Ponovio se uspjeh sa prethodnih akcija — osvojena su sva priznanja koja su se u smjeni mogla osvojiti, a saznali smo da ih očekuju još neka koja se dodjeljuju najboljim nakon završetka smjene akcije.

— Ima toga još. Ali ispašće da se samo hvalimo — kaže Senka Kopic. Zato napišite da nam je ova akcija najdraža jer gradimo nešto naše, bosansko i da ćemo se truditi svim silama da pružimo što više. Nisu važna samo zvanična priznanja. Važno je učestvovati na izgradnji naše omladinske pruge i unijeti dio sebe u to veliko djelo.

Ostavljamo Modričane da se radom dokažu da opravdaju povjerenje koje im je ukazano i slavu s kojom su došli u Žepče. Jer samo radom i svesrdnim zalaganjem postigli su sve do sada, pa će tako biti i na ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

G. JOVANOVIĆ

Висок учинак

HEMILA, 19. OKTOBRA — Јуче су бригадир из ОРБ »Милан Симовић« са Пала у Јелици истоварали туцавик и прагове. Остварили су висок учинак од 410,90 одсто. Одмах за њима

по висини дневног учинака су бригадир из Високог, чији успјех изражен у процентима износи 323,24 одсто. Просјечан учинак у цијелом Населју износи 222,41 одсто. Јуче се уз уобичајене радове на тунелима Врандук и Вистричак истоварало из вагона хиљаду кубика туцавика, 500 кубика шљунка и хиљаду прагова.

BILJEŠKA

Dvije priče brigadirske

DOBOJ, OKTOBRA — Priča prva: Brigadisti ORB »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara u tunelu Trbuk jedan iskopali dvije goleme niše i u njih ugradili deset kubika betona. U istom tunelu postavili su pedeset poklopaca na izbetoniranom kanalu. Izbušili »pikanerima« 30 rupa u stijene kraj tunela Trbuk dva, u koje se postavljaju mine. Posao su završili na vrijeme. Njih 20, trebalo je potom da krenu u Naselje.

Ali, čekali su autobus i članove ORB »UNIS« sa kojima je trebalo da se vrate. Njih, međutim, nije bilo. Morali su da izvrše svoj dnevni zadatak: da postavljaju još pragova i šine u dužini od 22,5 metara. Zaječarci se nisu dvoumili. Iako umorni, nakon napornog rada, priskočili su drugovima iz saraževske brigade u pomoć. Zasukali su rukave i prionuli sa 30 »UNISOVIH« brigadira na posao. Za četrdesetak minuta kolosijek je bio na svom mjestu. Zaorila se zajednička pjesma, koja je nestala zajedno sa autobusom.

Priča druga: ORB »Franc Rozman Stane« u blizini Željezničke stanice Maglaj istovarila je 17 vagona zemlje dva sata prije roka. Nedaleko od njih taj isti posao obavljali su brigadisti ORB »Todor Panić« iz Gračanice. Momci i djevojke iz Omladinskog naselja u Žepču. Preostalo im je da istovare još nekoliko vagona.

Za vojnike iz Naselja Doboja to je bilo dovoljno. Nisu ni pomislili da krenu sa trase. Izmiježali su se sa brigadistima iz Gračanice, koje do tada nisu ni poznavali, i istovarili četiri vagona zemlje. Dnevna zadaća je bila obavljena.

Dvije priče, a jedna želja. Završiti posao na vrijeme i izvršiti zadatku obećanje. U borbi za procenete ne zaboravlja se na ono osnovno. Drugarstvo. Naprotiv, ono se u svakoj prilici stiče i jača. Onako, kako to može samo na akciji poput ove.

Sl. P.

Zajedno i dogodine

Čim su bili poznati rezultati prve dekadne, komandantu »Prve krajiške proleterske brigade« iz JNA koja je proglašena najboljom u Omladinskom naselju Žepče, prvi je čestitao komandant ORB »Todor Panić« iz Gračanice. Ove dvije brigade su dobri susjedi u paviljonu, ali i najveći rivali u borbi za što bolji plasman. Čestitka je primljena sa velikim oduševljenjem svih vojnika-brigadira i željom da se prijateljstvo sa Gračanijama još više učvrsti.

Zoran Golubović, brigadir-vojnika, inače poznat kao dobar fotograf izjavio je da bi i sljedeće godine želio poći na radnu akciju — i to sa brigadom »Todor Panić« iz Gračanice. Kaže da ga oduševljava drugarstvo i divni međuljudski odnosi u ovoj brigadi. Gračanlije su prihvatile prijedlog i nadamo se da će Zoranova velika želja biti ispunjena.

Milan TRIVIĆ,
ORB »Prva krajiška proleterska
brigada« JNA

Posjeta

DOBOJ, 19. OKTOBRA — U posjetu ORB »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara došli su predsjednik MOK SSO Zaječar Miodrag Stojanović i predsjednik Opštinske konferencije SSO Negotin Miroslav Stefanović. Oni su se upoznali sa dosadašnjim rezultatima koje njihova brigada postiže na izgradnji pruge drugog kolosijeka od Doboja do Zenice.

Novi kursevi

DOBOJ, 19. OKTOBRA — U Omladinskom naselju u Doboju počeli su sa radom novi kursevi — za nogometne sudije i prvu pomoć. Na kurs

za nogometne sudije prijavilo se tri-desetak, a za kurs prve pomoći oko 40 brigadista.

Mladi u porodici i društvu

NEMILA, 19. OKTOBRA — Sinoć je na temu »Mladi u porodici i društvu« održano predavanje u Klubu aktuelnosti. Predavač je bio Miroslav Prokić, savjetnik Prosvjetno-pedagoškog zavoda u Zenici. Prisustvovalo je 95 brigadira, koji su sa pažnjom i interesovanjem pratili izlaganje. Tema je veoma zanimala brigadiste pa je sa predavačem dogovoreno da se još jednom održi predavanje na sličnu temu.

Stigao skulptor »brigadirke«

NEMILA, 19. OKTOBRA — Danas u Naselje Nemila treba da stigne Jovan Soldatović, poznati novosadski umjetnik. On se prihvatio posla da uradi kip brigadirke čija će visina iznositi preko četiri metra. Postolje se radi u jablaničkom bijelom mermeru, a lik brigadirke u bronzi. Skulptura se trenutno nalazi u livnici i biće uskoro završena. Inače Jovan Soldatović je 1947. godine još kao student Akademije likovnih umjetnosti učestvovao na izgradnji prvog kolosijeka pruge od Šamca do Sarajeva.

Zeničani pomažu

NEMILA, 19. OKTOBRA — I danas je u Naselje Nemila stigla vikendbrigada iz Zenice »Ibrahim Perviz«. Mladi Zeničani su juče pomagali brigadirima iz Nemile da istovare tučnik, šljunak i pragove. Kako sami kažu u svakom pogodnom trenutku, kad im to obaveze prema školi dozvoljavaju, doći će da brigadirima iz Nemile pomognu.

Sve brigade imaju svoje rukometne ekipe

SPORTSKA NATJECANJA U NASELJU DOBOJ

Poznati polufinalisti

DOBOJ, 19. OKTOBRA — Takmičenja u nogometu, rukometu, košarci i stonom tenisu između pet brigada u Omladinskom naselju u Doboju u punom su jeku. Ekipe podijeljene u dvije grupe provjeravaju snage po jednostrukom bod sistemu. Do sada

su postignuti sljedeći rezultati. **Mali nogomet:** — prva grupa — »UNIS« — »Mileta Protić« 2:0, »Branko Milošević Metalac« — Mileta Protić« 4:1, »UNIS« — »Branko Milošević Metalac« 3:1. Druga grupa: »Franc Rozman Stane« — »Veljko Vlahović« 3:3 (nakon izvođenja jedanaesteraca 6:4 za JNA).

U polufinalu će se sastati »Franc Rozman Stane« — »Branko Milošević Metalac« i »UNIS« — »Veljko Vlahović«.

Pobjednici ovih susreta odlučiću u finalu o tome koja je najbolja nogometna ekipa u Naselju.

Košarka: — prva grupa — »Franc Rozman Stane« — »Veljko Vlahović« 47:17, »Franc Rozman Stane« — »UNIS« 40:21. Druga grupa: »Mileta

Protić« — »Branko Milošević Metalac« 23:18.

Rukomet: — prva grupa — »Mileta Protić« — »Branko Milošević Metalac« 6:9, »Branko Milošević Metalac« — »Veljko Vlahović« 8:2, »Mileta Protić« — »Veljko Vlahović« 7:6.

Stoni tenis: — prva grupa — »Mileta Protić« — »Veljko Vlahović« 2:1, »Mileta Protić« — »Franc Rozman Stane« 2:1, »Franc Rozman Stane« — »Veljko Vlahović« 2:1.

Druga grupa: »Branko Milošević Metalac« — »UNIS« 3:0.

U polufinalnu će se sastati »Mileta Protić« — »UNIS« i »Franc Rozman Stane« — »Branko Milošević Metalac«.

Sl. P.

Dan čistoće

DOBOJ, 19. OKTOBRA — Danas su u Omladinskom naselju u Doboju dežurni brigadisti iz ORB »Franc Rozman Stane«. Svoje dežurstvo obilježili su na poseban način — proglasili su četvrtak za dan čistoće. Ne samo što su uredili svoje spavaonice i počistili krug, već su oprali sve prozore i očistili trepariju i ostale zajedničke prostorije u Naselju.

I ovdje kao i na trasi, radili su kako to oni i znaju — složno i udarnički.

НАШ КОНКУРС

**Пишите,
бићете
награђени**

Бригадери седме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду. ОРА «Шамац — Сарајево 78» не пресушан је извор мотива за литеарна дјела и литеарне покуша-

је. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери седме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу «Омладинска пруга», а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литеарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција «Ослобођење» (за «Омладинску пругу» — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику «Омладинске пруге» у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева «Омладинске пруге».

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања седме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА
«ОМЛАДИНСКА ПРУГА»

РАД ЗА КОНКУРС «ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ»

**Дјевојци из
постојбине
Змаја**

*Хтјела је тог дана
да се просто зове Емина
да ли због Шантића
да ли због старог моста
никада ми није хтјела рећи*

*хтјела је косе да расплете
низ трачнице неке пруге
зубку да исплете
па да бригадирску љубав своју
зиба*

*хтјела је да буде непримјетна
у насељу сама да буде
сама да спава
са сновима попут неба
најневиније птице
на руке да јој слијећу*

*хтјела је да буде рана
на мојој руци
рана што слатко боли
много је тога хтјела
бригадирка из постојбине
Змаја од Босне
па ипак*

често је одлазила

*на спавање тачно у десет,
да сама спава
са сновима попут неба...*

Фахрудин ЗУКИЋ
ОРБ «Хасан Кикић»

**По трасама
ничу људи**

*Једна младост ту се буди
једна песма без рефрена
По трасама ничу људи
и стасају пре времена*

*Једна песма без рефрена
биће знојем продужена
безброј руку сваког трена
са алатом од имена*

*По трасама ничу људи
сакивају рад у једно
ту другарству све се нуди
и пориче што је бедно*

*И стасају пре времена
са изразом бунтовника
девојкама успомена
срца младих ударника*

*На прузи се стежу руке
на прузи им исте ћуди
на прузи су јачи од буке
на прузи се кују људи*

Миленко МУТИЋ

ОРБ «Девет народних хероја»

**Долином
Босне**

Колико је километара од Добоја до Зенице толико је и другог колосијека — трасе и положених шина. Пружила се друга пруга и одлучно креће ка циљу, вијућава уз прву и не одваја се од ње. На снимку фото-репортера В. Дуспера, који је направљен ових дана код Брадића, већ је стање измијењено, продужене су шине, набачени прагови и пруга креће све брже.

Скупштина учесника
ОРА «Бердап 78»
у Кладову

**Акција рада
и учења**

Подјелом захвалница и приједлогом чланова Штаба за припрему ОРА «Бердап 79» запључена Скупштина анцијаша

КАРАТАШ, ОКТОБРА — У Дому културе у Кладову одржана је Скупштина учесника ОРА «Бердап 78». То је била јединствена прилика да се сумирају резултати рада 36 бригада са укупно 1.872 бригадиста. У овој акцији учествовала је и Бригада СУВНОР-а из Кладова са 25 чланова. Први пут, од како је ОРА «Бердап» савезна акција, бригадисти су узели учешће у припремним радовима за изградњу ХЕ «Бердап II» измјештајући трасу пута Кладово — Брза Паланка у дужини од 2,5 километра. Бригадисти су градили и обалоутврду, низводно од ХЕ «Бердап I», уређивали насеље на Караташу и ископавали у тврђави «Фетислам». Вриједност овогодишњих радова износи око 16 милиона динара. Остварено је 37.000.000 норма-часова, а обим послова је премашен за 130 одсто. Посебно је одато признање инвеститорима: ХЕ «Бердап», ГП «Гимноградњи» и Предузећу за путеве «За јечар».

Друштвене активности, како је истакнуто у дискусији, заузеле су важно мјесто. Политичку школу, због ограничености капацитета, завршило је 150 бригадиста. Скупштина смјене конституисана на делегатском принципу са 99 чланова дала је велики допринос реализацији програма друштвених и радних активности. Актив Савеза комуниста имао је 694 члана, док је са Акције 355 бригадиста отишло са пре поруком за пријем у СК. Са Акције је 817 бригадиста понијело диплому о успјешно завршеном курсу.

Подјелом захвалница и приједлогом чланова Штаба за припрему ОРА «Бердап 79» Скупштина је завршена. Лејла ВИТЕШКИЋ

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 202

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zafim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Korak duži - cilj bliži

Potrošnja pragova iz dana u dan raste. Veliki dio trase je završen, a nanošenje pragova i postavljanje šina daje drugom kolosijeku i pravi izgled. Upinje se druga pruga da što prije stigne na cilj, da sjajne šine spoje Doboju sa Zenicom, a oktobarska smjena brigadira, zajedno sa radnicima izvođačke operativne, zahuktala se do maksimuma. Ulaže se sva raspoloživa snaga i umijeće da bi drugi kolosijek napredovao brže, a on kao da leti. Korak mu sve duži, a cilj bliži.

Na snimku foto-reportera Nedima Maličbegovića su brigadiri ORB »Mileta Protić« iz Žepča, smješteni u Omladinskom naselju u Doboju, na čijoj dionici uskoro treba da krene voz drugim kolosijekom od Doboja do Paklenice, što će reći, drugom prugom od petnaest kilometara.

NAŠ KOMENTAR

Treći kolosijek

Zajedno sa drugim kolosijekom od Doboja do Zenice gradi se još jedan — putem raznih oblika ideološko-političkog obrazovanja, kulturnih priredbi, zajedničkog života u naseljima i rada na trasi, brigadiri usavršavaju svoju ličnost, stiču nova znanja i iskustva, neprocjenjiva za njihovu budućnost.

Ne gradi se samo drugi kolosijek od Doboja do Zenice. Zajedno sa njim gradi se još jedan — treći. Ne manje važan od drugog. Uistinu, taj »treći kolosijek« se ne gradi na trasi, već — u naselju. Tu brigadisti stiču nova saznanja putem raznih obli-

ka ideološko-političkog obrazovanja, kulturnih priredbi, kurseva. Tako njihovo znanje dobija nove sadržaje, potpunije znanje o našem društvu, ulazi omladine u njemu... Tu se kali svaki brigadist.

... A rezultati?

Dovoljno je otići u bilo koje naselje duž drugog kolosijeka da bi se odmah primijetio njihov zanos sa kojim se radi pruga, oduševljenje nakon svakog dobrog rezultata koji se postigne na trasi, drugarstvo među brigadirima, bez obzira kojoj se brigadi pripadalo, zavidan nivo društvene aktivnosti u naseljima...

A to su nemjerljivi rezultati. Za njih ne postoje procenti uspjeha kao na trasi. Ali — vidljivi su, i te kako. Na svakom mjestu, u bilo koje vrijeme...

VELIKE MOGUĆNOSTI

Mogućnosti brigadista da uče stvuju u društvenim aktivnostima u naseljima omladinskih radničkih brigada su velike. Navedimo samo primjer iz Nemile. Postoji čak 15 raznih oblika ideološko-političkog obrazovanja putem kojih brigadirke i brigadiri mogu upotpuniti svoje znanje iz ove oblasti. Interesovanje je zaista veliko. Prije nekoliko dana brigadisti su mogli prisustvovati predavanju u Klubu aktuelnosti, izlaganju Miroljuba Prokića iz Zenice, na temu »Mladi u porodici i društvu«. Interesovanje

je bilo zaista veliko. Oko sto brigadista nakon izlaganja učestvovalo je u diskusiji.

Tako je sa svakom temom. A njih je dosta. I iz raznih oblasti. Samo u političkoj školi u Naselju ORB Nemila ima sto članova. Praktično, svaki peti brigadir iz Nemile aktivno saraduje u Političkoj školi. I to je već uspjeh. Ali, osim Političke škole, radi još 14 raznih sekcija za ideološko-političko obrazovanje. U njima su i ostali brigadiri, koji ne mogu u isto vrijeme da stignu i učestvuju u radu više ovakvih sekcija.

Uz to brigadisti u svojim brigadama izdaju biltene, učestvuju u zajedničkim drugarskim, ili prave svoje brigadne večeri, na kojima je program na zavidnom nivou. I tu, dakle, treba odgovoriti obavezama, u svojim brigadama.

A sve se to stiže. Na vrijeme, jer se to — voli...

GRADE PRUGU I SEBE

Samo u Naselju ORB u Nemiloj postoji 16 kurseva koje brigadisti kad završe stiču, ne samo iz tih oblasti, već i diplome da su sposobni obavljati takve poslove. Kurs za tesara ima, recimo, u Nemiloj preko 90 članova. Završetkom njihove smjene većina njih, koja položi kvalifikacioni ispit, stiče zvanje polukvalifikovanog radnika. Mogućnosti da se kasnije bavi tim po-

sloj ostaju mu, nakon završetka njegove smjene, širom otvorene... Tako je i sa brigadirima koji pohađaju kurseve za zidare, vozače.

Otvorene su mogućnosti brigadistima i da, ako uspješno polože završni ispit, postanu fudbalske, rukometne, odbojkaške su dije. Da nauče kako se rađa fotografije, rukuje radio-stanicom, savladaju vještine iz džudoa, karatea...

I zajednički život brigadista u naseljima omladinskih radničkih brigada je posebna priča. Lijepa. Za pohvalu. Prolazi sedma smjena brigadirskih, a za svo to vrijeme nema nijednog ekscesa. Drugarstvo na svakom koraku, pomoć kome je god potrebna, osjećaj zajedništva i potrebe da se tako živi, saraduje, jer pripadamo svi istom društvu, borimo se da ono bude još jače, ljepše. Od toga polazi svaki brigadist kada radi na trasi. Zato su njihovi učinci tako visoki. Kaže se zbog toga da se od Doboja do Zenice ne gradi samo drugi kolosijek, već zajedno sa njim i — treći. Jer, zajedno sa prugom brigadiri izgrađuju i — sebe. Tu se stvaraju i kale mladi kakve treba naše socijalističko, samoupravno društvo. Jer, i kad se završi Akcija, sve one vrline stečene na njoj, ostaju u njima...

Z. RAJKOVIĆ

KOLIKO JE TRIDESET VAGONA

Sikola »selik« na 135. kilometar

Jučerašnji radni zadatak brigadira »Tešanjско-tesličke« i »Prve krajiške« bio je da istovare, u što kraćem roku, trideset vagona materijala iskopanog sa sistema tunela na Sikoli. Priskočili su u pomoć Ličani i Bugojanci — vagoni istovareni prije mraka

ZAPIS SA TRASE

Sve su smjene njihove

O specijalcima je riječ. Dobrovoljci, od prvog dana zajedno, i bez određene smjene. Stiču gdje zatreba u svako doba dana i noći. Neumorni delije zaslužuju divljenje i više od — udarništva

ZAVIDOVIĆI, 20. OKTOBRA — Specijalci — ko su oni. Zbog čega baš specijalci? Šta je to što ih čini specijalnom grupom? Ovakva pitanja postavljaju mnogi i ne dobiju baš uvijek potpun odgovor. Da li je specijalist onaj koji ima više habrosti od ostalih da zaroni duboko u utrobu zemlje, da bude u blizini minera, da uspije da se provuče kroz najtanjanije otvore u zemlji.

Pokušala sam saznati više. S njima u autobusu. Jedna grupa, izgubih se među njima. Prave delije. Ne znam u kojeg prije da pogledam, kome prije da osmotrim žuljevite i ogrubjele ruke. Ali kolika svjetlost je u očima. Pjesma se ne smanjuje, ne čuje, ne spavaju, oni su glasni u tunelima, glasni u postavljanju betonskih potpornih zidova, u noćima pored Bosne s krampom u ruci. Pitam se otkud ta svjetlost, ozarenost. Tako je, i nikako drugačije.

Dok ih posmatrate, obuzme vas čudno osjećanje moći, odlučnosti.

— Iz koje ste brigade?

— »Stiv Naumov« — Bitolj.

Pa jasno mi je, tu je pjesma, makedonska, a kažu, gdje njih nije ni pjesme nije. Bez riječi su me pozvali da im budem glas u horu. Njih deset, nisam zapamtila sva imena. Goce Nedelkovski, Slobodan Kuzmanovski, Goce Saliev, Pece Tanlovski, Laze Malovski, Slave Petrovski, Blagoje Kantarovski. Ostale nisam čula jer je u blizini odjeknula mina i kamenje i zemlja poletjela u vazduh. Miniran je dio potpornog zida, i njega koji je nekad tako dobro služio, uklonili su jer bi smetao našoj ljepotici.

Tog dana su čistili prugu na 109. kilometru.

— Nemoj bre da pišeš da radimo na čišćenju, kaže krupan, crnomanjast delija.

— Zašto?

— Pa... pa... nije ovo posao za nas, dosadno je ovako. Mi smo za jake i teške poslove.

— Odmorite se malo.

Nasmiješise se i rekoše da je to za njih umor jer ne znaju za predah. Sva ki trenutak je jedan zamah, svaki dan je jedan podvig. Podvig specijalaca, podvig mladosti na pruzi, što zanos znači.

Nisam li vam odgovorila na neka pitanja o specijalcima? To su dobrovoljci, od prvog dana rade zajedno, i za njih nema određene smjene. Sve smjene njihove su. Na sve poslove oni stižu. I neumorni su. Momci koji zaslužuju divljenje i mnogo više od udarništva.

E. A.

Dani kraći, ali ruke jače

ŽEPČE, 20. OKTOBRA — Na 135. kilometru duž prvog kolosijeka pružila se kompozicija od 30 vagona punih miniranog materijala iz tunela Sikola, kao izazov brigadirima što rade u drugoj smjeni. Istovariti što prije i nasuti donji stroj, današnji je zadatak brigade »Tešanjско-teslički partizanski odred«.

I evo ih, iz pravca Željezničke stanice Vinište pojavljuju se prvo razvijene zastave. Prati ih pjesma kao i svakog radnog dana. S njima je i traser Hamzalić Halilović. Uzima glasnogovornik i ukratko objašnjava brigadirima šta će se raditi.

— Imamo dva sata vremena da istovarimo ove vagona. Sedmorica na svaki! I prvi pritrčava jednom vagonu, s lakoćom otvara vrata i odmah skače u stranu, jer je već pojurila gomila kamenja i pijeska.

— Premještamo Sikolu na 135. kilometar, dobacuje u šali Hamza.

Poučeni primjerom trasera, brigadiri jurišaju na vagona. Začas sve pršti po njihovim lopatama.

Pristižu i brigadiri-vojnici »Prve krajiške proleterske brigade« i takođe se hvataju ukoštac sa preostalim vagonima. Posla je mnogo, a treba ga završiti prije mraka. Za nepunih 20 minuta pobijedena su prva tri vagona. Među dvjema brigadama razvilo se prečutno takmičenje u kojem neće biti poraženih. Mišice se napinju, najveće gromade što ne mogu stati na lopate, treba izbaciti rukama. Zaštitne rukavice pomažu da se pored već osušenih žuljeva ne stvore novi.

Hiljadu kubika materijala nije malo. A dan je sve kraći. Da bi preduhitrili i pobijedili mrak u pomoć »Prvoj krajiškoj« i »Tešanjско-tesličkom odredu« stižu ubrzo i dobrovoljci iz »Šeste ličke udarne divizije Nikola Tesla«, »Gospić i »Deveti septembar«, Bugojno. Sa već do pola ispražnjenih vagona dočekuju ih radosni poklici i brigadirski pozdravi. Zaori se pjesma i nova snaga zastruji mišićima.

Trideset vagona ispražnjenih za manje od tri sata bili su dokaz još jedne pobjede. Za izuzetan napor i trud ovi vrijedni omladinci pohvaljeni su od komandanta Naselja, jer su bez obzira na naporan rad u prvoj smjeni, odmah poslije ručka pohitali natrag na trasu, na 135. kilometar jer — pruga ne smije da čeka.

G. JOVANOVIĆ

NOVO LICE ŽELJEZNIČKE STANICE U ZAVIDOVIĆIMA

Želje spojene mostovima

Završeno pomjeranje starog kolosijeka i novi postavljen na podvožnjak. I dok tutnje vozovi, graditeljska srca su ispunjena ponosom — dokaz je to ispravnosti urađenog posla

ZAVIDOVIĆI, 20. OKTOBRA — Sedma smjena će se pamtili po radu što se ni mjeriti ne može. Pamtili po snazi i želji kojom su brigadiri svakog jutra kretali u juriš na nove ra dne pobjede.

Ali već osjećaju da dani izmiču, da ih prstima brojati mogu. Možda zbog toga ovako nadahnuto odlaze na posao, glasno se vraćaju i ne odmaraju. To su junaci koji znaju koliko ostavljaju iza sebe. Koliko kriju u svojim žuljevima, koliko nose u svojim srcima. Na ovoj dionici, na svakom pragu njihov korak, na svakoj šini njihova misao, na mostovima i podvožnjacima spojene želje. Pobjedama krase i ove bosanske vrleti iz nad pruge.

Obilježena je tako još jedna velika radna pobjeda brigadira sedme smjene i izvođača radova. Radilo se i danju i noću. Neke brigade u dvije smjene, specijalci, dobrovoljci. Stanica u Zavidovićima doživljava preobražaj. Sada je novija i ljepša. Završeno je pomjeranje starog kolosijeka. Njegov novi dio uspostavljen je

i postavljen na podvožnjak. Njime uveliko tutnje vozovi i dokazuju ispravnost radova, odzvanjaju srećama i pjesmama graditelja. Na ovom poslu koji je završen na vrijeme radili su izvođači »Bosnaputeva«, donji stroj, iskope i nasipe, a gornji stroj OOUR za VOP Sarajevo. Brigadiri su bili uvijek s njima, rame uz rame, ono što ne mogu strojevi, mogu ruke. Postavljene su i kontaktne mreže za samo nekoliko sati, jer je trebalo sve to učiniti u vremenu dok je pruga zatvorena. Nosač broj jedan na podvožnjaku osposobljen je da primi dio kolosijeka stare pruge.

Izvođači radova i brigadiri postigli su još jednu veliku radnu pobjedu, za nove imaju još snage brigadiri sedme smjene, jer otići neće moći, oni će odlaziti a odlaziti znači ostati... »I kada god neko pomene broj sedam, u našem oku bijesnuće čudan plamen, i tada će se pred nama pojaviti neki paviljon, neko čisto nebo, lice drage nam osobe...« I dio pruge u koji su ugrađivali i sece.

E. ALIČKOVIĆ

ДОБОЈСКИ СРЕДЊОШКОЛЦИ
НА ПРУЗИ

Уче се за будуће акције

У добојским средњим школама има 180 одјељења и из сваког по један свакодневно улази у састав бригаде која ради на траси другог колосијека ◊ За 45 минута јуче су истоварали дванаест вагона туцанина

ДОБОЈ, 20. ОКТОБРА — Све чешће дуж трасе од Добоја до Маглаја могу се видјети дјевојке и младићи који нису у бригадирским униформама, али раде на изградњи пруге другог колосијека. То су ученици добојских средњих школа који већ неколико дана напуштају школске клупе, узимају у руке лопате, крампове и пијуке, излазе на трасу и раде — ударнички.

Сваки дан на трасу одлазе други младићи и дјевојке — рекоше нам. У Добоју има око 180 одјељења и углавном из сваког по један ученик чини поголему бригаду која може да уради доста посла.

И данас, у близини Маглаја су ученици из свих одјељења добојских школа: из Гимназије, Медицинске, Угоститељске, Техничке, Економске и Металске...

Истоварају туцаник из композиције од 12 вагона. Руке ненавикле на лопате, али нико не одустаје. Треба испразнити воз што прије, да би на његово мјесто дошао следећи.

— Радите ли ви овај посао само да не будете на настави — питамо их у шали.

— И прије него што се љутнуше углавном одговорише:

— Ту смо да помогнемо својим друговима и другарицама из свих крајева наше земље, да пруга буде што прије завршена.

Из најбројније групе издвоји се повиоком момак у црвеној мајици Мидхат Капетановић рече да се зове и Економску школу да похађа и даде своје објашњење у име свих:

— Драго нам је што радимо овај посао, јер сви смо жељели да учествујемо на овој акцији, макар и један дан.

То је омладинска акција, а ми смо омладинци и са задовољством се прихватамо сваког задатка, који нам се овдје повјери.

Рекоше нам и то како не могу да дозволе да се ова пруга, која пролази кроз њихов крај, изгради, а да они у томе не дају и свој допринос. И да уграде дио себе у своју пругу, пругу младости.

— Ми се овдје учимо и спремамо за будуће акције, на којима ћемо сви учествовати — веле док избацују туцаник.

Њих стотинак — остали раде на другом мјесту — запосјело је ову композицију која се, захваљујући њиховом ударничком раду, веома брзо празни. Оредили су и ударне групе састављене од најснажнијих момака, који треба да своје вагоне испразне што прије и да потом помогну својим друговима, који то нису у стању да учине. То због тога да се посао обави на најбржи могући начин.

Али, овога пута њихова помоћ није била никоме потребна. Забиљежили смо: за 45 минута добојски средњошколци истоварили су 12 вагона или око 220 кубика туцаника.

Сл. ПУХАЛО

I užina - brža

Poslije udarničkog rada, kratak predah za užinu, zasluženu, ali i sa dobrim tekom. Kako i ne bi kad se na trasi troše kalorije brže nego što se to pretpostavlja. Zamaš u udarnom mjesecu izvlači i posljednji atom snage, ali je mladost zato spremna, ne treba im mnogo vremena da nadoknade izgubljeno. Treba i u ishrani prebacivati normu, održavati formu i pojačati tempo izgradnje pruge u ovom paklenom finišu. I dok se marenada misli se na trasu, na učinak, na prugu mladosti.

ПОДВИГ БРИГАДИРА-ВОЈНИКА

Као да нема горње границе

Двадесет акцијаша-војника из ОРБ »Франц Розман Стане« постављајући бетонски надвожњак остварили норму са 512 одсто

ДОБОЈ, 20. ОКТОБРА — Јуче је ОРБ »Франц Розман Стане« из Љубљанске армијске области остварила свој највећи пребацај норме од 358 одсто. Томе је понајвише допринијела група од 20 бригадиста, који су постављали бетонски надвожњак и остварили норму за цијелих 512 процената.

— Прво смо морали скинути пругу у дужини од 25 метара, извршити ископ горњег и доњег строја и након тога при-

ступити главном и најтежем дијелу посла — помицању изливене бетонске плоче са стране првог колосијека, дуге десетак метара — вели Жељко Соколић, бригадни трасер.

Ову плочу, тешку неколико десетина тона помицали смо помоћу точкова, полуга и дизалица које саме нису биле довољне, него је зато била неопходна људска снага. Двадесет бригадира, уз помоћ стручних радника, који су руковали ди-

залицама, остало је радећи овај изузетно тежак посао док је трајала обушта саобраћаја.

Након постављања надвожњака бригадисти су се опет латили алата: на том мјесту, дугом 25 метара, поново су поставили колосијек и возови су могли несметано да пролазе.

Била је то још једна у низу радних побједа младости, ове снажне, која за препреке не зна.

Сл. П.

Изванредан учинак

НЕМИЈА, 20. ОКТОБРА — Јуче су све бригаде у Насељу у Немилуј имале заиста високе учинке. Бригадирке и бригадири из Санског Моста остварили су учинак од 466,87 одсто, а Паљани 429,96 одсто. Са успјехом је јуче радила и ОРБ »Седми април« из Високог и остварила учинак од 358,37 одсто, а бригадири из Велике Кладуше постигли су такође висок учинак од 466,87 одсто. Просјечан учинак Насеља износио је јуче 411,65 одсто.

Ж. Р.

Подвиг Грачанлија

ЖЕПЧЕ, 20. ОКТОБРА — Данас је наша бригада учинила велики подвиг. Остварила је до сада највећи проценат 534,64 одсто. Успјех је тим већи што ОРБ »Тодор Панић« већ три дана ниже побједу на траси, пребацујући норму за 200 или 300 одсто.

Враћајући се са трасе послје успјешно завршеног утовара грађе, група од десет бригадира наше бригаде на челу са замје-

ником команданта Османом Буквићем, наишла је поред Пољопривредног добра на коме су четворица радника утоварили умјетно гнојиво. Грачанлички бригадири су без оклијсвања засукали рукаве и посао је заједничким снагама брзо завршен. На крају смо се од својих нових пријатеља растали са једним бригадирским Здравом!

Д. КУЗМАНОВИЋ

Признање бригадирима — војницима

ЖЕПЧЕ, 20. ОКТОБРА — Војници-бригадири Гоце Георгијевски и Драган Петровић, иначе из јединице нашег овдашњег команданта Петра Ступара, добили су значке пријемног војника, док је Душан Бор добио седмодневно наградно одсуство. Ово је још један доказ да се у саставу »Прве крајишке« налазе најбољи војници Сарајевске армијске области.

СМОТРА КУЛТУРЕ И СПОРТА У НЕДЈЕЉУ, 22. ОКТОБРА У ЖЕПЧУ

НАШ КОНКУРС

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri sedme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleža, Davića i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri sedme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja sedme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

RAD ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Do zvezda i dalje

Iz hiljada mladih bića radosno odjekuje reč TITO. Jedna divna pesma, misao o čoveku, junaku, stvara se u narodu i ide u visinu, u nebo, u beskraj, među zvezde. Tito je preneo iskru nade, vere u pobjedu — u mir?

Koliko samo ima snage, ljubavi i požrtvovanja u tom srcu.

On je naš simbol.

Kako nama, mladima, samo zaigra srce kada vidimo druga Tita, uvek nasmejanog i radosnog. Kada je sa nama, onda je srećan. Titova reč nas hrabri, uliva nam poverenje, daje snagu. Radosni smo kada uradimo nešto novo, lepo za našu zemlju. Znamo da je to samo mali doprinos prema borbi naših očeva. U toj borbi pod vodstvom druga Tita, kada su i oni bili mladi, imali puno poverenja u njega, borili su se za slobodu, za svoju decu, za novi život. Padali su sa osmehom na licu, sa suncem u očima, slušali šum potoka i drveća slobodne domovine, padali su sa mišlju o životu u slobodnoj zemlji, punoj radosti i sreće.

Pobjeda je izvojevana.

Izgrađuje se nova zemlja. Svuda niču kuće, žitna polja, fabrike, pruge... rađa se novi, svetao život. Zemljom se ori radosna, gromka pesma brigadira.

Mi želimo da gradimo, stvaramo. Sa Titom se uzdižemo do zvezda i dalje.

Verica SKALUŠEVIĆ,
ORB »Branko Milošević Metalac«

Градимо и стварамо

Поред бригадира из сва четири омладинска насеља учествоваће и радници извођачке оперативе, те представници општине Жепче

ЖЕПЧЕ, 20. ОКТОБРА — Недавно одржана смотра културе и спорта Омладинске радне акције »Шамац — Сарајево 78« одржала се у недјељу, 22. октобра у Насељу Жепче. Осим бригадира из сва четири омладинска насеља на смотри ће учествовати и представници општине Жепче као и радници из вођача радова на траси другог колосијека.

Програм смотре је разноврстан. У спорском дијелу биће

одржана такмичења у кошарци, одбојци, рукомету стоном тенису, шаху и стрелаштву, за бригадире и бригадирке, док ће се мушке екипе такмичити још и у малом фудбалу и навлачењу конопца.

Смотра културе састојаће се од 15-минутних музичко-сценских блокова који ће бити изведени на лјетној позорници, а биће бодоване и најуспješније фото и зидне новине, карика

туре, ликовни радови, радио-емисије из сваког насеља.

Тог дана у оквиру смотре биће организовано и савјетовање о културном стваралаштву младих.

Смотра културе и спорта у Жепчу биће још једна прилика да се млади из сва четири насеља и свих крајева Југославије упознају и зближе, што и је сте једна од њених основних намена.

G. J.

Успјешно завршен курс аниматора културе

Širi vidici o umjetnosti

ЗАВИДОВИЋИ, 20. ОКТОБРА — Бригадирима су са zanimanjem pratili predavanja poslije kojih su razgovarali o problemima kulture u sredinama iz kojih su došli. Prisnost i topao kontakt sa brigadirima animatorima kulture za svaku je pohvalu.

— Šta mislite o svrsishodnosti ovog kursa?

— Animatori kulture otvorili su nam široke poglede na umjetnost. Da posmatramo različite medije i stvaralaštva, naučili smo, za relativno kratko vrijeme, kako da sutra u svojoj sredini organizujemo neku kulturnu manifestaciju, kaže Josip Ivačić Pino iz ORB »Vladimir Gortan«, redovni slušalac predavanja i redovni učenik u razgovorima. Radnik je »Uljanika« iz Pule, predsjednik Komisije za informisanje, koji se može pohvaliti svojom angažovanošću u gotovo svim društvenim aktivnostima.

A o ovom kursu animatora ne misli samo tako Pino. Jer, teme koje su bile zastupljene, kao što je pop-muzika danas, zanimale su mnoge brigadire. Tako je uspješno završen, i pored svih napora i pregnuća na trasi, još jedan oblik društvenih aktivnosti, koji je potvrda da brigadiri stižu na sve. U sklopu programa animatora kulture članovi Muzičke omladine BiH Narcis i Slobodan Vučina održali su koncert na ljetnoj pozornici.

Poetsko veče

DOBOJ, 20. ОКТОБРА — У Klubu društvenih aktivnosti si noć je održano poetsko veče koje su priredili brigadisti ORB »UNIS« iz Sarajeva i ORB »Franc Rozman Stane« iz Ijubljanske armijske oblasti. Vahid Čurić, Milan Savić, Esad Pikanjač, Amir Kurtović, Milenko Radunović i Tomislav Skender kazivali su svoje i tuđe stihove. Pritom ih je na gitari pratio Zoran Golubović koji je i otpjevao nekoliko prigodnih pjesama.

Izložba fotografija

ŽEPČE, 20. ОКТОБРА — У brigadirskoj galeriji, kako u šali nazivaju trpezariju, na čijim zidovima izlažu slike, crteže, fotografije, najčešće su prisutni radovi brigadira »Devetog septembra« iz Bugojna. Trenutno je postavljena četvrta po redu izložba poštreta, koju je pripremio Sakib Abdalabegović kao i dvije izložbe fotografija. Tematika prve je rad na trasi, a druge kulturno-zabavni život u brigadi. Obje je pripremio Branko Popravorak.

Izložbe su izazvale veliko interesovanje svih brigadira Omladinskog naselja u Žepču.

Lj. BOSNIĆ

Čestitka veteranu

ŽEPČE, ОКТОБРА — Nedavno održana noćna trka ulicama Žepča za brigadire »Panonije« iz Sombora, bila je izuzetno interesantna i uspješna. Naš drug Pavle Zubelić prvi je stigao na cilj staze duge hiljadu i pesto metara, iako je startovao neposredno poslije dolaska sa trase gdje je sa još devet brigadira istovario 60 kubika betona.

U ekipi smo imali i jednog veterana Vukana Petrovića kome je jedina želja bila da se takmiči i da ne stigne na cilj baš posljednji. Želja mu se ispunila, iza sebe je ostavio čak 15 brigadira, mnogo mladih i mnogo snažnijih od njega. Čestitamo našem čika Vukanu.

J. BJELIVUK

Posjeta umjetničkoj galeriji

DOBOJ, 20. ОКТОБРА — Brigadisti iz Omladinskog naselja u Doboju danas su posjetili Umjetničku galeriju u Doboju. Oni su s velikom pažnjom razgledali izložbu »Djelo Miroslava Krleža« koja je organizovana povodom mjeseca knjige.

Predavanje

DOBOJ, 20. ОКТОБРА — U okviru rada Kluba aktualnosti sinoć je

u dobojskom naselju održano predavanje na temu »Odnosi između pčlova«. Predavač je bila Jadranka Gosić, zamjenik komandanta Naselja za društvene aktivnosti.

Udarnici — ponos brigade

ŽEPČE, 20. ОКТОБРА — Prvi udarnici u našoj brigadi su Alija Gibić i Esad Delić. Obojica se prvi put nalaze na jednoj radnoj akciji, ali to im nije predstavljalo nikakvu prepreku da budu najistaknutiji i na trasi i u društvenim aktivnostima. Bez obzira u kojoj smjeni i koji se posao radio, naši udarnici su uvijek bivali među prvim dobrovoljcima. Oni su ponos Brigade »Posavsko-trebavski partizanski odred« iz Modriče.

Komisija za informisanje

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 204

DANAS I OVDJE

Pruga u srcu metalaca

- ◆ Zenica i njena željezara očekuju mnogo od drugog kolosijeka, jer bez njega ne mogu ni zamisliti dalji razvoj
- ◆ Drugim kolosijekom će se samo za potrebe ovog metalurškog giganta godišnje odvoziti i dovoziti više od dvanaest miliona tona sirovina i gotove robe

Pogled u prošlost. U ne tako davnu. U četrdeset i sedmu godinu, u vrijeme kada su Jugosloveni, u zanosu obnove ratom poružene zemlje, dane pretvarali u sate. Radilo se, gradilo se. Udarnički, na sve strane. Tada je, sada već legendarna pruga, prvim kolosijekom povezala Šamac i glavni grad Bosne i Hercegovine. Prošla je pruga kroz dolinu Bosne. Donijela je život zeničkoj industriji čelika što je bila u začetku, što je pedesetih godina počela da podiže nove izvore za gvožđe i čelik.

Zenička Željezara je u direktnoj vezi sa prvim kolosijekom. Ona, sigurno je, bez njega ne bi bila ono što je danas. Uostalom, mladost je gradila i prugu i Željezaru. U jednom već požutjelom dokumentu pročitali smo da je Željezara, bosanskohercegovačka i jugoslovenska, djelo oko 500 hiljada graditelja iz cijele zemlje. Milion graditeljskih ruku! vrijednih, vještih, onih što za njih prepreka nije bilo.

DO GRADOVA I KUPACA

Rastao je zenički gigant. Iz godine u godinu. I pruga mu je, onaj spomenuti, prvi kolosijek, tome izuzetno doprinosila. Otvarala mu je prostore do novih gradova i kupaca, izdržala je na svojim plećima silne kompozicije koje su stizale sa raznih strana i prevozile sirovine za ono što je, prolazeći kroz visoke i druge peći, valjaonice, kovačnicu i ostale dijelove velike Željezare gvoždem i čelikom postajalo, ili onim što se iz njega valjalo ili kovalo.

Dobra, stara pruga bila je pretijesna za džina kakav je zenički. Nije ona mogla znati da će on tako brzo do novih tona i miliona, da će na njegovim grafikovima ona uzlazna linija biti toliko uzlazna. Razmahala se Željezara, a za zalet do najavljene proizvodnje, veće od dva miliona tona čelika i isto toliko gvožđa do kraja ove decenije jedan kolosijek nije i ne može biti dovoljan. I Zenica je htjela taj drugi kolosijek. Ona, ali i cijela srednja Bosna. Njena snažna privreda koja bez pruge (drugog kolosijeka) ne može ni zamisliti svoj razvoj. Pruga je za nju — još veći i širi izlaz u svijet.

Sve je jača privreda ovog, inače, među privredno najrazvijenijim, područjima u Jugoslaviji. U Zenici se, recimo, završava gradnja praktično još jedne željezare. Na jednom od najvećih evropskih gradilišta nije ostalo još mnogo posla. Čeličana radi. Valjaonice, takođe. Četvrta visoka peć (veća je od tri postojeće), uskoro će u probnu proizvodnju. Onda, poslije toga, graditelji će u bitku za kokseru, kojom se druga faza Željezare zakružuje, pa tako stvara uslove za proizvodnju kakva se nekad samo snovima ispredala.

SVOJOM JE OSJEĆAJU

Trenutno su visoka peć i drugi kolosijek, njegovih 87 kilometara, od Doboja do Zenice, tema dana. Da nije trebalo reći pruga, pa visoka peć. Ne, zašto bi? Može, doduše, i obrnuto. Ovako: pruga i peć. Svejedno je. Stvarno. Jer, to su dvije ruke, glava i tijelo. Peć i pruga, nova željezara i — pruga. Evo i podatka da potvrdi, da uvjeri u tu činjenicu: prugom će se godišnje do Zenice, do izvora čelika i dohotka, dovoziti desetak miliona tona sirovina, a iz Zenice će se, opet prugom, odvoziti oko dva miliona tona gotove robe. Saberite: to je, dakle, dvanaest miliona tona. To se, naravno, odnosi samo na Željezaru, to su njene potrebe. Pruga će, svakako, koristiti i ostalim velikim privrednim sistemima, smještenim u srednjobosanskim opštinama.

U Zenici, kao uostalom i u svim mjestima kroz koja će pruga proći, svojom je osjećaju. Metalurzi su za kratko vrijeme, za svoju prugu, izvaljali desetak hiljada tona željezničkih šina. Njima će — kolosijekom budućnosti — i vozovi budućnosti. U budućnost, kuda bi drugo. Metalci, radnici »Metalnog« su, odlazeći redovne proizvodne zadatke, završili nekoliko mostova za trasu kojom će se izdužiti nova pruga.

Zenička mladost je gradila drugi kolosijek, a na današnjoj sjednici Opštinskog vijeća Saveza sindikata biće donesena odluka o formiranju posebne, radničke brigade, sastavljene od pregalaca ovog grada, koja će otići na trasu da pomogne brigadirima i ostalim graditeljima u finišu radova.

Zenica i njena Željezara mnogo očekuju od drugog kolosijeka. I ne samo Zenica i — Željezara.

Faruk MIDŽIĆ

Незадржив јуриш седме

Запела седма из све снаге, од првог дана и не испушта други колосијек из вида ни за тренутак. Сваки је дан ударни, одлучише то бригадири октобарске смјене још дванаестог овог мјесеца и кренуше незадрживо у јуриш на трасу. Падају рекорди, освајају се нови, али и они се надмашују, као да нема горње границе до које могу стићи учинци ове изванредно захуктале младости. Пруга легенда расте невјероватном брзином. У свакој новој шини љубав и полет акцијаша. Корачају километрима, хоће на циљ прије рока. Нико их у томе не може зауставити.

Колико јуче сазнајемо за велике подвиге, а већ данас они постају циновски, неухватљиво велики. Двоколосјечне Орлине су савладане, Врандуком одјекује pjesма бетонција који му ударају бетонску глазуру, Трбук је први прогледао, ријека Босна потекла бригадирским коритом, сјајне шине другог колосијека спојиле су Добој са Пакленицом, а Бистричак и Сикола се сигурно морају предати, градитељи све дубље продиру у њихову утробу и хоће да што прије отворе пут другом колосијеку, кроз планину.

Снимио: Недим МАЛИЋБЕГОВИЋ

ЗАПИС О
УДАРНОЈ ИЗ
ЖЕПЧА

Јунаци Врандука

Иако Врандук не припада бригадирима Омладинског насеља у Жепчу, као помоћ акцијашима из Немиле формирана Ударна са 46 најбољих из једанаест бригада

ЖЕПЧЕ, 22. ОКТОБРА — Иако се легендарни Врандук не налази на дионици која припада бригадирима Омладинског насеља у Жепчу, као помоћ Насељу Немила формирана је Ударна бригада од 46 најбољих бригадира из свих 11 бригада, 23 ради у првој, а 23 у другој смјени.

Када у пет ујутро или два послије подне крену на посао цијело Насеље ори се од бригадирских поздравља свих бригада, Врандук чека. Ископ одводних канала, извлачење земље из његове утробе са дубине од седам стотина метара није лак посао, али они хитају, пуни елана и жеље да свој дио ураде што боље. У овој легенди нашли су дјелић историје и за себе.

Исто тако када се враћају у Насеље уморни, блатњавих чизама и кабаница, са шљемовима на прашњавој и слијепљеној коси, дочекује их и поздравља Насеље. Они су њихови јунаци Врандука.

Разговарали смо са тројицом из Ударне бригаде Цевадом Капићем из ОРБ »Дванаест народних хероја« Вилећа, Мирсадом Ефендићем из ОРБ »Посавско-требавски партизански одред« Модрича и Фуадом Удвинчићем, војником-бригадиром из »Прве крајишке пролетерске бригаде« и сви су нам рекли исто. Поносни су што су предложени у ову бригаду и срећни што им се пружио прилика да раде у легенди пруге Шамац — Сарајево.

— Мало је загушљиво, али издржаће се — каже Цевад, а Мирсад додаје: блато и вода доста сметају, али је тиме задовољство веће када их побјеђемо.

— Тешко је, али занимљивије него било који други посао на прузи. Једино ми је жеља да останем на овом послу, да видим Врандук потпуно побјеђен када кроз њега протутњи први воз — каже војник Фуад.

И тако сваког дана 46 омладинаца из Жепча заједно са 200 другова из Немиле хватају се укоштац с Врандуком да легенду из 1947. додају још једну — легенду ове октобарске младости.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Акције Лукавчана

LUKAVAC, ОКТОБРА — Више од осам стотина младих лукавачке комуне учествовало је на овогодишњим радним акцијима ван подручја своје општине. Њихове бригаде биле су на омладинским радним акцијима »Samac — Sarajevo 78«, »Rijeka 78«, »Sava 78«, »Kiseljak 78« и »Lukavac 78«. Осим toga, знатно већи број младих ове комуне, из редова радничке, средњошколске, студентске и сеоске омладине, узело је учешћа на изградњи комуналних објеката у мјестима свога становања.

Prema riječima Riza-ha Hamzića, predsjednika Opštinske konfe-

Grupa brigadira ORB »Maršal Tito« koja je ove godine učestvovala na Akciji »Kiseljak 78«

rencije Saveza socijalističke омладине, млади ове комуне затражиће да се наредне, 1979. године у Лукавцу организује једна savezna омладинска радна акци-

ја. Ово због toga што Лукавач може да прими бригадире, а послова има напретек. На примјер, омладинске радне бригаде радиле би на уређењу трга око До-

ма културе који се довршава, затим изградњи sportskorekacionog centra већих размјера и реконструкцији dotrajalog gradskog vodovoda. Z. Š.

PRIPREME NA TRASI

Pripravnički radni dan

ORB »Mijo Kerošević Guja«, koja na Akciju dolazi u osmoj smjeni, provela slobodnu subotu u radu na trasi

Prebačaj norme

DOBOJ, 22. ОКТОБРА — Од свих пет бригада из добојског насеља најбољи učinak juče је забилежила ORB »Mileta Protić« из Зепча. Она је преbacila normu за 285,47 одсто. ORB »Veljko Vlahović« из Zaječara 226,45, ORB »UNIS« из Sarajeva 268,46 и ORB »Franc Rozman Stane« из Ljubljanske armijske oblasti realizovala је normu од 205,52 одсто.

ZAVIDOVIĆI, 22. ОКТОБРА — Subota i nedjelja су dani kada u Naselje stižu popularni vikendaši, kako ih ovdje nazivaju. A juče је u Zavidovićе stigla u punom sastavu brigada са imenom »Mijo Kerošević Guja« из Sarajeva. Došli су да се pripreme за bitke koje im tek predstoje. Jer, doći će oni u osmu smjenu да radom прославе završetak пруге.

Brigadu sačinjavaju ученици Centra за obrazovanje Republičkog sekretarijata за unutrašnje послове u Sarajevu. Juče u svojim uniformama и po kiši radili су ovi momci и pripremali dlanove за žuljevite dane što ih očekuju.

Obišli smo ih на trasi. I oni се zaista vrijedno pripremaju да upoznaju vrste и težinu posla kako bi mogli doći spremni u svoju smjenu. Po lošem и kišovitom vremenu kopali су дренаžne kanale и radili на iskopu temelja за stubove kontaktne mreže.

— I kako је bilo на »pripravničkom radnom danu«?

— Upoznali smo donekle посао и svjesni smo izuzetne dinamike kojom се radovi odvijaju. Zato ćemo doći sigurno spremniji да u osmoj smjeni покаžemo koliko možemo, jer nemojte zaboraviti да су ovo već prekaljeni brigadiri и gotovo svi učesnici на radnim akcijama. Dopunjuju један другог Pero Radulović, zamjenik komandanta за trasu и Vinko Pravdić, komandant brigade.

Doći će jaki и spremni, naučeni на disciplinu и odgovornost momci ORB »Mijo Kerošević Guja«, а Naselje u Zavidovićima primiće ih toplo и brigadirski pod jarbole.

NA 124. KILOMETRU

S blatom i lopatom ukoštac

Brigada Crvenog krsta »Dr Ante Jamnicki« sastavljena је od aktivista iz opština, mnogi od njih vidjeli су se prvi put u Zavidovićima, ali rade kao један

ZAVIDOVIĆI, 22. ОКТОБРА — Nalazimo се на 124. kilometru prema Maglaju. Dug и zamoran put. Korak sitan по pragovima, okolo blato, vazduh težak и gust. Hladno је.

Pruga се pružila pred nama. Nova и čvrsta. I nikako ne mogu pogled odvojiti s nje. Stara joj drugarica u sjeni. Pred nama radni voz. Ne vidimo još nikoga ali се čuje kako са lopate padne blato teško и sporo, pa ružnim nekim zvukom ostane između dva kolosijeka.

Prepoznajem brigadirе из ORB »Dr Ante Jamnicki«.

— Gledaj, ne može lopata из ovog blata...

— Sta istovaraju? — obraćam се sagovorniku и »vodi puta«, zamjeniku komandanta за radilište u Naselju.

— To је materijal из Sikole. Voz је ostao sinoć на pruži па је kiša raskvasila zemlju и sad је vrlo teško istovarati. Išlo bi znatno brže да nije bilo kiše. Ovako, momci ulažu dvostruke napore.

S blatom и lopatom koja једва izlazi из vagona jutros су се ukoštac najljuće uhvatili Milan Borovčanin, Nebojša Škorić, Sado Hođić, Mladenko Arambašić, Adem Mehić, Esad Džaja, Slaviša Perić и traser Goran Desančić, koji nije zadužen samo да razmjerava и raspoređuje, već и да lopatu u ruke uzme. Niko на ovoj pruži nema predaha. Istovarili су oni 80 kubika zemlje за svega tri časa, njih 26. To је samo један dio brigade. Ostali rade на iskopu дренаžnih kanala u stanici.

Posjeta brigadirima на trasi navela me да o ovoj brigadi napišem и mnogo više.

Prvi put је на akciji са imenom »Doktor Ante Jamnicki«, ali dijelu oве brigade nije prvi megdan са kubicama. Bili су kao specijalizirana brigada Crvenog krsta Jugoslavije u јunu u Nemilоj. Iskustva nose и са Kozare и Sutjeske, а u aprilu oве godine počele су pripreme за formiranje brigade kakva је sada на pruži Samac — Sarajevo. Na inicijativu Skupštine Crvenog krsta BiH dati су prijedlozi opštinskim organizacijama Crvenog krsta. A opštinske organizacije dale су najuspješnije aktiviste. U brigadi су sada studenti, radnici, zemljoradnici и ученици из 16 bosanskohercegovačkih opština. Tri veterana са izgradnje prvog kolosijeka пруге Samac — Sarajevo — Jure Radoš из Doboja, Petar Vasić са Ilidže, koji је bio komandir 1947, па је 1978. poželio да се u istoj dužnosti podsjeti на prve dane izgradnje zemlje, Milka Stojanov из Bijeljine, devet puta bila на radnim akcijama, једанаест puta udarnik, а tu су и Jovo из Donjeg Vakufa, Refika из Bihaća, Nebojša из Bosanske Gradiške, Goran из Sarajeva...

Svi су се oni prvi put sreli ovdje u Zavidovićima, и onako, kako to samo mladost и ista želja mogu, upoznali се, sprijateljili и krenuli u јuriš на kubike.

Imenom brigade ponose се, kako to каже komandant Čedo, diplomirani stručnjak smјera političkih nauka u Sarajevu, koji је ovu odgovornu dužnost primio kao član Skupštine Crvenog krsta BiH. Doktor Ante Jamnicki, čije ime brigada nosi, bio је dugogodišnji predsjednik Crvenog krsta BiH и istaknuti društveno-politički radnik.

Brigada је zadatak shvatila и već u prvoj dekadi prebacila normu за 156,77 одсто. А u društvenim aktivnostima zaslužila је ocјenu devet.

E. ALIČKOVIĆ

PISMO BRIGADIRA IZ ŠESTE SMJENE

Sa Akcije u radni odnos

Joži Nač iz ORB »Južnobanatski partizanski odred« pohađao je kurs za polukvalifikovanog tesara i po povratku u Hajdučicu zaposlio se

»Poštovani drugovi, ja sam bio na ORA »Šamac — Sarajevo 78« u Omladinskom naselju u Doboju u šestoj smjeni u ORB »Južnobanatski partizanski odred« iz Vršca. Na Akciji sam pohađao i položio kurs za polukvalifikovanog tesara. Po povratku u svoje mesto dobio sam posao: tako rešio jedan od svojih najvećih životnih problema. Hoću ovim putem da vam javim koliko mi je pohađanje kursa na Akciji bilo od koristi...«

Ovo je samo dio pisma Joži Nača iz banatskog mjesta Hajdučica. Jednog od mnogih pisama. razglednica ili dopisnica sa sličnim sadržajem koja stižu na adresu Omladinskog naselja u Doboju.

Svako javljanje bivših brigadirā sa ove Akcije bilo kojim povodom raduje sve u Štabu Akcije i Naselju u Doboju. Ali, oglašavanja poput ovog posljednjeg. Jožijevog, su im najdraža. Jer, ona upotpunjuju sliku akcijaštva i daju mu još veću dimenziju. Pored predanog rada na trasi, zatim upoznavanja, zbližavanja, razvijanja drugarstva među djevojkama i mladima

iz cijele naše zemlje i očuvanja najveće tekovine naše narodno-oslobodilačke borbe — bratstva i jedinstva — na Akciji se mladi i osposobljavaju za život. Počinju na određen način da rješavaju svoju egzistenciju.

Zato, valjda, i ona silna zainteresovanost i želja većine učesnika Akcije za pohađanjem raznovrsnih vaspitno-obrazovnih kurseva. Bez obzira na veliki umor, nakon napornog rada na trasi, oni u poslijepodnevnom i večernjim satima zauzimaju nova mjesta: u mračnoj komori, na sportskom terenu, u radionici, poligonu.

U minulih šest smjena — upoznao nas najmjerodavniji za ta pitanja Branko Parla, saradnik za vaspitno-obrazovne kurseve u Omladinskom naselju u Doboju — u trinaest raznih oblika obrazovanja i osposobljavanja bilo je obuhvaćeno 2.732 brigadista. Za vozače »B« kategorije obučeno je 323, zidare 153, tesare 144, početni kurs karatea pohađalo je 317, džudoa 200, za nogometne sudije 382, rukometne 50, košarkaške 135, odbojkaške 91, školu plesa završilo je

250, kurs iz esperanta 187, foto-kurs 400 i prve pomoći 160 brigadista.

Mnogi od njih su se, zahvaljujući znanju stečenom na Akciji, zaposlili, sude utakmice, voze kola, fotografišu. Uz izuzetan doprinos koji su dali u izgradnji drugog kolosijeka od Doboja do Zenice oni su izgrađivali sebe.

Premda je u ovoj, prethodnoj, sedmoj smjeni u Omladinskom naselju u Doboju najmanje brigada — pet — i uprkos činjenici da se radi u tri smjene, brigadisti nalaze dovoljno i snage i vremena da pohađaju mnoge kurseve. Od 500 brigadista oko 200 je angažovano na pohađanju kurseva za zidare, tesare, nogometne i košarkaške sudije, radio-amaterne, fotografe i prvu pomoć.

I oni će nastaviti stopama svojih prethodnika. Zasnovaće radni odnos, biti od izuzetne pomoći sudijskoj organizaciji u svome mjestu, postati dobri fotografi, razviti se u odlične radio-amaterne.

I još jednom potvrditi staru istinu: »Mi gradimo prugu, pruga gradi nas.« Sl. P.

VIKEND-BRIGADE

Građanlije u Žepču

ŽEPČE, 22. OKTOBRA — Na dionici omladinske pruge koja pripada Naselju Žepče radila je u protekla dva dana i vikend-brigada iz Gračanice. Riječ je o ORB »Adem Alić« koja je, pored ORB »Todor Panić« zadužena za omladinske radne akcije van Republike.

— Ovog ljeta bili smo na Moravi, a u Žepče smo došli jer se tu nalazi naša građanička brigada »To-

dor Panić«, koja i inače radi na akcijama u Republici — kaže traser ORB »Adem Alić« Fikret Konjić Učo. Došlo nas je 38 i odmah smo krenuli na trasu iako je padala kiša. Pripremali smo prostor za postavljanje električnih stubova u Begovu Hanu kod izvođača radova ELPOS-a.

Boravak u Naselju brigadiri vikend-brigade iskoristili su da se upoznaju i zbliže sa što više mladih iz svih krajeva zemlje.

— Naročito smo željeli da se upoznamo sa vojnicima i brigadirima »Prve krajiške proleterske brigade« Sarajevske armijske oblasti jer su nam naši Građanlije najviše pričali i pisali o njima, o prijateljstvu koje su postigli sa prvim susjedima, ali i najvećim suparnicima — kaže Fikret Konjić Uča. G. J.

Izvanredni učinci

NEMILA, 22. OKTOBRA — Juče su sve brigade u Omladinskom naselju u Nemiljoj postigle izvanredne učinke. Brigadiri sa Pala škarpirali: su nasip kod tunela Vranduk i postigle izvanredne učinke. Brigadiri »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Velike Kladaše planirali su šljunak kod Zeljezničke stanice u Nemiljoj i ostvarili učinak od 356.84 procenta. Nešto manji učinak od njih sa 356.54 procenta ostvarili su brigadiri iz Visokog, a dobar rezultat su postigli i brigadisti ORB »Veljko Miljević« iz Sankog Mosta sa procentom od 288.27 odsto. Ostvareni učinak na nivou cijelog Naselja iznosi 343.17 odsto. Sve brigade imale su efektivan od 100 procenta i kvalitet izvedenih radova kod svih ocijenjen je maksimalnom ocjenom — desetkom.

Z. R.

»УНИСОВЦИ« на прузи

ДОВОЈ, 22. ОКТОБРА — Викенд-бригада, састављена од чланова Координационог одбора основних организација ССО из »УНИС-ових« организација удруженог рада из Сарајева, радиле је заједно са ОРБ »УНИС«, скидала шкарпе и чистила канале.

Након доласка са трасе укључили су се у друштвене ак-

тивности ОРБ »УНИС« и упознали се са животом и радом у добојском насељу.

ОРБ »УНИС« посетили су, такође, и представници друштвено-политичких организација Творнице цијеви из Дервенте и РО »Тесла« из Брчког, колектива који послује у саставу »УНИС-а«.

Радне посјете

ЗАВИДОВИЋИ, 22. ОКТОБРА — Јуче су у саставу викенд-бригаде у Населју и на траси боравили радници и ученици из Градача, Доњег Вакуфа, РСУП-а из Сарајева и бригада »Младост« из Завидовића. И јуче су се дјевојке и младићи, и никад не заборавимо ветеране, окупили да раде, раме уз раме, са већ одавно на овај посао навикнутим седмосмјенишима.

Дошли су у кишни дан да дају свој допринос изградњи

пруге. Јер није мало истоварити двадесет вагона шљунка, планирати га, ископати канале на Станици, у дужини од 200 метара, правити ископ за контактне мреже, истоварити и положити неколико стотина прагова. Бриједан посао. Оставили су један дан одмора за овај дивни умор и ником од њих није било жао викенда. За само неколико саги осјећали су се као да већ одавно раде на овом колосијеку.

Смотра културе и спорта ОРА
»Шамац — Сарајево 78« У Жепчу

Права олимпијска атмосфера

Студиозне припреме омогућиле да бригадири покажу дио стваралаштва из сва четири насеља и да се у Жепчу осјећају као код своје куће

ЖЕПЧЕ, 22. ОКТОБРА — У Оmladinskom насељу у Жепчу данас се одржава Смотра културе и спорта ОРА »Шамац — Сарајево 78«. У сваком кутку осјећа се радна и такмичарска атмосфера. Иако у организацији све »штима«, неупућеном би се могло учинити да влада неописива гужва. У прес-центру лупају машине, воки-токи станице повезују се са спортским теренима, информације слижу. Радио-Младост их просљеђује без престанка, врата се отварају и затварају, једном ријечју влада права »олимпијска атмосфера«.

Студиозне припреме за овај велики догађај трају у Оmladinskom насељу у Жепчу већ данима. Пропуста не смије бити, морамо се показати као добри домаћини, сваки бригадир из других насеља треба да се осјећа као код куће. Посла је за свакога било много и сваки пар руку као помоћ добро је дошао.

Јуче је у посјету Населју дошла једна Љиљана, бригадирка из ОРБ »Максим Кујунџић« Коњиц, која је у прошлој смјени боравила у Населју Жепче. Активна је и на траси и у друштвеним активностима и свима је остала у лијепој усјомени и њеној посјети су се сви обрадовали. Видјевши у каквом се послу налазе њени стари другови, Љиља је без оклијевања засукала рукаве и прихватила се да помогне колико год може.

— Као да нисам ни одлазила из Насеља — каже. Сад ми је још драже што сам допловала у бригадирки, па не стршим из атмосфере. У току сам са свим збивањима на Акцији, па се надам да ћу бити од помоћи.

— Љиљо, молим те напиши ово, нацртај оно, Љиљо зовни ми Јоцу, трчи у Радио-Младост, Љиљо у доњој ладници је фасцикл донеси га, окрени ми овај број, Љиљо, Љиљо, Љиљо, чује се са свим страна и Љиља је ту и на сваком мјесту.

— Ето моја се посјета претворила у прави ударни дан — смије се Љиља, ала ће ми моји другови из Бригаде позавидјети кад им будем причала да сам поново била права бригадирка, макар и на један дан. Ми у Коњицу још увијек само причамо о Акцији, редовно се састајемо, пјевамо, шалимо се и мислима смо стално у Жепчу, као и бригадири из других бригада наше смјене, са којима редовно одржавамо контакте. Сви би се одмах вратили да још мало радимо, а можда ћемо доћи као викенд-бригада. Ваљда је и за нас остало још посла, каже Љиљана Зуровац, једна од најбољих бригадирки »Максим Кујунџић« из Коњица, што је још једном доказала укљупивши се смјеста у овај »бурни« дан и пружајући својим друговима помоћ у хиљаду ситних послова.

G. J.

KONSTITUISANA BRIGADA REPUBLICKOG SAVEZA
IZVIĐAČA

ORB »Izviđač-partizan« u Nemiloj

Najbolji izviđači iz gotovo svih opština naše republike sačinjavaju Brigadu koja će u osmoj smjeni graditi drugi kolosijek

SARAJEVO, 22. OKTOBRA — U Domu izviđača Sarajevo prekjuche je konstituisana brigada koja će učestvovati u osmoj smjeni na Akciji »Šamac — Sarajevo 78«. Brigadu će sačinjavati najbolji izviđači iz gotovo svih opština naše republike. Njih stotinu iz Tuzle, Konjica, Turbeta, Visokog, Velike Kla-

Predsjednik Republičke konferencije Saveza izviđača BiH Franjo Tolić predaje zastavu komandantu Brigade Draganu Vasiću

duše, Bihaća, Mostara, Cazina, Šipova, Laktaša, Prijedora, Zvornika, Bijeljine, Sarajeva i drugih mjesta odlaze na trasu u Nemilu. Pred svojom zastavom, u svečanom stroju, obavezali su se da će ostati na visini svih rezultata koje je ova organizacija ostvarivala do sada.

Interesantan je sastav ove brigade. U njoj se nalaze učenici, radnici, profesori, pripadnici milicije, zemljoradnici, studenti, aktivna vojna lica, pa i domaćice, a u svečanom stroju, rame uz rame, stajali su i svečano se obavezivali dvanaestogodišnjaci i pedesetogodišnjaci. Iako je odlazak ove brigade, nazvane »Izviđač-partizan«, zakazan za 27. oktobar, iz Zenice, već sada se po licima u stroju mogla vidjeti ozbiljnost sa kojom će pristupiti svakom zadatku kada se nađu na trasi u Nemiloj. Međutim, njihova aktivnost neće se svesti samo na rad na trasi — rečeno je na prvoj konferenciji brigade, koja je održana odmah poslije konstituisanja. U sklopu društvenih aktivnosti, izviđači će drugim brigadirima prenositi dragocjena iskustva iz programa svoga rada. Naročita pažnja posvetiće se opštenarodnoj odbrani.

Na konferenciji je formiran Štab Brigade, a za njenog komandanta izabran je Dragan Vasić, dugogodišnji član Izviđačke organizacije iz Tuzle.

S. ČUSTOVIĆ

Trio »Nemila« najbolji

NEMILA, 22. OKTOBRA — »Došli smo da radimo, prugu da gradimo, bratstvo i jedinstvo da širimo...« To su stihovi pjesme »Brigadirski zavjet« mladog kompozitora — brigadira Zdenka Kohora sa kojim je trio »ORB Nemila« nastupao sinoć na Festivalu mladih amatera »Lašva 78« u Vitezu. Pjevali su uz kompozitora i Zora Stipanović i Mađa Krivdić. Na kraju, kada su proglašavani pobjednici, njihovoj radosti nije bilo kraja. Jer njihova pjesma, uspješno izvedena, proglašena je najboljom. I tako ubjedljivo osvojila prvo mjesto.

Koncert »Djevojaka sa Neretve«

DOBOJ, 22. OKTOBRA — Vraćajući se iz Tuzle, gdje su s velikim

uspjehom učestvovala na Festivalu revolucionarnih pjesama, poznati hor »Djevojke sa Neretve« svratile su u Omladinsko naselje u Doboju kod ORB »UNIS«. Sa njima su bili i predstavnici osnovnih organizacija SSO »UNIS« tvornica iz Konjica.

Boravak u Naselju »Djevojke sa Neretve« iskoristile su tako što su održale kraći koncert koji su sa simpatijama primili svi brigadisti.

Рад за конкурс »Омладинске пруге«

Ударницима са Врандука

Из Врандука пјесма и поклици
тунел буше млади ударници
Ударници ти симболи рада
збратимљени из десет бригада
Пјесма бруји до далеких гора
Врандук тунел побједит се

Срце игра хоће да искочи

гледа право тунелу у очи
Својим жаром у тврдом камену
исписује рада успомену
Успомену поноса и среће
бригадире што на рад покреће
Покреће их и даје им снагу
да изграде домовину драгу
И док срце са поносом пјева
зној се врели низ образе

слијева
Квасец стијене, разарајућ камен
распламсава ударнички
пламен...
Миливоје СФОРЦАН
ОРБ »Дванаест народних хероја«

БИЉЕШКА

Црвене чизмице

NEMILA, 22. OKTOBRA — Почело је овако: Свратио Ибрица у Насеље ОРБ у Немилој. Видио га ту Миле, шеф трасера. Почудио Ибрицу да попије сок... Ибрица прихвати, поразговара стидљиво са Милетом и обећа му да ће доћи и сутра.

И дође Ибрица сутра, и прекосутра... и тако већ седми мјесец како Ибрица редовно, сваки дан, потврђује своје обећање. Не би ту било ништа необично да му није свега четири године. Станује ту у оближњој кући крај Насеља. Као да му је драже да сврати код бригадира и игра се с њима него са вршњацима из комшилука.

Тако је почело пријатељство између малишана и бригадира. И кад га питају како му се свиђа у Омладинском насељу, Ибрица каже: »Фино«. Слово р још тежко изговара, па се бригадири често шале постављајући му таква питања гдје у одговорима има више ова квих слова.

Ибрици то не смета, одговара и прича уз смијешак како ће и он у школу, како ће, кад порасте да и он буде »блигадил« да се »длужи« и »лади« с њима.

Јесен је одавно почела. Са првим кишним данима Ибрица је од трасера Милета добио на поклон чизмице. Дјечије, црвене на којима пише »Мики«...

Те Ибричине радости... Требало је то видјети. Воли што су »црвене« и оно што пише на њима.

— Е баш су fine...

И већ сутрадан дошао је Ибрица поново у Насеље. Сунце утекло, али зар је то важно за Ибрицу. Обуо малишан чизмице да се види, да се зна...

Прије неколико дана дошла је предвече у Насеље Ибричина мајка и правац у Штаб. У рукама смотуљак.

Ево, дјецо, дошла ја да вам донесем мало пите, машинице. Нема пуно тек онако мало да пробате, да замезите... И на крају ријечи: »Хвала вам, дјецо«.

Ибрица је данас поново свратио у Насеље. У црвеним чизмицама, у отима на којима пише Мики...

Paljani pjevali i igrali

NEMILA, 22. OKTOBRA — Sinoć su u Naselju ORB u Nemiloj održali koncert pjesama i igara članovi KUD »Milan Simović« sa Pala. Puna dva sata brigadiste iz Nemile Paljani su zabavljali dobrim narodnim i zabavnim pjesmama, veselim i živim igrama, dobrim humorom...

KUD »Željezara« u Doboju

DOBOJ, 22. OKTOBRA — U Omladinskom naselju u Doboju sinoć je gostovalo Radničko kulturno-umjetničko društvo »Željezara« iz Zenice, koje je u trepzariji izvelo bogat i raznovrstan program. Svojim nastupom orkestar, folklorni ansambl i solisti ovog kulturno-umjetničkog društva oduševili su sve prisutne.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 205

НА ЛИЦУ МЈЕСТА

Куда прије погледати

На 109. километру мравињак у долини Босне, унурбаност, полет, динамина, широки замаси и саобраћај без пренида — То бригадири и радници «Приморја» из Ајдовшчине праве подвонњан испод индустријског колосијена «Натронке»

ЗАВИДОВИЋИ, 23. ОКТОБРА — Слика каква се може видјети само на овако великом радилишту као што је пруга и све оно што је с њом повезано. Дах нам се зауставља док се приближавамо километру 109. Ни једно возило не прође а да не смањи брзину и погледи се заустављају на радилишту, једном од важних објеката на траси другог колосијека, подвожњаку, на дијелу испод индустријског колосијека «Натронке». И не знате куд прије да погледате, у оне што бетонирају, што праве ископе, у булдожере, у бетонске и челичне носаче. Уши пара звекет лопата, крампова, багера, мина.

Мравињак у долини Босне, тежак и крупан подухват. Радило се 48 са ти без престанка. Неустрасиви и не надмашни специјалци и радници СГП «Приморје» Ајдовшчина. Унурбаност, полет, динамика, широки замаси и саобраћај који се без прекида одвија.

Измијешани шљунак и цемент не смије дуго да чена, треба га што прије уградити — подвонњан направити

Људи који познају сваки дјелић пруге кажу за ово мјесто да је црна тачка. Јер се магистрални пут Зеница — Добој укршта са другом у истом нивоу. И завршетком овог об

јекта, проблем ће бити ријешен тако што ће се саобраћај одвијати у два нивоа.

А то што нам је зауставило дах, кад смо се приближили, био је овај

крвоток, који понесе, и добијете од једном жељу да стегнете све те руке и загрлите градитеље што прокусе природи и сивом жељењем небу.

Е. АЛИЧКОВИЋ

SA JUČERAŠNJE SMOTRE KULTURE I SPORTA
U OMLADINSKOM NASELJU U ŽEPČU

Drugarstvo je trijumfovalo

Dok su se na sportskim terenima odigravale utakmice, Naselje je ličilo na veliku izložbu — Svuda i na svakom mjestu se moglo vidjeti brigadirsko stvaralaštvo — I opet je bilo mladalački lepršavo, a drugarstvo je još jednom trijumfovalo

ŽEPČE, 23. OKTOBRA — U Omladinskom naselju u Žepču juče je održana smotra kulture i sporta ORA «Samac—Sarajevo 78». Već od ranog jutra počeli su da pristižu autobusi sa učesnicima sva četiri naselja. Brigadirski gradic u Žepču kako rado zovu svoje naselje, za čas se pretvorio u jedinstven buket mladosti, zastava, pjesme, igre, šale i smijeha. Svi jezici naših naroda i narodnosti stili su se u jedan jedinstven jezik, svima razumljiv, jezik mladosti. Još jedan brigadirski dan otrgnut je od brigadirskog zaborava.

Tri hiljade djevojaka i mladića

Manifestacija u kojoj se pokazuje svo bogatstvo brigadirskog života okupila je predstavnike tri hiljade mladića i djevojaka iz naselja Doboј, Nemila, Zavidovići i Žepče, predstavnike izvođača radova i omladine grada domaćina, koji su se takmičili u sportskim disciplinama i pokazali dio svog stvaralaštva u sportu i kulturi.

Oko 450 takmičara iz 29 brigada sastalo se u pedesetak sportskih takmičenja u odbojci, rukometu, malom fudbalu, košarci, odbojci, navlačenju konopca, streljaštvu, šahu i stonom tenisu. Bilo je pobjednika, ali i ne poraženih. Pravi šampion u svim susretima bio je fer-plej i drugarstvo.

Dok su se na sportskim terenima igrane utakmice, samo naselje podsjećalo je na veliku izložbu. Svuda i na svakom mjestu mogli su se vidjeti različiti brigadirski radovi, zidne i fotonovine, karikature, dok su putem radio-stanice «Mladost» emitovane najuspješnije brigadirske radio-emisije. Na ljetnoj pozornici smjenjivali su 15-minutni zabavno-muzički programi iz svih naselja. I opet je bilo mladalački lepršavo i drugarstvo je još jednom trijumfovalo.

Riječ-dvije o organizaciji

Smotru kulture i sporta sva četiri naselja na omladinskoj pruzi nije nimalo lako pripremiti i domaćin Žepče se, zahvaljujući studiozним pripremama, pokazalo u najboljem svjetlu. Od samog početka sve je «štimalo». Takmičenja su se odvijala bez zastoja, putem voki-toki stanica, Radio-mladosti u Naselju i razglasa na sportskim terenima. Svaki brigadir je bio informisan o svim rezultatima, a najzanimljiviji susreti su i direktno prenošeni. U toku jednog dana izdata su i tri biltena, u kojima su brigadiri mogli još jednom da pročitaju sve rasporede takmičenja, rezultate, prve utiske gostiju, riječi Ilije Rozića, zamjenika komandanta Akcije za društvene aktivnosti, kojima je otvorio smotru, riječi Pere Drljače, komandanta Naselja Žepče, sa zatvaranja smotre i još niza zanimljivih informacija. Nije naravno u brigadirskom duhu izostala ni šala na račun dnevnih događaja.

U razgovoru sa brigadirima iz drugih naselja saznali smo da su se u Žepču osjećali kao kod kuće jer se domaćin potrudio da obezbijedi dovoljan broj dežurnih koji su bili na raspolaganju na svakom koraku. Takođe su bili oduševljeni urednošću i čistoćom Naselja.

Smotra kulture i sporta završena je logorskom vatrom oko koje su se u kolo bratstva i jedinstva uhvatili svi učesnici. Smotra je završena, a ono što je donijela tek počinje. Juče sklopljena poznanstva krenula su dugim putem prijateljstva.

G. JOVANOVIĆ

ТЕЛЕГРАМ ЖГП-а КОМАНДАНТУ ОМЛАДИНСКОГ
НАСЕЉА У НЕМИЛОЈ

Предлажемо за награду

Предложено да се посебно награди, за изузетно залагање и добар учинак, друга смјена Ударне бригаде

НЕМИЛА, 23. ОКТОБРА — Данас је у Насељу ОРБ Немила команданту Здравку Сиврићу stiglo писмо из ЖГП-а. У њему дословно пише:

— Овим путем предлажемо вам да се друга смјена Ударне бригаде, на челу са командантом Милошевићем и командиром Хоџићем, која ради на улазу тунела Врандук — сјеверна страна — посебно похвали због следећег:

уочљиво дисциплиновано понашање свих бригадира ове смјене,

— извршавање постављених за датака и сарадња са свим непосредним извршиоцима на радном мјесту,

— израда одводних канала и пратећих послова,

— обраде профила ископаних темеља, бетонирања опораца,

— избијање штроца, опораца и осталих минерских послова,

уочљиво је да је сјеверна страна тунела, уз помоћ и сарадњу омладине, изузетно напредовала.

Предлажемо због тога да ову бригаду похвалите и наградите на један од начина који вам стоје на располагању.

Уз другарски поздрав

Директор ООУР-а ЖГП-а
Реуф КРЛИЋ БЕГОВИЋ

Ж. Р.

DRUGIM KOLOSIJEKOM OD DOBOJA DO DONJE PAKLENICE

Padaju prepreke pred snagom mladosti

Sve je manje radilišta na dionici od Doboja do Maglaja ◊ Raspoloženje među graditeljima veselo i vedro ◊ Radost se uselila u njihova srca od trenutka kad im je povjeren ovaj častan zadatak

DOBOJ, 23. ОКТОБРА — Од prije nekoliko dana vozovi tutnje na oba kolosijeka od Doboja do Donje Paklenice, u dužini od četrnaest kilometara. Mimosilaze se i odlaze putem koji je trasirala mladost. Prolaze kroz tunnel Trbuk jedan i mimo Trbuka dva, gdje je sve doskora bilo glelemo stjenovito brdo kojeg su sklonile ručke brigadirске.

Jedna po jedna prepreka pada pred snagom mladosti i moćnim graditeljima. Sve je manje radilišta od Doboja do Maglaja. Pruga nezadrživo hita ka novembru i danu dobro znаног obećanja.

Postignuta je, dakle, još jedna velika radna pobjeda, ali za slavije nema vremena. Valja preostali posao o-

baviti i svu radost sačuvati za kraj koji je tako blizu.

U neposrednoj blizini Maglaja, kod tunela Orlina, koji je probijen prije mjesec dana, veliko radilište. Brigadisti ORB »Mileta Protić« iz Zepča i »UNIS« iz Sarajeva ugrađuju beton u tunel i potporni zid ispred njega, škarpiraju kosinu predusjeka, iskopavaju zemlju u široком otkopu, utovaraju kamen sa prenosom na deset metara, slažu kamen u žičане korpe, kopaju temelje za potporni zid ispod tunela, pored rijeke, prenose rezану граду. Sa njima su, naravno, i radnici OOUR-a »Kolašin«, koji su tu od početka Akcije.

Dan vedar, sunčan, kakav samo može da podari jesen.

I raspoloženje među brigadistima isto, vedro i veselo. Tako je, uostalom, od prvog dana, bez obzira na sunčano i tmurno vrijeme. Radost se uselila u njihova srca još od trenutka kada im je povjeren ovaj posao od časti i zadatka.

I mada je većina njih po prvi put okusila čari brigadirskog života, svi su oni već stari akcijaši.

Dvadeset dana je minulo otkako su na trasi, osjetili su već zadovoljstvo prvih udarništava i prvih žuljeva, prvih radnih pobjeda. I kršni momak Božo Šekarić, koji ugrađuje beton u potporni zid, i Izeta Hodžić, koja slaže kamen u žičане korpe, i Despot Ilibašić, koji krampom i lopatom temelj za potporni zid kopa, svi iz »UNISOVE« brigade.

To isto bi se moglo reći i za Franju Jukića, Fikreta Hadžića, Ivu Perковића, Muhameda Tutnića, Ankicu Pejić, Begzadu Memčić i gotovo sve ostale djevojke i mladiće koji su od ovog divnog predjela, pored rijeke Bosne, pravi mravinjak napravili. I za one koji ugrađuju dio sebe u prugu mladosti na drugim radilištima.

Elan ne splašњава, pjesma га снажи. Oglasi se u ranu zoru, a zamre u večernjim satima. Iza nje ostaje snažni eho i neizbrisivi trag mladosti. Novi metri tračnica, dublji temelji, narastao potporni zid, duže betonsko ruho tunela.

Norme се пребацију svakodneвно. Radi se udarničки. Novembar je na pragu. Dani sve kraći, a pruga sve duža.

SI. PUHALO

Planiranje

Bijeli kamen tucanik u finiшу Akcije stiže u sve većim količinama na trasu drugog kolosijeka. Kad ga istovaruju iz vagona brigadiri se gotovo i ne vide od bijele prašine koja stvara prave oblake. A kako i ne bi kad je zamah akcijaški paklen, a ubrzanje munjevito. I dok ga istovaruju misle kako će га razgrnuti na trasu. E, to razgrtanje brigadiri smatraju »najtežim« poslom. Ne zbog stvarnih teškoća, već zato što se urađeno gotovo i ne vidi, ne primjećuje, a vrijeme prolazi.

Na našem snimku su brigadiri ORB »Devet narodnih heroja« iz Bosanskog Novog, planiraju tucanik i kako se vidi urađeno je dosta, nema razloga za zabrinutost, učinak će biti sigurno visok.

ПРИМЈЕРИ

Њихов дан — заједнички

Интерни ударни дан ОРБ »Вељко Влаховић« из Санског Моста увеличали су и својим учинком бригадири из Високог, Велике Кладуше и Новог Сада

НЕМИЛА, 23. ОКТОБРА — Двadesетог октобра бригадири из Санског Моста прослављали су годишњицу ослобођења свог града. Одлучише зато њихови бригадири да у ударном мјесецу тај дан интерно прогласе својим ударним даном.

Чули су за то и њихове колеге из осталих бригада и одлучише да им помогну. Тако су се на тра-

си, заједно са њима, нашли и Екрем Шалака, Саба худин Селимовић, Неџад Шахиновић, Зденко Кокор и Драган Шаренац из Бригаде »Седми април« из Високог, Хасе Кикић и Расим Хаџић из Бригаде »Седм секретара СКОЈ-а« и Будуша Вишњић из Новог Сада, који је у Немилу дошао са Бригадом »Титових нафташа«.

И радили су сви они заједно, са још двадесетак бригадира ОРБ »Вељко Миљевић« из Санског Моста као да се ради о прослави ослобођења њиховог града.

— Радили су заиста ти момци као да су баш из Санског Моста — каже Мухарем Муџић, ветеран ОРБ »Вељко Миљевић«. Копали смо рупе за стубове и контактну мрежу, која ће се накнадно поставити. И заиста није се могло разликовати ко је из Санског Моста, а ко из осталих градова. Јер, радио је свако што је највише могао. Зато друговима из осталих бригада можемо рећи само велико — ХВАЛА...

Тако је протекао тај дан за бригадисте из Санског Моста. Али, ето не само за њих. Јер бригадирско другарство показало се још једном у правом свијетлу. Примјер је то који свакако треба забиљжити, али и — слиједити...

Ж. Р.

NAŠ KOMENTAR

Ne rivalstvo već takmičenje

Konkurencije i rivalstva među omladinskim radnim brigadama nema ♦ Postoji samo borba za što bolje i veće radne rezultate

Nema rivalstva među omladinskim radnim brigadama. Iako se ponekad može čuti mišljenje zlonamjernih da nije tako. Navodno, omladinske radne brigade boreći se za što bolje učinke i epitete najboljih postaju rivali (?!).

A nije tako. Rivalstva nema već — radnih takmičenja. Na istom poslu su svi brigadiri. Svaki probijeni metar tunela, nove tračnice na trasi drugog kolosijeka potvrda su zajedničkog uspjeha. Međusobno različiti dnevni učinci potvrđuju da su to, ustvari, radna takmičenja, a ne rivalstvo među brigadama i brigadirima.

A to su sasvim dvije različite stvari...

Bez konkurencije

O proizvodnim takmičenjima pričalo se i pisalo kod nas i često i dugo. Isticana je potreba takvih takmičenja. Razloga su dva: prvi proizvodni učinci su kroz razna takmičenja više nego kad ih nema, i drugi, najbolji u takvim takmičenjima stimulišu ostale da rade više, da im se po učinku i kvalitetu radova približe, pa možda i prestignu.

Tako je baš i kod omladinskih radnih brigada. Dovoljno je zaviriti u knjigu dnevnih učinaka da bi se vidje-

lo da su pobjednici u radnim takmičenjima različiti iz dana u dan. U Nemiljoj, recimo, prije nekoliko dana najbolji radni učinak je imala Brigada »Milan Simović« sa Pala da bi već na rednih dana najviše uradili brigadisti iz Velike Kladaše, Sanskog Mosta, No vog Sađa...

Konkurencije tako nema. Postoji samo borba za što bolje i veće radne rezultate. Potvrđuje se to svaki dan na trasi. Jer nastoje sve brigade ostvariti što bolje učinke. Zato se i ne treba čuđiti kada u izvještajima sa trase piše da je norma prebačena za 300 pa i 400 procenata.

To je svrha radnih takmičenja. Dobri rezultati svih brigada potvrđuju da su ta radna nadmetanja brigadiri shvatili u pravom smislu.

Sa zajedničkom ljubavlju

Nema zbog svega toga razloga da se sve brigade ne raduju učinku svakog dana. Jer već sutra na trasi svaka od njih će nastojati da postigne što više i bude najbolja.

Potvrđuju to i dosadašnji rezultati. Samo u sedmoj smjeni, u Nemiljoj,

svaka od brigada bila je bar po dva puta najbolja. Nijednom se nije desilo da neka od brigada za vrijeme svoje smjene, u nekom od dnevnih izvještaja, ne bude zapisana po ostvarenom učinku kao najbolja. Jer, »propušteni« primat jednog dana nastoji se ispraviti što prije. Radi se tako svako sljedećeg dana, sa još većim žarom, da bi svaka od omladinskih radnih brigada pokazala da i ona može biti najbolja.

I svakoj od brigada to polazi za rukom. Jer, brigadiri osjećaju potrebu da i oni budu bar jednom najbolji, da tako potvrde da izvršavaju obećanje dato voljenom drugu Titu, da će dobrim učincima i oni doprinijeti da drugi kolosijek bude završen u roku i prije roka.

Zato je dovoljno doći na bilo koji dio trase drugog kolosijeka da bi se vidjela ista slika — sve brigade rade sa istim zanosom, požrtvovanjem, zajedničkom ljubavlju... Jer zajednička je obaveza svih brigadista da pruže što prije završe. Konkurencije zato nema, ali se kroz radna takmičenja nastoje ostvariti što bolji rezultati. Visoki procenti dnevnih učinaka brigada pokazuju ispravnost takve orijentacije.

Z. RAJKOVIĆ

SKICA ZA PORTRET GRADITELJA

Najviše što se može

Cilj je isti — završiti prugu prije roka — isti je i zanos, punom snagom, najviše što se može

NEMILA, 23. OKTOBRA — Pedeset je godina Lazaru Kušiću. Sa Pala je. Punu 21 godinu radio je na željeznici. Prvo kao pružni radnik, a onda kao poslovođa. Sada je tu sa paljanskom brigadom »Milan Simović«. Radi zajedno sa svojim drugovima sa željeznice i sa mladim brigadirima. Divno ih je gledati na istom poslu. Jer rade sa istim zanosom, poletom, brigadirskom ljubavlju kojom se postavlja svaki novi metar drugog kolosijeka.

— Tako mora biti — objašnjava Lazar Kušić. — Svi smo mi na istom poslu. Radimo svi isti posao. I cilj je isti — završiti prugu što prije. Kako onda da ne radimo sa istim zanosom, punom snagom, najviše što se može...

Prije tridesetak godina radio je Lazar Kušić na izgradnji prvog kolosijeka od Šamca do Sarajeva. U Prvoj udarnoj, zajedno sa ostalim brigadistima, postavljao je šine kod Semizovca.

Sada je u Nemiljoj. Zajedno sa ostalim brigadistima svoje brigade radi na svim poslovima — istovara šljunak i tucanik, postavlja pragove, šine... Prije nekoliko dana imao je malu nezgodu. Istovarujući pragove iz vagona nezgodno je stao i članak noge je naprskao. Nosio je gips, a sada ga na nozi više nema...

— Ne smeta mi. Zar jedna tako sitna povreda da me sprječiti da i dalje radim sa ostalim drugovima iz Brigade. Istina, boli me malo, ali ipak ne toliko da ne bi mogao raditi. Komandant brigade objašnjava da je bolje da nekoliko dana odmaram, a meni to smeta. Jer došao sam ovdje radim, a ne da se odmaram. Kraj smijene se bliži, izdržaću da potraje još i cijeli mjesec, a ne tih preostalih nekoliko dana.

Eto takav je Lazar Kušić. Ukidanjem uskog kolosijeka kroz Pale pre staje njegovo druženje sa vozovima i prugama. Radio je prije i u Semizovcu i Palama, Priboju na Limu, Višegradu, svuda su ga pratile tračnice, a sada ih u njegovom životu više nema. Krajem godine Lazar, najvjerovatnije, odlazi u penziju. Pita mo ga je li to kraj njegovog druženja sa kolosijecima, vozovima.

— Nije — kategoričan je Lazar — Nije, gradiće se još pruga po cijeloj zemlji. Biće potrebna ponovo pomoć brigadista, a ja ću se sigurno naći među njima. Nema to veze što ću uskoro u penziju. Još mogu da radim, da nešto doprinesem, da novih pruga bude još više. To je moja obaveza i sigurno je da ću je i dalje sa uspjehom izvršavati...

Z. R.

Концерт војног оркестра

ДОБОЈ, 23. ОКТОБРА —

Чланови естрадног оркестра Љубљанске армијске области боравили су у Оmladинском насељу у Добоју и посјетили ОРБ »Франц Розман Стане«. Том приликом у прецуној трпезарији они су за бригадисте одржали и пригодан концерт. Као гошће наступиле су Андреја Зупанчић и Бранка Крамар, солисткиње Народног забавног ансамбла »Планшариј Јанеза Јершиновца«.

Посјета старих пријатеља

ДОБОЈ, 23. ОКТОБРА —

Пријатељства скована на Акцији не заборављају се. И бригадисти ОРБ »Коњух« из Живиница вјечно ће се сјетати боравка у Оmladинском насељу у Жепчу током шесте смјене и пријатељства стеченог са оmlадином из тога града. Зато су представници ове бригаде посјетили ОРБ »Милета Протић« из Жепча у Оmladинском насељу у Добоју. Био је то дирљив сусрет младих из ове двије комуне.

У посјети ОРБ »Милета Протић« били су такође и представници ОО ССЈ Голубиње из које се у овој бригади налази десетак бригадиста.

Biserka Camlić, Sabahudin Višo i Fahrudin Zukić

ZOROM RANOM

Ekipa mala, ali odabrana

Ne ode u eter nijedna progredna vijest, sve se prethodno kontroliše i samo kad se utvrdi ispravnost »Studio-Z« se oglasi

ZAVIDOVIĆI, 23. OKTOBRA — Svakog jutra, zapravo zore, Naseljem se razlegne prijatni glas mlade spikerice Biserke Camlić. Poziva brigadire na ustajanje, muzičkim brojem poželji im dobro jutro i uspjeh na radištu.

— Ustaješ mnogo ranije od ostalih, je li teško?

— Samo ustati, ali kad sam već na nogama, onda zaboravljam na krevet i spavanje. Uostalom, ne bi mi bilo žao ustati u bilo koje vrijeme, kad već ne mogu s lopatom na ramenu i sa drugovima na trasu, počinje svoje kazivanje Biserka, visoka i krhka djevojka, stu-

dent Pedagoške akademije u Puli. Ima ona još mnogo toga da kaže, ali ne smijemo da zaboravimo njene kolege i »Studio-Z« u Omladinskom naselju.

Smjena na mikrofonu je Sabahudin Višo, novinar Radio-Bosanskog Novog iz Brigade »Devet narodnih heroja«, zadužen za ispravnost ozvučenja, magnetofona i gramofona Fahrudin Zukić, radio-TV mehaničar iz ORB »Hasan Kikić« i strogi vodič u ovom poslu Dževdet Tuzlić, saradnik za informisanje u Naselju.

Mala ekipa, ali odabrana i savjesna. Ne ode u eter nijedna pogrešna vijest. Sve se ovdje kontroliše i samo ako je ispravno, zeleno svjetlo se može upaliti.

I ne rade oni samo ovdje, Biserka je predsjednik Komisije za kulturno-zabavni život u ORB »Vladimir Gortan« iz Pule, Sabahudin Višo, predsjednik Komisije za informisanje. Prisutni su u donošenju svih važnijih odluka u Brigadi. Redovni su posjetioci kurseva, predavanja u političkoj školi, sudionici u kulturno-zabavnom životu Brigade.

Tako njih troje prvi počinju dan i poslije odlaže na spavanje.

E. A.

НАШ КОНКУРС

Награде и дародавци

Ближи се крај конкурса »Омладинске пруге«. Вријеме је да вас обавијестимо о наградама.

Жири ће међу објављеним радовима бригадира из седме смјене одабрати и наградити четири, слједећим наградама:

1. Телевизор марке »панорама-кекец« добиће бригадир чији рад буде најуспјешнији. Овај поклон дарује Привредна банка Сарајево, с циљем да међу бригадирима поспјешни штедњу у оквиру општедруштвене

акције за уштеду материјала, времена, за заштиту на раду. Награда је вриједна 5.270 динара.

2. Политичку библиотеку дарује Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење«, као свој поклон за један од најуспјешнијих бригадирских радова.

3. Такође библиотеку поклања Редакција листа »Мале новине«.

4. ООУР Маркетинг НИШРО »Ослобођење« придружио се дародавцима библиотеком.

Жири ће се састати у једном од омладинских насеља 26. октобра и одлучити коме ће припасти награде, које ће бити уручене добитницима на свечаностима поводом затварања седме смјене на Омладинској радној акцији »Шамац — Сарајево 78«.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА »ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Naučio sam da volim ljude

... a ova pruga koju gradim i srcem i rukama, mora sutra biti spomenik moje i svačije mladosti

Došao sam iz Ljubuškog, iz kraja gdje vino pod suncem dozrijeva i gdje duhan, bojom zlata, boji okolinu. Prvi put došao sam da gradim prugu, a nisam ni znao, ni slutio nisam, da ću ovdje, poslije toliko vremena, ponovo biti učenik, učenik najljepše škole bratstva i jedinstva, škole samoupravljanja. Naučio sam da volim ljude, ali da li čovjek može sve naučiti? Nisam znao odgovor na ovo pitanje, sad ga znam. Tek ovdje sam shvatio koliko čovjek gordo zvuči, koliko u srcima mladosti ima ljubavi prema ovoj našoj

lijepoj zemlji. Pitao sam se zašto Bosna tako pjenuša u ponoć, zašto Sikola stenje. — Mora Bosna da se pjenuša, mora Sikola da stenje. Teške su porođajne muke od usplahirenosti i hirovitosti do ponosa i gordosti naše mladosti. A ova pruga, koju gradim i srcem i rukama, mora sutra biti spomenik moje i svačije mladosti.

Sutra, zemlja će pričati o Draganu iz Bičolja, o Stanki iz Vakufa, o Dijani iz Bosanskog Novog, o Branku iz Građača... Pričaće zemlja, dok tužnje vozovi o jednom životu brigadirskom, o našoj pjesmi. A kad se s večeri na nebu pojave zvijezde, naši žuljevi i naš znoj, naša htijenja, purpurno crvena jezdiće nebeskim prostranstvima i nikada, nikada neće izbljediti. Jer, sjećanje na jednu radnu akciju, na Zavidoviće, Nemilu, Žepče, na neku ljubav, neko drago lice, nikada ne može i ne smije izbljediti.

I zato sutra, kad se vratim u svoj Ljubuški pričaću svima kako sam bio učenik velike škole, škole koju sam završio sa najboljim mogućim uspjehom, s ljubavlju u srcu prema čovjeku, bogatiji za novih osam stotina prijatelja. I dok ja to pričam, znam da će Bosna začuđeno teći, da će Sikola vozovima pričati čudnu priču o jednoj mladosti i njenoj velikoj upornosti.

Jozo MEDIĆ,
ORB »Ljubuški bataljon«

Daleko si

Opet pokušavam da ugledam tvoje plave oči... daleko si... a uvijek prisutna u mojim mislima... još jedan kubik, možda dva...

hrpa postaje sve veća, kanal sve dublji. može li se? pa svakako... ima li vode??

sestro daj vode! evo sad ću, dolazim!

prilazi, a ja je ne vidim... prilazi... pruža čašu... misli već lutaju... komandire dobro je tu, treba još malo

tamo na drugoj strani... skoro će noć... hajde momci, navalimo... ovdje je gotovo.

trasko! traskooo, treba li još što?? ne dosta... idemo povratak...

čuje se klopotanje točkova, zvižduk lokomotive... mali odmor do dolaska

u naselje... pjesma... dremež... misli lutaju... u kutu ugledam tvoj lik... smiješ se... zadovoljna si... tajac... brko povedi onu...

»Šamac—Sarajevo to je naša...« pjesma se ori... misli lutaju s tobom... bliži se naselje...

Branko Banko
ORB »Vladimir Gortan«

Lolina brigada

Brigadiri mi smo Loline brigade, ne žalimo truda ne žalimo snage, Loline brigade ne boje se rada, brigadiri ura u čast Žepča grada.

Došli smo iz škola, fabrika i sela, da stvaramo večna brigadirska dela. Neka kiša rosi, neka duva bura, brigadiri složno ura, ura, ura!

Zastava je naša kao rosa čista, od sreće i rada svakom srce blista, Brigadiri napred podignite čelo, Šamac—Sarajevo to je naše delo.

Loline brigade uvek rade složno, gradeći tebe Šamac—Sarajevo. Pesma nek se čuje, vatra neka plamti,

Lolina brigada naša dela pamti.

Brigadiri mi smo Loline brigade, ne žalimo truda ne žalimo snage. Neka kiša rosi, neka duva bura, brigadiri složno ura, ura, ura!

Nikola Veličković
ORB »Ivo Lola Ribar«

BRIGADIRSKA POEZIJA

Ako ikada

Ako te ikada na nekom novom gradilištu u obaranju novog rekorda ometu kiše dosadne, duge, sjeti se pruge. Ako ikada kraj logorske vatre susretneš pogled djevojčice druge, sjeti se pruge i mene zabrinute, zbog tvoje u igri povrijeđene ruke. I molim te prije no što zaspiš, umoran i srećan, poslije povećerija sjeti se na tren Zavidovića žuljeva, rekorda i druge smjene sjeti se dosadnih majskih kiša pruge i mene.

Nada Menalo
ORB »IVO LOLA RIBAR«

Karikatura Dragana Stanića, ORB »Todor Panić« iz Gračanice

ОПЛАДДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 206

Савез синдиката Зенице о изградњи другог колосијена

Све за пругу

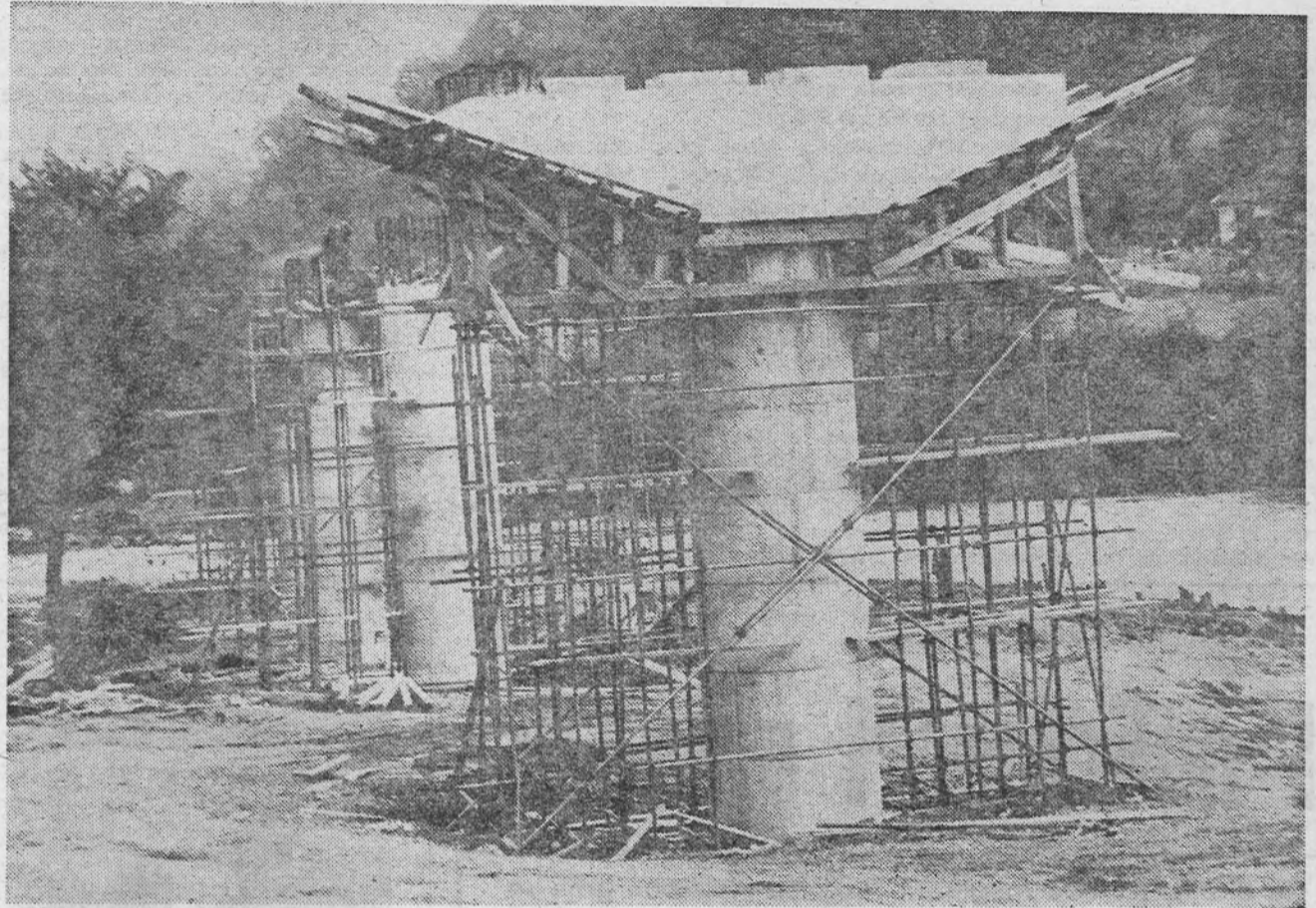
ЗЕНИЦА, 24. ОКТОБРА — Чланови Општинског вијећа Савеза синдиката у Зеници синоћ су, на проширеној сједници, расправљали о томе како напредују радови на изградњи другог колосијена од Добоја до Зенице и како извођачи радова, чија су сједишта основних организација удруженог рада у Зеници, извршавају своје задатке на овом великом градилишту. О томе су их информисали представници «Нозаре», «Босне», «ЖГП-а», «Електро-Зенице», «Новог Живота», и «Препорода». Они су обећали да ће уложити све напоре како би у наредним данима надокнадили извјесна закашњења и да због њих неће доћи у питање рок завршетка ове значајне саобраћајнице. По ономе што се овом приликом чуло, тренутно су најсложенији послови на тунелима Синола и Бистрица, затим на мосту у Топчић-Пољу и на њеним подвожњацима. Радни колективи, извођачи радова, увели су мобилно стање и увјерени су да ће оно што се од њих тражи и урадити.

Предсједник Општинског вијећа Савеза синдиката Гојко Сладојевић рекао је да су у Зеници, чијој ће привреди други колосијен отворити просторе за још бржи развој, спремни да за нову пругу учине све што треба и у финишу Анције дају што конкретнији допринос. Већ је, тако, одлуком Вијећа формирана Радничка бригада од 105 чланова, која ради у Омладинском насељу у Немилој. Предвиђено је да она, за почетак, са омладинцима и осталим градитељима другог колосијена остане десетак дана, а ако то буду изискивале потребе и дужне.

— Од ове бригаде много очекујемо. Сигурни смо да ће њени чланови дати све од себе да би помогли градитељима. Прије извјесног времена на Анцију су отишли и зенички рудари. За њих смо сазнали да раде ударнички и да у пробоју тунела Синола постижу изванредне учинке — истанао је инж. Владимир Хараминчић, потпредсједник Општинског вијећа Савеза синдиката, који је синоћ предложио да на трасу, ако то буде неопходно, ирену и сви чланови овог друштвено-политичног тијела.

Синдикату и осталим друштвеним организацијама свакодневно стижу захтјеви радних људи и грађана за формирање посебних, такозваних викенд-бригада, што најбоље говори о рјешености становника овог индустријског центра да у одлучним данима битне за други колосијен буду у првим редовима.

Ф. Мц.

На витне стубове «љепотана» у Топчић-Пољу постављени су бетонски носачи, тано да се слика стално мијења

НА ЛИЦУ МЈЕСТА: МОСТ БРОЈ 27

Најтежи - најљепши

Контуре будућег моста преко ријеке Босне у Топчић-Пољу плијене љепотом
Остаје још да се између другог и трећег стуба поставе два жељезна носача тешка по тридесет тона — бетонски су постављени

НЕМИЛА, 24. ОКТОБРА — Не стрше више само голи стубови над ријеком у Топчић-Пољу. На 12 бијелих стубова постављена су већ 32 бетонска носача. Остаје да се још са осам носача споје три стуба. Главни радови на мосту биће тако завршени.

Али, контуре будућег моста већ се са лакоћом наслуђују. И плијене љепотом. Јер, између два сива брда проиће се над ријеком бетон, као да је у благом луку жели прескочити...

«Мачка» лансира носаче

Лансиерна рампа, коју радници из милоште зову «мачка» ради неуморно. Већ неколико дана је на десној страни Босне. Ту су и преостали носачи који се постављају на стубове моста. Мало је таквих машина у нашој земљи. Кажу, свега четири. Једна од њих је власништво ГП «Стиг» из Пожаревца. Деветорица радника овог предузећа ради у Топчић-Пољу на изградњи најдуже моста, којим ће пролазити возови другим колосијеком од Добоја до Зенице.

— Не треба више радника, када имамо ову лансиерну рампу — објашњава Драган Мирковић, један од радника «Стига». Све она ради, Човјек је ту тек да јој помогне, челичним ужадима да закачи носаче и помјера точиће којима клизи цијела рампа. Ја рукујем рампом. На контролној табли има свега осам контактних дугмади. Пригискањем на њих рампа се помјера у жељеном правцу.

И заиста је тако. Двојица радника на челичне куке носача провукли су челичну ужад, добро их затегли и лансиерна рампа почиње радити — прво носач подиже увис, а затим га полако вози до стубова на којима ће се поставити. Само постављање носача је најтежи посао. Јер, не смије се погријешити. Потребно је бити врло прецизан. Довољно је носач поставити само десетак сантиметара погрешно па да се цијели посао мора понављати. Али, овдје се на мосту у Топчић-Пољу, не гријешити. Постављена су 32 носача, али ниједном није било потребно поново помјерати...

Данас ће се поставити још четири бетонска носача. Сутра, такође, толико. Тако ће бити сви бетонски

носачи постављени у кратком року. Остаје једино да се између другог и трећег стуба поставе два жељезна носача тешка по 30 тона. За тај дио посла задужени су радници грађевинског предузећа из Високог.

Ближи се крај

— Сутра долазе ауто-дизалице — каже Ахмед Очуз, један од радника из Високог. Тако ћемо у једном дану направити мали градитељски подвиг — поставићемо шест малих челичних носача за подлогу, а након тога и преостала два велика носача.

Тако ће, ако све буде ишло по плану, већ сутра бити готова основна конструкција моста. Остају након тога завршни радови, као што је спајање преосталих носача бетоном, површински радови на носачима, постављање подлоге за прагове и шине...

Због свега тога већ сада се може рећи да је завршетак радова на мосту у Топчић-Пољу близу, а било је и најтеже радити од сва 34 моста грађена на другом колосијеку, али је овај и најљепши.

Ж. РАЈКОВИЋ

UDARNI
DAN
UDARNOG
MJESECA

Juriš za finiš

Sve brigade Omladinskog naseljau Žepču odlučne da ulože maksimum snage i umijeća da bi nadmašili zadanu normu od 180 odsto \diamond Nema podjele na važne i manje značajne poslove, zaposjednut svaki pedalj trase

ŽEPČE, 24. OKTOBRA — I pored udarnog mjeseca koji je u toku na Akciji »Samac — Sarajevo 78« i današnji dan je u Omladinskom naselju Žepče proglašen udarnim. Svih jedanaest brigada, koliko ih boravi u Naselju, trudiće se da ostvari i prebaci propisanu normu od 180 posto.

Brigadni ORB »Todor Panić« iz Gračanice danas betoniraju podvožnjak na Željezničkoj stanici Žepče, gdje radove izvodi »Kozara« i kod ELPOSA u istoj stanici kopaju kanale za električne kablove koje odmah i polažu. Atmosfera je na radilištu prava udarnička. Treba opravdati ukazano povjerenje, prebaciti normu i vedra čela se vratiti u Naselje.

Najživlje je na gradilištu novosadske radne organizacije »Dunav-Tisa-Dunav«. Na 132, 133. i 134. kilometru tri brigade rade uz pjesmu i prečutno takmičenje. Ko će prije, ko će bolje. ORB »Deveti septembar« iz Bugojna i »Dvanaest narodnih heroja« iz Bileće planiraju tampon dok se »Prva krajiška« iz JNA bori sa vagonima materijala iz Sikole. Vojnici-brigadiri su najuporniji. Kako i ne bi. Jučerašnji dan im je ulio novu snagu i dao ogroman podstrek za sve veće radne pobjede. Naime, u posjetu im je došao komandant Sarajevske armijske oblasti Milan Ačić, upoznao se sa njihovim dosadašnjim radom i pohvalio ih za izvanredne rezultate koje postižu na trasi i u društvenim aktivnostima. Za uzvrat brigadiri vojnici su tog dana radili sa izuzetnim zamahom. Prebacili su normu čak za 563,39 procenata i o tome odmah obavijestili svog komandanta telegramom. Za ovaj uspjeh pohvaljeni su i od komandan-

ta Naselja Pere Drljače, uz brigade »Vasil Dogadžiski« iz Štipa i »Ivo Lola Ribar« iz Smedereva. Vojnike brigadiere obradovala je i vijest da će na ORA »Samac—Sarajevo« ostati do 31. oktobra, a ako to odobri Savezni sekretarijat za narodnu odbranu, »Prva krajiška« će ostati i u osmoj smjeni.

Ni na radilištu MOIOPA nije ništa manje živo. Udarni dan se i ovdje osjeća. Na 132. kilometru ORB »Ivo Lola Ribar« iz Smedereva ugrađuje tučnik, na 133. kilometru »Šesta lička — Nikola Tesla« iz Gospića istovara pragove, u Stanicama Želeća i Vinište »Tešanjско-teslički partizanski odred« istovara pragove i utovara šine. Radi se po sistemu svi za jednog, jedan za sve. Sloga i međusobno pomaganje u svakoj prilici sigurno donosi prebačaj norme i visok kvalitet urađenog posla.

U Željezničkoj stanici Zavidovići dio »Šeste ličke« radi kod ELPOS-a, betoniraju rupe za električne stubove. Na 136. kilometru kod izvođača »Krivaje«, Brigada »Vasil Dogadžiski« iz Štipa škarpira, humizira kosine nasipa, i kopu odvodne kanale, prevozi betonske elemente... ORB »Panonija« iz Sombora u Begovu Hanu kod GP »Put« planira tampon, betonira ploču, iskopava odvodni kanal...

Danas nema važnih i manje važnih poslova. Zaposjednut je svaki metar trase i sve brigade rade sa posebnim elanom. Udarni dan donijeće svima nove radne pobjede.

G. JOVANOVIĆ

NA ZAJEDNIČKOM POSLU

I milicioneri pomažu

Na dionici između Maglaja i Tvornice »Natron« gdje se ukršta magistralni put Doboj — Sarajevo i pruga dolazi, do zastoja u saobraćaju zbog radova na tunelu Sikola \diamond Da bi se nesmetano odvijao drumski saobraćaj i da bi graditelji pruge mogli normalno da rade, ovdje danočno dežuraju saobraćajni milicioneri

DOBOJ, 24. OKTOBRA — Uz radilište pruge drugog kolosijeka od Maglaja pa do Tvornice »Natron« odvija se veoma živ drumski i željeznički saobraćaj. Tu, gdje se ukrštaju magistralni put Doboj — Sarajevo i pruga, nerijetko dolazi i do zastoja drumskog saobraćaja zbog izvođenja radova na tunelu Sikola. Da bi se isto vreme i saobraćaj nesmetano odvijao i da bi graditelji pruge mogli normalno da rade ovdje danočno dežuraju patrolne saobraćajne milicije.

Na ovoj raskršnici zatekli smo Gvozdena Neškovića i Ragiba Šibonjića, saobraćajne milicionere iz Dervente.

— Naša dužnost je da, prvenstveno, propuštamo vozila koja dovoze materijal na radilište, a potom i ona vozila koja se kreću prema Doboju i Sarajevu — veli Nešković. Tu svakodnevno saobraća petnaestak teretnih kamiona izvođača radova, a povremeno, otprilike, još toliko vozila privatnih prevoznika. Naravno, ne računajući bagere, dizalice, mješalice i ostale građevinske mašine.

Frekvencija saobraćaja najveća je petkom i nedjeljom naveče. Sasvim razumljivo, jer je to vrijeme vikenda.

— U prošlu nedjelju uveče, na primjer, oteglala se kolona automobila sve do Maglaja, dva do tri kilometra odavde prema Žepču — dodaje Našković.

Rampa se, inače, zatvara gotovo svakih 20 minuta. Za to vrijeme stvori se velika kolona vozila i treba više od 15 minuta poslije otvaranja rampe da se raščisti. Do sada, međutim, većih problema nije bilo. I pored dugog čekanja vozači ne ispoljavaju uobičajenu nervozu, već se disciplinovano povinuju novonastaloj situaciji.

A ovdje je tako od prvog oktobra. Od tada je i zavedeno dežurstvo saobraćajne milicije. Pošto je posao običan dobojskim milicionerima u pomoć priskaču njihove kolege iz Modriče, Maglaja, Tešnja, Dervente. I oko tri hiljade zaposlenih u Tvornici »Natron«. Od njih mnogi imaju vlastita vozila, na posao uglavnom ne dolaze svojim automobilima. Ne žele da stvaraju saobraćajnu gužvu, već koriste gradski saobraćaj.

— Zaprežnim vozilima ovuda nije dozvoljen prolaz — objašnjava Nešković. Sve je preduzeto da se graditeljima drugog kolosijeka omogući da ovaj značajan posao završe na vrijeme.

— U tome veliku ulogu igraju i pripadnici saobraćajne milicije. Svojim predanim radom i oni uveliko doprinose bržoj izgradnji pruge mladosti.

Sl. P.

Produži dalje

Koliko valja iskopati te kanale uz drugi kolosijek vidi se i na našem snimku. Vodonoša je donio vodu, ali se iz zemlje pojavila samo ruka žednog akcijaša. Nije želio da gubi vrijeme i da izade iz kanala, ovako će brže ugastiti žed i nastaviti bitku za učinak. Finiš Akcije osjeća se na svakom koraku, a učinak raste i pruga s njim.

Još jače

ZAVIDOVIĆI, 24. OKTOBRA — Sinoć je na sjednici Predsjedništva Skupštine smjene donesena odluka da se današnji dan proglašuje udarnim. Da bi se steklo udarništvo brigade treba da ostvare učinak od 174,33 posto.

Udarnoj smjeni istaknuto je sinoć na Predsjedništvu, neće biti teško dostići ovaj procenat, jer su još u prvoj dekadi normu od 164 procenta prebacili za 186 procenata, a i zajednički učinak brigada koji se od 12. oktobra izražava prosjekom, govori da je udarni dan svaki i da danas mogu učiniti mnogo više.

E. A.

Dvostruki motiv

DOBOJ, 24. OKTOBRA — Na sinoćnoj sjednici Predsjedništva Skupštine sedme smjene Omladinskog naselja u Doboju odlučeno je da se 24. oktobar proglašuje udarnim danom druge dekade. Udarništvo će steći svaka brigada koja ostvari normu najmanje 230 odsto, što je njihov zajednički prosjek u drugoj dekadi.

Sl. P.

Tutnji trasa

NEMILA, 24. OKTOBRA — Sinoć je održana Skupština smjene Naselja. Odlučeno je da danas u udarnom mjesecu bude udarni dan.

Inače, od 15. oktobra kada je počeo udarni mjesec ovo je drugi udarni dan u kojem će raditi sedma smjena.

Док стигне аутобус

«Сваки» слободан тренутак бригадири ОРБ «Девети септембар» из Бугојна користе да уз звук хармонике заиграју у колу. Иако уморни од напорног рада на траси, искористили су и чекање аутобуса за повратак у Насеље да би се предали својој омиљеној забави.

СПОРТСКА НАТЈЕЦАЊА У ОМЛАДИНСКОМ НАСЕЉУ У ЖЕПЧУ

Познати први побједници

Филмска представа

ДОБОЈ, 24. ОКТОБРА — У Омладинском насељу у Добоју синоћ није одржана ниједна културно-забавна приредба, али су бригадисти зато имали прилику да гледају добар филм. Ричеч је о нашем филму «Кроз грање небо» чију су пројекцију бригадисти пратили са великом пажњом.

Завршена политичка школа

ДОБОЈ, 24. ОКТОБРА — Тестирањем, које је одржано синоћ, завршена је Омладинска политичка школа коју је похађало 110 бригадиста. Свих десет тема везаних за историјат СКЈ, нашу самоуправну социјалистичку праксу и улогу омладинске организације одслушало је 95, а тестирање успјешно окончало 90 бригадиста.

Предавачи су били, углавном, из Добоја, а у тој улози нашли су се и бригадири.

Предавање

ДОБОЈ, 24. ОКТОБРА — У Клубу друштвених активности у Омладинском насељу у Добоју синоћ је у оквиру мини-семинара за будуће чланове СК одржано предавање о лику комунисте. О томе какав комуниста треба да буде бригадистима је говорио др Спасоје Пејовић, проф. Факултета политичких наука у Сарајеву.

ЖЕПЧЕ, 24. ОКТОБРА — У Омладинском насељу у Жепчу већ су познати и први побједници у спорским натјецанима седме смјене. У финалном сусрету кошаркаша ОРБ «Тодор Панић» из Грачанице победила је «Прву крајишку пролетерску бригаду» из ЈНА резултатом 31:30. У саставу «Прве крајишке» наступили су Голијанин, Лукић, Бјелић, Петровић и Зарић, а у саставу ОРБ «Тодор Панић» Шутић, Ковић, Буквић, Сулејмановић, Деветић и Хаџић.

У ниналном сусрету одбојкашица екипа «Паноније» из Сомбора савладала је екипу «Десете СНОБ Љубљанске» резултатом 2:0. У саставу Љубљанчанки наступиле су: Голоб, Стефанец, Ламут, Јаћимовић, Јанец, Глобар и Клајић, а за «Панонију» су играле: Пањковић, Плонковић, Павковић, Стефановић М. и Р. Стефановић и Станић.

Коначна табела кошарке и одбојке седме смјене Насеља Жепче изгледа овако: кошарка: 1. «Тодор Панић» из Грачанице, 2. «Прва краји-

шка пролетерска бригада» из ЈНА, 3. «Васил Доганџиски» из Штипа, 4. «Тешањско-теслички партизански одред», 5. «Посавско-требавски партизански одред» из Модриче, 6. «Иво Лола Рибар» из Смедерева, 7. «Шеста личка Никола Тесла» из Госпића, 8. «Дванаест народних хероја» из Билеће, 9. «Девети септембар» из Бугојна, 10. «Панонија» из Сомбора и 11. «Десета СНОБ Љубљанска».

Одбојка (жене): 1. «Панонија» из Сомбора, 2. «Десета СНОБ Љубљанска», 3. «Тодор Панић» из Грачанице, 4. «Васил Доганџиски» из Штипа, 5. «Прва крајишка пролетерска бригада» из ЈНА, 6. «Иво Лола Рибар» из Смедерева, 7. «Посавско-требавски партизански одред», 8. «Девети септембар» из Бугојна, 9. «Шеста личка Никола Тесла» из Госпића, 10. «Тешањско-теслички партизански одред» и 11. «Дванаест народних хероја» из Билеће.

У току сутрашњег дана биће познати и остали финални резултати спорских такмичења у Насељу Жепче.

Г. Ј.

НОЋНА ТРКА УЛИЦАМА ДОБОЈА

»Унисовци« најбржи

ДОБОЈ, 24. ОКТОБРА — Синоћ су улицама Добоја одржане трке у којима су учествовали бригадисти и бригадири из Омладинског насеља. У конкуренцији стотињак бригадира стазу од 2.000 метара најбрже је прешао Вахид Корора, члан ОРБ «УНИС» из Сарајева. Међу бригадиркама стазу од хиљаду метара прва је претрчала Мејра Бегвић такође члан ОРБ «УНИС».

У екипној конкуренцији прво мјесто заузела је екипа ОРБ «Франц Розман Стане» из Њубљанске армијске области, друго је припало ОРБ «Бранко Милошевић Металац» из Зајечара, а треће ОРБ «УНИС». Такмичарке ОРБ «Бранко Милошевић Металац» биле су најбоље, испред колегица ОРБ «УНИС» и ОРБ «Вељко Влаховић» из Цеља.

МАЛИ
ФУДБАЛ

Сарајлије прваци

ДОБОЈ, 24. ОКТОБРА — У финалном сусрету у малом ногомету екипа ОРБ «УНИС» из Сарајева савладала је тим састављен од бригадира ОРБ «Франц Розман Стане» из Њубљанске армијске области резултатом 5:3. На тај начин «Унисовци» ку постали најбоља екипа у малом ногомету. Финалне утакмице у осталим спорским дисциплинама одржаће се наредних дана.

Запис о једној бригади

Пуљани су одабрали пругу

Дуго су трајале припреме ОРБ «Владимир Гортан» за долазан на Анцију јер су жељели да дођу на највеће омладинско градилиште и тако обиљеже годишњицу припајања Истре матици земљи

ЗАВИДОВИЋИ, ОКТОБРА — Дошли су из СР Хрватске, из Пуле бригадири ОРБ «Владимир Гортан». Стигли са обале Јадрана, навикли на сунце, камен и вјечно, бескрајно плаветнило неба. Ушли у јесен Босне, у магле, опори ваздух, и као многи други прије њих, и они који су сада с њима, уграђују велики дио себе у други колосијек.

Дуго су трајале припреме за долазак на Акцију јер Пуљани су жељели доћи баш овдје, на пругу, у срце Босне, на највеће омладинско градилиште, и тако, истичу бригадири, на најбољи начин, и како то доликује само младости, допринесу прослави 35-годишњице припајања Истре матици земљи. Они то и чине, пребацују норму, готово сви судјелују у свим облицима друштвених активности.

Носе име народног хероја Истре Владимира Гортана. Били су учесници на ОРА «Сава 78» у другој смјени, ове године у саставу ОРБ «43. истарска дивизија», која је освојила сва висока признања и предложена за додјелу највишег којег може добити једна бригада — Плакету «Вељко Влаховић».

— Радимо у оквиру својих могућности. Испуњавамо све задатке који су постављени правилима Акције, говори командант Бригаде Владимир Дридић, члан Председништва Заједнице опћина Ријека.

Бригаду сачињавају радници из Пуле, њих 62 и два студента. Најстарији бригадир је чика Фрањо Вабниг, потпуковник Ратне морнарице у пензији, ветеран, градитељ пруге Брчко — Вановићи, и дошао је, каже, да још једном осјети дух Акције, да за овај мјесец дана пробуди и оживи сјећања када је и он са истим овим полетом јуришао у побједу младости.

С обзиром да сте дуго година били војник, јесте ли очекивали и војничку дисциплину?

— Војничку не, али дисциплину јесам и задовољан сам. Младост, ма како силовита била, зна да буде дисциплинована, а осим тога, ова акција захтијева од свих нас да будемо такви и требало би нам завидјети како одржавамо ред, и како га се придржавамо — говори и хвали младост чика Фрањо, економ и бригадир и радник на траси, како то он сам о себи зна рећи. А Фрањо Вабниг је секретар Актива СК и за углед врједан бригадир.

И Председник Скупштине смјене Акције је из Бригаде «Владимир Гортан» Кваранто Ервино, Италијан по националности, радник «Уљаника». Сазнали смо понешто о овој бригади, знамо како живе и раде, а да о томе буду обавијештени и на лицу мјеста доживе радни полет и срца бригадирска, жељели су сазнати и њихови суграђани, међу којима председник ОК ССОХ — Пула Дарио Вале и командант Бригаде «43. истарске дивизије» Јадранко Лукшић, па су их посјетили и задовољни растали се од бригадира, пожељели им успјешан завршетак смјене.

Б. АЛИЧКОВИЋ

NAŠ KONKURS

Nagrade i darodavci

Bliži se kraj konkursa »Omladinske pruge«. Vrijeme je da vas obavijestimo o nagradama.

Žiri će među objavljenim radovima brigadira iz sedme smjene odabrati i nagraditi četiri, sljedećim nagradama:

1. Televizor marke »panorama-kekek« dobiće brigadir čiji rad bude najuspješniji. Ovaj poklon daruje Privredna banka Sarajevo, s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije za uštedu materijala, vremena, za zaštitu na radu. Nagrada je vrijedna 5.270 dinara.

2. Političku biblioteku daruje Redakcija izdavačke djelatnosti NIŠRO »Oslobođenje«, kao svoj poklon za jedan od najuspješnijih brigadirskih radova.

3. Takođe biblioteku poklanja Redakcija lista »Male novine«.

4. OOUR Marketing NIŠRO »Oslobođenje« pridružio se darodavcima bibliotekom.

Žiri će se sastati u jednom od omladinskih naselja 26. oktobra i odlučiti kome će pripasti nagrada, koje će biti uručene dobitnicima na svečanostima povodom zatvaranja sedme smjene na Omladinskoj radnoj akciji »Šamac—Sarajevo 78«.

RAD ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Osam godina akcijaškog staža

Jovan Cvijetić, brigadir-veteran ORB »Posavsko-trebovski odred« iz Modriče, sa šezdeset godina života, četrdeset i četvrti put je akcijaš. Želja mu je da ostane i u osmoj smjeni Akcije »Šamac—Sarajevo 78« kako bi bio prisutan završetku izgradnje drugog kolosijeka

U ORB »Posavsko-trebovski odred« Modriče, u Omladinskom naselju u Žepču, nalazi se i Jovan Cvijetić, veteran — stari i prekaljeni akcijaš. Sa svojih šezdeset godina došao je da po četrdeset i četvrti put bude brigadir, osjeća se kao brigadir, živi i radi kao brigadir. Zatukli smo ga ispred paviljona ove brigade, dok je sa mladim brigadirima uređivao krug. Iako ih dijele brojne godine života, rad je bio složan, a Jovan, kao kakav živahan mladić, prenosio je materijal, nadgledao posao i šalio se.

Jovan Cvijetić je jedan od veterana sa najdužim stažom na akcijama, ne samo u Naselju Žepče, nego i u našoj zemlji. Od davne 1947. godine, kad je prvi put bio na izgradnji pruge Brčko — Banovići, pa do danas učestvovao je

na 43 radne akcije. Kad bi se ovo vrijeme prevelo u godine Jovan već ima osam punih godina radnog staža na akcijama.

Prvo pitanje koje smo mu postavili odnosilo se na motiv njegovih stalnih vraćanja akciji i akcijaškom životu.

— Svako ima neku ljubav, neki hobi — počeo je Jovan — kod mene, vidite, to su akcije. Volim taj akcijaški život od svog prvog susreta s njim, i svaki put kad se vratim sa neke akcije, nestrpljivo čekam kad ću ponovo otići na sljedeću.

A akcija u njegovom životu zbilja je bilo mnogo. Bio je gotovo na svim saveznim omladinskim radnim akcijama: »Brčko — Banovići«, »Šamac — Sarajevo«, »Novi Beograd«, »Auto-put«, a i na brojnim radnim akcijama regionalnog ili lokalnog značaja. Kad se zna da akcijaški život nije samo pjesma, nego i naporan rad na radilištima, interesovalo nas je da li se Jovan pomalo umorio od svega toga, i otkud mu snaga da sve to izdrži.

— To je tačno, na akcijama se mora raditi, ali kako vidite ja se još uvijek ne predajem. Naravno, sada mi je mnogo teže zaraditi udarničku značku nego prije kad sam bio mladi, ali još uvijek želja i volja za radom ne prestaje. Možda mi najveću snagu daje ova mladost koja me okružuje, jer uz njih i ja se osjećam mladim.

Kad smo već kod mladosti, zanimalo nas je da li se za njega ova omladina razlikuje od akcijaške iz 47. godine.

— Omladina kao omladina, ne razlikuje se, volja za radom, polet, veselje, sve je to isto — kaže Jovan.

— Razlika jedino postoji — nastavio je on — u uslovima rada, prijašnjih akcija i ovih sada. Danas su uslovi znatno bolji nego prvih godina poslije rata.

Gledamo ovog prekaljenog akcijaša, sa već uveliko sijedom kosom, brojnim borama, a ipak još uvijek vrijednog brigadira, potencijalnog udarnika po četrdeset i četvrti put. Imati ovoliko ljubavi za rad i mladost nije tako česta pojava, pa smo ga pitali šta je to što ga održava tako vitalnim.

— Akcija — odgovorio je jednostavno. — Ona me podmlađuje, daje snagu i uvijek čini čovjeka zadovoljnim. Vidite, ovo mi je treći put kako sam na akciji u ovoj godini, a drugi put na ORA »Šamac — Sarajevo«. Međutim, imam namjeru da ostanem i u osmoj smjeni da bih prisustvovao i posljednjim ratovima na izgradnji drugog kolosijeka.

Na kraju smo željeli znati šta ovaj veteran-akcijaš mislio o tekovinama akcije, o onome što one mogu dati i što, one daju mladima.

— Akcija je velika škola života — rekao je Jovan. — U njoj se mladi uče zajedničkom životu, drugarstvu, saradnji, nesebičnosti, uče se radu, bratstvu i jedinstvu...

Tako nam priča ovaj šezdesetogodišnji akcijaš, na čiju brigadirku ne mogu stati sva odlikovanja, udarničke značke, priznanja koja je dobio za svoje dugogodišnje učestvovanje na raznim akcijama, a njegov primjer jedinstven i impozantan zaslužuje pažnju svih mladih i starih.

Ljubica BOSNIĆ, ORB »Devet narodnih heroja« iz Bugojna

Brigadirsko pismo

Tako želim da si tu, pored mene, i da ti sada kažem, pogledaj Cico, samo brzo pogledaj ovu dugu kolonu mladića i devojaka, ova vedra, nasmijana lica, ovu veselu igru, razbarušene kose po taktu muzike vetra!

Ovako, tebe nema i ja moram da ti opisujem radosti i zadovoljstva, iako je to teško, zaista mnogo teško. Kako bih mogao, recimo, da ti dočaram radosti brigadirskog života.

Znaš, to su trenuci kad čovek shvati da jedan dan pravog i punog života znači više nego godinu dana praznih tavorjenja. A kod nas je samo jedan dan učinio da se sto mladih života poveže u jedan — neraskidih krug zajedničkih želja i radosti. Svi smo, kao pod nekom komandom, shvatili da ne treba biti sitničar, treba razumeti ljude, i — oprašati im. Postali smo neposredni i iskreni, valjda nema lepšeg osećanja nego živeti u jednom takvom kolektivu u kome znaš da te svi vole, da su svi spremni da učine sve za tebe.

Cico, ja sam srećan. Kada smo stigli u naselje bio je još mrak, i hladno, nama se spavalo od umora, ali svi su kao i ja osećali neko zadovoljstvo koje je nadjačavalo i san, i umor, i hladnoću. Krenuli smo odmah da razgledamo naselje. Pa to je pravi, pravcati mali grad... Toliko zelenila, vedri tonovi crvenih petokraka i originalnih zvezda. Ovde je priroda, zaista, zaista bila darežljiva, pa mi se učini da će mo je mi prisustvom poremetiti. Zato smo pokušali da sve bude u skladu sa okolinom. Zasadili smo male boriče, nasuli oko njih šljunak i presadili oko njih mahovinu sa neizgaženih poljana. Pustili smo mašti na volju... Napravili smo minijaturnu planinu, kao i minijaturnu planinsku kućicu, jedva da bi miš stao u nju, ispred nje je jezero od plavog mastila.

Ta je samo početak, umećemo mi i lepše da uredimo naš »novi dom«.

Nikola VELIČKOVIĆ
ORB »IVO LOLA RIBAR«
IZ SMEDEREVA

Trojka akcijaša

Mama Smilja Miljković gradila je 1947. godine prvi kolosijek u istoj brigadi sa Petrom Bujakom. Sada njena kćerka Suzana gradi drugi kolosijek i u istoj je brigadi sa čika Perom, sada veteranom. Ova brigadirska trojka snimljena je ispred paviljona Brigade »Deveti septembar« iz Bugojna.

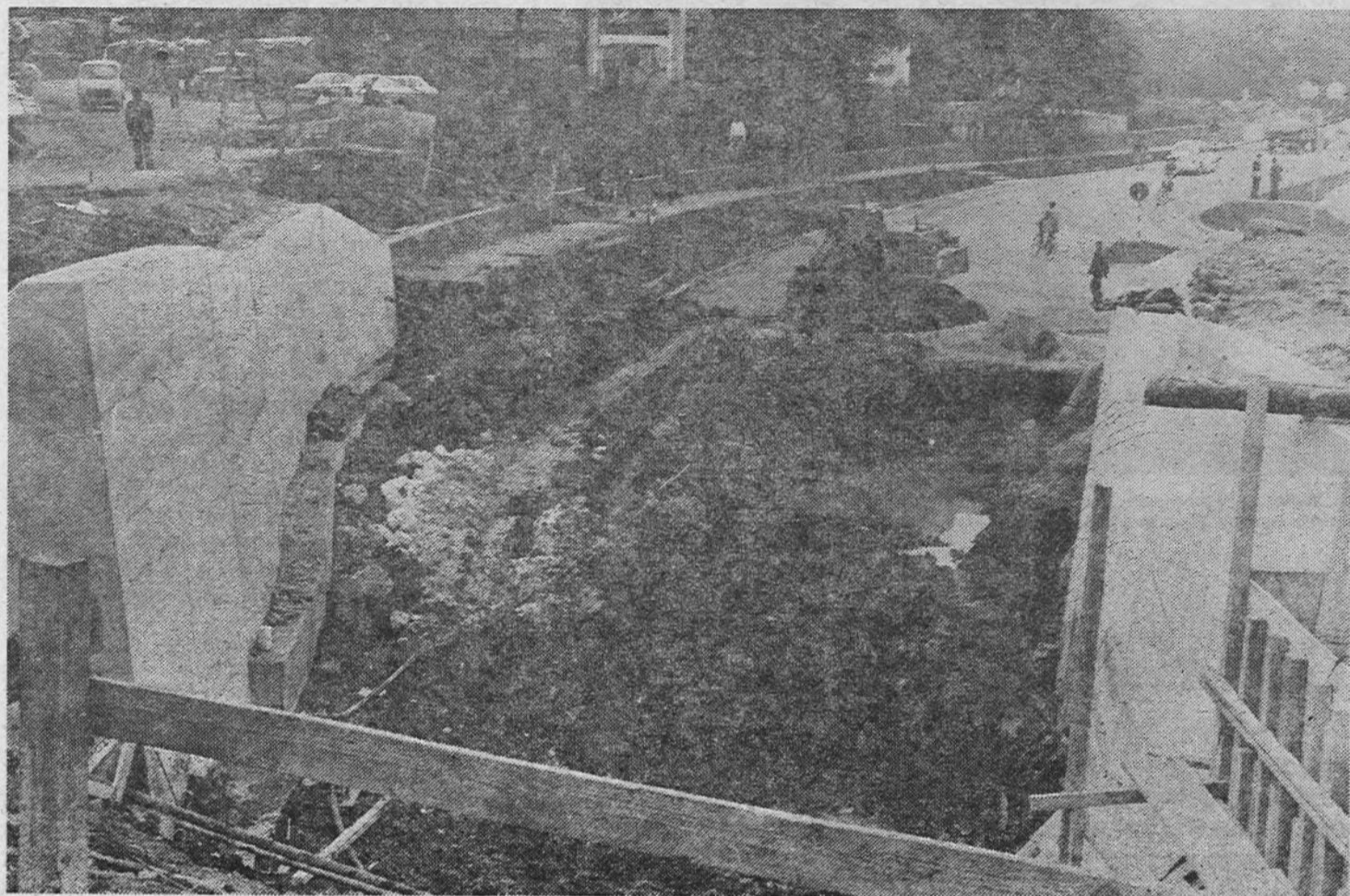
Snimak: B. POPRAVAK

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 207

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Podvožnjak u Zavidovićima treba da bude završen do početka novembra

Na pješačkom prelazu preko pruge u Zavidovićima

Uskoro i podvožnjak

ZAVIDOVIĆI, 25. OKTOBRA — Na pješačkom prelazu preko pruge u Zavidovićima odvija se još jedan značajan posao. Stotitu godina star uski kolosijek doživljava i svoje posljednje dane, a postojeći normalni kolosijek raskiva se i demontira nakon 31 godinu.

Na novom drugom kolosijeku ugrađuje se putni prelaz. To je privremeno rješenje dok ne bude završeno puštanje gradske ulice ispod podvožnjaka, čije se završavanje predviđa do 5. novembra.

ДАНАС У ДОБОЈУ

Сједница Савјета Акције

ДОБОЈ, 25. ОКТОБРА — Сутра, у четвртак у Омладинском насељу у Добоју одржаће се десета сједница Савјета ОРА »Шамац — Сарајево 78«. На овој сједници ће, поред осталог, бити сумирани досадашњи резултати остварени на изградњи пруге другог колосијека од Добоја до Зенице.

— 0 —

Друга сједница Скупштине седме смјене ОРА »Шамац — Сарајево 78« одржаће се, такође, сутра у четвртак у Омладинском насељу у Завидовићима. На овој сједници разматраће се извјештај о животу и раду учесника ове смјене на ОРА »Шамац — Сарајево 78« и донијеће се одлука о додјели признања омладинским радним бригадима.

Сл. П.

PRIZNANJA U FINIŠU NA LICU MJESTA

Sunca su im sijala u očima

Božica Golić, Rasim Bahhodžić, Petar Mlinarević, Zvonko Majić, Milanko Borovčanin, Nebojša Škorić, Mirsad Omeragić i Fuad Plančić ponijeli su sa radilišta, na znojnim bluzama, dokaz i povrdu za sve ove kilometre pruge i sve noći dobrovoljnog rada — za izuzetno zalaganje dodijeljena im je udarnička značka

ZAVIDOVIĆI, 25. OKTOBRA — Ni ono sunce juče, ni dan blještav i čist nisu mogli zasjati jače no udarničke značke na grudima znojnih i zahuktalih graditelja. Radost velika kao i svi uspjesi ostvareni u sedmoj smjeni, u smjeni udarnika, u smjeni odricanja, moći, zanosa, pobjeda.

Kome dodijeliti priznanje? Kome stegnuti ruku, kome toplo, osmijehom, otpozdraviti? Kome od svih njih od Zavidovića do Maglaja? Kako izabrati najbolje od najboljih? Kako pronaći aršin za širinu zamaha, za brda zemlje, njihovim rukama prebačene, za radost stvaranja, za kilometre kojima danas koračamo?

I pogled se gubi unedogled rođene pruge mladosti. Sunca su im sijala u rukama, u očima, u srcima. Usijana, golema mladost na pruzi.

— Zaustavite se malo, sidite sa vagona!

— Zar sada, ohladićemo se?

I teško su, u trenutku koji je već ugrozom postao, u skladnosti pokreta tijela, u onom, samo njima, znatnom ritmu gibanja, kad je ispraviti se, pa i na čas, isto što i stati, jer dok se ne isprazni vagon, nema prekida... Ali,

osjetiše, sad je nešto drugo, važno je. Tu su komandant Naselja i zamjenik komandanta za radilište.

— Dolazimo!

Brigada na okupu. Komandant saopštava velike riječi za velike ljude, za sve njih što su u tom času zaboravljali vrijeme, i doba, i sebe; i bili na istom zadatku — prevazići moć ruku i postati udarnicima na udarni dan u udarnoj smjeni. Velike riječi; a da li mogu izreći njihovu veličinu. Sve je što se u tom trenutku moglo učiniti. Diviti se, zastati, začuditi, zanimati, a opet reći.

Božica Golić i Rasim Bahhodžić iz Brigade »Šesnaesti septembar« ponijeli su juče sa radilišta, na znojnim bluzama, dokaz i potvrdu i priznanje za sve ove kilometre pruge, za sve noći dobrovoljnog rada, i recimo po riječima kojim se izražava priznanje: za izuzetno zalaganje na radilištu dodijeljena im je udarnička značka.

Božica se istog časa izgubila da prikrije suze, Rasim je zapjevao, radost je trijumfovala.

I ne samo u njima. Dijelili su je juče Petar Mlinarević i Zvonko Majić iz ORB »Ljubuški bataljon«, Milanko Borovčanin i Nebojša Škorić iz ORB »Doktor Ante Jamnicki«, Mirsad Omeragić iz ORB »Hasan Kikić« i Fuad Plančić iz ORB »Vučjak«. Njihovu radost i priznanja brigade su slavile radom i pjesmom.

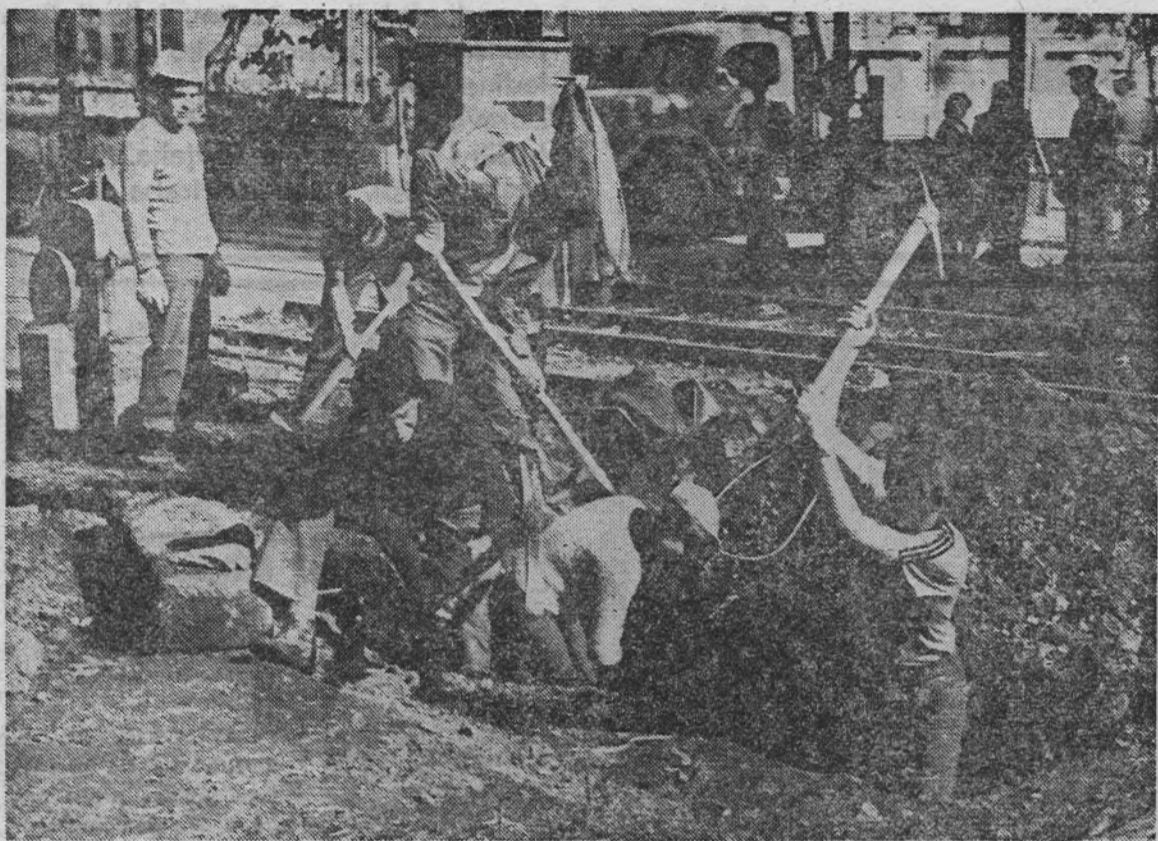
One su juče na izvoru svog rada, na mjestu gdje stvaraju djelo, gdje postižu sve one nevjerovatne rezultate, ili jednostavno rečeno, na licu mjesta primili znamen svog udarništva.

— Nisam znao o čemu se radi kad me pozvao komandant, kaže Mirsad Omeragić, ali kad mi je pružio ruku i rekao da sam zaslužio udarničku, i to baš ovdje gdje me zatekao, srce mi je zalupalo, i nisam vjerovao. Kako to? Ovdje? Zbog čega? Govori isprekidano i još uvijek uzbuđen.

A Mirsad i drug mu na istom poslu Fuad Plančić zasluzili su to priznanje, zasluzili da ga dobiju i u tunelu, na poslu, tamo gdje prevazilazi i moć tehnike, tamo gdje svojoj mladosti širom otvaraju vrata, i sutra kad Sikola progleda, sinuće svjetlost, trijumfovaće mladost.

Najboljima je uručeno priznanje, a takvih je mnogo na ovoj pruzi. I na onoj do nje, kad mladost, kao ni ova sada, nije sumnjala u uspjeh svog zadatka, i ove mladosti jednake su po žaru i zanosu kojim ispunjavaju svoj veliki dug.

E. ALIČKOVIĆ

Није важно шта се ради ни какви су временски услови, пада ли киша или сија сунце, ни у којој смјени се ради, јер бригадирски занос успјешно полаже још један велики испит

НАШ КОМЕНТАР

Како се калио човјек

Не постоје норме које градитељи другог колосијека нису у стању надмашити и падају рекорди, освајају нови, радне побједи и подвизи свакодневна су појава на траси \diamond Али и не само то — млади се на изградњи пруге кале стварајући радне навике, образују се и учествују у разноврсним друштвеним активностима

Навикли смо да прочитамо да су бригадир поново преbacили норме. Да су учинци поново високи. И да је ефективна код свих бригада максимална. Изненађени би били кад би чули да квалитет радова не би био оцијенен највећом оцјеном — десетком.

Навикли смо на то, јер таква је и бригадирска навика — да раде највише и најбоље што могу. А могу, ето, показују то сваки дан — много...

• КАКО?

Како истоварити хиљаду кубика тунаника за свега четири сата? Како пуц камион цемента избацити у дрвене окове на бочним странама тунела за свега пет минута? Како у једној смјени бетонирати шест метара калоте у тако тешком тунелу као што је Бистричак?

Од бригадиста нико не оставља оваква питања. Јер, на њима је да раде. Што највише могу. Одговори су зато у њиховом раду. И резултатима које постижу.

А они су заиста велики. Премањују се норме. Ударничке. Некад за 200, али и 300, па и 400 процената. И нико од бригадиста се томе не чуди. Радити тако за њих је обавеза. Јер, гради се под паролом — за домовину, за Партију за Тита...

И зато се међу бригадистима не постављају питања: «зткв»? Не питајмо зато ни ми — дођимо само на било који дио трасе дуж другог колосијека од Добоја до Зенице и биће нам — све јасно...

• ТАКО...

Исте слике се понављају сваког дана — дуж трасе другог колосијека ради се пожрт-

вовано, са пуном снагом, заносом... Свеједно је шта се радило, истоварао тунаник или шљунак, пробивали или бетонирали тунели, постављали или учвршћивали насипи... Свеједно је и какво је вријеме, има ли сунца, пада ли киша... Није важно ни у којој смјени се ради.

Јер, бригадирски занос полаже још једном велики испит. Са успјехом. Као што је то увијек и чинио. Препреке зато и не постоје. Звале се оне планине, ријеке, свеједно. И кроз њих и прко њих пролазе бригадири, да би за њима остајали километри новог колосијека.

Пруга тако напредује. Из дана у дан. Јер, раде је бригадисти. Поновимо: са пожртвовањем, љубављу, заносом, жељом да је што прије заврше...

• ЗАТО!

Јасан је значај другог колосијека сваком бригадисти. И обавеза њихова да је заврше. У року. И прије рока. Прије почетка рада сваке смјене чује се исти бригадирски завјет — хоћемо ли — хоћемо — за кога —... И поново дуж трасе одзвања — за домовину за Партију, за Тита...

Ето, зато се са таквим жаром ради дуж трасе другог колосијека од Добоја до Зенице. Зато се и са стварањем нове пруге стварају и нове личности, пуње радног елана, са створеним радним навикама, стеченим другарствима и лијепим искуствима из заједничког живота...

На радним акцијама се тако кале млади. Да након њих не би постављали питања — како је могуће толико урадити — да би на та питања својим искуством знали одговорити — тако... — и — зато...

Ж. РАЈКОВИЋ

ЛИКОВИ СА ТРАСЕ

Dva kolosijeka - jedne ruke

Milka Stojanov, brigadirka ORB »Dr Ante Jamnicki« gradila prvi kolosijek od početka do kraja, a sada nije odoljela da ugradi svoj dio i u drugi \diamond Devetostruki udarnik sa radnih akcija, a četiri udarničke značke zarađene su na izgradnji prvog kolosijeka

ZAVIDOVIĆI, OKTOBRA — Ponijeće brigadir sa sobom proljetne kiše, prva naziranja trase drugog kolosijeka, ljetne vrućine, dah vje tra sa Bosne, kilometre gdje su postavili: prve šine, mostove kojima su valjali tanane, najgracioznije lukove svojih ruku. Nosiće sa sobom veliko brigadirsko srce, nečiji pogled, kosu, ljubav rođenu između dva kolosijeka: pričati mladosti koja dolazi o volji, samoodricanju, poletu. Pričaće. To je pred njima.

A mi se vraćamo za 31 godinu unazad, vraćamo se pogledom jednih svijetlih očiju, vedrih još uvijek. Razgovaramo sa ženom koja je od početka do kraja izgradnje prvog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo bila brigadir, i ko zna koliko kilometara pruge je izgrađeno njenim rukama.

To je Milka Stojanov iz Bijeljine. Prenosi svoja iskustva duga i plodna brigadirima u ORB »Dr Ante Jamnicki«. Nismo joj postavljali mnogo pitanja. Željela je sama da govori, da se tako riječ po riječ vraća godinama mladosti, stvaranja, izgradnje.

— Počet ću ja, kćeri, od samog početka. A to je bila 1946. godina. Radila sam u Semberiji na semberskom obrambenom nasipu. Bilo je teško, ali samo ako uporedim uslove u kojima danas radim i one u godinama kad sam počela, kažem, samo tako, ali zar je mladosti nešto nedokučivo. Imali smo samo kolica, i to drvena, kramp, lopatu, i svoje ruke. Nasip smo gradili dva mjeseca, trebalo je zaštititi plodne oranice od naleta voda Save, a da bismo ispunili normu, morali smo uzvući 70 kolica na visinu od 15 metara. Norma se prebacivala. Uraditi onoliko koliko je norma, malo je, uvijek treba više.

Imala sam 23 godine kad sam u sastavu »Prve bijeljinske brigade« 1947. došla na prugu, i to baš ovdje, u Zavidoviće. Ostala sam tu osam dana samo, ali sam presrećna što sam počela raditi u Zavidovićima na prvom kolosijeku, i što, evo, opet u Zavidovićima gradim drugi kolosijek. Poslije sam otišla u Žepče gdje sam ostala sve do završetka pruge. Na radilištu smo ostajali po deset sati, a četiri učili i spremali se za polaganje poljoprivrednog kursa. Radili smo mnogo, ali je i veselje uvijek bilo prisutno, jer kako bismo ponijeli ono što je danas toliko dragocjeno — drugarstvo... Osmjehujemo se dok govori, jer kakve se samo iskre ne svjetlucaju u njenim očima. I koliko se još samo snage krije u ovoj ženi. Činilo nam se da je spremna svakog časa da skoči i pođe na zadatak, kako to ona sama kaže.

— Htjeli bismo da vas slikamo.

Ona skide maramu sa glave, popravlja sjedru kosu, i kao da nam se izvinjava što se, eto, nije spremila, nije nas očekivala.

— Čuli smo da ste mnogo puta bili udarnik.

— Devet puta. A četiri puta samo na izgradnji prvog kolosijeka. Onda je to bilo ravno junaštvu. Postati udarnikom. Svaki djelić snage davali smo da bi nam udarnička značka mogla okititi grudi.

— A kada se pruga završila.

— Završila se prije roka, ipak se Milka vraća pruzi, i otišla sam u Sarajevo na doček druga Tita. Poslije petnaest dana odmora došla sam u Zenicu na izgradnju Željezničke stanice.

E. ALIČKOVIĆ

UDARNOG
DANA —
UADRNE SMJENE

Zaigralo srce udarničko

Tako je bilo u utorak, 24. oktobra na svim radilištima od Doboja do Maglaja — udarni dan i pogodna prilika da komandant Naselja iz Doboja uruči udarnička znamenja na pravom mjestu — na trasi

DOBOJ, 25. OKTOBRA — Prizor doista neobičan. Nedžib Osmanović, komandant Štaba Omladinskog naselja u Doboju, vere se uz strmo i nepristupačno stjenovito brdo. Za njim i sva njegova štapska »svita«. Izuzetan napor ulažu da se domognu vrha gdje, vezani konopcima, rade brigadisti.

Teško je do takvog cilja doći, ali ne i neizvodljivo. Još korak-dva i već su gore, zdrave se sa snažnim i hrabrim momcima. Prvo, kao što je i red, komandant ruku pruža kršnom momku Milanu Štimcu iz ORB »Franc Rozman Stane« i kači mu na grudi udarničku značku.

Zasija znamenje na blještavom oktobarskom suncu, zaigra srce prvog udarnika smjene ove iz

Naselja dobojskog, nad provalijom od dvadesetak metara.

Slika impresivna, trenutak za nezaborav.

Potom značka udarnička okiti i grudi drugog vojnika brigadiste Bogosava Tasića.

Još samo čestitke i poljupci i onda zna se, nastaviti s poslom žešće i s većim elanom.

Tako je juče bilo na svim radilištima od Doboja do Maglaja. Udarni dan i pogodna prilika da komandant iskoristi svoje pravo i uruči najveće akcijaško priznanje na pravom mjestu — na trasi. Razlog za sreću onim najboljim, podstrek za druge da budu još bolji.

A juče su zaista svi bili izvanredni. Po ko zna koji put mladi

su pokazali da nema tog zadatka koji ne mogu da izvrše, da nema norme koju ne mogu da prebace. Jer nijedna brigada nije ostvarila učinak manji od 230 odsto, koliko je bilo potrebno da stekne udarništvo.

ORB »Mileta Peotić« iz Žepča realizovala je normu od 334, »Veljko Vlahović« iz Celja 231, »UNIS« iz Sarajeva 291,68, »Franc Rozman Stane« 426,97 i ORB »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara 334,46 procenata.

Pri tome su zabilježili prosječan učinak od 323,71 odsto, a to je njihov najbolji rezultat u ovoj smjeni.

Mladost ova zaista za granice ne zna.

Sl. PUHALO

ZAHUKTANE BRIGADE U OMLADINSKOM
NASELJU U ŽEPČU

Učinak dostojan finiša

Sve brigade znatno nadmašile zadanu normu od 180 odsto i stekle uslove za udarništva u udarnom danu

ŽEPČE, 25. OKTOBRA — Jučerašnji udarni dan donio je udarni štvo svim brigadama jer su znatno prebacili pro-pisanu normu od 180 po-sto.

Najbolji učinak imala je ORB »Todor Panić«

iz Gračanice, a betonirala je podvožnjak u Stancima Žepče, kopaia kanal i polagala kabl za električnu mrežu. Normu su prebacili: za 442,89 posto sa učinkom od 377,11, drugi su bili brigadiri ORB »Tešanj-sko-teslički partizanski odred« istovarajući prave u stanicama Zeleće i Vinište. Slijede »Deseta SNOUB ljubljanska« sa 331,90 posto, za tim »Prva krajiška proleterska brigada« JNA sa 310,73 posto. »Panoni-ja« Sombor 295,91. »Ivo Lola Ribar« Smederevo 266,66, »Šesta lička Nikola Tesla« Gospić 266,43, »Posavsko-trebavski partizanski odred« Modriča 248,36. »Deveti septembar« Bugojno 242,66 »Vasil Dogadžić« Štip 206,13 i »Dvanaest narodnih heroja« Bileća 202,26 odsto. Prosječan učinak svih brigada iznosi 290,09 posto što je znatno iznad pro-pisanih 180 posto.

Za izuzetno zalaganje na trasi toga dana, bez obzira na učinak, komandant Naselja Pero Drljača pohvalio je brigadire »Tešanj-sko-teslički« kog partizanskog odreda, »Posavsko-trebavskog partizanskog odreda« Modriča i »Desetu SNOUB Ljubljansku«.

Udarni dan je prošao ali se na svakom ped-lju tresu i dalje radi udarnički kao i svakog dana. U željezničkim stanicama Žepče, Zeleće, Vinište i Zavidovići bi-je se bitka na iskopima rovova, betoniranju temelju, polaganju kolosijeka, utovaru prugova, montaži žabica. Na 131. kilometru betonira se i planira šljunak, na 135. tampon, na 145. i 149. ugrađuje se tucanik u Zavidovićima se utovaraju šine i pragovi, ni mostovi 16 i 17 ne mi-ruju...

Zahuktala mladost trudi se da ovog pretposljednog dana svog rada na omladinskoj pruzi pruži što više, ostavi iza sebe što jasniji trag. Iza njih će doći nove brigade da s novim elanom nastave njihovo djelo. Drugi kolosijek proći će od Doboja do Zenice putem kroz 30.000 srca svih graditelja ovog velikog djela. G. J.

G. JOVANOVIĆ

Prvi sastanak ORB »Šipac« na Ilidži kraj Sarajeva

BOSANSKOHERCEGOVAČKI DRVOPRERAĐIVAČI NA AKCIJI »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Brigada »Šipac« u Žepču

Da bi se upoznali i pripremili za rad na najvećem ovogodišnjem omladinskom gradilištu u zemlji »Šipacovi« brigadiri pošumljavaju goleti na Jahorini

SARAJEVO, OKTOBRA — U posljednjoj smjeni na ORA »Šamac — Sarajevo 78« učestvovali su i Brigada »ŠIPADA«, Složene organizacije udruženog rada, koja sa više od 65.000 zaposlenih spada među najveće radne kolektive u našoj zemlji. Još

krajem prošlog mjeseca na Ilidži je održan prvi sastanak učesnika ORB »ŠIPAD«, na kojem je konstituisana Brigada i izabrano njeno rukovodstvo. Za komandanta Brigade izabran je Osman Džamalija.

ORB »ŠIPAD« imaće 100 brigadira iz svih radnih organizacija udruženih u ŠIPAD. Brigada će na Akciju krenuti 29. oktobra, a biće smještena u Omladinskom naselju u Žepču, naselju koje su podigli radni ljudi ŠIPADA. U ovu brigadu izabrani su najbolji omladinci i omladinke iz ŠIPADOVIH radnih organizacija i OOUR-a, što potvrđuje i podatak da ih je više od u Savezu komunista.

U cilju što boljeg upoznavanja i priprema za Akciju, s brigadiri će do polaska provesti na pošumljavanju Jahorine. P. MESLEDŽIJA

SVAKODNEVNA DODJELA PRIZNANJA

Značka podstreka

Počelo provođenje zaključaka Skupštine smjene Akcije o svakodnevnoj dodjeli udarništava za postignute rezultate na trasi

ŽEPČE, 25. OKTOBRA — U Omladinskom naselju u Žepču već uveliko se provodi u djelo jedan od zaključaka Skupštine smjene Akcije o svakodnevnoj dodjeli udarništava za postignute rezultate na trasi. Svaka brigada dnevno predlaže najbolje pojedince za ovo veliko priznanje.

Od 22. do 24. oktobra u ORB »Deseta SMOUB Ljubljanska« za udarnike su proglašeni Ivan Osenjak, Hasib Vehabović, Stan-ka Golob, Antonija Zajce, i Slobodan Macura. U ORB »Tešanj-sko-teslički partizanski odred« od 21. do 23. oktobra udarnici su bili Manojlo Gegić, Šemso Mujanović, Dušan Tomić, i Žarko Šakotić. ORB »Deveti septembar« Bugojno predložila je sedam udarnika. To su Srdan Bunjevac, Bosiljka Bosnić, Branko Popra-

vak, Enes Sultanović, Slavko Rakita, Fahr Alić i Dragomir Velaj. ORB »Panonija« ima pet udarnika. To su Milan Pjevač, Pavle Zubelić, Stanka Opala, Petar Gicić, Istvan Altinger. ORB »Ivo Lola Ribar« Smederevo za period od 12. do 24. oktobra predložilo je četiri udarnika Dragišu Miletića, Milicu Branković, Đorđa Čupića i Slobodana Tadića za specijalnu pohvalu. ORB »Šesta lička Nikola Tesla« od 16. do 24. oktobra takođe je predložila pet udarnika. To su Mile Aleksić, Hasan Nuhanović, Ivi-ća Vuković, Nikola Jović i Ivan Popović. ORB »Todor Panić« Gračanica ima pet udarnika: Sead Džafić, Agan Kahrmanović, Muhamed Pašalić, Osman Bukvić i Sead Beganović. ORB »Vasil Dogadžić« Štip: Zagorka Joseva, Panče Sokolov, Fojčo Georgijev, Slobodan Petrov, Mile Stojanov, Marijan Nanovski. ORB »Dvanaest narodnih heroja« Bileća: Radovan Trklja, Zijad Bajramović, Dragutin Trklja, Ismet Selimović, Krsto Coralija, Savo Kuljić. ORB »Prva krajiška proleterska« JNA: Stevan Žigić, Mihajlo Martinović, Mirko Katalinić, Stojan Stupar, Sandi Jerić. ORB »Posavsko-trebavski odred«: Alija Gidić, Esad Delić, Gradimir Karan, Đorđe Panić, Kazo Paradžik, Jasmin Mešić, Živko Petrović i Halid Bojković.

Od sada će svakodnevna praksa u Naselju biti proglašavanje dnevnih udarnika, a ovo visoko priznanje biće im svečano uručivano na brigadnim večerima.

НАШ КОНКУРС

Награде и дародавци

Дошао је крај конкурса »Омладинске пруге«. Вријеме је да вас обавијестимо о наградама.

Жири ће међу објављеним радовима бригадира из седме смјене одабрати и наградити четири, следећим наградама:

1. Телевизор марке »панорама-некец« добиће бригадир чији рад буде најуспјешнији. Овај поклон дарује Привредна банка Сарајево, с циљем да међу бригадирима поспјеши штетњу у оквиру општедруштвене акције за

виштеду материјала, времена, за заштиту на раду. Награда је вриједна 5.270 динара.

2. Политичку библиотеку дарује Редакција издавачне дјелатности НИШРО »Ослобођење«, као свој поклон за један од најуспјешнијих бригадирских радова.

3. Такође библиотеку поклања Редакција листа »Мале новине«.

4. ООУР Маркетинг НИШРО »Ослобођење« придружио се дародавцима библиотеком.

Жири ће се састати у Завидовићима данас, 26. октобра и одлучити коме ће припасти награде, које ће бити уручене добитницима на свечаностима поводом затварања седме смјене на Омладинској радној анцији »Шамац — Сарајево 78«.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА »ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Prijatelji

... i pričao mi Milorad, i danas mi priča, o davnom vremenu rata, o obnovi zemlje u teškoj četrdeset i osmoj, a ja brigadir, tek izašao iz vremena ratnog, izgarao u vihoru izgradnje

Sreli smo se prvi puta ovdje u Zavidovićima, u Brigadirskom naselju. On Milorad Narić, te večeri dežurni naselja, a ja spiker u radio-stanici, dugo se gledali na pisti, pa onda sasvim spontano prišli jedan drugom i ljudski, bratski stegli jedan drugom ruku, uz pitanje: »Zdravo, šta ima?«. Od te večeri Milorad je postao moj prijatelj, isti taj Milorad, komandant ORB »Vučjak« iz Odžaka, momčina od svoje pedeset tri godine. Njegovo životno iskustvo i moja poletna mladost — pjesma ovog vremena, preduslov za izvođenje najljepših kovanica u našem jeziku.

I pričao mi Milorad, i danas mi priča, o davnom vremenu rata, o izgradnji Novog Beograda u teškoj četrdeset osmoj godini. »Informburo, kolica, lopate,

pijuci... A ja, brigadir, tek izašao iz vremena ratnog, iz viora borbe, već izgarao u vremenu drugom, u vioru izgradnje«. Ali, nije sagorio moj Milorad. Navratim ja baš sinoć kod njega u Štab, a tamo jedan mršavi dječacić od svojih šesnaest godina sjedi pred njim i plače. »Meni, čini mi se moj otac ne bi dao blok za večeru, a ti si mi ga, družo komandante, progovara mršavko, a Miloradu u oku suza iskri, samo što ne poleti. Vidim da je i njemu, kao komandantu malo nezgodno, pa izvedoh onog mršavka napolje, a ja se ponovo vratih.

Znao sam da ću naći Milorada kako plače. Sjedoh pored njega i zaplakah. »E, i mi smo ti neki brigadiri i omladinci«, reče Milorad, zagrli me i tako izađosmo iz Štaba da malo prošetamo. Koliko sam te večeri bio sretan što znam Milorada, što imam u njemu prijatelja. Sa neba sam zvijezde skidao pa jezdio po njegovom kraju, mjesec sedlao za njegove brigadire da sutra prvom zorom na trašu polete.

I sada, vas koji ovo čitate pitam: da li i vi imate nekog Milorada? Ukoliko imate, znate šta je to prijateljstvo, znate šta znači biti sretan pored prijatelja, dijeliti s njim njegov osmijeh i njegovu suzu. Ja to znam, i mogu reći da sam bogatiji za jedno veliko iskustvo, životno, puno mladosti i ljubavi prema čovjeku.

Sabahudin VIŠO, ORB »Devet narodnih heroja«, Bosanski Novi

До касно у ноћ

*Поред брзе реке Босне
ори се снажна песма рада,
то уз рад, сложило певају
бригадири омладинских бригада.*

*Са осмехом на лицу,
ниједан се не боји рада,
неуморно радећи, на траси
за одмор не знају никада.*

*Јер, они су свом ТИТУ
и земљи својој обећање дали
да ће све пре рока бити,
а ти послови нису тако мали.*

*Велика је омладинска пруга,
храброст и моћ,
зато ударнички запињу на послу
до касно у ноћ.*

*Не граде се на тој акцији
само велики мостови и пруге,
ту се граде другарске,
братске и жеље друге.*

*Радећи овако, збратимљена срца,
друг до друга,
ниједна изградња неће
бити њима, ни тешка, ни дуга.
Јулијан Чордаш
ОРБ »Франц Розман Станек«*

DVIJE ISTINITE LEGENDE

Ispunjen dug

Nekoliko dana u Omladinskom naselju u Nemiloi boravio je profesor Likovne akademije iz Novog Sada Jovan Soldatović i na trasi drugog kolosijeka — sa jednim ciljem — naći pogodno mjesto za postavljanje velike skulpture brigadirke

Godina 1947. Zanos brigadirski probija Vranduk. Hiljade brigadira gradi prvi kolosijek od Šamca do Sarajeva. Mehanizacije nema. Imaju zato ruke. I velika brigadirska srca. Kilometri novih tračnica postavljaju se na vrijeme. I prije predviđenog vremena. Jedan od učesnika te velike radne pobjede bio je Jovan Soldatović. Mlad. Pun snage i poleta probijao je sa svojim drugovima metar po metar tunela. Bio je tada još student akademije likovnih umjetnosti, i umjetnička duša nije odoljela u kratkim trenucima slobodnog vremena uradio je malu skulpturu brigadirke. U rukama joj držači od drvenog malja kojima se nekada nabijala zemlja. Lice koščato, jako, a vedro. Pobjedničko...

Nekadašnji student likovne akademije sada je profesor na Akademiji u Novom Sadu. Ponovo je pred

Vrandukom. I u njemu. Gleda: tu do prvog procjepa kroz srce planine pravi se novi. Vrandukom ponovo odjekuje brigadirska pjesma. Vrijedne ruke ponovo vajaju obline tune la, daju mu konačni izgled.

Baš kao nekad.

Posmatra to Jovan Soldatović. Sa usana potiču riječi:

— Isto je — kažu — kao prije toliko godina. Mladost se ne može promijeniti, ne može u njoj smanjiti ni dio snage i poleta ljubavi sa kojom se radi... Zato se tako uspješno i napreduje.

Odlučio je zbog toga profesor da brigadirskoj snazi posveti novu skulpturu. Da njihov podvig umjetnički oblikuje. Kao nekad.

Ponovo radi Jovan Soldatović kip brigadirke. Ne malu kao nekad. Biće visoka više od četiri metra sa postoljem. Bronzani lik brigadirke već se lije u livnici. U njenim rukama po-

novo držači od drvenog malja. Ali ne isti. Tako stilizovani izgledaju kao tračnice pruge i podsjećaju na dva kolosijeka, koji prolaze kroz Vranduk. Lice brigadirke koščato, jako a vedro. Pobjedničko. Baš kao na maloj skulpturi urađenoj prije 31. godinu.

Za nekoliko dana, koliko je u Naselju ORB Nemila bio Jovan Soldatović, obišao je cijelu trasu novog kolosijeka kod Nemile. Sa jednim ciljem — naći pogodno mjesto gdje da postavi novu veliku skulpturu brigadirke.

I dogovoreno je — biće to na obližnjem brdu kraj sadašnjeg naselja ORB. Da se dobro sa obližnje magistrale vidi. Da svjedoči o dvije izvojevane pobjede, nekadašnjoj i ovu sada. Da podsjeća na dvije legende o brigadirskoj snazi, ljubavi prema do movini, drugu Titu, kome je dva puta dato obećanje da će vozovi ovuda proći na vrijeme. Jedno obećanje je

ispunjeno. I sa drugim će sigurno biti tako. Potvrđuju to, ne samo riječi već i učinci brigadira, njihov žar, ljubav i ponos što im je povjereneno da, kao nekad, njihove majke i očevi rade isti posao...

O tome će svjedočiti skulptura brigadirke. I oni stihovi novosadskog pjesnika Pere Zupca, koji će se uklesati u bijelom jablaničkom mermeru u postolju »Brigadirke«:

*»Ovdje su mladi ljubav uzidali
Ruke i oči
Poljupce i snove
Golim rukama zvijezde skidali
Za barjak izgradnje i obnove.
Ovde su potom đeca njihova
Ljubavlju koja nema kraja
Satkali kolosek
Lepši od stihova
Koји će zauvek da nas spaja.*

Ž. R.

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

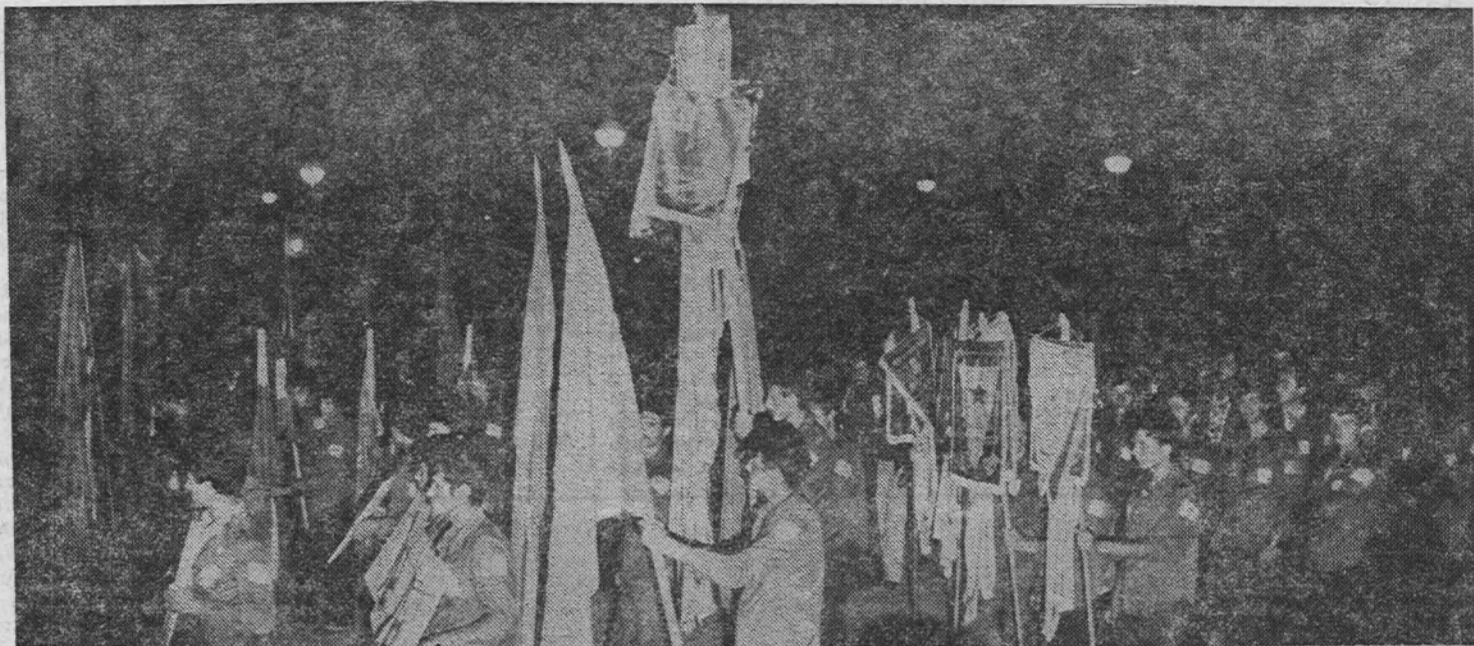
БРОЈ 208

ШАМАЦ-САРАЈЕВО

СВЕЧАНОСТИ
ПОВОДОМ
ЗАВРШЕТКА
РАДА СЕДМЕ
СМЈЕНЕ АКЦИЈЕ

Чим су дошли акцијашаши у октобарску смјену одлучно су кренули да надмаше до тада најуспјешнију шесту смјену. — желили су да буду први — и остварило им се ◊ Изузетно слављеничко расположење у сва четири насеља

Уздигнута чела, поносни на резултате које су постигли, растају се бригадири седме смјене — али само до наредне године и следеће акције

Седма постала прва

ДОВОЈ, 26. ОКТОБРА — Готово иста слика као и синоћ била је и прије тридесетак дана када је око три хиљаде бригадиста, постројених у 29 бригада у омладинским насељима у Добоју, Завидовићима, Жепчу и Немилој, пјесмом дало обећање да ће снагом својих мишица још једном показати приврженост путу којим нас друг Тито води.

И синоћ је у сва четири насеља пјесма бригадирска разбуктавала свечарске логорске ватре, али јаче и снажније. Из ње је избијао пламен задовољства због испуњене задате ријечи. С успјехом су наставили дјело осамнаест хиљада својих другова и другарица — градњу још једног широког пута бржег напретка наше социјалистичке самоуправне и несврстане заједнице равноправних народа и народности.

Седма смјена је окончана. Бригадисти свијетла образа и уздигнута чела враћају се својим кућама, са великог радног попришта. Јер, иза себе дјела остављају. Нове километре трачница, мостове, тунеле, надвожњаке.

На грудима многих сијају значке ударничке бљештавије од огромних логорских ватри. На грудима још мокрим од зноја, на грудима најбољих међу најбољим.

Сви нису могли да се оките овим највећим знамењем акцијашким. Добро то они знају. Отуда и онај сјај у очима сваког бригадисте након овог успјешно обављеног задатка. Сјај среће и задовољства.

Развиле су се заставе и кола козарачка, и пјесме ударничке и другарске. У Добоју су пјевали бригадисти ОРБ »Милета Протић« из Жепча, »Вељко Влаховић« из Цеља, »Франц Розман Стане« из Љубљанске армиј-

ске области, »Бранко Милошевић Металац« из Зајечара и »УНИС« из Сарајева. Иста атмосфера била је и у Завидовићима гдје су се растајали са Акцијом ОРБ »Вучјак« из Оцака, »Хасан Кикић« из Градачца, »Љубушки одред« из Љубушког, »Шеснаести септембар« из Доњег Вакуфа, »Др Анте Јамници« — Црвени крст БиХ, »Стив Наумов« из Витоља, »Владимир Гортан« из Пуле и »Девет народних хероја« из Босанског Новог.

Најдуже коло вило се у Жепчу. У њему чланови једанаест омладинских радних бригада: »Девети септембар« из Бугојна, »Тодор Панић« из Грачанице, »Дванаест народних хероја« из Вилеће, »Шеста личка ударна пролетерска дивизија Никола Тесла« из Госпића, »Панонија« из Сомбора, Оцака и Апатина »Посавско-требавски одред« из Модриче, »Васиљ-Догађиски« из Штипа, »Иво Лола Рибар« из Смедерева и »Десета словеначка народноослободилачка ударна бригада« из љубљанске Општине Центар. Посљедњи пут заједно су зајевали бригадисти ОРБ »Титови нафташи« из Новог Сада, »Седми април« из Високог, »Милан Симовић« са Пала, »Вељко Миљевић« из Санског Моста и »Седам секретара СКОЈ-а« из Велике Кладуше у Омладинском насељу у Немилој.

Свечано, али и помало сјетно било је синоћ у сва четири омладинска насеља. Свечано, због изузетних резултата које су у седмој смјени постигли младићи и дјевојке из свих крајева наше земље на изградњи пруге младости, а сентиментално због растанка. Али само до идуће године, када ће се опет срести у неком другом Добоју, Немилој, Завидовићима, Жепчу...

Сл. ПУХАЛО

ЈЕДНОГЛАСНА ОДЛУКА ШТАБА И СКУПШТИНЕ СМЈЕНЕ АКЦИЈЕ

Висока признања, али и учинак

ЗАВИДОВИЋИ, 26. ОКТОБРА — Данас је одржана 46. сједница Штаба Акције на којој су утврђени и објелодањени приједлози Скупштине смјене Акције.

На сједници Председништва Скупштине смјене Акције, одржаној истог дана, поднесени су приједлози са сједнице Штаба Акције. Председништво је донијело једногласну одлуку:

:: Да се свим омладинским радним бригадама додијеле по двије повеље за друштвене активности,

:: Да се за организацију радова и њихову реализацију на радилишту све бригаде прогласе редовно ударним четири пута, а за изузетно залагање и остварени учинак и ванредно ударним по два пута, што је више него и у једној смјени до сада.

:: На основу правила организовања Акције и закључана Скупштине смјене Акције, признања Омладинске пруге »Застава Шамац — Сарајево 47« додјељују се: у Омладинском насељу

у Добоју и у Немилој свим бригадама, у Завидовићима од осам бригада њих шест добијају ово признање, а у Жепчу од једанаест, осам бригада добиле су Заставу Омладинске пруге Шамац — Сарајево 47«. Републичко признање ССО БиХ додјељује се бригадама: ОРБ »Франц Розман Стане«, »Милета Протић« и »Унис«, у Омладинском насељу у Добоју — »Милан Симовић«, »Седми април« и »Титови нафташи«, у Омладинском насељу у Немилој »Девети септембар«, »Тодор Панић«, »Посавско-требавски одред«, »Панонија«, »Прва крајишка протелерска« и »Тешањско-теслићки партизански одред«, у Омладинском насељу у Жепчу и у Омладинском насељу у Завидовићима ОРБ »Хасан Кикић«, »Вучјак«, »Др Анте Јамници«, »Шеснаести септембар« и »Девет народних хероја«.

:: За савезно признање, Планету »Вељко Влаховић« предложене су ОРБ: »Франц Розман Стане«, »Титови нафташи«, »Милан Симовић«, »Хасан Кикић«, »Тодор Панић« и »Прва крајишка пролетерска бригада«.

:: Појединачна признања — командантима и трасерима свих омладинских радних бригада ударничке значке, ветеранима учесницима 1947. и пионирима у саставу бригаде — бригадирима ангажованим у пословима и задацима у радној заједници, уз сагласност бригадних конференција, специјалцима, рударима који су радили у овој смјени најдаље од петог октобра, команданту ОРБ »Франц Розман Стане«, похвалу за изузетно залагање у друштвеним активностима.

Е. АЛИЧКОВИЋ

SA SKUPŠTINE SEDME SMJENE OMLADINSKOG NASELJA U NEMILIJ

Sve brigade šest puta udarne

Za dodjelu Plakete »Veljko Vlahović« predložene brigade »Milan Simović« sa Pala i »Titovi naftaši« iz Novog Sada

NEMILA, 26. OKTOBRA — Na petoj, posljednjoj, sjednici Skupštine sedme smjene Naselja Nemila sumirani su rezultati postignuti u radnim i društvenim aktivnostima, te predložene brigade i pojedinci za zaslužena priznanja.

U sedmoj smjeni na trasi su postignuti vrijedni rezultati, izražavani velikim prebačajima normi, koje su postale već uobičajene. Čvrste brigadirske ruke ostvarile su u proteklih tridesetak dana prosjek od 265 odsto, uz efektivu od 99,93, se smatra zaista vrijednim pokazateljem omladinskog entuzijazma i elana u izvršavanju radnih zadataka na trasi. Rezultati su još vredniji kada se ima na umu da su brigade, uglavnom, radile na dva veoma značajna i teška objekta, na tunelima Vranduk i

Bistričak. Najveći pojedinačni prosjek imali su brigadiri ORB »Milan Simović« — 302 odsto. Treba nampomenuti da u prosjek učinka svih brigada nisu uzimani rezultati ORB »Titovi naftaši« iz Novog Sada, koji su veći dio smjene proveli zajedno sa radnicima građevinske operative i sa njima činili nedjeljivu cjelinu.

U društvenim aktivnostima najviše uspjeha imala je brigada »Sedmi april« iz Visokog, koja je dobila prosječnu ocjenu 9,36, dok je prosječna ocjena na nivou Naselja u ovoj smjeni 9,21. Cijeneci izuzetne rezultate i uzimajući u obzir okolnosti pod kojima su ostvareni, Predsjedništvo Skupštine predložilo je delegatima da se svih pet brigada proglasi dva puta vanredno udarnim, što sa ranije osvojenim udarništvima znači da je sva-

ka brigada postala šest puta udarna. Delegati Skupštine jednoglasno su prihvatili ovakav prijedlog. Na sjednici Skupštine smjene Akcije, koja se održava danas, delegatima će biti predloženo da se najviše priznanje Akcije »Zastava Omladinska pruga Šamac—Sarajevo 47« dodijeli svakoj od brigada iz Naselja Nemila, a priznanje RK SSO BiH dodijeli brigadama »Milan Simović«, »Titovi naftaši« i »Sedmi april«. Za najveće priznanje — Plaketu »Veljko Vlahović« predložene su brigade »Milan Simović« sa Pala i »Titovi naftaši« iz Novog Sada. Delegati Skupštine smjene Naselja usvojili su i prijedloge o dodjeli pojedinačnih priznanja, a o njihovom broju konačnu riječ će dati brigadiri na redovnim sastancima brigadnih konferencija.

L. JELAVIĆ

PRUGA MORA KROZ
PLANINU

Još samo 23 metra Bistričaka

NEMILA, 26. OKTOBRA — Jedan od najtežih objekata na kojem rade brigadiri sedme smjene ORA »Šamac—Sarajevo« u Nemilij je svakako tunel Bistričak. Njegova posljednja šesta kategorija najslikovitije govori o kakvom se tunelu radi i koliko je potrebno angažovanje brigadira da bi se on probio u roku i izvojevala još jedna radna pobjeda — pobjeda čovjeka nad čudima planine koja se običnom ljudskom oku mnogo ne razlikuje od ostalih, ali koja se u svojoj utrobi brani više od drugih zemljom, krhkim kamenjem...

A čovjek koji se namjerio da prođe kroz njegovu utrobu slavio je još jednu radnu pobjedu. Tačno u 23,35 sati u utorak odjeknula je eksplozija koja je označila da je izlaz Bistričaka spojen sa bočnom stranom. Jedan drugom u zagrljaj su pošli brigadiri — rudari, čvrsto stisnuvši ruke — čvrsto obećavši da će i preostala 23 metra ubrzo biti probijena.

— Eto vidite, toliko se opirao i opirao se, a ipak će biti savladan — kaže brigadir Hazim Behlić.

— Sretan sam, riječi su Ibrahim Šarića čiji je kramp poslije miniranja prvi prošao u drugu stranu tunela. Bilo je teško, znamo da će biti još teže kada budemo kopali ta 23 preostala metra. Svi smo svjesni da će se baš tada Bistričak odupirati žesće, čvršće... Ali to će biti i njegovi posljednji trzaji. Dali smo obećanje da ćemo ga probiti prije roka, to obećanje ćemo i ispuniti.

Još samo 23 metra dijele te kršne momke iz Banovića, Breze, Mostara... Radi se u tri smjene. Bez odmora. Sve je bliži dan kada će se i prvi kлокot točkova voza čuti u Bistričaku. »Muziku« koju oni najviše vole. Dan kada će željeznička kompozicija, poput zmije uroniti u njega, zatim kao rijeka ponornica izroniti na drugom kraju, noseći pozdrave svih mladih o još jednoj velikoj pobjedi — pobjedi čovjeka nad nepredvidivim čudima prirode.

A kako se radi, taj dan sve je bliži.

Z. FOČO

Pod konac

Uređenje kosine nasipa za drugi kolosijek podsjeća nas na završnicu izgradnje, i jeste finiš, treba trasu dotjerati, uljepšati. I brigadiri to rade zaista besprijekorno, a trasa izgleda kao vrt, sve pod konac. Donji, zemljani stroj trase uskoro će se zelenilom prekriti, da se ne osipa, a toga se krupnije kamene odstranjuje, ravna kosina niz koju treba da se, bez smetnje, slijevaju padavine, da se vlaga ne zadržava oko praga i gornjeg stroja.

IZVANREDNI REZULTATI
OKTOBARSKE SMJENE

Gračanlije najuspješniji

ŽEPČE, 26. OKTOBRA — Rano jutros u Omladinskom naselju u Žepču održana je sjednica Skupštine sedme smjene na kojoj je usvojen izvještaj o postignutim rezultatima u radnim i društvenim aktivnostima.

U oktobarskoj smjeni u Naselju je boravilo jedanaest brigada sa 907 brigadira i brigadirki. Odmah po dolasku u Naselje sve brigade su izlazile na radilište tako da se radilo svih 20 dana i to u četiri dnevne smjene. Time je pokazana spremnost i želja da se doprine što bržem i boljem izvršenju osnovnog zadatka — izgradnje pruge prije roka. Svjesni da to zavisi od svakog pojedinca, brigadiri su pokazali visoku svijest i radnu disciplinu. Tome su najviše doprinijeli članovi SK kojih je u sedmoj smjeni bilo 333. Za izuzetna zalaganja na Akciji Aktiv smjene je predložio 128 brigadira za prijem u članstvo Saveza komunističara.

Bila je ovo smjena u kojoj se rezultati nisu mjerili uobičajenim normama nego se danonoćno borilo za svaki radni sat, svaki metar novih tračnica, električnog kabla. Bila je to prava udarnička smjena. Žepčanski brigadiri radili su, pored svoje dionice od Zavidovića do Begova Hana, i na Željezničkim stanicama Maglaj, Zavidovići, na sistemu tunela Sikola, na Vranduku. Istovremeno je i izgrađeno 5.785 kubika tucanika, istovareno 27.183 praga, ugrađeno 1.809 kubika betona, planirano 25.662 kubika tampona, škarpirano 19.060 kubika kosina nasipa... Svaki posao bio je podjednako važan i na svakom se radilo sa jednakim entuzijazmom i zalaganjem — brigadirski složno i udarnički.

U oktobarskoj smjeni najbolje rezultate na radilištu postigli su brigadiri ORB »Todor Panić« iz Gračanice sa prosječnom normom od 304,62 odsto, za njima minimalno zaostaje »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA sa prosjekom 293,49 posto. Ukupan prosjek sedme smjene u Žepču iznosi 221,41 posto.

Na osnovu rezultata i zalaganja brigadira na realizaciji programa ideološko-političkog rada, kulturno-zabavnog života informisanja, sportsko-rekreativnih aktivnosti kao i na obrazovnim kursovima Povelju društvenih aktivnosti dobilo je svih jedanaest brigada, dok je za ukupne postignute rezultate i u radnim i u društvenim aktivnostima »Zastavu

omladinske pruge Šamac—Sarajevo 47«, najveće priznanje Omladinske radne akcije, dobilo čak osam brigada. To su ORB »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA, »Todor Panić« iz Gračanice, »Deveti septembar« iz Bugojna, »Tešanjsko-teslički partizanski odred«, »Posavsko-trebavski odred« iz Modriče, »Panonijska« iz Apatina, Sombora i Odžaka, »Šesta lička udarna divizija Nikola Tesla« iz Gospića i »Vasil Dogadžićki« iz Štipa.

Za priznanje RK SSO BiH predloženo je šest brigada iz Gračanice, JNA, Bugojna, Modriče, Tešnja-Teslića, Sombora—Apatina—Odžaka.

Najveće priznanje za dobrovoljni rad u našoj zemlji, Plaketu »Veljko Vlahović«, koju dodjeljuje Konferencija SSO Jugoslavije, predložene su dvije brigade ORB »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA i »Todor Panić« iz Gračanice. Ove dvije brigade dale su poseban pečat sedmoj smjeni u Žepču. Ne samo da su bile najbolje i na trasi i u društvenim aktivnostima, nego su uvijek bile prve u razvijanju prijateljstva, jačanju bratstva i jedinstva, i svih onih tekovina omladinskih radnih akcija koje ostaju u srcima brigadira. Prvi susjedi u Naselju i od prvog dana najbolji prijatelji, ali i najveći takmaci ove dvije brigade sa svim zaslužuju najveće i najdraže brigadirsko priznanje za koje su predložene.

G. JOVANOVIĆ

Tračnice od Zavidovića do Bradića

ZAVIDOVIĆI, 26. OKTOBRA — Do nesene odluke Skupštine smjene Naselja da se sve brigade proglase četiri puta redovno udarnim i dva puta vanredno, govore podaci da su brigade ostvarile prosječni zajednički procenat od 174, da je od 77.500 radnih sati ostvareno 44.800 efektivnih, položen kolosijek od Zavidovića do Bradića, završen istovar tampona i na sipnog materijala, utovarenj svi pragoi sa deponije Dolina i istovareni na trasu, završena elektrifikacija na dionici Dolina — Zavidovići.

To su samo neki od podataka koji govore o radovima u ovoj udarnoj smjeni, a posebno treba istaći da su se na poziv odazivali dobrovoljci u bilo koje vrijeme i na bilo koju dionicu, iz svih omladinskih radnih brigada u Zavidovićima.

ЗАПИС СА ТРАСЕ

Сви смо Армија

Генерал Светозар Оро, који је дошао у посјету ОРБ »Франц Розман Стане« из Љубљанске армијске области, изашао је из аутомобила и пошао према радилишту. Био је изненађен када је међу бригадирима угледао и дјевојке. Упитао је Милана Мишића, команданта ОРБ »Франц Розман Стане«:

— Да нисмо, можда, погријешили?
— Не, друже генерале.

Управо у том тренутку из групе се издвојила плавокоса дјевојка и убрзаним кораком кренула ка генералу. Не схватајући у први мах о чему се ради, генерал је поново упитао:

— Да ли је то бригадирка која ту ради?

— Да, она је командир групе — одговорио је Мишић.

У међувремену дјевојка је узела став мирно и, као да је то веома много пута чинила, рапортирала:

— Друже генерале, бригадири из омладинских радних бригада »Франц Розман Стане« и »УНИС« налазе се на 98. километру и управо су завршили посао предвиђен за је дну смјену. Група има 12 бригадира — рапортира Мевлида Хереџа.

Генерал Светозар Оро у посјети бригадирима

Генерал то није очекивао. Дошао је да посјети војнике и вјеровао је да ће му неко од њих предати рапорт. Не скривајући изненађење, рекао је:

— Ово је први пут да ми рапортира једна бригадирка.

Потом се из снажних грла бригадирских заорила пјесма:

»Сви смо једна Армија...«

Сл. П.

Три бригаде - једно срце

ЖЕПЧЕ, 26. ОКТОБРА — Омладинска радна акција је мјесто гдје другарство, пријатељство, братство и јединство чине основу cjелокупног живота и рада хиљада наших људи из цијеле земље. Када се бригадири растају на крају смјене или акције њихов поздрав није заувјек него довиђења до друге акције, сљедеће године.

У Омладинском насељу у Жељчу, три бригаде састављене од младих из шест градова, о међусобној сарадњи озваничиле су нераскидиву везу постављену у седмој смјени ОРА »Шамац — Сарајево 78« и тај свечани тренутак обиљежили заједничком бригадном вечери. ОРБ »Васил

Догадски«, »Панонија« и »Тешањско-тешлишки партизански одред«, три бригаде — једно срце. Штип, Сомбор, Апатин, Оџаци, Тешањ и Тешлић, шест градова — једна жеља. Избрисати све удаљености на географској карти и постати један велики заједнички бригадирски град — град младости, негдје на некој другој акцији, можда већ сљедећег лета.

У незаборавним тренуцима за ове три бригаде учествовали су и бригадири ОРБ »Иво Лола Рибар« из Смедерева чији је командант Славко Арсенијевић и званично »кумовао« потписивању повеље.

Г. Ј.

Гостовали Височани

НЕМИЛА, 26. ОКТОБРА — Синоћ су у Насељу гостовали чланови КУД »Огњен Прица« из Високог који су за све бригадире извели допадљив културно-умјетнички програм, сачињен од пјесама и игара

из БиХ. Наступи оваквих фолклорних друштава увијек су добро прихватани, а нарочито у овим данима када се ради пуном паром, те пјесма и музика дођу као освјежење за бригадире.

Жељезничари стигли први

НЕМИЛА, 26. ОКТОБРА — Данас је последњи радни дан седме смјене, а већ су почеле стизати бригаде које ће у Насељу боравити до коначног завршетка пруге у осмој смјени. Већ синоћ су у Насеље стигли бригадири ОРБ »15. април«

коју сачињавају дјевојке и младићи запослени у радним организацијама Југословенских жељезница. Већ данас у другој и трећој смјени бригадири-жељезничари наћи ће се за једно са ударницима и радницима грађевинске оперативе, на послови-ма који су у пуном жеку.

СУСРЕТИ

Беспослен, а задовољан

Необично вриједан и радин Латиф Јусичић већ готово седам мјесеци одлази на трасу и враћа се необављеног посла ♦ Задовољан је јер над санитарска кола имају празан ход — значи да нема повреда на траси

Из дана у дан одлази на трасу и враћа се најчешће необављена посла. Али, нико му то не узима за зло. Чак су сви срећни због тога.

И он је најзадовољнији над је беспослен на траси. А необично воли да ради. Он, Латиф Јусичић, који шест и по мјесеци вози санитарска кола у Омладинском насељу у Добоју, а већ 20 година врстари као професионалац нашим друмовима.

Али, готово никада није сам. Кола често »ненамјенски« користи: нада не дође аутобус или воз занасни — а и то се догоди — натрпа у њих бригадире специјалне јединице и одвози их на радилиште. Тада се ова кола, која су упамтила многе трагичне тренутке и оглувјела на јауне беспомоћних, начас испуне пјесмом младости, полета и постану — весела »нућа путујућа«.

И ми смо нашли мјесто у њима. »Покупио« нас је Латиф негдје на радилишту и вози нас у Насеље како бисмо на вријеме предали извјештај. Наишао је у прави час, баш када смо помишљали да нећемо обавити свој дневни задатак.

— Биће све у реду — вели — а онда у шали додаје — не возим ја бадава кола »хитне помоћи«. Многима сам помогао, па зашто не би и вама.

Управо се враћао са свог редовног обилна трасе.

— Моја обавеза, од првог априла, када сам дошао у Насеље је да сваки дан обиђем радилишта на којима се налазе и бригадисти и извођачи радова. То чиним и два пута дневно, ако све бригаде не почну у исто вријеме с послом. Превентиве ради, због евентуалних повреда и уколико би била потребна интервенција на лицу мјеста и превоз до амбуланте у Насељу у којој стално дежурају љенар и медицински техничар. На сву срећу озбиљнијих повреда до сада није било. Оне лакше, углавном су се догађале на спортским теренима.

То понајбоље говори како се заштити на раду на Акцији посвећује велина пажња. Вели то и наш саговорник, Латиф Јусичић:

— Предузете су све потребне мјере да бригадисти буду безбједни на траси. Због тога ни ја не могу да дођем до »израњаја«. Упоредбе ради могу да поменем да сам нудикамо запосленији на радном мјесту у Регионалном медицинском центру »23. август« у Добоју. Истина, овдје морам да будем стално у приправности тако рећи од јутра до мрака. Уз то сам и сваку четврту ноћ дежурни. Али, није ми тешко. Сродно сам се овдје са свима и спори растанак ће ми тешко пасти.

Искористи Латиф и ту прилику да једном мјесечно изађе на трасу. До сада је имао шест ударних дана. Помијеша се са омладином и запне као давне 1952. године када је учествовао на изградњи бране за хидроцентралу у Јабланици. Подсјети га то на његове дане акцијашке.

А онда опет сједне у санитарска кола и крене у обилазан градитеља. Упути се десном страном ријекне Босне, премости је у Маглају и настави лијево према Добоју. Направи круг готово се не заустављајући.

Јер, како рекосмо, за њега овдје прантично и нема посла.

Сл. ПУХАЛО

NAŠ KONKURS

Nagrade i darodavci

Završen je konkurs lista »Omladinska pruga« za sedmu smjenu u kome su brigadiri učestvovali sa svojim priložima u prozi ili u stihu, na teme iz brigadirskog života i rada. Tokom oktobra objavivali smo stvaralaštvo akcijaša, a žiri će se sastati večeras i ocijeniti sve do sada objavljeno.

I u ovoj smjeni biće nagrađena četiri rada, a nagrade su sljedeće:
1. Televizor marke »Panorama-Kek« dobiće brigadir čiji rad bude najuspješniji po ocjeni žirija. Ovu nagradu obezbijedila je PRIVREDNA BANKA SARAJEVO, s ciljem da među graditeljima drugog kolosijeka pospeši štednju u okviru opštedruštvene akcije za uštede u materijalu, vre-

menu i podsticaj za sveobuhvatnu zaštitu pri radu. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara.

2. Političku biblioteku daruje Radakcija izdavačke djelatnosti NIŠRO »Oslobodjenje«.

3. Jednu biblioteku poklanja Radakcija »Malih novina«.

4. OOUR Marketing NIŠRO »Oslobodjenje« pridružuje se darodavcima, takođe jednom bibliotekom.

Žiri će se sastati večeras u Zavidovičima i odlučiti kome će pripasti nagrade, a u sutrašnjem broju objavićemo i imena dobitnika.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

ORB »FAMOS« PONOVO NA PRUZI

ORB »FAMOS« koja je postigla izvanredne rezultate na izgradnji drugog kolosijeka u septembarskoj smjeni, kreće sutra ponovo na prugu da učestvuje i u osmoj — posljednjoj smjeni.

TAKVI SU BRIGADIRI-VOJNICI

Kući malo kasnije

Boško Radić i Momir Tomić iz ORB »Franc Rozman Stane« ostaju da grade prugu iako su trebali da danas skinu sivomaslinastu uniformu i pođu svojim kućama

Nisu iz istog kraja. Devetnaestogodišnji Boško Radić rodom je iz Kupresa, a tri godine stariji Momir Tomić iz Stapara kod Sombora. Ipak, obojica imaju dosta toga zajedničkog. Dvanaestog avgusta minule godine obukli su sivomaslinaste uniforme. Boško je vojnik postao u Trebinju, Momir u Ljubljani. Istog dana dobili su i prekomandu, 28. decembra Momir se obreo u Postojni, a Boško u Ljubljani.

I kući bi trebalo da se vrate istovremeno. I vratili se, ali ne 27. ovog mjeseca, kako ih sljeduje, već nešto kasnije. Na važnom poslu se nalaze. Sa svojim drugovima iz ORB »Franc Rozman Stane« prugu drugog kolosijeka grade.

Znali su oni da će zbog učešća na Akciji ostati duže vojnici. Ali, nije im bilo ni na kraj pameti da odustanu. Takva prilika pruža se rijetko u životu. Biti među stotinjak najboljih vojnika u cijeloj armijskoj oblasti i kao takav graditi prugu mladosti. Za Tita, za našu socijalističku zajednicu, jer Tito — to smo svi mi.

— Nisam koristio nagradno odsustvo od deset dana samo da dođem na Akciju — veli Boško — i iskreno dodaje: bilo mi je malo žao što nisam otišao kući da obiđem majku koja sama živi, ali zar da odbijem takvu čast i ne pođem sa svojim drugovima na važan zadatak.

Kazuje to ovaj crnomanjasti mladić onako toplo, ljudski. Drukčije i ne može, jer svaka njegova riječ iz srca izvire.

Baš kao i ove Momirove:

— Nekoliko dana više za nas ne igraju nikakvu ulogu. Važno je da ispunimo obećanje — da prugu izgradimo na vrijeme. Zajedno sa svojim drugovima smo došli, zajedno ćemo i nazad.

Svi za jednog — jedan za sve. To je deviza iskovana u slavnoj narod-

nooslobodilačkoj borbi. Sinonim naše Armije, ali i — akcijaštva.

— Prvi put smo na akciji, stari smo vojnici, ali drugarstvo među brigadirima je nešto što najviše ostaje u sjećanju. Prijateljstva stečena ovdje, na trasi i u Naselju ne zaboravljaju se — kažu ushićeno.

Kao ni djela ruku brigadirskih, tračnice koje blistaju na oktobarskom suncu, mostovi koji se propinju iznad rijeka, tuneli oči tvrdih brda...

U njih su dio sebe ugradili i Momir Tomić i Boško Radić. Nesebično se zalažući, radeći udarnički.

Snažni Kuprešanin, poljoprivrednik u civilstvu, bolničar u ORB »Franc Rozman Stane«. Završio kurs u vojsci i sada u svakoj prilici spreman da pomogne povrijeđenim drugovima. Previše napukli žulj, zafasteriše ogrebotinu. Ali, i da se lati krampa, lopate i pljuka i da svoj puni doprinos Brigadi u prebacivanju norme.

— Radili smo na gotovo svim poslovima — priča Momir. A to znači da smo istovarali zemlju, šljunak, postavljali pragove, šine, kopali teme-lje, kanale...

I bili uvijek među najboljima. Ne kažu to oni iz skromnosti, ali tu je njihov komandant, Milan Mišić, da ih pohvali:

— Obojica su veoma vrijedni momci. Aktivni su i u Naselju. Boško pohađa kurs za tesara, a Momir trenira karate. Svoje obaveze izvršavaju savjesno i na vrijeme.

Jedino će sada i to po prvi put zudocniti. Doći će kući nekoliko dana kasnije. Ali, to im niko neće za zlo uzeti. Ni Bošku majka, koja ga željno očekuje, ni Momiru njegovi pretpostavljeni u Fabrici vagona »B:atstvo« u Subotici, gdje je kao kvalifikovani mašinbravar zaposlen.

Zadržaće se malo duže na poslu od časti i zadatka.

Sl. P.

Karikatura Dragana Stanića, ORB »Todor Panić«, Gračanica

BRIGADIRSKA POEZIJA

Tunel

Nikad miran ovaj tunel,
a Bistričak ga zovu
i kod prve
i kod druge
i kod treće,
sve u njemu sad se kreće.
Omladinci i radnici,
Titovi udarnici
danju noću
zemlju vade
i stavljaju remenat.
U velikoj ovoj bici,
tu su sada jamski vuci
banovički i mostarski,
kamengradski i brezanski,
i naftaši vojvodanski
došli su da rade,
Bistričaku hoće
srce da izvade.

Slobodan MALIĆ,
ORB »Veljko Miljević«
Sanski Most

PISMO PRUZI

Sretan ti prvi nastup

Necu te pitati za zdravlje, kao što mnogi čine na početku, ne pišem ti zbog toga. Ja dobro znam mnoge tvoje čudi iako smo se sreli prije mjesec dana. Znam da si sada još potpuno nedorasla, ali vitka i pčnosna na svoju ljepotu. Vjerujem da ćeš biti princeza za mjesec dana, da ćeš biti kraljica našeg kraja.

A ja, ja sam samo jedan od hiljada što ti se udvaraju bez prestanka, što te kite i pjevaju ti kao junakinji. Svako

jutro ljubih te krišom, sve dok ne opažih da me varaš, da dopuštaš i drugima da to rade. U pravu si, čutiš. Tajih sve za sebe. Ne ljutim se, ne ja to ne mogu. Previše lijepih uspomena vežu me za tebe. Ne mogu sada dok se oblačiš za slavlje, za svoj prvi bal.

Neću ti moći ispuniti svaku želju, neću moći ili neću stići — ne znam. Tražiš mnogo.

Sve ti nudimo, imaćeš sve najljepše, najnovije. U džepovima nosiš pisma za nas — tvoje pokorne graditelje. U dugačku pletenicu, čeličnu i sjajnu uplešćemo sva svjetla naših očiju, da gosti osjete tvoje čari. Ne ljuti se, nismo ti predili ime. Nije moderno, ali je herojsko. »Vranduk« ćemo te zvati, tako su te zvali naši očevi.

Draga ljepotice moja, ne srđi se što nisam baš nježan, tupa mi je lopata. Polako ću ja, iščešljaću te. Neće te boljeti. Snažna si i gizdava, prava Bosanka, kći svojih planina. Neću te

obuzdati svojim rukama. Velika si, veća od kola naših ruku, jača od svih prvih stisaka. Neću te zaboraviti nikada. Neću zaboraviti naše susrete zorom, nikada, nikada — vjeruj mi.

Ako ponekad zaželim tvoju blizinu, doći ću bez poziva, kao svojoj kući. Ne mršti svoje sjajno lice. Biću srećan ako me se sjetiš, a presrećan ako sačuvaš moje inicijale na vratu. Ne stidi se zato, nisam ja običan mladić, ja sam brigadir — udarnik.

Vilo moja sretan ti prvi nastup. Doći ću da te vidim iz gomile. Svi ćemo te gledati kako častiš našeg najdražeg gosta, druga TITA. Nasmij se glasno da čujem i ja i moja majka u daljini, koja me podijeli s tobom.

Neka prvi poljubac bude vječan od tebe. Ostavljam te sada, žurim svom gradu. Nosim mu tvoje darove na bluzi ispisanoj imenima brigadira.

NIJAZ GANIĆ
ORB »SEDMI APRIL« VISOKO

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 209

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

JOŠ JEDNA RADNA
POBJEDA

Završen most broj 24

Hiljadu petsto kubika betona, 154 hiljade kilograma betonskog čelika, 21 hiljada kilograma visokovrijedne patentirane žice i prosječno 90 radnika svih struktura što su radili po deset sati dnevno u dvije smjene savladalo je rijeku Bosnu

ŽEPČE, 27. OKTOBRA — Još jednom je Bosna pobijedena. Iz njenog korita kod Viništa izniklo je osam vitkih stubova što na sebi drže 170 metara dugačak i pet i po metara širok most preko koga će drugi kolosijek pohitati prema Zenici.

Šest mjeseci trajala je bitka »Kozarinih« radnika sa rijekom koja nije dala da joj se prodre u srce. Velike poplave prvog maja i 16. juna kao i nekoliko manjih prijetile su da unište sve što je do tada bilo urađeno. Ali, čovjek je još jednom pobijedio hirovitu ljepoticu.

Hiljadu petsto kubika betona, 154 hiljade kilograma betonskog čelika, 21 hiljada kilograma visokovrijedne patentirane žice i prosječno 90 radnika svih struktura što su radili po 10 sati dnevno u dvije smjene savladalo je Bosnu i predalo je drugom kolosijeku. Brigadiri naselja u Žepču s ponosom mogu tvrditi da je most broj 24 u Viništu i njihovih ruku djelo.

Ovaj čelično-betonski objekat možda je najdraži Enveru Sokoloviću iz »Metalurgijine« radne jedinice Zenica što je u kooperaciji sa izvođačem »Kozarom« učestvovala u postavljanju čelične konstrukcije i ograde mosta.

— Na istom zadatku bio sam i 1947. godine, kada smo gradili prvi kolosijek i to baš ovdje u Želeču. Ponosan sam dok gledam završeno djelo nas i ove današnje mladosti.

Osim na mostu 24 Enver Sokolović je učestvovao i učestvuje u izgradnji svih mostova na dionici pruge Žepče — Zenica.

I tako na samom kraju sedme smjene još jedan od ključnih objekata na drugom kolosijeku je završen. Od 12 mostova koliko se nalazi na dionici što pripada omladinskom naselju Žepče samo još dva nisu potpuno završena, ali se i oni predaju pred upornim novim graditeljima. To su mostovi broj 16 u Viništu i 17 u Orahovici, a radove na oba izvodi ŽGP-ov OOUR-a »Kolašin«.

G. JOVANOVIĆ

DESETA SJEDNICA SAVJETA AKCIJE »ŠAMAC —
SARAJEVO 78«

Utvrđeni naredni zadaci

DOBOJ, 27. OKTOBRA — Sinoć je u Naselju omladinskih radnih brigada u Doboju održana deseta sjednica Savjeta Omladinske radne akcije »Šamac-Sarajevo 78«. U radu sjednice učestvovali su i predstavnici organizacija udruženog rada, angažovanih na izgradnji drugog kolosijeka od Doboja do Zenice.

Savjet je, razmatrajući dinamiku izgradnje, istakao značaj ostvarenih rezultata i utvrdio konkretne zadatke svih subjekata ovog poduhvata u ostvarenju obećanja datog drugu Titu — završetku drugog kolosijeka prije 35. rođendana Republike.

Na tri jezika

»Radio-mladost« u Omladinskom naselju u Žepču svoj program svakodnevno emituje na tri jezika: srpskohrvatskom, makedonskom i slovenačkom. Na našoj slici su spikeri Nikolinka Stavrova iz ORB »Vasil Dogandžiski« Štip i Zdravko Krivošija iz ORB »9. septembar« Bugojno.

Snimio: B. POPRAVAK

ГРАДАЧАНИ И ЈУЧЕ НА ТРАСИ

Срца млада, жељна рада

ОРБ «Хасан Кикић» имала је задатак да положи једанаест шинских поља ♦ То им је било једноставно, јер су мајстори овог посла ♦ Још једном потврђен приједлог за највише признање

ЗАВИДОВИЋИ, 27. ОКТОБРА — Јутрос се бригаде увелико спремају за одлазак на радилиште. Као да ни је завршена смјена, проглашени званични резултати. Али док су овдје у Насељу, они су и на прузи. Тако су почели — радом, радом и завршавају. ОРБ «Хасан Кикић» из Градачца има данас задатак да положи 11 шинских поља. То је једноставно јер су они већ мајстори овог посла, бригадири који су могли и хтјели учинити много. И учинили су. Бригада из Градачца предложена је за највише савезно признање Савеза социјалистичке омладине које се додјељује најуспјешнијим бригадима — Плакету «Вељко Влаховић». А своју радост исказују најјачим по здравима у насељу.

— Одакле смо?

— Из Градачца, нашег града

Срца млада!

Жељна рада!

ОРБ «Хасан Кикић»

Дивно се осјећа човјек док их слу-

ша и посматра. Сви су као један. Раде најбоље. Они су положили највише колосијека — рекао је замјеник команданта за радилиште у насељу кад смо их посетили у кишовитом дану на прузи.

Како сложно захвати шину и глас трасера Расима Шечића одјекне у рукама —

ХОРУК! Дигни шину! Тако! Очисти шину!

И све руке истог момента избришу сваки вишак материјала, сагињу се и као да шину милују; па како и не би кад са толико љубави раде. Није им тога дана сметала киша, већ кабаница, свеједно што штити, али је тешка, не може човјек у њој да се размаше, није некако слободан. И опет глас Расимов, двоструког ударника, радника Творнице на мјештају у Градачцу:

— Положи шину!

Забљежен је један њихов радни дан, а резултати и признања говоре о свим данима у смјени.

Ове године Омладинска радна бригада «Хасан Кикић» учествовала је на ОРА «Сава 78» и са те акције собом повела 20 ударника. Сви су они жељели доћи да своје ударништво потврде на прузи.

— Бригадири су дисциплиновани, и њихова озбиљност у прихватању послова и задатака заиста је за сваку похвалу, говори командант бригаде Фикрет Скендеровић, који је и на «Сави 78» водио бригаду.

У саставу бригаде су и два ветерана. Мехо Бричић, ударник из легендарне 1947. на изградњи првог колосијека и Јозо Баковић, ветеран са пруге Брчко—Бановићи, секретар Актива СК у Бригади. Радили су раме уз раме с младомашу, не допуштајући да их године савладају.

И нису само они водили битку са временом, са кубцима, са челиком, тако је радила цијела бригада и заслужено предложена за Плакету «Вељко Влаховић».

Е. А.

Више од сто бригадира предложено за пријем у СК

НЕМИЛА, 27. ОКТОБРА — Разматрајући извјештај о раду и активности чланова СК, Антив СК одржао је и последњи састанак у седмој смјени. У извјештају о раду који је једногласно прихваћен истакнута је улога Актива СК у свеукупним резултатима које су постигле бригаде. На састанку су из сваке бригаде предложени најверодостојнији бригадири за пријем у СК. Највише бригадира предложено је из ОРБ «Милан Симоновић» са Пала (28), а приједлоге за пријем у СК из седме смјене понијеће укупно 107 бригадира.

Стиже осма

НЕМИЛА, 27. ОКТОБРА — Бригаде које су у седмој смјени утале дио младости у своју пругу јутрос су почеле одлазити из Насеља. Први су се опростили бригадири из Војводине, чланови ОРБ «Титови нафташи», који су дали велики допринос успјешном и правременом обављању свих послова. Само неколико дана нанон доласна ова бригада је постала ударна, а тај назив оправдали су у потпуности о чему говоре и признања која су добили. Пјесмом су испраћени и бригадири из Велике Кладуше, а за њима омладинци из Санског Моста. У њиховим срцима заувјек ће остати Врандун и Бистричан. У тону дана свој привремени дом напустиће и остале бригаде, а на њихова мјеста стину истог дана нове снаге, нови бригадири који ће имати част да раде до коначног завршетка пруге. Сигурно је да ће им то бити подстрек да раде са више елана, са више одлучности нано би све радове привели крају што прије. Поред бригадира «Шеснаестог априла» који су већ у Насељу у осмој смјени у Немлој ће боравити још бригаде «Савеза извиђача и Феријалног савеза Босне и Херцеговине», затим бригаде из Тузле и Панчева.

Л. Ј.

ТАКО РАДЕ НЕИМАРИ ИЗ ДОБОЈА

Квалитетно и на вријеме

Спрега младости и радника грађевинске оперативе долази до пуног изражаја ♦ ООУР «Добој» који послује у саставу «Добојпутева» исказао се и на изградњи другог колосијека

Како се новембар приближава све је мање радилишта на траси и други колосијек од Добоја до Зенице све је дужи. То тако жеље бригадисти из цијеле земље и градитељи који раде заједнички и то — ударнички. Пребацују норму, руше рекорде, други коло сијек већ блиста пуним сјајем на октобарском сунцу.

Спрега младости и градитеља долази до пуног изражаја. Свој изузетан допринос изградњи пруге младости дају хиљаде бригадиста, али и многи радни колективи. Један од њих је и ООУР «Добој», који послује у саставу РО «Добојпутеви».

Иако је дјелатност ове организације удруженог рада одржавања и заштита путева, као и обављање радова на изради доњег и горњег строја на путевима, она се исказала и на изградњи трасе другог колосијека и неких других објеката.

— Радили смо доњи строј трасе од Рјечице до Маглаја у дужини од шест километара и дионице Вилиште — Жепче дуге нешто више од два километра — каже Анђелко Бачинић, директор ООУР-а «Добој». Започели смо у априлу и углавном га окончали у току јула мјесеца. Радили се у веома тешким условима, јер у априлу и мају било је доста кишних дана. Али, залагањем свих радника посао је успјешно привршен крају и предат инвеститору на употребу, односно за полагање колосијека. На релацији Рјечица — Маглај изградили смо и три мања објекта — мостове 6, 7 и 9.

Након обављених радова на поменутих дионицама овом ООУР-у,

који има 405 запослених повјерени су послови на изградњи дијела пруге између тунела Сикола.

— Радили смо потпорне бетонске зидове како би се санирао овај терен који је био склон активном клизишту — наставља Бачинић. Зидови су висине десетак метара тако да смо по први пут у нашој пракси морали да користимо кранске дизалице. Овај дио посла је у завршној фази.

Али, то није све. Неимари из Добоја раде још један необично важан посао.

— Пруга и регионални пут Добој — Маглај укрштају се сада на седам мјеста — објашњава Бачинић. Да би се то избјегло, а на то и закон обавезује инвеститора, треба да се изграде четири подвожњака и два надвожњака. Радови су у пуном јеку. Наш колектив гради путеве за укрштање кроз подвожњак, затим везу са постојећим путем, као и један подвожњак. Посао на подизању три подвожњака повјерени су РО «Радник» из Добоја, а два надвожњака ООУР-има ЖГО «Сарајево» — «Колашин» и «Добој».

Све у свему, око стотину, претежно квалификованих и високо квалификованих радника грађевинске струке, возача и машиниста, те и одређен број техничара и инжењера, ООУР-а «Добој» до сада је изградило нешто више од осам километара трасе са три моста, потпорне зидове на Сиколи и обавило већим дијелом, земљане радове у вриједности од око 58 милиона динара. Преостало је још да ураде посла за 29 милиона динара.

На вријеме, као што су то и до сада чинили.

Сл. П.

СЕДМИ РАСТАНАК

Остаје жеља за поновни сусрет

♦ Бригадирима понели много успјеха у будућим акцијама Душан Јовановић, члан Савјета Републике ♦ Поздравно писмо другу Титу прочитао бригадир — војник Милан Тривић ♦ Слободану Бобану Пјевовићу припала прва награда на конкурс листе «Омладинска пруга»

ЖЕПЧЕ, 26. ОКТОБРА — Већ седми пут спуштене су заставе на Јарболима у четири насеља омладинске пруге Шамац — Сарајево. Још једна смјена је завршена. Октобарски градитељи одлазе својим кућама оставивши дио себе уграђен у километре нових трачница што хрле према Зеници. Већ сутра ће на њихово мјесто доћи други младићи и дјевојке из свих крајева Југославије да коначно заврше грандиозно дјело младости започето овог прољећа.

Крај смјене свечано су обиљенили и бригадири једанаест бригаде Омладинског насеља у Жепчу. Последњи пут постројили су се у свечани ешалон испред љетне позорнице. Последњи пут команданти су предали рапорт испраћени бригадирским поздравима. Већ сутра, кроз Насеље ће одјенивати неки нови, још непознати поздрав, умјесто оног грачаничког ЈОГИ, ЈОГИ, ЈОГИ...

У име Штаба Насеља, све бригаде је поздравила и захвалила им се на учешћу на ОРА «Шамац — Сарајево 78». Јела Топић, замјеник команданта Насеља за идејни рад, након чега је о званичним резултатима седме смјене бригадире обавијестио предсједник Скупштине смјене Сеад Мулахусић, бригадир-војник «Прве крајишке пролетерске бригаде» ЈНА. То су били најсретнији тренуци за «Прву крајишну» и ОРБ «Тодор Панић» из Грачанице, двије најбоље бригаде седме смјене у Жепчу. Оне су са ОРА «Шамац — Сарајево 78» понијеле највећа и најдрага акцијашна признања — Планету «Вељко Влаховић» и «Заставу Омладинске пруге Шамац — Сарајево 47». Поред њих, ово признање ОРА добило је још шест бригада. Командантима бригада признања је уручио Бећир Шејтанић, замјеник команданта Насеља за друштвене активности.

Свечано затварање Седме смјене била је и прилика да се бригадиру Слободану Бобану Пјевовићу из ОРБ «Два наест народних хероја» Билећа уручи телевизор, као прва награда за литерарни рад на конкурс «Омладинске пруге» Ослобођења. Тако је ова награда по други пут доспјела у Насеље ОРБ у Жепчу.

Свечаност је завршена говором Душана Јовановића, члана Савјета Републике који је свим бригадирима понели много успјеха на будућим акцијама.

Ни ову прилику бригадири нису пропустили да свом вољеном другу Титу с чимим именом почињу и завршавају свани радни дан, упуте поздравно писмо које је прочитао Милан Тривић, бригадир-војник «Прве крајишке пролетерске бригаде» из ЈНА.

На још једно путовање долином Босне и даље поред Саве, Дунава и Мозаве, кренуће вечерас бригадирски воз одвозећи акцијаше. У Козарачном колу братства и јединства које се посљедњи пут у овој смјени свило у велину логорску ватру, остала је жеља да се поново сретну на некој од радних акција, можда већ идућег лета...

Г. Ј.

FUDBALSKA UTAKMICA — POSLASTICA SEDME SMJENE

Zovu ih nepobjedivi

Susret između Štaba Akcije i Radne zajednice sa Štabom Naselja u Žepču, sportski je događaj koji se pamti ♦ Pobjedili su nepobjedivi sa 7:1

ŽEPČE, OKTOBRA — Fudbalska utakmica između Štaba Akcije ORA »Šamac-Sarajevo 78« i Radne zajednice i Štaba Naselja Žepče, bio je sportski događaj koji je u sedmoj smjeni izazivao najveće interesovanje. Naime, na cijeloj pruzi poznata je ne pobjediva ekipa iz Žepča i vrlo interesantno je bilo posmatrati kako će se nositi sa, pretpostavlja se, jakom ekipom iz Doboja. Poznavajući fudbala, koji su »tipovali« na ekipu iz Žepča, ni ovaj put se nisu prevarili. Selekcija Štaba Naselja u Doboju, ubjedljivo je, u nadmoćnoj igri, Žepčaka, savladana rezultatom od 7:1. Junaci utakmice bili su Salim Mujić Sale, ekonom Naselja i Nevres Jemendžić Nes, zamjenik komandanta za Naselje koji su, pored virtuozne igre postigli i 3, odnosno 2 zgoditka za domaći tim, a Tomislav Prpoš Tomica, zamjenik komandanta za radilište i Sead Sejo Hajrulahović, električar Naselja, po jedan. Jedini zgoditak za gostujuću ekipu postigao je Milan Ljubičić FIS.

Razgovaramo za Nevresom Jemendžićem, golgeterom tima iz Žepča.

— Za ovih sedam smjena odigrali smo dvadesetak utakmica sa različitim

protivnicima: komandantima brigada (tradicionalno), izvođačima radova, selekcijama drugih naselja, OOUR-ima i ekipama MZ-a i nijednu nismo izgubili. Prema nekoj našoj evidenciji koja je, moramo priznati nepotpuna, dali smo 104 gola, a primili 28. Ovo se odnosi na 16 zabilježenih susreta — kaže popularni Nes.

Prema istoj evidenciji, Nes je postigao najviše pogodaka 59, Sale 21 i Sejo 20. Tomica Prpoš je protivničku mrežu zatresao četiri puta.

U prvoj postavi ovog izvanrednog tima najčešće igraju, osim pomenutih golgetera, i Đorđe Vukosavljević Fis (na голу) i Izo Krdžalić, saradnik za tehničko-obrazovne kurseve (u odbrani). Povremeno, kada im to mnogobrojne obaveze dozvoljavaju, zaigraju vrlo uspješno i Pero Drljača, komandant Naselja, Hamzalija Halilić Čevap, traser, i Josip Lučić, saradnik za naselje.

Napomenimo još i to da su u timu Štaba Akcije protiv nepobjedivih Žepčaka nastupili i komandant Akcije, Filip Vuković, njegov zamjenik za društvene aktivnosti Ilija Rozić i Nedžib Osmanović, komandant Naselja u Doboju. Bez obzira na tako jak sa-

Ekipa nepobjedivih iz Žepča

stav, kada je utakmica katastrofalno izgubljena, Štabski vozač Milenko je izjavio:

— Mogao bi neko u Doboj i pješice. Naravno, sve se završilo na šali, a tim Radne zajednice i Štaba u Žepču još jednom je dokazao da ga ne zovu uza lud nepobjedivi.

G. JOVANOVIĆ

OSTALI SU IZVANREDNI REZULTATI

Mjesec izuzetnog nadahnuća

DOBOJ, 27. OKTOBRA — Došli su u dolinu rijeke Bosne kao pretposljednji, a vraćaju se — kao prvi. Brigadisti sedme smjene radnim uspjesima nadmašili su sve svoje prethodnike. Uložili su maksimum truda i rezultati nisu izostali.

Brojke o tome nedvosmisleno govore: Od 480 brigadista u Naselju omladinskih radnih brigada u Doboju 307 je dobilo značke udarničke, 207 čjevojkica i mladića završilo je razne kurseve.

Za 24 radna dana svih pet brigada ostvarilo je više od 80 hiljada norma-sati uz prosječan učinak od 208 odsto.

Posmatrajući rezultate u radnim aktivnostima u toku cijele sedme smjene ORB »Branko Milošević Metalac« iz Zaječara ostvarila je učinak od 199,68 odsto, »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti 240,77, »Mileta Protić« iz Žepča od 224,91, »UNIS« iz Sarajeva od 227,20 i »Veljko Vlahović« iz Celja od 172,36 procenata.

Uporedo sa radnim pobjedama na trasi brigade su bilježile i velike uspjehe u društvenim aktivnostima. U drugoj dekadi sedme smjene ORB »Branko Milošević Metalac« postigla je ocjenu 9,55, »Franc Rozman Stane« 9,67, »Mileta Protić« 9,59, »UNIS« 9,50 i »Veljko Vlahović« 9,26. Prosječna ocjena iz društvenih aktivnosti u drugoj dekadi je 9,52.

Zbog svega toga priznanje ORA »Šamac — Sarajevo 78« Zastavu »Omladinska pruga Samac — Sarajevo 47« dobile su sve brigade u Naselju. Znamenje Republičke konferencije SSO BiH dobile su ORB »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, »Mileta Protić« iz Žepča i »UNIS« iz Sarajeva.

Za najviše akcijaško priznanje Konferencije SSO Jugoslavije Plaketu »Veljko Vlahović« predložene su ORB »Franc Rozman Stane« i »UNIS«.

Radom i djelom one su to sasvim zaslužile.

SI. PUHALO

SA SVEČANOSTI U OMLADINSKOM NASELJU U NEMILU

Smjena velikih poduhvata

Brigadirima se obratila Vahida Srzić, izvršni sekretar u Predsjedništvu CKSK BiH

NEMILA, 27. OKTOBRA — Posljednji put zajedno su ispred pozornice u Naselju bili postrojeni brigadiri svih pet brigada koje su u sedmoj smjeni radile i živile u Naselju Nemila, da bi uveličali svečanost povodom završetka sedme smjene u kojoj su postignuti veliki rezultati, koja se s pravom može nazvati smjenom velikih poduhvata. O vrijednim rezultatima koje su postigli brigadiri govorio je i Zdravko Sivrić komandant Naselja Nemila pozdravljajući sve brigadire i goste koji su prisustvovali sinoćnoj svečanosti.

— Iz svih krajeva naše zemlje — rekao je Sivrić — stigli ste da gradite budućnost. Na našoj dionici nalazi se tunel Vranduk — legenda iz 1947. godine i simbol ove pruge koju gradimo, kao i tunel Bistričak sa kojim ste se mjesec dana grčevito borili. Ono što je Vranduk bio 1947. to je Bistričak danas. Ne toliko dug koliko težak za probijanje, braneći se zemljom, glinom i krhkim kamenjem.

O vrijednim rezultatima govori podatak da su sve brigade postale šest puta udarne, a takođe sve su dobile Povelju za društvene aktivnosti, za re-

zultate ostvarene u ideološko-političkom radu, vaspitno-obrazovnim kursevima, kulturno-zabavnim i sportskim aktivnostima. Sve brigade u Naselju nosioci su i najvećih priznanja koja dodjeljuje Akcija — Zastava »Omladinske pruge Šamac-Sarajevo 47«. Komandantima brigada ovo priznanje uručio je Zdravko Sivrić, komandant Naselja.

Brigade »Milan Simović« i »Titovi naftaši« predložene su za najveća priznanja — Plaketu »Veljko Vlahović« što je po prvi put na ovoj akciji da iz jednog Naselja dvije brigade budu predložene za ovo visoko priznanje.

U nastavku svečanosti brigadirima se obratila Vahida Srzić, izvršni sekretar u Predsjedništvu CKSK BiH. Ističući vidne rezultate koje su postigli brigadiri u sedmoj smjeni, Vahida je govorila o značaju radnih akcija kao škole zbližavanja i učvršćivanja bratstva i jedinstva, kao najsvjetlije tekovine NOB-e i na kraju dodala:

— Pokazali ste da za vas ne postoji nemoguće. Uprkos lošem vremenu na svim dionicama radilo se udarnički. Razlog je jednostavan, a brigadiri ga najradije izražavaju pjesmom »Kunemo se u zjenicu oka da će pruga biti prije roka...«

Riječi govornika bile su često prekidane spontanim aplauzima, brigadirskim pozdravima i povikima »Mi smo Titovi, Tito je naš...« Na kraju razvilo se Kozaračko kolo oko logorske vatre koja je obasjavala dolinu udarnika. Posljednje kolo u ovoj smjeni bilo je veće od svih dosadašnjih, vatra je buktala jače nego prije.

L. JELAVIĆ

SUMIRANI REZULTATI VASPITNO-OBRAZOVNIH KURSEVA

Najuspješniji zidari i tesari

NEMILA, 27. OKTOBRA — Sumirani su i rezultati vaspitno-obrazovnih kurseva koji su bili organizovani u sedmoj smjeni u Naselju Nemila. Kroz deset oblika vaspitno-obrazovnog rada prošlo je 225 brigadira, dok ih je 158 dobilo diplome o uspješno završenom kursu. Najviše uspjeha imali su polaznici kurseva za polukvalifikovane tesare i zidare. Na teorijskoj i praktičnoj nastavi proveli su po 104 časa, a diplome je dobilo 26 zidara i 20 tesara, koliko ih je bilo uključeno na kurs. Predavanja iz prve pomoći koja su trajala deset časova slušalo je 25 polaznika, a njih 17 je na kraju zadovoljilo i dobilo diplome. Vrijedan uspjeh postigli su i polaznici kursa iz osnova fotografije. Za 15 časova teorijske i praktične nastave svih 29 polaznika naučili su i savladali osnovne tajne fotografije i uspješno prebrodili testiranje. Kurs za fudbalske sudije uspješno su završila 23 brigadira, za košarkaške sudije osam, a za rukometne sudije samo četvorica. Od 14 polaznika džudo kursa, ovu borilačku vještinu savladalo je šest brigadira, a od 34 potencijalna karatista samo ih je 23 završilo taj naziv. U sedmoj smjeni bio je organizovan i radio-kurs koji je uspješno završilo deset brigadira.

L. J.

**ЗАВРШЕН КОНКУРС
«ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ»
ЗА СЕДМУ СМЈЕНУ**

Уручене награде

ДОБОЈ, 27. ОКТОБРА — Синоћ се у Добоју састао жири листа «Омладинска пруга» у саставу: Јадранка Гозић, Јела Толић, Емина Аличковић, Михрет Диздар и Адил Хајрић и одабрали радове бригадира објављене у листу у току октобра које треба наградити према пропозицијама конкурса за стваралаштво бригадира.

Једногласном одлуком жирија награду телевизор «панорама-кекец», дародавца Привредне банке Сарајево, добио је Слободан Пјевовић за рад под насловом «Љубоморо, име ти је пруга».

Политичку библиотеку, коју је обезбиједила Редакција издавачке дјелатности НИШРО «Ослобођења», добио је Милорад Марић за објављени текст под насловом «Ми смо једна генерација».

Библиотеку «Малих новина» добио је Живојин Дамјановић за пјесму «Бригадирско писмо».

Библиотеку ООУР-а Маркетинг НИШРО «Ослобођења», добио је Јозо Недић за објављени напис под називом «Научио сам да волим људе».

Награде су уручене на свечаностима поводом завршетка рада октобарске смјене.

**БРИГАДИРСКА
ПОЕЗИЈА**

Добродошлица

Мањача, Босна, цвећел
Зеница, Жепче.

Немила нам миљеница,
У Добој добро
дошао друже.

Овде братски
пругу граде,
брдо буше,
стену ломе,
овде братски
сложно раде
све бригаде.

А дуж пруге,
вијадукти,
и тунели
наша дика

Трбух, Орлине,
Сикола лепотица.

Знојем их умивали,
украли им жуљеве

и све три смене,
подарили песме,
ударничке дане,
бригадирско срце.

Сад у насељу
извикујемо поздраве

Розман Стане из Љубљане,
Унис, Протић, Металац,
Влаховић — Цеље.

И песма одјекује,
Пева громгласно
младост

пуним грлом.

Мањача, Босна, цвећел
Зеница, Жепче.

Немила нам миљеница,
У Добој добро
дошао друже.

Живојин ДАМЊАНОВИЋ

ОРБ «Франц Розман Стане»

СВЕЧАНО И С ПОНОСОМ

Осјећања топлија од ватре

И седмој смјени, по свему изузетној, можемо се дивити, ријечи су свих оних који су било на који начин везани за изградњу другог колосијена ◇ Бригадире на свечаности поздравио Фрањо Толић, председник Републичке конференције Савеза извиђача БиХ ◇ Поздравно писмо другу Титу прочитала бригадирна ОРБ «Хасан Кикић» Азра Кеврић

ЗАВИДОВИЋИ, 27. ОКТОБРА — Седма смјена завршена је синоћ свечаним затварањем. Бригаде постројене. Команданти предају рапорт. Свечано, поносно.

Али, задрхти и оно неколико изговорених ријечи. Задрхти због краја, због тих ријечи што званично обиљежавају одлазак. А ко би могао сакрити тај дрхтај. Све је у неком величанственом тону. Хладна ноћ није хладна, али логорска ватра није та која грије. Носе ови људи у себи нешто много топлије од ватре и много дуже од мјесец дана заједно проведених на истом задатку, у истој униформи, са истом жељом — завршити пругу прије рока.

И седмој смјени, изузетно је по свему, можемо се само дивити, ријечи су које изговарају сви они који су везани са пругом, који знају какав је само један бригадирски дан.

Бригаде је у име друштвено-политичких организација, органа Социјалистичке Републике Босне и

Херцеговине поздравио Фрањо Толић, председник Републичке конференције Савеза извиђача Босне и Херцеговине:

— Овдје сте учили како се живи у заједници збримљених народа и народности, овдје сте својим радом и понашањем допринијели јачању братства и јединства, размјенивали сте искуства и међусобно се упознали боље и зближили. А позната је чињеница толико пута потврђена као истина, уколико се боље познајемо, више цијенимо и тиме постижемо неопходно јединство мисли и акције, што је предувјет за још бржи самоуправни развој и социјалистички преображај друштва.

Већ сте озбиљно схватили свој задатак. Ви сте они који сте имали срећу да учествујете на овој великој акцији. Због свега тога будите поносни на себе и своје резултате.

Будите сретни што сте оставили дио себе и своју младост у овим бр-

дима која сте претворили у овако дивну саобраћајницу. Возови који ће, за само неколико дана, превозити путнике сјећаће се вашег ударништва.

Председник Скупштине смјене у Насељу у Завидовићима Југослав Неделковски, ОРБ «Стив Наумов» из Битоља, поднио је извјештај о резултатима у радним и друштвеним активностима омладинских радних бригада.

Свечаности, као и увијек до сада, праћене су пјесмом и поклицима.

— Друже Тито, ми ти се кунемо...

Поздравно писмо другу Титу прочитала је бригадирка ОРБ «Хасан Кикић» Азра Кеврић.

Након свечаног затварања заиграло се Козарачко коло уз логорску ватру, са развијеним заставама, сплетеним рукама.

Омладинске радне бригаде «Стив Наумов» и «Владимир Гортан» отпутовале су синоћ из Насеља.

Е. АЛИЧКОВИЋ

СУСРЕТИ

Пруга неодољива за ветерана

Хусеин Бајрантаревић

У ОРБ «Шипад» налази се и Хусеин Бајрантаревић из Босанског Шамца, стари акцијаш није одолио изазову Акције «Шамац — Сарајево 78»

Међу младим бригадирима ОРБ «ШИПАД», која је јуче стигла на ОРА «Шамац — Сарајево» у Омладинско насеље у Жепчу, истиче се сједећа коса Хусеина Бајрантаревића.

— Ја сам стари акцијаш, имам 55 година, али ме је жеља повукла да се, ето, у тим годинама поново јавим на акцију — прича Хусеин. Био сам пет пута на омладинским радним акцијама, на изградњи пруге Шамац — Сарајево 1947. године, стадиона Кошево у Сарајеву, Новог Београда, на акцији у Албанији и на Ауто-путу Београд — Загреб.

Сада радим у Творници намјештаја у ООУР-у «Будућност» у Босанском Шамцу као командир за обезбјеђење ватрогасне службе. На омладинским радним акцијама нисам био пуних 30 година, па ме је повукла жеља да пођем. Посебно ме радује што сам поново на изградњи колосијека пруге Шамац — Сарајево, на којој сам учествовао кад се градио први колосијек.

Морам признати да ме је ухватила нека трема као да сам први пут на акцији, јер ме све ово подсећа на давне акције и моју младост. Своју велику радост тешко могу описати, чини ми се да сам се подмладио.

Кад сам се спремао на Акцију, о чему се доста причало у мом ООУР-у и цијелом Босанском Шамцу, пита ме унука Алета, која је тек пошла у школу — дједи, хоћу ли и ја с тобом ићи на Акцију?

На Акцији ћу бити обичан бригадир и надам се да ћу постати ударник.

П. МЕСЕЛЦИЈА

СТВАРАЛАШТВО БРИГАДИРА

Пружи ми руке

Шине, прагови, полупразни вагони у доглед. Знаш да си ту негдје у вагонима, скривена од погледа, али ја те видим.

Коса замршена на вјетру, твој враголасти осмијех пун жеље и руке са понеким жуљем, које ме грчевито стезу прије сваког повечерја док се звуци «ТИ-ШИНЕ» губе негдје далеко преко Босне.

Писаћу ти пјесме и вечерас на пожарству, само за тебе, за твој осмијех. А сутра, мала моја, сутра ћемо опет на трасу, да пребацујемо норме, да најљепше пјевамо, да се волимо. Остаће за нама километри пруге, мостови, надвожњаци... ПОВИЈЕДИЋЕМО природу по ко зна који пут, ти и ја, мала моја, раме уз раме, са онима испод Пелистера, Козаре, Уне...

Остаће за нама много уздаха, пољубаца у тамни игралишта, изгубљених адреса и понека суза на растанку. Пружи ми руке.

Реуф СМАЈИЋ,
ОРБ «Девет народних хероја»

Концерт аматера из Битоља

ДОБОЈ, 27. ОКТОБРА — Синоћ су у трпезарији Омладинског насеља у Добоју чланови Академског културно-умјетничког друштва «Даме Груев» одржали концерт. У програму, с великим успјехом, учествовали су камерни хор, народни оркестар, фолклорни ансамбл, познати солисти и дуети.

КРАЈИШНИЦИ ПОНОВО НА АКЦИЈИ

БИХАЋ, 27. ОКТОБРА — Омладинке, омладинци и ветерани акцијаша из седам комуна бихаћког краја у саставу ОРБ што носи назив «Осме крајишке народноослободилачке бригаде» полазе на изградњу другог колосијека од Добоја до Зенице. За команданта овог бригадирског колектива изабран је Недим Хујић, који је у првој смјени ОРА «Шамац-Сарајево 78» водио Бригаду «Први конгрес УСАОЈ-а». Од здружених крајишких акцијаша на свечаности у бихаћком Дому ЈНА опростио се Јанко Дошеновић, борац и старјешина у прослављеној Осмој крајишкој народноослободилачкој ударној бригади, што је формирана у децембру 1942. године у вријеме постојања Бихаћке републике и одржавања Првог конгреса УСАОЈ-а. Дошеновић је упознао бригадире с борбеним путем те ратне јединице.

Х. Б.

OMLADINSKA PRUGA

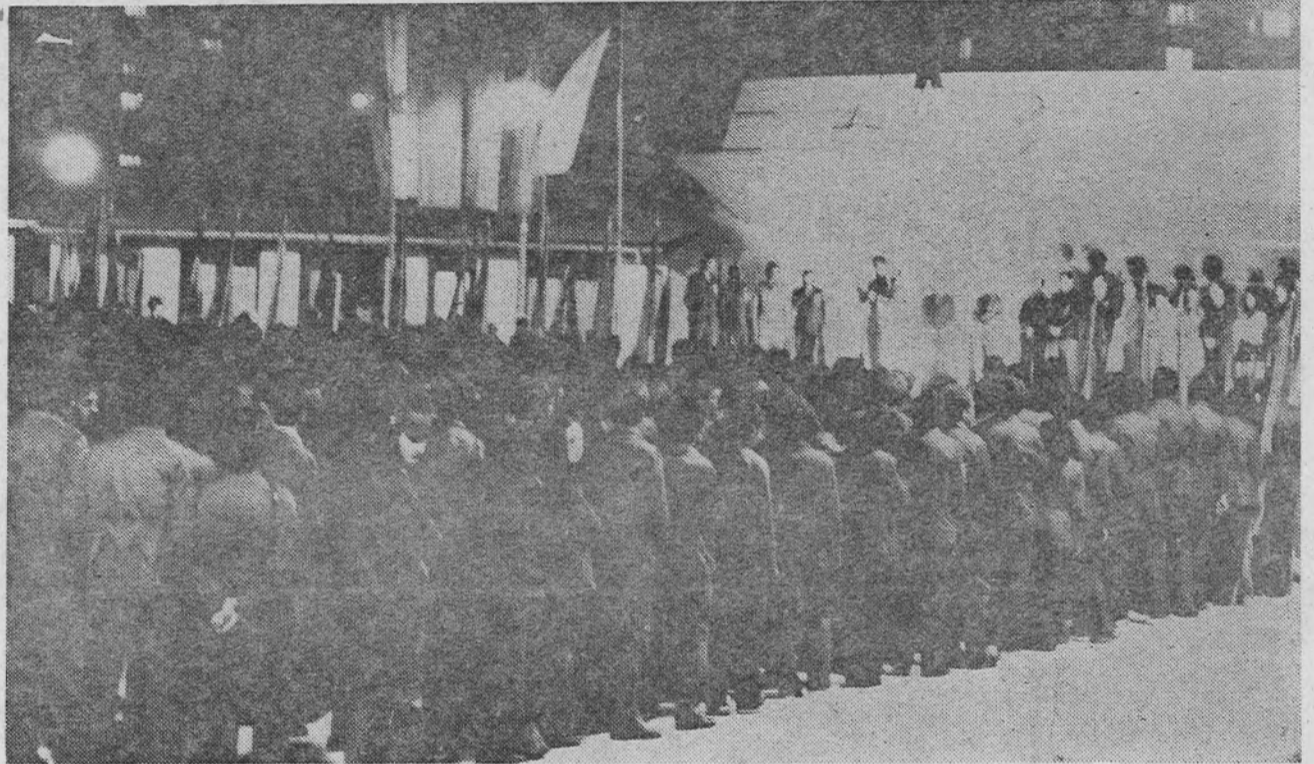
BROJ 211

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

SVEČANO OTVORENA
OSMA, POSLJEDNJA
SMJENA ORA »ŠAMAC
— SARAJEVO 78«

Sve bliže cilju

Poput praska mina u tunnelima odjekivala je sinoć pjesma: Druže Tito, mi ti se kunemo... ♦ Osmoj smjeni pripala je čast da prugu završi prije roka

U svim naseljima bilo je svečano, brigade postrojene i spremne za zadatke

DOBOJ, 29. OKTOBRA — Oko tri hiljade djevojaka i mladića postrojenih u 30 brigada u omladinskim naseljima u Doboju, Nemiljoj, Zavidovićima i Žepču stiglo je u srce Bosne sa namjerom da se tu što manje zadržuje. Zna se i zbog čega: prugu prije roka da završe.

Biti posljednji ponekad je znak priznanja. A njima je pripala ta izuzetna čast da završe djelo prethodnika, više od 20 hiljada drugova i drugarica iz cijele naše zemlje koji su s proljećem počeli da grade prugu mladosti. Osmu, posljednju smjenu je ove pro hladne oktobarske večeri svojom plamenom, mladalačkom pjesmom donijela puno topline u dolinu rijeke Bosne. I obećanje dobro znano svima: podariti Republici za njen rođendan drugi kolosijek od Doboja do Zenice.

Da se razumijemo: nisu oni došli ovdje na gotovo, već da rade, preostali posao da obave. Spremni su za nove rekorde, prebacivanja normi, nova udarništva. Da nadmaše izvanredne rezultate koje su ostvarili brigadisti sedme smjene. Hoće li moći? — takvo pitanje nije potrebno ni postavljati. Pjesma zavjeta utkana u pozdravna pisma drugu Titu, logorske vatre i ta silna vjera mladalačkog zanosa budi ponos i uvjerenje da će koliko sutra mladost ova silna i snažna, jeseni ove prebogate, najveći plod dati — prugu.

Viju se kola kozaračka, ori se pjesma drugarska. U Doboju pjevaju članovi ORB »Seste istočnobosanske« iz Tuzle, »Ivo Lola Ribar« iz Zenice,

»Sedam sekretara SKOJ-a« iz Sarajeva, »Bratstvo jedinstvo« iz Leskovca, »Gornjodrinska« iz Goražda i »Franc Rozman Stane« iz Ljubljanske armijske oblasti, Osam brigada u stavu mirno u Zavidovićima: »Famos« iz Hrasnice, »Star grad« iz Sarajeva, »Mijo Kerošević Guja« iz Sarajeva, »Bratstvo jedinstvo« iz Zenice, »Osmu krajiška udarna brigada« iz Bihaća, »Prežihov Voranc« iz Ravne na Koroškem, »13. novembar« iz Skočlja, i »Kalnička partizanska brigada« iz Varaždina.

U Žepču, po običaju najviše brigada, 11: »UPI« iz Sarajeva, »Novo Sarajevo«, »ŠIPAD« iz Sarajeva, »Sedam sekretara SKOJ-a« iz Zagreba, »Josip Mažar Šoša« iz Banjaluke, »Titovi dječaci« iz Prizrena, »Gojko Vuković« iz Mostara, »Sutjeska 78« iz Sarajeva, »Prva krajiška proleterska«, Sarajevska armijska oblast, »Tone Tomšič« iz Postojne i »Užička Republika« iz Titovog Užica. Svečano je bilo i u Nemiljoj gdje Kozaračko kolo igraju brigadisti Omladinskih radnih brigada: »Izviđač-partizan« BiH, »Ferijalac« takode iz BiH, »Stevica Jovanović« iz Pančeva, »Drugi oktobar« iz Tuzle, i »15. april« koju čine radnici Jugoslovenskih željeznica.

Poput praska mina u tunnelima odjekivala je večeras dolinom Bosne pjesma obećanja: »Druže Tito, mi ti se kunemo«. Obećanje Titu i Partiji, obećanje slobodi, bratstvu i jedinstvu da se čuva, oplemenjuje radom i mladošću.

SI. PUHALO

VRIJEME
SADAŠNJE

Zajednička pruga

TOKOM VIKENDA NA TRASI DRUGOG KOLOSIJKA RADILO JE OKO TRI HILJADE ČLANOVA VIKEND-BRIGADA IZ OPŠTINA KROZ KOJE PROLAZI PRUGA, I NE SAMO NJIH

ZENICA, 29. OKTOBRA — Iz sata u sat, iz dana u dan sve je više metara i kilometara nove pruge. Zure graditelji, omladinci iz svih krajeva zemlje, a s njima i stotine neimara iz radnih kolektiva da što prije Doboju i Zenicu povežu i drugim kolosijekom. Prugu grade, danonoćno rade. Ne staju. Dolina rijeke Bosne je veliko gradilište. U njoj će, kada brigadiri i drugi odu, ostati veliko djelo. Nova pruga — drugi kolosijek.

Finiš je radova. Razumljivo je, stoga, što je, uz omladince i radnike iz mnogih kolektiva, u poslje-

dnje vrijeme na trasi i sve više onih koji žele da pomognu, da udruže snage, da je u metre i kilometre pretvore. To je ista želja, to je isti cilj. Do 87 kilometra neće biti tako lako. Novembar je na prugu a u njemu ima još dosta toga da se uradi.

Juče i danas trasi i pruži su u pohode odlazili Zeničani, Dobojljci, Žepčani, Zavidovićani, Sarajlijci. Srednjoškolci, studenti, radnici. Svi oni u takozvanim vikend-brigadama. Bilo ih je oko tri hiljade. Jedan do drugoga, s pjesmom, u zanosu udarničkom. Na istom zadatku. Čuli smo u omladinskim

naseljima da su radili srcem. Sve što je trebalo, sve što su im kazali. U svima njima zadovoljstvo što su na trasi i prugu došli, što su, bar tokom vikenda, u novu prugu ugradili dio sebe.

U Zenici i susjednim opštinama kažu da je »vikendaša« moglo da bude i više da su potrebe bile veće. Oni, kao ni ostali graditelji, ne plaše se ni najvećih napora. Spremni su na njih. Ne samo da su spremni, već svoju privrženost pruži i radnoj akciji djelom dokazuju.

U vremenu sadašnjem, našem, u

bici za drugi kolosijek, nije važno jesi li u brigadirskoj uniformi i odakle si. Važno je da hoćeš i možeš, važno je da radom, metrima i kilometrima približuješ drugi kolosijek od Doboja Zenici.

Ovog vikenda na trasi je bilo oko tri hiljade ljudi sposobnih za sve radne zadatke. Biće ih, sigurno, i u narednim vikendima i u ostalim danima. U novembru, kada ćemo proslaviti izuzetnu radnu pobjedu, dostignuće naših ljudi u našem vremenju.

Zajedničko, na zajedničkoj pruzi.

F. MIDŽIĆ

У СУСРЕТ ЈОШ ЈЕДНОЈ ВЕЛИКОЈ РАДНОЈ ПОБЈЕДИ

»Љепотанк« другог колосијека

Радници ГП »Босне« из Сарајева и височке »Ковине« приводе крају изградњу најдужег и, према ријечима неимара, најљепшег моста на траси другог колосијека — у Топчић-Пољу

Крај дјело краси: носачи су повезали стубове, а при крају је и постављање плоче на носачима

ТОПЧИЋ-ПОЉЕ, 29. ОКТОБРА — Снеж из непосредне близине, са околних брда, мраз на сваком кораку и оштар сјеверни вјетар на пољани дочекали су градитеље најдужег моста на дионици другог колосијека жељезничке пруге Добој — Зеница. Заруменише се убрзо лица, а хладноћа поче штипати све откривене дијелове тијела.

— Хоћемо ли на посао другови — чу се нечији позив из групе.

— Хоћемо, као и сваки дан до сада! — одазваше се радници у један глас.

Машине кашљуцајући започеше своју »пјесму«, затим се зачуше чекићи и друге алатке.

Дан брзо одмиче, а послови напредују као да су најбољи услови за рад.

— Изградњу објекта почели смо 1. априла — каже руководилац градилишта ГП »Босна« из Сарајева

инж. Милан Крајчиновић. Наши радници показују изванредно прегалаштво. Захваљујући њему, обавезе извршавамо благовремено и мост ће бити предат у одређеном року.

Радници сарајевског предузећа из воде грађевинске радове, а металци височке »Ковине« монтирају челични дио моста за дионицу од 32,5 метра дужине и 102 тоне тежине, која се налази изнад пута Добој — Зеница. Њихова је обавеза да за нижа два бетонска крака поставе челичне носаче и обезбиједи потпуно функционисање овог последице Врандука, највећег подухвата градитеља на другом колосијеку.

— Ми ћемо прије рока завршити своје радове — рекао је инж. Муха мед Лемец, технички директор ОУР-а »Браварија«, РО »Ковина«, која гради конструкцију. За овај посао изабрали смо најбоље металце и жеља нам је да и ми дио презузетих обавеза савјесно извршимо.

Мост број 27 је грандиозан објекат, дужине 261 метар, подигнут на високом кулама, у облику лука. У њега су до сада уграђене хиљаде тона бетона и челика. Сада грађевинци и металци заједнички завршавају плочу носача колосијека. Када она, за који дан, буде завршена, биће то велика радна побједа градитеља, јер ће онда преостати да се постави ограда, туцаник, прагови и колосијек.

Тако и на овом објекту заједништво наших радних људи побјеђује све тешкоће, па и ове које су дошле са првим снијежом у овом подручју, да би још један значајан објекат био изграђен у року, а наша социјалистичка заједница постаје богатија и љепша.

О. КАДРИЋ

БИЛАНСИ
ОКТОБРА

Навикли на радне побједе

Велики учинци на радилиштима и свакодневни подвизи истакли су седму смјену у сам врх градитељске вриједности

ЖЕПЧЕ, 29. ОКТОБРА — Омладинску пругу Шамац — Сарајево на дионици Завидовићи — Бегов Хан у седмој смјени је градило једанаест бригада из Омладинског насеља у Жепчу остваривши 106.384,10 норма-часова и 51.306,78 ефективних саги. Радило се свих 20 планираних дана, све недјеље су биле радне, а није се обазирало на временске услове. Изузетно залагање сваког појединца донјело је и изванредне учинке.

Истоварено је и уграђено 5.785 кубика туцаника, истоварено 13.807, а утоварено 13.376 прагова, уграђено 1.809 кубика бетона, шаркирано 19.060,19 метара квадратних косина насипа, ископано 2.836,69 кубика земље из канала, испланирано 25.681,95 квадратних метара тампона, истоварено 1.090 кубика шљунка...

Радило се ударнички на сваком метру трасе, рекорди су падали свакодневно, норма је пребацивана по пет-шест пута. И све то без и једне теже повреде, захваљујући изванредном провођењу заштитних мјера.

И међу најбољима било је оних још бољих. Највише успеха на радилишту имале су бригаде »Тодор Панић« Грачаница (304,62 одсто), »Прва крајишка пролетерска бригада« ЈНА 293,69 посто, и »Посавско-требавски одред« Модрича са просјечним резултатом од 285,02 посто.

Иако је октобар проглашен ударним мјесеком, Насеље Жепче имало је и своја два ударна дана у којима је свих 11 бригада било ударно. Просјек првог ударног дана био је 224,54 одсто, да би се другог ударног дана попео на 290,09 посто. Просјечан учинак комплетне седме смјене у Насељу Жепче износи 221,81 посто.

Г. Ј.

Подмлађени викендаши

ЗАВИДОВИЋИ, 29. ОКТОБРА — На централном платоу у Насељу јуче није било мјеста. Цијели простор испунили су бригадири-викендаши. Њих 1.400 из зеничких школа и радних организација. А оно очекивање на платоу, у строју, теже је од било којег посла. Јер, викендаши су били нестрпљиви. Дошли су да раде и траса на другом колосијеку врвјела је. Било их је више но што је посла.

С њима су радила и 32 радника ООУР-а ПТТ из Завидовића. Субота је за њих радни дан. С тога су пожурили да што прије обаве посао, а поштари су достављање завршили раније. Чика Милутин, поштар у Насељу рекао је:

— Како не бисмо били расположени кад покрај нас ради толика младост. Па ни нашем ветерану Љуби ништа није било тешко, а у шали додаје — немој заборавити написати колико смо били одушевљени кад је наш директор узео лопату.

Викендаши говоре да љепше викенде никад нису провели. Распјевани, размахани, млади и подмлађени, па још на пружи.

И данас на централном платоу Зеничани очекују трасере с нестрпљењем и опет с пјесмом.

Е. А.

Brigadiri nakon završenog kursa za zidare i tesare

IZVANREDNI REZULTATI SEDME SMJENE U DRUŠTVENIM AKTIVNOSTIMA

Poletno na trasi - stvaralački u naselju

U finišu Akcije radilo se u tri smjene, a dan je bio znatno kraći, pa ipak su brigadiri oktobarske smjene stigli da mnogo nauče, da se zabave, takmiče u raznim sportskim disciplinama, i tako osvoje po dvije plakete za društvene aktivnosti

ZEPČE, 29. OKTOBRA — Sedma smjena nije bila udarnička samo na trasi, nego se jednaka pažnja posvećivala i društvenim aktivnostima.

Tako su u Naselju Zepče ispunjeni svi programi marksističkog obrazovanja i po brigadama i za Naselje, iako su uslovi, zbog rada na trasi u četiri smjene, bili teži nego ranije. Sest tema omladinske političke škole slušalo je 140 brigadira, a u seminaru »Omladinska pruga Samac — Sarajevo 47« učestvovalo je njih 62. Unutar brigada održano je 55 predavanja sa tematikom iz udruženog rada, delegatskog sistema, vođene su rasprave o kongresnim stavovima, tezama i dokumentima, razvitku KPJ, odnosno SKJ, o ulozi SSO itd. Interesantno je da je većina brigadira za ove aktivnosti koristila predaha i na samoj trasi. Na svim predavanjima brigadiri su bili veoma aktivni što pokazuje veliki broj konstruktivnih diskusija i pitanja. Ipak, u marksističkom obrazovanju najviše su se istakle brigade »Dvanaest narodnih heroja« iz Bileće i »Todor Panić« iz Gračanice.

Raznovrsni oblici informisanja

U toku sedme smjene organizovano je i niz aktivnosti iz kulturno-zabavnog programa. Održano je 14 brigadnih večeri, 19 drugarskih susreta, zapaljene su 23 logorske vatre, organizovana dva-tri takmičenja, priredeno osam likovnih i pet foto-izložbi, jedna dramska predstava, 12 susreta pjesnika, a prikazane su i tri filmske predstave. U Naselju su gostovala i tri kulturno-umjetnička društva iz gradova koji su ovdje imali svoje bri-

gade. Uspješno je realizovan i program informativne djelatnosti, kroz aktivnosti komisija i Radio-mladosti. Izdato je 36 biltena, emitovano 1030 vijesti, objavljeno 10 reportaža, 12 intervjua, tri osvrt, 25 bilješki, 105 dnevnih informacija, četiri radio-emisije, a izdato je i 145 zidnih novina sa različitim tematikom.

Malu školu novinarstva u okviru koje je realizovano šest udarnih tema, sa uspjehom je završilo 55 brigadira. Sudbici po kvalitetu obaveznih završnih radova, svako od njih je stekao i više od osnovnih pojmova novinarstva.

Uspješna saradnja ostvarena je i sa ostalim sredstvima javnog informisanja, »Omladinskom prugom«, radio i TV centrima, sa dnevnim i nedjeljnim listovima.

U kulturi i informisanju najbolje rezultate u sedmoj smjeni u Naselju Zepče postigla je »Prva krajiška proleterska brigada iz JNA.

U sedmoj smjeni održano je i devet tehničko-obrazovnih kurseva, koje je pohađalo 710, a sa uspjehom završilo 650 brigadira. Bili su to kursevi za zidare i tesare, rukometne, fudbalske, odbojkaške i košarkaške sudije, vozače — B — kategorije, prva pomoć i plesna škola. U tehničkom obrazovanju najbolja je bila ORB »Panonija« iz opština Sombor, Apatin, Odžaci.

Smotra kulture i sporta

I pored otežanih uslova zbog rasporeda dolaska brigada sa trase, i sve kraćeg dana, rezultati u sportu i fizičkoj kulturi nisu izostali. Održano je ukupno 580 sportskih susreta,

što unutar brigada, što prvenstvenih. Od ovog broja 390 otpada na prijateljske utakmice. Ovog mjeseca gostovalo je u Naselju i Sportsko društvo Sarajevo sa svojim prvligaškim fudbalskim klubom, i omladinskim prvakom države u šahu Predragom Nikolićem, koji je odigrao simultanku sa brigadirima na 23 ploče.

Velika pažnja posvećena je organizaciji smotre kulture i sporta u sva četiri omladinska naselja, koja je u sedmoj smjeni održana u Zepču. Održano je oko 50 susreta na kojima je učestvovalo 80 brigadira iz Zepča. Smotra je doživjela veliki uspjeh, zahvaljujući baš dobroj organizaciji, sportskom i fer ponašanju svih učesnika. Posebno treba istaći sistem informisanja na smotri. Putem tri izdata biltena na oko 40 stranica, Radio-stanice u Naselju i razglasne stanice na sportskim terenima, povezanih vokalno uređajima, svaki učesnik je pravovremeno obavješten o rasporedu takmičenja i rezultatima, a najzanimljiviji susreti su prenošeni i direktno.

Veliko interesovanje izazvala je i noćna trka ulicama Zepča, u kojoj su, pored brigadira, učestvovali i omladinci Srednjoškolskog centra i Gimnazije iz grada domaćina.

Kao i u ostalim disciplinama i u sportu i fizičkoj kulturi bilo je i najboljih. To su ORB »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA i »Todor Panić« iz Gračanice.

Tako je sedma smjena bila udarnička i u društvenim aktivnostima, što je uveliko doprinijelo njenom proglavanju za najuspješniju smjenu na izgradnji drugog kolosijeka.

G. JOVANOVIĆ

NASELJA PUNA BRIGADIRA

Ruke za spajanje pruge

U Omladinskom naselju Zavidovići osam brigada posljednje smjene užurbano uređuju paviljone koje obilježavaju simbolima gradova iz kojih su stigli

ZAVIDOVIĆI, 29. OKTOBRA — Danas je u Omladinskom naselju u Zavidovićima sve u očekivanju i pripremanju svečanosti za otvaranje i posljednje — osme smjene Akcije.

Osam novih brigada i njih oko 300 stigli su juče u Naselje i već počeli užurbane pripreme oko uređenja prostora ispred svojih paviljona. Ne smeta im ni ono stalno duvanje u ruke, oni brižljivo stvaraju nove gradiće, simbole, poruke na parčetu zemljišta ispred paviljona. Mora se znati ko tu živi, svejedno što piše ime brigade. Simbolima gradova iz kojih su stigli, govore oni više, i draže im je da se tako predstavljaju.

Jarboli su već visoko, obilježavaju življenje još jedne smjene mladosti, još jedne smjene graditelja, što su stigli da svojim rukama, svojim djelom, pruži daju konačan lik.

Zbog toga su sve prispjele brigade u Naselju ponosne. Oni će završiti započeto djelo hiljada ruku, oni će isplesti i ovu posljednju nit u vijencu od sedam smjena. I oni to već čine. Dva dana dolazaka, i ni trenutak odmora, oni su već u stroju, spremni da čuju raspored, i da pođu orni na radilište. Sve brigade su radile iako je zvanično otvaranje smjene večeras.

— Nijedan trenutak se ne smije ispustiti. Tako počinju svi brigadiri, a tako govore svi komandanti, a tako oni kazuju pozdravima, pjesmom i radom.

U Naselju ORB u Zavidovićima nalazi se osam brigada, a dvije brigade su već radile u prošlim smjenama na trasi drugog kolosijeka. Željeli su doći opet, a uspjesima koje su postigli i osvojenim priznanjima pokazuju svoju spremnost i da to potvrde. A brigadirima iz Sarajeva ORB »Famos« i ORB »Stari grad« Akcija daje mjesto. Zaslužili su ga. Iz Sarajeva je stigla još jedna brigada. »Mijo Kerošević Guja« RSUP, vrijedni i disciplinovani momci.

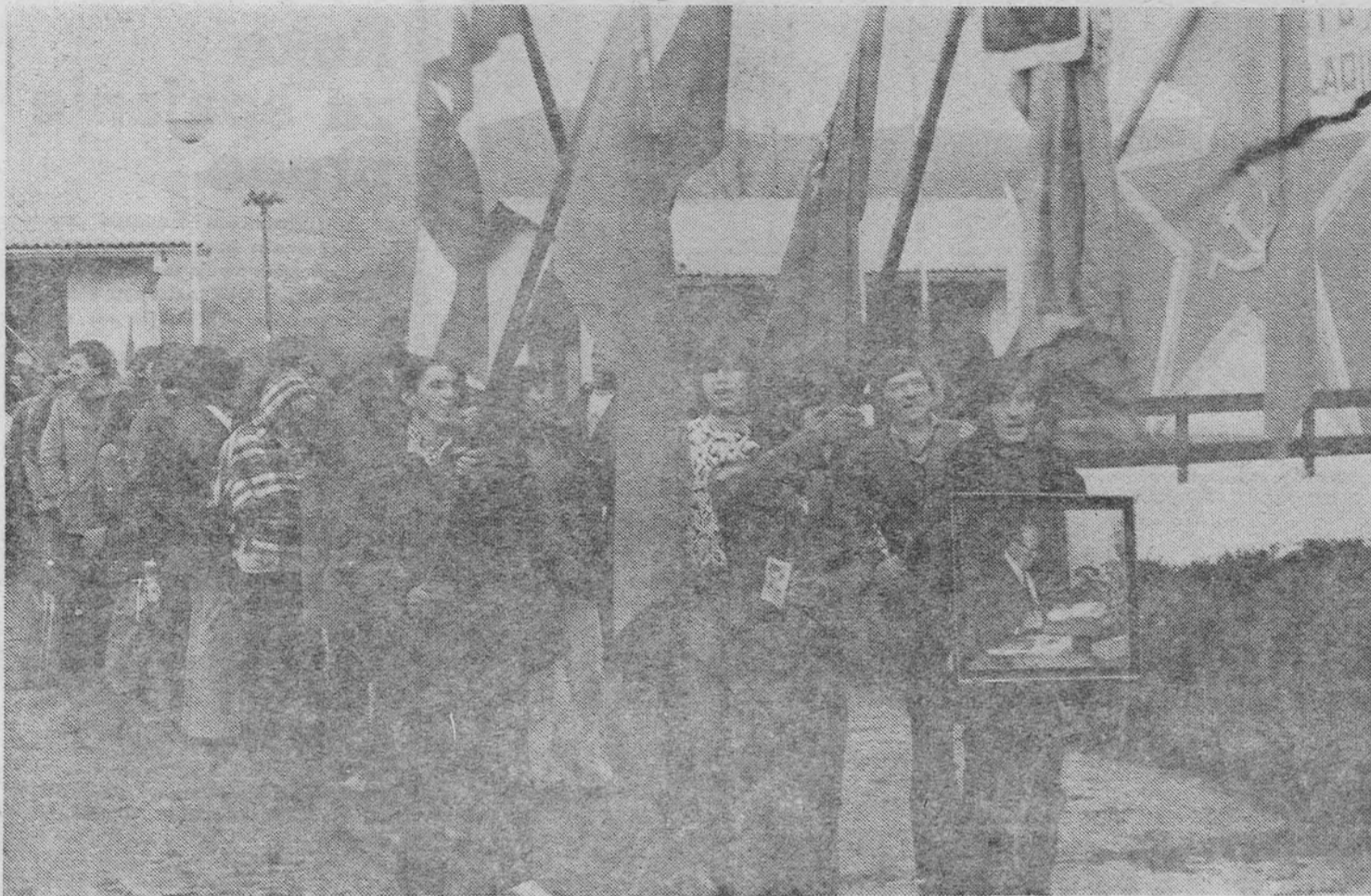
Iz BiH došle su i dvije brigade MOK SSO iz Bihaća »Osma krajiška udarna brigada«, iz Zenice ORB »Bratstvo i jedinstvo«. Iz SR Hrvatske ORB »Kalnička partizanska brigada« Varaždin, SR Slovenije MDB »Prežihov Voranc« Ravne na Koroškem i iz SR Makedonije MRB »Trinaesti novembar« iz Skoplja.

Sve brigade su danas na radilištu. I mnogima od njih to je prvo videnje s prugom, koja će im biti vjerna drugarica u ovoj smjeni.

E. ALIČKOVIĆ

Partizansko veče

NEMILA, 29. OKTOBRA — Brigadiri ORB »Izviđač-partizan« priredili su sinoć zanimljivu predstavu pod nazivom »Partizansko veče«. Na programu su bile recitacije revolucionarnih pjesama, recitacije o Titu sa uspješnim muzičkim tačkama gdje su izvođene revolucionarne pjesme. Brigadirima izviđačima pridružili su se i brigadiri ostalih brigada koji su nakon završetka programa povelili Kozaračko kolo.

СТИГЛИ СУ

Насеља су примила бригаде осме смјене. Млади су свуда стигли с пјесмом и одмах заграбили да иду на посао. Нико није желио да се одмара, јер знају, финиш је акције, остало им је да заврше други колосијек, осма су, посљедња, специфична смјена, којој ће бити тешко, али је зато имала срећу да буде смјена правог финиша.

Зато је у насељима посљедњих дана било живо. Стижу бригаде, узимају униформе и одмах на трасу. Наша слика приказује ОРБ »Стари град« Сарајево која је допутовала у Насеље Завидовићи.

Снимио:
Вилко ДУСПЕР

Заједнички програм

ДОВОЈ, 29. ОКТОБРА — Тек су јуће стигли у Омладинско насеље у Добоју, а већ су се упознали. Синоћ, на заједничкој бригадирској вечери. Уз пјесму, игру и стихове које су приредили представници ОРБ »Шеста источnobосанска« из Тузле, »Иво Лола Рибар« из Зенице, »Седам секретара СКОЈ-а« из Сарајева, »Братство јединство« из Лесковца, »Горњедринска« из Горажда и »Франц Рожман Стане« из Љубљанске армијске области.

Филм О ЗАШТИТИ

ЗАВИДОВИЋИ, 29. ОКТОБРА — Синоћ је бригадирима у Насељу приказан филм о заштити на раду. Садржај филма приказује опасност радова на прузи који би без упозорења и опреза могли трагично завршити.

— А успјели смо на прузи, можемо рећи, само ако из овог насеља, са радилишта будете сви здрави и ако не буде ниједне озбиљније повреде, рекао је Драган Радић, замјеник команданта за Насеље, након представе.

Диско-вече

ЗАВИДОВИЋИ, 29. ОКТОБРА — У организацији ОРБ »Фамос« из Храснице и »Мијо Керовић Гужа« из Сарајева синоћ је одржано диско-вече. Послије напорног рада остало је још довољно снаге за плес. Вече је било успјешно и жеља свих бригадира да се овакве вечери што чешће организују.

ИЗ ПЕРА БРИГАДИРА

Важно је да расте

Наша љепотица пруга не пита ко ради, колико нас је, ни да ли је хладно или кишовито, важно је да је све дужа и да ће за десетак дана Добој Зеници пружити двије сјајне шине

Ој насељски команданте, »Фамосова« поздравља те — мотор — Фамос, мјенач — Фамос, спојница — Фамос, Сарајево, одјекује из стотина грла, одмах по доласку у Насеље омладинских радних бригада у Завидовићима.

Насеље је тихо јер су све бригаде из седме смјене отишле, идемо на ручак, а послје смо сви на траси, јер посао не смије да чека на нас. На Бригадној конференцији одлучили смо да се ставимо Штабу Насеља на располагање, да у свако доба и ноћи могу на нас рачунати. Бригада је скоро у старом саставу као и у шестој смјени, када смо стварно радили ударнички, дајући

све од себе, како на раду тако и у друштвеним активностима. Из Бригаде нико није хтио да изостане, осим оних болесних, сви су послови остављени да бисмо дошли овамо на нашу пругу, наш понос, и завршили је прије обећаног рока. Из Зрењанина, Београда, телефоном нас зову стари другови шесте смјене. Интересује их како напредује наша пруга, је ли дошао Папа, Азра најљепша дјевојка у Насељу, питају за чика Михајла кога су сви вољели. Питају за старе другове, занима их има ли мјеста у Насељу, јер би и они дошли у помоћ. А на њих љепотица пруга не пита ко ради не пита колико нас је, и да ли је

хладно или киша, важно је да је све дужа, да ће се Добој и Зеница за десетак дана још више приближити. А докле, прштаће тупаник и грлиће се младост, играће се Козарачко, сви ћемо се радовати још једној нашој великој побједи. Веселиће се ова наша дивна младост, и дуго, дуго у сјећању носити успомене на дане проведене, градећи обећање дато вољеном другу Титу. А ове пјесме испјеване на изградњи наше пруге пјеваће се у многим мјестима одакле су стизале и враћале се бригаде. Нек вјечно трају и нек се никад не забораве те двије пјесме наше младости.

Радослав Пезеровић ОРБ »Фамос«

ДОЧЕК УДАРНИКА СА ПРУГЕ

Букети радости

ВИСОКО, 29. ОКТОБРА — Град кочара и текстилаца приредио је трпао дочек бригадирима ОРБ »Седми април« који су у седмој смјени ОРА »Шамац-Сарајево 78« за-

служили шест ударништава и 54 појединачне ударничке значке. Они су овог мјесеца боравили у Насељу Немила. Бригада је на траси свакодневно остваривала висок учинак и заузела друго мјесто у радним, а прво у друштвеним активностима. Њених 29 бригадира радили су у специјалној бригади на Врандуку.

Радост због постигнутих успјеха у радним и друштвеним активностима подијелила је комуна са својим омладинцима. Велика је она у срцу и очима најмлађег ударника Златана Пиње и његових родитеља колико и у најстаријег ударника Вјекослава Радића, пензионера, који је, осим одличја, освојио друго мјесто у стрељаштву једне смјене. У

село Булучиће вратила се са ударничком значком Аница Вуканчић. Њен сусјед из Подвинаца Новица Тодоровић, такође је зарадио ударничку во прегалаштвом и великом жељом да се што боље и више уради на прузи.

Букете радости донијели су свих 95 бригадира ОРБ »Седми април« јер су ударнички радили, похвале и признања добили су и уз то завршили бројне семинаре и курсеве и оспособили се за квалитетнији рад и активност у радним организацијама, мјесним заједницама и школама, гдје ће сада, исто тако ударнички наставити свакодневни посао у својој средини.

О. К.

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 212

Sve duži

Bitka na trasi sa kubicima i metrima je svakodnevna. Brigadiri su ukinuli slobodne dane i međusmjenu. Subotom i nedjeljom im pomažu vikendaši. Duž trase svi su mobilni. Približava se dan završetka drugog kolosijeka. To je dan, ne zna se koji, ali će biti jedan od onih što su prije roka. Brigadirski eplan obuzima i izvođače radova i drugi kolosijek sve je duži uz svog drugara, rođenog 1947. godine, kako to i naša slika prikazuje.

Snimlo:
Branko POPOVIĆ

Са свечаности поводом отварања осме смјене упућен телеграм другу Титу

Завјет саткан у стварност

ДОБОЈ, 30. ОКТОБРА — Бригадери осме, посљедње смјене Акције »Шамац — Сарајево 78« у сва четири насеља дуж трасе другог колосијека од Добоја до Зенице, у изванредном расположењу обиљежили су свечано отварање. Била је то и прилика да се још једном подсјетимо на велике резултате досадашњих седам смјена и да се овој која ће завршити пругу пожели много успјеха у раду на траси и у друштвеним активностима.

Са свечаног отварања упућен је поздравни телеграм акцијама другу Титу у коме се каже:

Вољени наш друже Тито!

Почетак осме, посљедње смјене Омладинске радне акције »Шамац — Сарајево 78«, чији Ти учесници упућују ово писмо, најављује скори тренутак проласка првог воза другог колосијеком пруге од Добоја до Зенице.

Бескрајно смо поносни и сретни што ћемо ми крунисати дјело 21 хиљаде

наших другарица и другова и радника 21 организације удруженог рада; што ћемо први видјети завјет своје генерације саткан у стварност.

Учинићемо све да завршетком Омладинске пруге искажемо неисцрпност онога што извири из љубави према домовини и Теби — радног ентузијазма омладине и свих наших радних људи. Дарујући овај велики и значајан објекат Републици за њен 35. рођендан, потврдићемо да смо у могућности више него када раније доказати себе, вриједности социјалистичког самоуправног система и створити нова искуства трајне вриједности.

Завршетком Омладинске радне акције »Шамац — Сарајево 78« 25 хиљада њених учесника завршиће велику и незамјенљиву школу живота. Школу у којој су учили вољети и градити домовину — градити себе; чувати своју стварност као темељ још љепше и срећније будућности за све.

Почињући посљедњу етапу великог подухвата, упућујемо ти своје најтоплије поздраве и желе да нам још дуго живиш и водиш нас.

УЧЕСНИЦИ ОСМЕ СМЈЕНЕ
ОРА »ШАМАЦ — САРАЈЕВО 78«

ЗАХУКТАЛА СЕ ОСМА

Док се трачнице не споје

Иако је јуче званично отворена новембарска смјена, бригадери су на траси трећи пут **♦ Крај се приближио, крај видљив, а занос достојан финиша, тако је почело — тако ће се и на циљ стићи — прије рока зна се**

ЖЕПЧЕ, 30. ОКТОБРА — Иако је осма смјена званично отворена тек синоћ, јутрос су бригадери на траси већ трећи пут. Истоварају и уграђују туцаник, шарпирају и бетонирају, планирају преостали дио тампона. Пред захукталом младошћу нове, одморне и свјеже смјене падају кубаци као од шале. Цијелих 30 километара дуга дионица од Завидовића до Бегова Хана одјекјеује гјесмом хиљаду бригадира.

— ... Дошли смо да радимо, пругу да изградимо...

У Жељезничкој станици Виниште протегла се композиција вагона који попут разјапљених раља гутају прагове што их бригадери ОРБ »Јосип Шоша Мажар« из Бањалуке утоварају, уз једногласно хо-рук.

На овом, нимало лако, послу раме уз раме с друговима раде на изглед крчке дјевојачке руке. Разговарамо с Босиљком Калабом:

— Сада, кад се крај великог посла већ увелико види, нема женских и мушких послова. Да што прије стигнемо до Зенице, сви радимо све. Тешко јесте, али, сам осјећај да радим тако тежак посао даје ми нову снагу — каже Босиљка, којој је ово прва радна акција.

Осим Босиљке, ознојено чело брише њен друг из Бригаде Ранко Трубајић, стари акцијаш.

— Четири пута градио сам Бањалуку, а у јулу ове године био сам и на »Сухој крајини 78« као командир чете. Слободно могу рећи да се овдје највише ради, али су први утисци дивни. Сви знамо да морамо радити брзо и квалитетно, јер ћемо само тако успјети да одржимо обећање дато другу Титу.

Бањалучани данас раде и на мосту код Кисељака. Из камиона истоварају тешке бетонске плоче и преносе их узбрдицом од 45 степени нагиба.

— Погледајте нашег Остоју. Тај ради за двојицу. За њега је ова плоча права шала — каже нам Шефко Рамић. — Остоја види да се о њему говори и одмахује слободном руком као да жели да каже: Немам ја времена за разговор. Зато питамо Шефку о његовим првим утисцима са Акције.

— Ја сам из Санице. Мјеста које се сматра колијевком радних бригада. Ту је још августа 1942. формирана прва од њих. Мени је »Шамац-Сарајево 78« прва радна акција али већ након првих дана знам да није и посљедња.

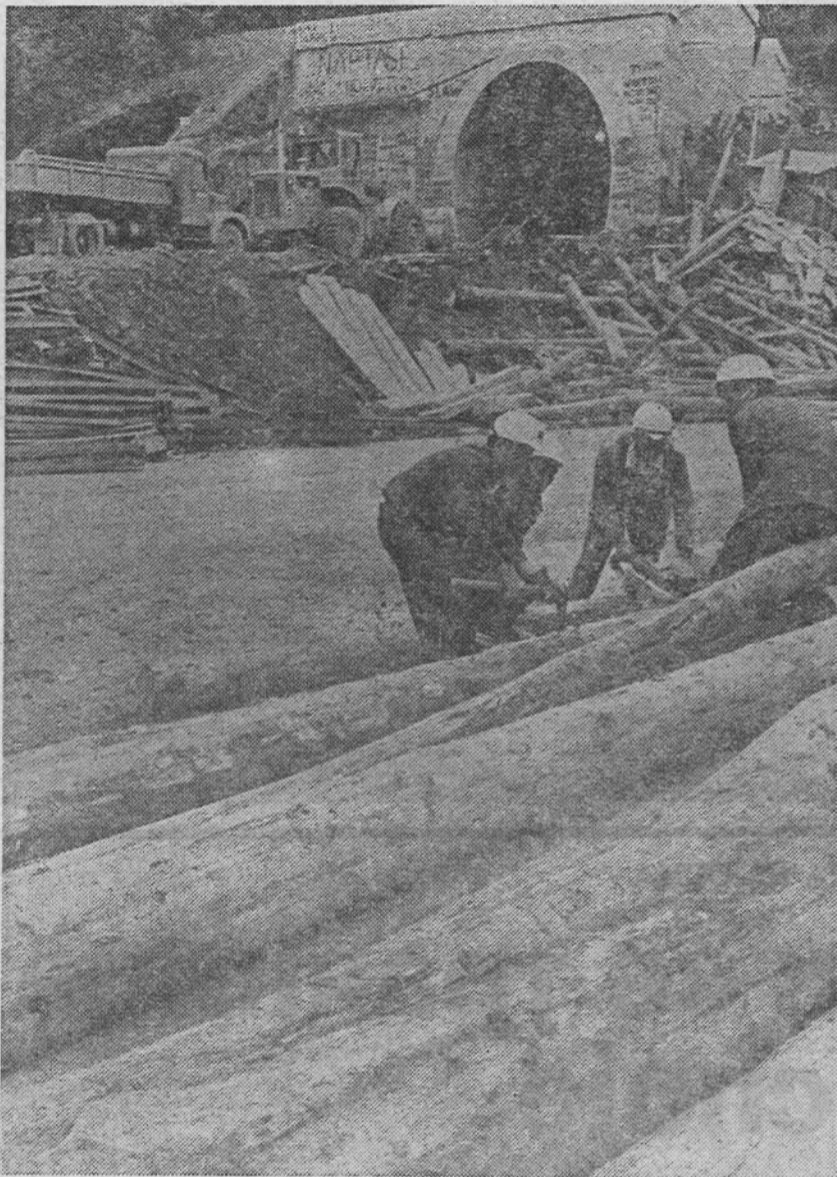
И тако, почело је и у осмој, посљедњој смјени младалачким заносом и гјесмом. Такав ће бити и крај ове велике акције.

Г. ЈОВАНОВИЋ

BRIGADA NOVINARA NA AKCIJI »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Krampovima ispisuju nove stranice

U ovoj brigadi, rame uz rame, drugarski, bratski i složno udružili su svoj rad, pored novinara i mladi metalci, zidari, tesari

DOBOJ, 30. OKTOBRA — Uvijek pišu o drugima kako rade. Danas su oni na djelu: zasukali rukave i krampovima i lopatama prugu drugog kolosijeka od Doboja do Zenice grade. Retke koji slijede posvetićemo uglavnom, njima — novinarima iz jugoslovenskih radio i TV centara koji su u sastavu ORB »Sedam sekretara SKOJ-a«.

A kako to oni rade? Isto kao i ostali — složno i udarnički. Poput svojih prethodnika koji su im u nasljeđe ostavili još dosta posla i dovoljno prostora za nove rekorde, prebacivanje norme.

Izvanredni prvi utisci

Sokolj Alihajdari, novinar TV Prištine nije dosad bio u situaciji da radi na akciji od ovakvog značaja. Ali često je dolazio na radilište ORA

Pred tunelom

Da bi se izgradila pruga, potrebno je uraditi mnogo teških poslova, koji naizgled nemaju nikakve veze sa trasom. A imaju, to pokazuje i snimak našeg foto-reportera B. Popovića na kojem se vidi kako tesari pripremaju trupce za podgradu u tunelu. Zih nija Selimović, Mladen Mirković, Camil Ramović i Hakija Sarić od mjeravaju potrebnu dužinu, od sijecaju višak i uskoro će stubovi u utrobu brda. Što kopači iskopaju treba i poduprijeti da se ne obrušava, da se ide dalje i da trasa drugog kolosijeka prođe kuda je planirano i na vrijeme.

»Ibar — Lepenac« dva-tri kolimetra od Prištine i iz prikrajka posmatrao kako to mladi rade. Pjesma brigadirka, zamah lopata i neiscrpnost mladosti oduševio ga je.

Evo, sada i on snagom mišica svojih ugrađuje tucanik u drugi kolosijek i dio sebe.

— Nisam navikao na fizički posao, ali nije mi teško — veli u kratkom predahu. Prvi utisci su izvanredni. Drugarstvo prije svega, to je ono što mi se najviše dopada, što podstiče na rad.

Kada se za koji dan bude javljao svojoj redakciji pomenuće i to, ali u prvi plan staviće nešto drugo:

— Pruga je pri završetku i ono što mene najviše interesuje, a nadam se i javnost, to je njen značaj. Znam da će ona mnogo doprinijeti razvoju, ne samo Bosne i Hercegovine, nego i cijele naše socijalističke zajednice. Koliko — pokušaću da saznam.

Do njega na istom poslu i Mariora Baba, novinar RTV Novi Sad, redakcija na rumunskom jeziku. S iskustvom akcijašice lokalnog karaktera.

— Ovo je godina kongresa koji inspirišu u svim djelatnostima svakog našeg čovjeka na veće angažovanje — kaže. Prosto ne možeš da ostaneš po strani svih tih zbivanja. I ova akcija, od važnosti za cijelu našu zemlju, veliki je doprinos mladim u izgradnji našeg društva. Zato je želja svakog mladog čovjeka, pa i mene da na njoj učestvujem.

Najdraža smjena

Ivan Antolović, kršni delija iz Sarajeva dodaje:

— Ima dosta posla, ali mi smo ovdje došli da radimo, a ne da se odmaramo. Ovakvo kako smo počeli, s mnogo elana, vjerujem da ćemo zajednički uspjeti da prugu što prije završimo. Juče, na primjer, naša grupa od 22 brigadista ostvarila je normu od 220 odsto. Toliko za početak. Čast mi je što radim u posljednjoj smjeni i što ćemo biti u prilici da drugu Titu predamo prugu.

Nek se zna i ovo:

— ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« čini 96 brigadira iz sarajevske opštine Novi Grad i iz jugoslovenskih radio-televizijskih centara — objašnjava Radovan Pejić, komandant Organizator Brigade je OK SSO ove sarajevske opštine. Dakle, među brigadirima su i mladi iz radio-televizijskih centara Beograd, Novi Sad, Ljubljana, Priština, Sarajevo, Skoplje i Zagreb. Osamnaest njih od 96 su brigadirke, a 40 odsto brigadista su članovi SK.

U ovoj brigadi, rame uz rame, drugarski i bratski, složno sav svoj mladalački elan i snagu mišica, u radove na pruzi udružili su, pored novinara, i mladi metalci, bravari, zidari, tesari, vozači, studenti, elektrotehničari, optičari, automehaničari, spikeri i još mnogi iz drugih struka. Rekoše da im je posebna čast što požrtvovano rade zajedno i sa drugaricama i drugovima veteranima, onima koji su još 1947. složno uzvikivali: »Mi gradimo prugu, pruga gradi nas!«. I toj svojoj maksimalni ostali vjerni do danas, kroz svih 30 godina naše slavne istorije, onima koji su kreirali i doveli je do današnje samoupravne nesvrstane Jugoslavije čiji su današnji mladi, naj snažniji oslonac.

E. ALIČKOVIĆ

SI. PUHALO

OSMA I ZVANIČNO NASTUPILA

Ruke što umiju rukovati

— Učinićemo sve da završetkom drugog kolosijeka iskažemo neiscrpnost onoga što izvire iz ljubavi prema domovini i Tebi — radnog entuzijazma omladine i svih radnih ljudi — kaže se u pozdravnom pismu drugu Titu kojeg je na otvaranju osme smjene u Zavidovićima pročitao Zdravko Marinić, brigadir ORB »Mijo Kerošević Guja«

ZAVIDOVIĆI, 30. OKTOBRA — Ne moguće!

— Mi ćemo moći!

Zaklinje se mladost u dolini Bosne. Odjekuju brda, glasovi paraju vazduh. Svuda, na svakom metru pruge, u Naselju. To je moto brigadira, to je misao vodilja kojom počinju i završavaju dan. I onda, kad u bezbrižnosti mladalačkoj igraju, kad se vole, kad su prosto mladi, oni pjevaju isto.

I sinoć je njih osam stotina u isti glas ponavljalo ovu zakletvu. I sivo oktobarsko nebo prolamalo se tom jedinstvenošću u stavu, u koraku, u glasu, u rukama. A o rukama ove mladosti treba mnogo reći. To su ruke što nadmašuju i razaraju čvrstinu kamena, što grle teške jesenje magle, što ljube ovaj svod i život pod njim. Ruke što umiju rukovati, što mogu govoriti i reći i učiniti.

Svečanim korakom, u stroju, stižu na centralni plato. I tu se svečano zaklinju — u zjenicu oka da će pruga biti prije roka. Osam brigada iz Slovenije, Hrvatske, Makedonije, Bosne i Hercegovine, došle su da u zemlju utkaju sve one snažne zanosne dijelove sebe, da počinju i ovu, posljednju etapu, velikog poduhvata završe prugu prije roka.

Na svečanosti povodom otvaranja osme smjene u ime društveno-političkih organizacija i organa SRBiH brigadir je pozdravio Stevo Mimić, član Izvršnog odbora SSRN BiH.

Želja omladine da se iskaže i potvrdi u stvaralačkom radu ispunjava se i ovdje na pruzi na grandioznom djelu mladosti, a značaj ovog poduhvata toliko je veći što se odvija u vrijeme kongresa, mladi snažnije i stvaralački

ispoljavaju svoju odanost i vjeru u politiku koju vodi SKJ s Titom na čelu. A kao i uvijek sa manifestacija mladosti upućuju se riječi vjere i odanosti voljenom drugu Titu.

— Beskrajno smo srećni i ponosni što ćemo krunisati djelo dvadeset i jedne hiljade naših drugarica i drugova i radnika, dvadeset i jedne organizacije udruženog rada, što ćemo prvi vidjeti zavjet svoje generacije satkan u stvarnost. Učinićemo sve da završetkom omladinske pruge iskažemo neiscrpnost onoga što izvire iz ljubavi prema domovini i Tebi — radnog entuzijazma omladine i svih naših radnih ljudi — kaže se u pozdravnom pismu drugu Titu, koje je na sinoćnoj svečanosti pročitao Zdravko Marinić, brigadir ORB »Mijo Kerošević Guja«.

ВИСОКО СЕ ВИНУЛА
ЛОГОРСКА БУКТИЊА

Никоме није било хладно

Бригадире поздравио и зажелио им да прије рока трачницама другог колосијена споје Добој са Зеницом Берислав Туцаковић, члан Предсједништва Вијећа Савеза синдиката БиХ ♦ Писмо другу Титу прочитала Марица Мијатовић, бригадирка ОРБ »Јосип Шоша Мажар«

ЖЕПЧЕ, 30. ОКТОБРА — Готово да још нису утихнули октобарски поздрави и бригадирске пјесме седме смјене градитеља ОРА »Шамац-Сарајево 78«, а већ су пред љетном позорницом у Насељу Жепче постројене неке нове бригаде са још непознатим поздравима. И ако нас октобар још није сасвим напустио новембарска посљедња смјена је сасвим отворена. Новембарска младост и још једно обећање: »Изградимо пругу прије рока«.

Посљедњу битку са другим колосијеком са преосталим метрима трачница, још неположеним праговима, битку са кубцима и нормама на дионици Завидовићи — Бегов Хан бије једанаест бригада. »Томе Томшић« из Постојне, »Ново Сарајево«, »Гојко Вуковић« из Мостара, Горанска бригада БиХ »Сутјеска 78«, »Шипад« Сарајево, »Јосип Шоша Мажар« из Вањалуке, »Титови дечаци« из Призрена, »УШИ« Сарајево, »Ужичка република« из Титовог Ужича и »Седам секретара СКОЈ-а« из Загреба.

Уз звук фанфара стројевим ко-раком, попраћена бурним аплаузима, у свечани ешалон постројила се и »Прва крајишка пролетерска бригада« из Сарајевске армијске области, која је овјенчана највећим признањима претходне смјене, остала у Насељу Жепче. И у овој посљедњој смјени своју незадрживу снагу уградиће у преостале метре колосијека

У име Штаба и Радне заједнице све присутне је поздравио Неврес Јеменчић, замјеник команданта за Насеље, а на пругу нове битке с кубцима нормама и временом бригадирима је жеље за успјех упутио Берислав Туцаковић, члан Предсједништва Вијећа Савеза синдиката БиХ.

У сусрет новим радним побједама са свечаности је упућено и поздравно писмо вољеном учитељу другу Титу, човјеку за чије је име везан сваки подвиг младости, човјеку с чијим именом на уснама почиње и завршава сваки бригадирски дан. Пи-

смо је прочитала бригадирка ОРБ »Јосип Шоша Мажар« из Вањалуке Марица Мијатовић.

И још једном је планула логорска ватра и руке хиљаду младих и оних старији сплеле су се у најдражем колу братства и јединства. Свака искра, сваки корак, свака ријеч бригадирског поздрава, сваки тон најљепших пјесама младости, били су једно велико обећање изречено по ко зна који пут, обећање које ће младост извршити упркос свим препрекама до Зенице — прије рока!

Упркос хладној јесењој вечери, упркос ињу што је забијељело Насеље, свечаност је трајала неуобичајено дуго. Требало је чути сваки поздрав, сваки узвик младости, име Титово и пјесме њему и нашој пружити посвећене. Ником није било хладно јер су врела млада срца и мишице свјеже и одморне спремне за одлучујућу битку. Сви смо градили, а ова ће смјена и довршити грандиозно дјело једне младости.

Г. Ј.

СА СВЕЧАНОСТИ
У НЕМИЛОЈ

Почело одбројава- ње дана

Бригадирима се обратио Мурат Ђорић, потпредсједник Републичке конференције ССО БиХ ♦ Поздравни телеграм другу Титу прочитала Азра Бавчић, бригадирка ОРБ »Феријалац«

НЕМИЛА, 30. ОКТОБРА — Свечаним дефилоом свих учесника осме смјене у синоћње прохладно октобарско вече почела је свечаност поводом отварања посљедње смјене у којој ће, градитељи имати част да приведу крају све планиране радове и предају пругу на употребу. У ешалону се нашло пет омладинских радних бригада, а на челу је била »Шеста тузланска други октобар«, у чијем се саставу налази 99 омладинки и омлади наца из 20 тузланских радних организација. Иза њих са пјесмом наступили су бригадири ОРБ »Феријалац« чији је организатор Феријални савез БиХ. У бригади су омладинци из 22 општине БиХ, а више од половине су чланови СК. Дан жељезничара »15. април« довољно је важан датум у историји да би се бригади, састављеној од радника југословенских жељезница дало то име. У бригади се налазе млади из свих крајева наше домовине и сви су чланови омладинске организације. Иза њих дефилирају бригадири из Панчева који сачињавају ОРБ »Стевица Јовановић«. У Бригади се налазе искусни акцијаша, а Бригада је до сада освајала низ признања на радним акцијама. Савез извиђача БиХ организатор је ОРБ »Извиђач — партизан«, у чијем се саставу налазе млади из 29 општина наше републике. Ту је и Ударна бригада »Врандук — Бистричак« у чијим су редовима бригадири »7. новембра« из Бановића, који сво већ трећу смјену бораве на Акцији. Овој бригади у прошлој смјени придружили су се и рудари из Брезе, Мостара, Тузле и Какња.

Одјекивали су бригадирски поздрави долином Босне, док су команданти бригада предавали рапорт. Присутним бригадирима и бројним гостима обратио се Здравко Сиврић, командант Омладинског насеља у Немилој.

У име друштвено-политичких органа Скупштине СРБиХ, радних људи и грађана БиХ, бригадире је поздравио и зажелио им пуно успјеха у свим активностима Мурат Ђорић, потпредсједник Републичке конференције ССО БиХ.

Поздравни телеграм другу Титу упућен са ове свечаности прочитала је Азра Бавчић, бригадирка ОРБ »Феријалац«.

Е. Ал.

Л. ЈЕЛАБИЋ

Викендом на пругу

ЗАВИДОВИЋИ, ОКТОБРА — Бањалучани су по други пут проводи-ли викенд на траси другог колосијека. Својим првим доласком и уче-

шћем у раду показали су колико су спремни одрећи се одмора и доћи у помоћ бригадирима, и обећали су тада, одушевљени бригадирским по-летом, да ће доћи опет. И дошли су поведени примјером представника друштвено-политичких организација општине Вањалука и Скупштине општине. Професори су показали да професор није »са каталогом са-

мо« него и са вилама за истовар ту-цаника. С њима су дошли и Батрић Обрадовић, директор школе, који је на траси засукао рукаве. Бањалучки викендаши истоварали су ту цаник и осјетили онај карактери-стични отпор овог љутог камена, али су због тога отишли богатији за је-дан бригадирски дан.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleže, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite ne što za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobodenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA

Jordan Drmanovski ORB »Titovi naftaši«

Karlo Filipović ORB »Milan Simović«

RAZGOVORI IZ SEDME SMJENE

Nadmašena predviđanja

O utiscima sa Akcije govore komandanti brigada »Titovi naftaši« iz Novog Sada i »Milan Simović« sa Pala

NEMILA, OKTOBRA — Završetak jedne smjene prilika je da se sumiraju rezultati, sagledaju propusti i daju konačne ocjene o učešću svake brigade pojedinačno. Kad je sve bilo poznato, odlučili smo se za razgovor sa komandantima ORB »Milan Simović« sa Pala i ORB »Titovi naftaši« iz Novog Sada. Ove dvije brigade predložene, su za najveća priznanja — Plaketu »Veljko Vlahović«, kao odraz izvanrednih rezultata koje su postigle u sedmoj smjeni u Naselju u Nemiloj.

Jordan Drmanovski, komandant ORB »Titovi naftaši«:

— Brigadisti iz naše brigade rade u raznim gradovima, tako da smo imali prvi cilj da se brigadiri međusobno zbliže, što smo i ostvarili. Osim toga, postigli smo i više nego što smo očekivali. Samo šest dana po dolasku cijela brigada je postala udarna, svi su udarnici, što je prvi put na Akciji. Još jednom je potvrđena činjenica da je Akcija svojevrsna škola samoupravljanja, ona je temelj izgradnje bratstva i jedinstva, što je preduslov za dobre rezultate. Smatramo da smo kao brigada udruženog rada opravdali povjerenje Pokrajinske konferencije SSO Vojvodine. Na kraju, opravdali smo svoje ime i mislim da će boravak na Akciji biti dobar polazni os-

nov za dalji rad Brigade i cjelokupnu aktivnost Omladinske organizacije u »Naftagasu«, čiji smo predstavnici.

Karlo Filipović, komandant ORB »Milan Simović«, Pale:

— S obzirom na šarolik sastav brigade, nismo očekivali ovako dobre rezultate, ali smo se brzo sjedinili i postizali svaki dan sve bolje učinke. U prvoj dekadi imali smo nekoliko propusta u društvenim aktivnostima, što smo ispravili u drugoj dekadi. U prvi plan stavili smo razvijanje dobrih odnosa sa ostalim brigadama i zadovoljni smo tim rezultatima. Brigadiri su zadovoljni onim što su postigli, imamo 45 udarnika, 28 brigadira predloženo je za prijem u Savez komunista, dobili smo dosta pohvala. Brigadiri su na brigadnim konferencijama isticali dobar smještaj i ishranu, iako je bilo i prigovora na neke uslove, često nije bilo dovoljno tople vode za kupanje. Ponekad smo bili i neiskorišteni, jer smo morali čekati da nam obezbijede dovoljno posla, ali to se događalo i u prethodnim smjenama. O zadovoljstvu brigadira govori i podatak da je nekoliko njih zahtijevalo da ostane i u osmoj smjeni.

L. JELAVIĆ
Snimci: M. Škipina

IZ PERA BRIGADIRA SEDME SMJENE

Olimpijada rada

Sjedimo, tako, ove večeri pored logorske vatre i časkamo o proteklom danu, o njegovim zgodbama i nezgodama. Naša razmišljanja prekide glas spikera »Radio-mladosti« koji nas obavještava da se sutrašnji dan proglašava udarnim.

E eto, došao je taj dan kada treba dati sve od sebe, nastojati da budeš najbolji. Dan mladosti, zanosa i ljubavi, dan kada svi zaboravljamo na slabosti, dan kada smo svi braća — rekao bih, svojevrsna olimpijada rada.

U Naselje ulazi, vraćajući se s trase, »Prva krajiška« sa svojim brigadirskim pozdravom, kao da kaže: »Evo, mi smo već sada spremni za sutrašnji veliki dan«.

Svjetla se polako gase, muzika svira svoje posljednje taktove kao da želi odmoriti brigadire i pripremiti ih za veliko SUTRA.

Jutro je svanulo sunčevim zracima koji pokušavaju probiti tmurne oblake da na samom početku dana pomognu brigadirima. Na trasu se kao i svakog dana odlazi s pjesmom i visoko uzdignutim zastavama.

Nekako mi je danas korak sigurniji, snažniji, glas ljepši, jači. Na

Prvi bilteni

NEMILA, 30. OKTOBRA — Uporedo sa radom na trasi brigadiri slobodno vrijeme iskorištavaju za upražnjavanje raznih oblika društvenih aktivnosti. Brigade koje se nalaze u Omladinskom naselju u Nemiloj već su se uklopile u brigadirski život. Izdati su prvi bilteni, a ispred paviljona postavljene su prve foto-novine. U ovim aktivnostima najvredniji su izgleda brigadiri ORB »Petnaesti april«, popularno nazvani »Željezničari«. Prvi su u Naselju izdali informativni bilten u kojem je predstavljena brigada i dati planovi rada pojedinih komisija. Njihove foto-novine takođe su prve ugledale svjetlo dana.

Zanimljiv bilten izdaje ORB »Izviđač — partizan« na do sada neobičajenom formatu tu i sa posebnim nazivom »Izviđački kurir«. Što je još zanimljivije, na brigadnoj konferenciji ove brigade odlučeno je da »Izviđački — kurir« bude dnevno glasilo brigade u kojem se nalaze savjeti brigadirima, a takođe svaki dan u njemu se objavljuje dnevna zapovijest. I ostale brigade ne zaostaju za željezničarima i izviđačima, tako da se na osnovu prvih utisaka može očekivati intenzivna društvena aktivnost svih brigada u Naselju.

trasi nam naš trasko daje posljednja uputstva za rad.

TUCANIK

Mišići spremno dočekuju tog bijelog Davida u želji da ga već na samom početku skrše. Zamasi lopata i vila postaju sve jači, a kamen tvrd, neumoljiv, samo pršti i leti na sve strane. Lica znojava, ruke umorne. Neko povede pjesmu, svi je prihvaćaju i gle čuda, kao da je neka nova snaga ušla u brigadire. Kamen pršti, a krupne graške znoja neumoljivo tope onaj mali ostatak koji će ubrzo nestati. Kamen kao da se urotio protiv ove mladosti, želeći da oslabi njen zanos, volju i želju.

Rame uz rame sa našom brigadom rade brigadiri iz Bileća, Sombora, Ljubljane i svi kao jedan svojim znojem, pjesmom i ljubavlju poručuju:

RAČUNAJTE NA NAS!

Nismo ni osjetili kada je vrijeme predviđeno za rad prošlo. Pakujemo alat, pjesma je sve jača. Za nama je ostalo vrijeme rada koje nije moglo biti nepoznanica — da li smo tog dana bili udarni.

OSMAN BUKVIĆ,
ORB »Todor Panić« Gračanica

VELIKO INTERESOVANJE ZA SPORTSKE AKTIVNOSTI

I brigade donose rekvizite

Svaki djelić slobodnog vremena akcijaši koriste da bi organizovali sportske susrete, a pripor nikada ne dolazi u pitanje, ima dovoljno i terena

NEMILA, 30. OKTOBRA — Iako u Naselju postoji dovoljno sportskih rekvizita i opreme, svaka brigada obavezno donese dio sportskih potrebitina. Ovaj podatak dovoljno govori o interesovanju brigadira za sportske aktivnosti kao važnog činioca za dobru psihofizičku pripremljenost. Svaki djelić slobodnog vremena koristi se za odigravanje sportskih susreta unutar brigada ili za međubrigadno takmičenje. Sportske discipline se ne favorizuju niti biraju, sve su jednako zastupljene i podjednako je interesovanje brigadira i za nogomet i za rukomet i za šah i ostale discipline. U sedmoj smjeni, na primjer, na sportskim terenima Naselja Nemila odigrano je oko 420 zvaničnih susreta, bilo da su se takmičili članovi jedne brigade ili su to bili susreti u okviru prvenstva Naselja. Najviše susreta (s obzirom na specifičnost takmičenja) odigrale su stonotenske ekipe — čak 137. Između brigada odigrano je 19 nogometnih utakmica, 13 rukometnih, 14 odbojkaških, 12 košarkaških itd. Nešto manji broj utakmica u svim disciplinama odigrale su i brigadirke u međusobnom nadmetanju. Šah je popularan među brigadirima, tako da se često mogu vidjeti brigadiri nagnuti nad pločom, udubljeni u ovu drevnu igru. Ovome treba dodati da nijedan dan nije prošao bez jutarnje gimnastike. Za sve brigadire organizovano je takmičenje u streljaštvu, svi su učestvovali na krosu, a Naselje često posjećuju sportska društva iz drugih mjesta. Nakon ovako dobro organizovanog sportskog života mogu se očekivati povoljni rezultati u radnim aktivnostima, što su brigadiri prethodnih smjena i potvrdili, ostvarujući natprosječne rezultate i u najtežim uslovima za rad.